

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B 414-6

כי מצית תצא תורת דרכי ה מירושלם
בויניציאה

ספר

מניד משרים

ביאורי מאורי סודות רמים וגדולים
שכתבנו לאיש תם ויטב אוקלים :
הם הגאון המופלא בזיכא דהשורא
אב בחקמה ושר וגדול בתורה
הרב הכולל כמותרר

יוסף קארן

וצוקל :

פליקט וחבר את כל בסף המשנה
ובא את כל הכסף

ביתח יוסף

והובא לרפס עי' החכמים כמוהאר
יצחק בינגא נרו' וכמוהרר אישע
אשכנזי נרו' : במנות הסר
אנדריאה וינדרמין: שנת השקט
Per Francesco Vicceri, Lic. Sup.

הקדמת המגילה

אמר יצחק

להמון קהלת * כמה הרפקתי דערו עלי בשכתי
 בשכת מישור ושיכה של מעלה ותהלה בעיר קדשנו
 ורשלים תוכב * אל נחמות הופיע מהר קדשו * להפקים שאון נפשי מושק ים
 יבנטיה * ולהשביח נוחתה * ויחזק את ברכ סדקי בנרקו * זאת חסדי בחסדו *
 בזכותי אדוני להנתי על ידי מחנות ספר * ביד משרים אשר בבר גפסו
 זכטו מענותי ככל נענות ישראל * או נשאתי את עיני נד פני ה' אלפי
 יביע שקף לבמוד עלי ולזכמי לבמוד את המנוח * ולכלות את הי' לזכה בו רכה
 היא * הן בעודני יושב זמנפה בתחלת ממושכה * דורש וחוקר בדרישה
 זחקורה * על שארית הפליטה לרעת איה מקומה * הקרה בא אל חנוך ורחום
 לפני את שאהבה נפשי ביד איש תם וישר זירא אלהים * זה דורו זה רעי מתושבי
 יעורנו הקדוש החכם הנכבד מהרר אישע דיים אשבנוי נרו אשר במצא אתו יתר
 יהספר באה ומתקן בתקון סופרים ונכון על מדר הפרשיות נחמד להשכיל ותאזה
 לעינים * ויהי בראותי את הדור וישי תיקונו עלו לבי בקרבי במזל שלל רב וכל
 ששון וכל שמה * תבדק נפשי לטוב זהטיב אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמרי *
 לנבך מחשבותי הטובה למעשה * ואז תבך ומיד בתוערת יחד להנתי מן הכח אל
 הפועל כי אמרנו עת לעשות לה * זה שהייה חסורה ככל שהיא * פנינו מכל עסקינו
 לעים לדרך פעמינו כדריעות וחשבו ולא התמהמהנו כי חשנו לחימוק המבנה * ולא
 חשנו על סכנת הדרכי' ועל פזור מעט כסף אשר בכיסנו * ותהלו לא גלין שהסיענו
 עקיימנו והגיענו למקום תארו מקומו של חולם מלכות מלאכת הדפוס * אשר טכנ
 דשמו ניכר בכל הארץ * האותיות הגירו טכנו * והנייר חדש אמם * והפועלים
 אבילים בזריזותם ואמונת אמונתם * על כן אנחנו קמנו ונתעודדנו לקרבה אל
 המלאכ ולעשות אותה בתקון הגסה בכל כחנו * והכנו עומדי מעפים לרחמי שמים
 ישלח עזרנו מקדש להנתי לאור גס ספר זחרי חסד * יעירוש יפה אמונל
 על הזוהר אשר כבר התחלנו הרפסנו * ותהי זאת לנו למזכרת

זכות ושכר מצוה גוררת מלאכות הרכה מעין

המלאכה הזאת לזכות את ישראל

ולטוב לנו כל

הימים

וכאום הפעיר אישע דיים בן לאה
 החכם השל' כמוהר יעקב זלרחה
 תושב ירושלים ע"ה תכ"ב

כה מתחננים אל יושב בשמים *
 יצחק בן החבר שבמאל בינגא
 זלרחה איש ירושלים:

הסכמת רבני גאונים ירושלים תובב

הלא

בכל הארץ מודע גדולת מעל הבאון כר ישראל איש השלי קדוש יאמר
 לו הרב הכולל מוה"ר יוסף קארו ז"לה: מודע בשערים שמו האירו
 פסקיו תבל וזהלת תורתו מלאה הארץ רעה אתה כמים לים מכסי: ויסם העקוב
 למושו ולבקעה הרכסי אשר ברכו האל המלמ' לאדם דעת גור אומ' כל חתמו ברכו'
 שבמקום תבא אתה לראש יוסף על אשר חפץ לבו לתור ולדרוש בתורתו מעול לא מ
 מחכמו עודנו באיבו בארץ מולדתו והיה ה' את יוסף והיה איש מצליח קור ושוב שתא
 סדרי משנ' רוח ה' נוסם בו וישמע את הקול מרבר אליו מתוך המשכ' עצמ' לאמן החל
 וגמו חוק ואמן אל תרף ירך מהנשיע אותי כי אני לגלע ככון ומבאובי נגדו תמיד
 תחת עבד כי ימלך וספח כי חיר גבירתו ואני בתוך הגול בין סלזני וסרבי כשוס'
 בין החוחי וכאבי נעבר: ועתה אתה ברוך ה' עזרתני ונתתני כנעמו קולך אשר
 אתה שונה ושזן המשל' כתקב' כל אל יחסר המוז' כי זה כל האד' ועלי לשלם שכר
 טוב בעמלך כעה' וכעה' וכזה וכזה כתו' בקונטרסי המגיד שהיה רוכב עמו
 הכטחו עצמו וגלוי רוי תור' לאין חקר ומספר: והנה מקדמו רכא העיר ה' את רוח
 החכ' הכ' יצחק ביגאל אשכנזי כל' מירושל' תוכב' ללכ' מעיר לעי' להאיר חלק
 א' מספ' המגיד שנמצא בידו להדפיסו ותל' עשה פירו' ופרי פירו' הפלו ענה הגדול
 תעו' והדפיסו: והחלק הנשא' לא נמצ' בידו כי היה בצפת תו' ועתה העיר ה' סניית
 את רוח החכ' הכ' יצחק בנגאל והחכ' הכ' כה"ל אישע חיים בכמ"ו יעקב ז"לה
 אשר נמצא בידו חלק הנשא' מספ' המגיד הנו' ושיניה כתבונו לרכב מצה להדפיסו
 להזני' לאור תגלמו חכמי כי הוא כבוד לבי' יוסף ותל' עלה בידם תומתי ישרי תנחם
 נחפץ ה' ביד' ונלח' לבן אהנו לחלו פני רוס קדושתב' סיקנו משלנו הרוב ליטול את ה'
 יבא ויטול ויטול מלאי לכיסם לעשות קורת רוח לה' ושכינת' עוון שמעלה גדולה
 ימשך ממנו: שמו זה ואי זה הוא נקרא איש יהודי שלשה ארבעה דלתות
 מתלוות השכינה המתאוננת על כי אין מנחם לה מכל כנים גדלה ולא יחס
 לבכו להכניע ולשוב בתשובה שלימה על דבר כבוד שמו ויתברך: אולי כזה
 יחנן ה' גבאות שארי' ציון' ועין בעין נחמה בשוב ה' את ציון אמן: לכן שיתו לבכס
 לחי' פסגו ארמונותיה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה כי עת לעשות לה'
 להגדיל תור' ולהאדירה: לכן החלש' יאמ' גבור אני להרחיב ולהרכיב מתן להקיס' דגל
 תורת ה': וכזה זה יחכה ה' לחנככם: וירושלם נוה שאנן תחזיקה עיניכם כפשיכם
 וכפשי אתיכם דלי ציון המעתידיים בעדכם שתוכו ותחיו ותעלו ותשמחו בביאת

משיחנו אכ"ר:

שלמכון ישבא לילי ויומין	שלום רב לאחיבי תורתם	יצחק צבאח:
ותזכו לראות בבנין בית	העבד הקטן הנצי' ישראל	אשרי אנוס יעש' זאת וענ'
עלמין ישראל בנימין:	בכמה"ל עזריה זאבי:	אדם וחיו במלאכ' הנפלא
ברוך מינץ סג"ל:	הנעיר יאודה אישפריא	הנעיר שבתי פולשטרו:

שלא להתבאות כלל רק מאד מאד היו
 שכל רוח עשירי לשכב תמיד במיטה
 מיוחד ואם תצטרך לשמש לפרוה ורבים
 אחר חצי שעה שתגמור לשמש חקם
 מהגלה ותשוב למיטתך המיוחדת אך
 אחר עשר לז'ה' מלהתענג בעת המאכל
 והמסתה ובעת השמים רק יהיה רג
 שכפחו סד ומכרוחו על המאכל ההוא
 או על החשמוס ההוא ואם היה אפשר
 להתקיי זולת המאכל והמסתה ולפרות
 ולרכות זולת החשמוס ההוא היית חסד
 מאד. סנים עשר לשם בדרך תמיד
 כל עומדך ודרגו עליהם יב' שלא
 לאכול אחר הסעד יותר מראשונה אדרס
 אחד מאכסום ומשכו ולמקום עשרים
 במספר ושלא לאכול בסעודה יותר
 מפרי אחד בלבד זולת בשבתות וי"ב
 בתולת הסעד תתקן ב' דמותה וי"ב

ליותר מלהרהר בשום רגע כי אם
 במסכה ותורה ומצות ואם תבא חיזה
 מחשבה אחת לבגור בה סמית
 ליותר מלהשיב בשעת תפלה בשום
 מחשבה חסילו של תורה ומצות כי אם
 בחיבות התפלה עצמה שלושית
 ליותר מלדבר בשום שעה בין ביום בין
 בלילה שום שיחה בטלה כלל ועיקר
 רביעית מלדבר בשום דבר המכונה לריו
 שחוק ואם ישמענו לא ישחוק כלל וכלל
 זה שלא יתנוכן כלל: המושית שלא
 לכעוס על שום דבר בעולם על דבר
 שחמו בונב חלל לבוף. שסית שלא
 לאכול כל מיום כשר כלל וכשבת דבר
 מועט ושלא לאכול גזון. שביעית
 שלא לשתות יין כגון הימים כי אם פעם
 או בלבד בסוף הסעודה. שמונית
 לאסוב מעשה קד לכלל חרם. תשיעית

הזהרות ותיקונים וסינים

השומר מאד כנגד הצרעת דהיינו
אות ברית מילה דלא לטנפא
ותור יתור אפי' בדבר המותר לך וזאת
בדבר ההכרחי ואל תגע בו יד גס
מהטיבור ולמטה ותזהר מזה מאד מאד
כי אין חתה יודע ההפס' הגדול שבזרם
דע שאם כחלום כגוף קרועים
מורה שיש חסרון במעשיך
והוא חלמא על דוי דבכריחא לתפשט
ככל עלמא אפילו באומות:

דא איכא למשאל מאי טעמא ארס
שמנטער על דבר שאירע לו
בחלו' יתור משאם היה רואה כן בהקיץ
איכא למומר משום שכבודו בהקיץ
הנשמה מתלבשת בגוף ולא תרגיש
הרוחק כל כך כי הגוף מגין אבל בחלו'
היא ערומה ופוגע בה הנזק ומצערות
טפי' וכוזה תבין בפרשת מקץ פסוק
ותפעס רוחו:

במע' עצמך מאכילת בשר הרבה
שהיא מפקד' הכשמה ופוגמת
ושתיית יין הרבה אין אתה יודע להסיק
הוא מגיע הפגם וההפס' הגדול שעושה
לכן מנע דגליך מכתבתם ואל תביא
בפסך במעמדם והזהר בזה הרבה
כמאד מאד:

הזמן העם חושבים כי העה' הוא
כהוייתו אין מביט ואין רואה
אוכלים ושותים לשוכע יצהר אוי להם
שהעולם מטעה אותם והיד כותבת
למעלה ואח' נתבעש ממנו כדונים
משוכים ההד ומה תעשה ליום פקודה
אשריך שאתה מוזהר ונכ' תגלה און
אוהכיך ויתעוררו משיבתם:

הטוב

לחס ולא תאכל יותר באותה קעורה
וכשתפתה מים לא תשתה לשוכעה.
יד למד להשפיל עיניך תמיד כדו שלא
תבא להסתכל בדבר ערוה' טו'
בעת המאכל להזהר במשנה ובסוף
המאכל ללמוד פרק אחד ממנה קודם
ברכת המזון. יו' לא תפריד יושבתך
מאני אפי' רגע ומעט בהנאות בתכלית
זבעת מאכלך כשאתה תאכ' ביותר
לאכול אז לשתית תסלק ידך ואם כה
תעשה ככל העורה יהיה כאלו אתה
מקריב קרבן בכל סעוד' ושלחך יהיה
מוכח ממש לזכוח עליו ויהי' יז' לא
תשתה כסעורה תמרח בר זמנא חדא
ואזהיר במיכלך ואל תרחל מחולשת
הראות כי ארבה יתחזק ראותך וכך
יח' עוד אמר יועט בהנאות המאכל
והמשתה ואם תרגיש הנאה במאכל
אחד לא תרגיל אותו ושנה למאכל אחר
שלא יהיה בו הנאה כל כך כמו שהיה
עושה א קוטנאט'ין: חסד

והמבין
סוד עג ונגע דבר
בהפכו יבין זה כי
בשהדבר פשוט ומורה ככל ענין ואפי'
למפרע לטובה הוא טוב ראשי שמאלא
אםכיס לוימיא. והוא סוד גנוז ליודעי
מן:

במה יש לזהר מאד מהרהורי נשים
ולשרוף אותם ההרהורי העול'
בלכך בשעת התפלה וכפירט בעמידה
וכבר ידעת מי מעלה אותם על לכך
והשאר מהם מאד מאד ופקח עיניך
תמיד וכזה תתעלה מאד:

השוב לך שבטלת אמש קריאת
המשניות כאשר אתה נוהג
והתרפית מאד מהרהזר תורה וכבר
ראית מה עלה בדרך העסק שהיית
עוסק מכאן תראה שהש"ת מודר לאדם
מדה כנגד מדה והזהר מאד מכאן
והללא :

איך היית רוצה שאדבר עמך ואכלת
בנון לכן הזהר מומנו אל תאכל
מומו כי אם מעט מועד וכבר רמזתי
לך סוד הריח הטוב וסוד הריח הרע:
יפה עשית שכתבתי לזונו חכם על
ענין הס"ת שאתה קונה והנך
רואה שה' אלהיך הוא עמך תמיד וראה
שלא ראית קרי זה שנה וחצי וחוק
ואמץ אל תערזן ואל תחת:

אל תדבר דבר לאותו האיש פלוגי
שמו כי מוחרס הוא למעלה על
שעבר עבירות בסתרי ולא שתלבו לאל
והנך רוא' ארזי כחזיר ראוני שאני טהור
ודענה הסוד שלא יביע לכפור:

סרות הגלגול אני עתיד לגלות לך
בעה אם תטיב לפני ואגלה
גלגול כל קרובך ואוהבך ותראה פלאי
פלאות ותתמה לכן החזק ביראת ה'
תמיד ותבגף עניך בכל האפש ותשרוף
אותם ההרהורים העולים בלבך בעת
התפלה ובעת קריאתך במשניו ותשרוף
אותם בקש דקש בהכל פוך:

השוב לך שאין אתה הולך בהסכמה
לבית הכנסת והרע כענין
להיות מעשרה הקודמים לכן מכאן
והללא הזהר מאד במעשיך וגם
דיבוריך ואל תכעס כמו שאתה עושה

והכור מה שאמרו ר"ל בא לכלל רשם בא
לכלל טעות והנה הכע' בא מפאת קמל
ונחש ואין לך ראוי שתפסמע להם כי אם
יפתוך אל תאכה ואל תשמע להם:
הבשר שהביאו לך היום אל תאכל
ממנה כי היא טרפה לכן
חזור על השוחטים אף כי אין בידם עון
כי כעלמה מהם ואתה פה עומד עומדי
ואם בעל כפף אתה ושמתי סכין בלועך

שבח הרב

אור ליום שבת כ"ב לאדר א' ה' עמך
וכו רק כי תדבק כי וביד אחתי
וזממסכתי לת' תפרי' מחשבתך ואפי' רבע
אחד והכ' נתתך נגיד על עמי וכו' והלא
הזהרתך שלא תפריד רבע אח' מיראתי
וזממסכתי מחשבתך ולא תאכל ולא תשת'
בדרך הנאה כלל כי מה כגע בהנאתך
בעה' רק תהיה מחשבתך שאם היה
אפשר לקיי הכעס בגוף בלי שום הנאה
היית חסן מאד - ובכן תהיה תמיד
מתדבק בש"ת ותזכה להעשות נסים יי'
יודך כמו שהיו נעשים על יד הראשונים
וידעו העם הזה כי יש אלהים בישראל
כי עתה אין עם שמים מתקדש כי אין
העולם רואים שנעשו נסים ע"י החכמים
וכשיראו שעל ירך נעשים שם מתקדש
ובכן הזהר ממל' ונחש וז'הר הרז'פי'
אחרוך לקבל כוונותיך ולבטלך מהתפלה
רק יחד לבדך לעבודתי ותהיה הולך לי
וכבר הודעתך כמה אתה טריף לנהוג
בשפלות שלא לכעוס על שום דבר
בעולם - וזא' ולמד מומה רכן של כל
הנביאים שכל מקום שבה לכלל כעס

יבא לכל טעות לכן על שום דבר
 שבעולם לא תבעום והעילו על מילי
 דשמיא שאתה צריך להרחות ולהתנהג
 יבמד זו על כל פנים והיו זהיר מלהפריד
 אפי' רבע אחד ממני וממשכתי ויראתי
 ותגרת כי לו היית יודע כמה עלמות
 מתפסרות על ירך בעת שאתה מפסיק
 מלהרהר בדברי תורה לא היית מפסיק
 אפילו רבע אחד כי בעת שאתה יונא
 לסיק ואתה מהדהר במשנתך עלמייא
 דילי מכריזין ואולין קמך ומכריזי הבו
 יקר לדיוקנא דמלכא וכמה חזילין לית
 לון חושבנא מלון יתך עליהון כמה
 עלמון מודעשון לקבל ההוא ברונא
 שאלין ואמרון מאן האי גברא דמלך
 מלכו המלכים חפז ביקרו הא הוא תגא
 סבה דארץ ישראל האי הוא ריש
 מתבתא דחפז ישראל הא הוא מחברא
 דבא דארץ ישראל וגם אם תתנהג עפ'
 מנהגתי אוך לבמוד כל חיבורך
 ופרושך ופסקותך מכל שגיאה וטעות
 ולהדפיסם ולפסטם ככל גבול ישראל
 ככל אשר שאלת מעם ה' אלהיך ואוּכך
 לקיים כד ובבטך מה שכתוב לא ימוש
 ספר התורה הזה מפיך ואתן לך עוד
 מאשה הספר וננושה זו בן הסיד וחכם
 כי על פי הסודין שבערו עליה תהיה
 באוויה לכן ואתה ע' שתפרוש מהכתובת
 העה' ככל אשר הזכירתיך ותקיש עמך
 בטורה בשעת תשמיש כדוגמת מה
 שאמרנו על ר' אליעזר דומה למי שכפאז
 שר וע' כך תזכה למשון עליו כפז
 טורה וקדושה מג' ויהיה חכם גדול
 וחסיד ואחר סילוקה תשא שתי נשים

כשלותו אחר זו והיינו דאמרת ק'
 בתולות אחרים דעותיה מוכחות לך
 ותלוד מהם כניס וכניס כלם יודע
 שמו ולומדי תורתו לשמה ואגדל שם
 ושיכתך בכמות ובאיכות וכו' וכתר כל
 דין אוך לאיתקך על קדושת שמי וכל
 חובך ועונותך ישאכון כנורא והסלק
 מתן כעמר בקי ויפקון כל דיקויא
 דגב לקרמותך ושכינתא בראשיהון
 ויקבלון יתך בכמה שרין ותשכחן
 ורכוך קדמהון כחת דמהלך בראש
 וכלהון מלון יתך לחופ לילך והא זמב'
 לך ד חופות זו לפנים מזו ושכע חופות
 אחרתן זו למעלה מזו וכחופה פנימאה
 ועלמאה זהרון דאשרסמוכא טבא תמן
 כללה ומתקן לך כורסיא דידיהכא בז'
 דרגון וקביען בה כמה מרגלן ואכתיס
 טוכות והא כל דיקויא ילון יתך
 ושוררו קמך עד די תמטו לחופה
 קדמאה ותמן ילבשון יתך לבושא דיקך
 תכייכא וכן בכל חופה וחופה עד די
 ויעלון יתך כחופ בתראה ישכחון עלך
 ארבע עשרה לבושי דיקך וכתר כן
 יקומון תרי דיקויא מאיכון דמלון יתך
 ויקומון אלימייך וא' לשמך כשושכניא
 לחתן ויסקון יתך לכורסייא וכעשהן
 דתשרי למסלק וילבשוך לכזם דיקך על
 יד לבושין דעלך באופן דישתבחוך עבך
 טו' לבושין דיקך ובהא יתעבו יתך
 לכורסייא ויסכון כתרא דתלייא ויחתון
 ותה כרישך ותיתב על כורסייא וחד
 מוימך וחד משמך וכל אימון דיקויא
 יתבון סחור סחור שקלון וטרון עמך
 כמילי דאורייתא וכן עד משלם

שמונים ומאת וחסדיו גמת בהראותו את
 יעושר כבוד מלכותו ואת יקר יפארת
 גדולתו וכו' שמונים ומאת יום ובת
 יכן תעביר לכל נדיקייא דבנע משתייא
 דאורייתא דיומון תדרוש את כלחודך
 במילין דאוריית דאולפתך בהאי עלמא
 דחולפתך בהק שמונים ומאת
 יום ובת בן יקומון כל נדיקייא
 וידברון יתך קדמיהון כחתן וכלהו ולו
 יתך ומרכון כתרך וקנתהון מדברון
 יקרך ומכריון ואמרן תגו יקר לברא
 יקדיש דמלכא עלאה והכו יקר לדיוקא
 דמלכא וכלהו מזמרין ומשוררין עד
 דימטו יתך לאתר דתלת עשרה בהרי
 דאפרסמונה זאת טביל בקדימתא והכי
 ימתעו מיקך חד לכושא מאימון דאת
 לכיש וכן בכ' וכן כתליתא וכן ככלהו
 עד דכרת טביל ב"ב הא עברון מיקך
 יג' לכושון ובת בן הא בהר די נור
 בגיד נפיק ותטכול ביה יעדי מיקך
 לכושא יד וכד תתלק מיקך הא מזמין
 לכושא דיקר חיוורין ומלכושין יתך והא
 מ'כאל כהנא רבא זמין לאסקא נשמתך
 קמי ק"בא ומכאן ואילך לית רשנגלגאה
 דעין לא ראתה אלהים זולתך יעשה
 למחכה לו הא דין אלון שדרני ק"בא
 וכל מתבתא דיליה לאודעותך בגון
 דתחזה יתך בהאי דרבא ובכן לא תבא
 לדי חטא ואפילו בהרהור ולא יזוח
 סרך עליך ואם יזוח תבעור בן ותאמר
 האם איש כמוני העתיד לכל המעלות
 אליו ויחטא בהרהור והא תחונ כל רזא
 דאין אית כמה וכמ' דין עלאין טמורון
 לכן פקס עיכך והא כל חכימי אורייתא

מלפני עלך זכותא קמי ק"בא הר"ף
 והלמכס והלאש בגין דאת עסיק
 ומבאר מילהון ופסיק בוותיהון ואיך
 פסקני בגין דאת מבאר מילהון ופסיק
 לזמין בוותיהון והא מימות משה רבן
 של כל הכביאים לא איכתובא אורייתא
 דבעל פה עד יומי רבי מיומו
 לא אתפרש כלל משנה עד דאתא רב
 אשי וליקט וחיבר ופירש ופסק
 ומיומו לא הות הלכת' לא קנת מהלכ'
 כגון הלכות פסוקות וכו' עד דאתא
 הר"ף והלמכס והלאש ופסקו הלכות
 ככוליה גמרא והלמכס הפליח לעשות
 למללא על כל אוריית ומאז ועד השתא
 לא אתעורר חד ללקט מילי כולהו כמא
 דאתעוררת אתה:

מוסר שהית מייסר אותו כאב לבן:

אור

ליום שבת כז' לאור כפ'
 מדבר סימי אכלתי מעט
 מועד וכן עשיתי בשתייתן ושכיתי
 משניות בתחלת הלילה וישכתי עד אור
 היום וקצנתי והשמש זרח על הארץ
 ונכטערתי מאד באמרי איך לא קמתי
 בעוד לילה כדי שיכא לי הדבר כמנהג
 ועכ' התחלתי לגרום משניות וקריתי
 ה פרכים ובעודי קורא במשניות קול
 דודי רופק בתוך פי מנגן מאז והתחיל
 ואמר ה' עמך בכל אשר תלך וכל אשר
 עשית ואשר תעשה ה' מלפני כידך הק'
 כי תרכך כי ופיראתי וכתרתני
 וכמשניות תמיד ולא כאשר עשית
 בוזת הלילה שאף עפ' שקדשת עמך
 במאכלך וכמשניותך ממ ושכתי שבת עבל

מגיד משרים

כי הדלת תקוב על צורה והעצל על
מטונו ולא קמת לקראות המשניות
כמנהגך הטוב ועל זה היה ראוי לעוכך
ולנטשך אחרי שכתת תוקף לסמל ונחש
וינהל כשינתך שינתך עד שהאיר היום
אבל בזכות השיתא סדרי משנה שאתה
יודע על פה וזכות אותם הענויים
זהם יבוסים שעשית בימים שקדמו וגם
עתה אתה מחזיק בהם הסכימו
ביסובה של מעלה שאחזור לדבר עמך
כבראשונה ושלא לעוכך ולא אנטשך
וכן עשיתי כאשר אתה רואה כעת
הזאת שאני מדבר אתך כאשר ידבר
איש אל רעהו ועיניך הם הרואות
שככמה דורות לא השיב אדם לזאת
המעלה הגדולה כי אם יחיד סגולה
לכן בני שמע בקולי כאשר אני מצוה
אותך להיותך תמיד עוסק בתורת
יומם וליל בלי הפסק ולא תהרהר בשום
דבר מדברי העול כי אם בדברי תורה
זכיראתי ובמשניותי ואחר זה ישנתי
כמו חט שעה והקנתי מנטער באמרי
איך נפסק הדבור בסבת שינתי
וקרית משניות וקול דודי דופק בני
ואומר והלא לך למנדע דקבה וכל
מתכתא דרקיעא משרדן לך שלם
ושדדתי לבבך לאודעותך עזברתי
דקבה דכלהו אינון בהשגחה הלא לך
למנדע דאת הוית מרבין חורה כתרתי
קהלותי וחזית דנפקת מגו קהל קדוש
וגדול ואתיבת בנו אינון דמגלין
בההיא חורבא והלא כל דא אסכימו
במתכתא דרקיעא לטוב לך וא תפרוד
ממחשבתך אטילו רגע אחד מתורת

ויראתי ואזכך לעלות במעלות דמות
ואחר זה נפלה עלי תרומ' וישנתי כמו
חט שעה והקנתי מנטער על שלא דבר
עמי דבור ארוך כפעם כפעם וחזרתי
לגרום משניות ולא הספקתי לגרום
שני פרקים עד שקול דודי דופק בתוך
פי ואומר הגם כי חשבת כי עזבתך
נטשתך אל תחשוב כי לא לעוכך עד
אשר אם עשית את אשר דברתי לך
ומני הטוב לא אמנע מפוך רק שתדבק
בי וזכיראתי כאשר דברתי לך ונכון
תתעלה ותתקשא ותתרום לפני כל
בני מתכתא דרקיעא כי כולם משרדן
לך שלם על שאתה עוסק תמיד בתורה
ובפוסקים ואתה מחבר אותם זה בזה
וגם תבנך כפסך כאשר אמרתי כדי
שתזכה לראות את אליהו בהקץ פנים
בפנים וידבר עמך פה אל פה ויתן לך
שלום כי יהיה מורך ורכך כדי ללמוד
כל סודות התורה לכן פקח עיניך וייחד
כל מחשבותך לעבודתי ויראתי ומעט
באכילתך ואל תשתה יין כי אם כוס
אחד בכללילה ובלבד שיהיה מוגם
הרבה ואל תאכל בשר כי אם פעם
אחת או פעמים בשבוע ויהיה מעט
מועז ואף אם תעזוב המרק מרק
פגולי יחשב ויהיו הרורין ומחשבותך
בתורת וגם בשעת אכילה תהרהר
במשניותי ויחשב אכילתך בקרבנות
וזכחים לפני הקדוש ברוך הוא ואל
תנטער מפני שינתי מכנסת הגדולה
כי לטוב לך ינאת משם כי הקדוש ב'ה
גזר על אותו הכנסת ליחרכ וטוב
לך שלא נמנאת בתוכם ואף על פי
שיעברו

שיעברו עליך צרות רבות. הלא הם
 לזכך נפשו כדי שתשאר נקי מעונותיך
 וכני כנסת הגדולה גם הם יהיו בצרות
 רבות יותר מכם וסוד הענין הוא *
 וסוד הענין הוא * וסוד הענין הוא *
 וכך היה אומר יותר משעה אח' כאילו
 מסרב מלהודיעני עד כי לכסוף אמר
 וסוד הענין הוא * כי בני כנסת הגדולה
 חטאו לפני בהטיחם דברי כלפי מעלה
 ח' בהלעגם על אותם המתפללים
 בחורבה וקודש כריך הוא חרה לו מאד
 כביכול ומרד להם מדה כנגד מדה
 ונזר עליך שלא תהיה עמהם עד
 שיעברו ימים והכה אתה רוחה כי כתתי
 לך קהל אחר תמורתם והם יעמידו
 ישיבתך בכבוד גדול לכן לא תצטער
 כי כל מחסורך על הקדוש ברוך הוא
 ותראה ענייני הקדוש ברוך הוא *
 כי הוא מסבב סיבות והוא יסבב
 ויגבול באופן כי בני כנסת הגדולה
 יבואו להתגבל ולהתחנן לך שתחזור
 להרכיב תורה ביניהם יום לשבוע בלבד
 ויתמתי שיעברו אותם הימים שאמרתי
 לך ותראה ענייני הקדוש ב' ותתמה *
 ולכן אל תצטער כלל כי הקב"ה הוא
 יתקן ענייניך ואתה עסוק בתור' תמיד
 בלי הפסק והוא יעשה מעשיך בלי
 שתטרח אתה כלל כי אם בתורתו בלי
 הפסק כלל * ודע שמהרה יבא לך
 טמון רב מחוזה לחרץ לתת לתלמודיך
 הספקה ותלמודיך יפרו וירבו ויבאו
 שמים גדולים מורים הוראות מהם
 וכל תלמוד שלא ילמוד כישבתך לא
 יוחזק בידוע כלל ותמעלה ותתקשא

כי אני אגדלך ארוממך אכשאך אתך
 כגוד על עמי ישראל ותתגדל ישיבתך
 יותר מישיבת בחירו יצחק אבואב
 ותלמוד ותלמד וכיך יהיו כבהררין
 בלשכת הבוית ותראה אותם שלמדים
 הלכות קמיצה וכך זה יהיה רב
 וגדול וחכם גדול במרא ובקבלה
 ובזמנו לא ימצא מקובל גדול ממנו כי
 ישיב חכמת הקבלה מה שלא השיב
 אדם מתק שנה ויותר משלמה יודי
 עשר ידות והוא יעשה פירוש לזוהר
 וגם יעשה השגות לחיבורך כי כשמת
 היא ממדת חכמה לכן ישיב תעלומות
 חכמה ויהיה מורה הוראות בישראל *
 לכן בני עסוק תמי' בתורתו בלי הפסק
 ויחד כל מחשבותיך לעבודתי ועלי
 כל מחסורך ואני אעשה ענייניך רק
 כי תבין כי בזמנתי ולא תפריד
 מחשבתך אפילו רגע מהם וכוה
 תתעלה מאד ואל תצטער כלל כי כל
 מה שעושה הקדוש ברוך הוא להנאתך
 ולטובתך ופקח עיניך בתורתו וכיראתי
 ויתיה לך קן ומשכן לתורתו ותקדש
 עצמך וכל איבריך לעבודתי וימס
 ולילה ואיבריך יהיו מחנה שכינה
 לעבודתי ויראתי והחזק בתשובתי *
 וכך אתה שלום * שלום לך * שלום
 למשנתך * שלום לחיבורך * שלום
 לגארתך * שלום לנפשך * שלום

לנשמתך * שלום לרוחך
 וכל אשר לך
 שלום :

גם זה מוסר אשר יסרתו אבות

יום

שבת ז' לאדר שנתש' פרשת
 תרומה ה' עמך וכו' רק כי
 תרכק בני ובתורתו וכו' ואל תפריד
 מהשבתך כאשר אתה עושה ולא תמסך
 אחר הנחת המאכל והמשת כאשר אתה
 עושה כי אחר שזכית להתנהג בקדושה
 להתענות בכל יום איך לך להמסך אחר
 תעגובי מאכל ומשתה רק יהיה כונתך
 במאכל ומשתה שהוא דוגמת קרבן כמו
 שנרמז באכילת המלאכים דאברהם
 שאמרו בהם ראשון ראשון מסתלק כי
 הסוד הוא שכל הדברים שנבראו שיהיו
 מתגלגלים תמיד מעבין לעבין ובוה
 מתגלים וז"ש אש אוכלת אש שבוה הוא
 עוליו הנאכל ונכלע באחר וכן במאכל
 ומשתה הוא בסוד שא"ל איך לך עשב
 מלמטה שאין לו מזל מלמעלה
 וכשהמלאכים נראו כמו שחכלו אותם
 הכחות הממוכ' על אותו מאכל נכלעו
 במלאכים וזהו ראשון ראשון מסתלק
 בלומה הראשון של אותו מאכל שהוא
 המלאך הממוכ' עליו היה מסתלק בלוי
 מתגלה וזהו סוד של עונב שב' באכיל'
 ושתיה כי המלאך הממונה על המאכל
 ביום השבת הוא קדוש והממונה ביום
 חול הוא חולי' וכשארם מעב' את
 השבת במאכל ומשתה הוא מתגלה על
 המלאך הקדוש הממוכ' על המאכל וזהו
 סוד בקרבן קדוש וכשהוא יום חול הוא
 מתעל על מלאך חול הממוכ' על המאכל
 וסוד התעבית ביום הוא לפי שמדת יום
 הוא יותר רוחני וכשארם מתענה בו

עושה אותו רוחני לגמרי אבל הליכה
 רומז למלכות והיא ממונה על אכילה
 ושתיה וראוי לתת לה חלקה בסוד לך
 תחוסם סוד בדישו ומי שמתענה גם
 בלינה הוא עליו גדול לפי שעושה
 מהגופני רוחני וכל הדברים מתגלגלים
 כמו שאמרתי וכן הנפשות מתגלגלות
 תמיד ולעולם כשמתגלגלים הדברים
 הוא לתכלי' פעוליו כי כשהנפש חוזרת
 לזה העולם הוא כדי להתעלות וכן כל
 הדברים אשר כעת שמתגלגלי למדרגה
 שפלה הוא כדי להתעלו כי כל הדברים
 מרוצים ותשוקתם להדבק בסבה
 הראשונה ולכן מתגלגלים והולכים כל
 הדברים והנפשות גם מתגלגלו תמיד
 עד שזוכות לעלות ולהדבק בסבה הא'
 כמו דניאל ראיתמר ביה ונתוח ותעמוד
 וגו' וכן אבני לך לפנאה כל ההורין
 מלבך בערך נלותא ולכוונ' במאי דאת
 משיק מפומך ואבני למכדע דרנח דילך
 דלא לפנאה לכך מהרהורא דאורוינתא
 ועולחן דקבה אפילו שעה חרף דהא
 כדאת נפיק לשוקא ו' עולמין דיגו וכל
 וכל חוילין דילהון מלוין יחד ומכריו
 קדמך הבו יקר לריוקנא קדישו דמלכא
 ושנו מקום לריוקנא קדישא דאלך דהא
 האי הוא תנאה דילן גמרא דילן סברא
 דילן כמה משריון ומילין
 ועלמין מודעשין מהאי כוונ' וכלא שלין
 מאי האי קנא ומתיכין ואחרין האי הוא
 פלוני דקבה משתכח ביה כל יומא וכן
 בכל ערך דאת מהיית למגמר עם
 מכריוא קנא בכרווא נפיק דוגמת האי
 להן אשתמודע דרנח דילך ואתקן
 בדחילתא

תריץ שהין הא דמלכו דהי סוף ספרות
 עלאין הא דהיא מטרוניתא דעל דא
 כתיב ותבאנה שתיהן בית לחם ותהום
 ונז' הזאת נעמי כלומר דכד סלקין
 תרנייהו לקבלא לחמא ומזכא הא אינון
 כדכקתא חדא עד רכלא אמרין הזאת

דא היא מטרונית נעמי דהיא כחיבור
 עם מלכו דספירו עלאין וכן מתייחדא
 עם ספירות ועי' כך אית לה נעמו סני
 לחדא וכן כד נחתא מטרוניתא למיון

עלמא דפרודא דאתקרי בית לחם ע"ש
 דאינון צריכין לחמא ומזכא וחזיין
 למטרונית דאתרבק עם מלכו דספרו

עלאין כדכקתא וייחודא חדא תוהיין
 כזליה עלמא ואמרין הזאת נעמי
 טטרוניתא אייהי דנעמונתא וחכיבותא
 וייחודא חדא בספירו עילאין לאתנהר'

מנייהו הכ' ה' קדמאה דשמא דהויה
 כליל לעריץ שהין חד רידיה וחד לרמוזו
 למלכות דספירו עילאין אשתכח דביהו
 כליל כל' י"ס ורזא דשמא דיהי רמיוז

לג' עלאין כמא דאוליסתר ויהי רמיוזא
 לכינה אע"ב ריזר רמיוזא לכינה הא כמו
 רמיוז ליה דאיהו כאתתא דאתעפרת
 נאפקת כריון אבל כמאה יזר רמיוז לה

דאיהו סתמא כ"זר דאיהו קונן סתום
 ותגא דיליה מחזי על כתר זתא על כינה
 ובהא לכלילא בה רמיוז על אלכות ד"ס
 עלאין וכרא דהא הוי דוגמא דר"א הא
 דסס זה כליל כל' י"ס עלאין כרמא
 דשמא דהויה דכליל בשס זה ותגא
 דשמא דחליהו כליל חסד ו"ס עלאין
 דשמא דיהו ולקבלייהו ה' דאיהו
 מטרוניתא לאתנהרא מכלהו י"ס עלאין
 כ א 2 I נכיה

ברחילתא דמארך ולא תפריד מחכה
 דיקך מהרהרוא דאורויתא ופולחנא
 דקכה ומעט כהנאת המאכל והמשתה
 וכיון כתפתלך וכטל כל הרהרין מלכך
 וייחר לככך לעבודתי ואתה שלום
 ונו :

כה שמצאתי הירוש במ' בראשית :

אור

ליום כ'ה לניסן הלא מאי
 דאוליסתר כרזא דריון
 בספירות עלאין ושכינתא קדישא הלא
 הוא קשיטות וכרירו דמלא וכמה אולו
 סחרוני מסכנא ולא יכלו לאדרכא רזא

דנא וכענין מאי דקסה לך איך סיך
 בהוא סיכוויא וחושבן ונות כתב
 יצחק מר חיים אה כמאי דאמ' ששכתר
 הוא ח"ט טעה וזאע"כ לית ליה עגשה
 כיון דלא אכונן למחטוי ואתה שלום :

והלא אס תרבק בני זכרדילתי
 תוכת למללח עם חליהו
 צהקין והוא יהא קאים לקבלך או יתיב
 וסולף לך מלין דאורויתא והא אנא
 סגלין לך רזא דמלתא הלא ידעת רזא

דשמויה ח"ל יהו הנכיש הא הכא א וסס
 שהזאת ונכיש ורזא דכתב י"סו לחוד
 וה' לחוד לרמוז דשכינתא ותבא לקבל
 אס עלאין לאתנהרא מנייהו ואי תמא

כיון דאמר דספירות עילאין ו' אינון
 ולקבלהו שכינתא איך כתיב זהו וכן
 למינין כתיב זה איכא למימר דכי
 סיכי דאמריה דכהא בתראה כלילן

כנון הרבה לכן הזכיר ממנו זולת כיום
פרשת ויצא

אור ליום שבת ט' לכסליו ה'
עמד וגו' לגלגלה לך רחא
עלמה בפדא קדישא רחא איכא למירק
אמאי אכעדיק עקב בחור אכסן למתב
עם לכן ולמיסב בכתיה דההוא רשיעא
ולמרעה עניא אבל יזא דמלת' דלכן
רמז ללובן עלמה דההוא סטרא
ואנטריק דיעקב יזול לגביה ויפוק
מיניה חיילין דקודשא דאטמרון ביה
וייתי להולסטרא קדושה דענא רמז
להסני חיילין דוגמית ואת הנפש אשה
עזו בחרן והיונו דכתיב ויצל אלהים
ממקנה אביכם ונתן לי דהאציל קדושה
מגו סהוא סטרא והיונו נמי רוא דענא
דיתרו דרעי מרעה דהיונו חיילין
דקדושה דהון מטמון וסוה רעי להון
לקרבא להו לסטרא דקדושה ומאז
דיתרו גופיה סוה עתיד לאתגוירא לא
אנטריק למימ' ביה ויצל אלהים ממקנה
אביכו דהוא כיון דאתגוירא סוה כל חיילין
דביה אתו בהדיה ואנטריק למיסב
בנתיה מהאי טעמא דאציק להון
מרשותיה דההוא סטרא והיונו רוא
דויקרא יעקב לרחל זלמה השדה אל
צאנו דהיונו דאשיל להון כחקל תפוחים
והיונו דמאן דמיתו בכורים ריש מילני
הון לכן ארמאה בעא לאוכרא ית אבא
דהון גטיון ביה חיילין דקדושה ויעקב
אבינו אפיק להון כעל כורמיה :

שיך

דנביא כד תחלף ליה באת' בט' תשכח
ט"ט מת' ואוהו ש"ט מת' למימרא דהא
בתראה דאיהי שמוטתא תתנהר מן
יוכלא דכרזא דהאי הא בתראה דאיהי
דוגמא דגוף לכפירות עלאין אליהו
מתלבש בגוף ומתחזי בהאי עלמא וכד
תבעי דיתחזי לך תהרהר במילין אלין
בערן משכבך וכרין אתחזי לך כדא
אשרי מי שראה פניו בחלום וכו' הא
הכא ג' דרין א' ראה פניו בחלום
ב' ראה בהקין ונתן לו שלום אבל איהו
לא אהדר ליה ג' ראה בהקין ונתן
לו שלום והחזיר לו שלום ואתה תסלק
בדרגא תלתאה דתחמי יתיה בהקין
זנתן לו שלום ויחזיר לך שלום אבל לא
יבא לך חלא בהסח הדעת ואתה שלום
וגו' :

עור אמר תסגף עצמך בכל האפשר
ואל תשתה מים הרבה אע"פ
שכל זמן שאתה דבק בתורתך איהו
דופאך מכל מקום אתה משביע ה"כרה
בשתיית מים הרבה ולא נכון לעשות
כן :

עור אמר הזכיר ותסיר כל מיני
הרהורין מלבך חוץ מדת
ויראת שמים עור אמר מאו דפרישת
על משה בחירו על מעיון שהוא משוך
ככל ואות פרישת לכונא יתיה שם
מאי דכתב בפירוש המשנה ואף על גב
דמעייביה לא וימרזן הכי איהו למאי
דפרישת איכוון וכן ככל מאי דפרישת
בהאי לישנא להכי איכוון ונסים בחירי
לא איכוון במילתיה עור אמר איך
שיית דונה אהדר עמד אשך שאכלת

שייך לה' מקץ מה שחסר בדפוס :

כיון רהוה עתיד לאתפרע מיניה ד' הקך מאי אבטחותא דאבטח ליה נביא גם ה' העביר חטאתך . ותו אמאי אמור רבן . בעא מקודשא בריך הוא דימחול ליה ההוא חובא הא ברישא אמר ליה גם ה' העביר חטאתך וכל שכן בתר דקיבל הקך עוונתך .

ומיהו כהאי איכא למימר דלח אמר ליה נביאה דקודשא בריך הוא מחיל אלא העביר חטאתו חסרונו מלשון והיינו חני וכני שלמה חטאים משום דכל פיקודייהו תלו באיברייהו דמלכא אית פקודי' דתלא בירין ואית ברנלין ואית ברישא . ולאו דאיכא לעילא איברייהו ח'ו אלא כלל דוגמא כמא דידעת וכד חכ בר נש כביכול כאלו מחסר ההוא איברא דתלי מיניה ההוא פקודא והיינו דקאמר ליה נביאה דה' העביר ההוא חסרונו . אבל מכל מקום אכתו תלי עליה ההוא חובא . ומכל מקום הקך דקרוקי עריך לתרוצי .

ותו אמאי אמור רבן דבעא מקודשא בריך הוא דיעביד ליה אתא לטב הא כיון דאמר ליה ק'בה דמחיל ליה הוה ליה לאמוני ביה . ולא למבשי מיניה אית . ותו אמאי אמר ליה קודשא בריך דלא יעביד אתא ביומוי אלא ביומי דכרויה . ותו איכא למתמוח איך חכ דוד בההוא חובא כיון דרעיר הוה מההרה בדברי תורה ועד פלגות ליליא סמיכס כסוסיא ומפלגות ליליא מתגבר באריה דחמתי לילה אקוס להודות לך איך אתפגאה לכיה לחובא תקיפא כי האי . ותו איכא ברזא

אור לשכת כל לטבת ה' אלהיך

עמד וגו' הא אתינא לגלגאה לך הוא דרזין טמירא דטמירין דק'בה וכל בני מתיבתא שדרוני לאודעותך ואף דאפירדת לכך כהאי שבעא מאורייתא טובא ואכלת ורזית ויהבת חילא ותקפא למלכא דכפונא עם כל זה ק'בה לא אערו רחמוי וחסרוי מיכך בגין מתגיית דמתנית דהשתא כתמעטו דעסקי בה ואין מנהל לה מכל בניס לדה וכו' בגין כך מאן דמתעסק בה אדכר לטב וכו' בגין כך תעה לאתקרא על קדושת שמיא דק'בה וכהני תסתלק ותתך ותנחו ותעמוד לגרולך לקץ הימין לחוד תזדהר . ממיכלא זמשתיא כמא דאולפיתך ותזדהר מלמללח מילין דטנופא ואוף לחויכא ממאן דמלללהון כדעכרת כהאי ליליא דלא אחמוי הכו לגבר כוותך לא תירייהא לכך מהרה בפתגמי אורייתא ותיחד שמי ד' זמנין ביומא בכונת לבא לממסר כפסך על קדושת שמי כמא דאולפיתך וככן תסתלק במעלת קדושים וטנורו ונתתי לך מהלכים בון העומדים האלה דכל זיכא חזיל לזיכיה :

והלא למכרעבני חובא דכיון דאש'

ליה נביאה גם ה' העביר חטאתך לא תמות אמאי קאמ'חטאתי בגדי תמיד ותו אמר כי עוני אגיד אהלא מחטאתי ותו כיון דאתפרע מיניה כד' ולד דמר אמנון אבשלום אמאי הוה דחיל תו בתר הכי ותו

מניד משרים

אבל הוא דמילתא רחובי דרמי תליון
 באיבריה דמלכא כמא דאמרי
 וכי היכי דמאן דמחי לחבריה חי מחי
 ליה ולא מפיק מיניה דמח הוא קליל
 לאיתסאה ואי מפיק מיניה דמח קשה
 לאיתסאה ואי קטע ליה איברא כהדיא
 קשה טובא לאיתסאה ומכל מקו כיון
 דאכתי חי תהא מתדבק קצת אית ליה
 תקנת בדוחקא אבל אי קטע ליה איבר
 לבמרי לית ליה תקנת למיטרד לארבעא
 הכי הוי בחוביא דמכשרי אחוזה
 אלוה וחוביא הא אינון חטאת ועון
 ופשע ומסורות ושכפרו בתחיית המתים
 וכו' והא חטאת איהו בשוגג ואיהו
 לקבל נפש דהוי עבה וגסה ומינה אתי
 שגבתא ואתעלמותא לבר נש דאילן
 רוחא וכשמתא הוו שכליים ולית בהו
 שגבתא ואתעלמותא וכד איהו חב באויר
 חקרו עון וההוא גברא סניף לרנח ומה
 מהני קרבנא לשוגג ולא למיוד דכיון
 דגברא זרחא דבעירא הוי חומרא דבר
 נש כמא דכתב משה בחירו וכגון הכי
 הוי בעירא מוזנא דבר נש וכיון דאיהו
 חב בשוגג הא חוביא אסערא דנפשא
 דאיהי עבה ועכירא מעבירותא דנפשא
 והוי דומיא דמאן דמחי לחבריה ולא
 מפיק מיניה דמח הילכך כהדיא
 קרבנא דמקרב דהוי חומרא דנפשא
 דבר נש כמא דאמריה כהדיא תגנא
 דסליק סגוי לתקנת ההוא חובא אבל כד
 חב באויר לא סגוי בקרבנא משום דכיון
 דמיוד הוי מסטרא דרוחא לא סגוי לתקנת
 ליה קרבנא דבעירא דהוי מסטרא דנפשא
 וכד חסי בר נש עריך לאתראה ביה
 לאתערא

דגלבולא דהן כל אלה ופעל אל וגו' אי
 ההוא לא חו דרך עבד זמנא תליתאה אכ
 שהוא גופא בתראה הוא דיוכה למיקס
 בתחיה והק גופי לא נאמאי והא כמא
 מנו דעברו לאו ימות דיפסדון להון ולא
 יהא להון אגרא ותו איכ' למתמה ברנא
 דגלבולא דאי גופא חב מאי ריכא הוא
 דגופ' אחר יסכול עונשא הא דמי למאי
 דכתיב אכות יאכלו כוסר ושיני בניס
 תקנה ותו מדה זו דגלבול' היא חסדא
 דקכה לכלתי ירח משנו כרח והא איכא
 למיחס דכונשא תניינא למחטו ולהוי
 ביש אכדמיתא וכמנא תקנתו קלקלתו
 ותו איכא למכעי אמאי כד חב שלמה
 איענש דיטלון מיניה עשר שכטיין ולא
 ישתארוני ליה אלא תרין והא הוה מסתיה
 דיטלון מיניה פלגא דמלכותא ותו כיון
 דאיהו גופיה חב אמאי לא אתפול מיני'
 מלכותיה לא מכדיה ותו אמאי מלכויה
 דהק י' שכטיין לא הוו כלהו אחד שכטא
 כדסו מלכו ביה דוד אלא האי מלכא
 מהאי שכטא והאי מאידך שכטא ותו
 אמאי בבית שני מלכו כהניא מאי דלא
 הוה עד השת ותו היכי אפשר דאיתיהיב
 תוקפא לההוא מלכא דיון רשיעא כימי'
 ההס וכזמן הוה לאתגברא על ישראל
 לבטלא אורויתא דהא כיון דבי מקדשא
 הוה קייס מיחוי דהוה שפע טוב' וכרכה
 בעלעא וכהווא עוכדא דמלכא דינאי
 מחוי דלא הוה שפע ברכה בעלמ' אלא
 אדרבס הוה תקישו דמסאכותא
 ותו אמאי אתעביד דמון דניסא
 בעשא :

אבר ואי לא סוה מכרות ליה מלא דבכא
 כיה כב ויכול הוא פמו דליות דונמת
 גברא דלית ליה אנבע יתירה דכל זמן
 דמדבק כיה הוי פגים וכד אתקט מיני
 אשתאר שלים וכד הוי בחוכא דחילול
 ה' אע"ג דלא חכ לא בשונב תקיף טובא
 ולא מתכפר ליה עד דימות מות תנייבא
 כדתרגס יונתן דער וכופר העון הזה
 לכס עד תמותן וטעמא משום דעל ידי
 חוב דאי כיה חילול ה' מתדבקי מסאכי
 במשכנא ונטלי זוסמא במשורונותא
 כדוא החילול ה' לשון חלל דעפריד בין
 יסוד ומטרונית והוי חללא תמן ותמן
 מתדבקי הכהן כטרו והיינו דהעון הזה
 דאח ידיע דזס היינו יסוד והא' דהזס
 רמיו לכנסת ישראל וקאמר העון הזה
 כלומר עון דילכוון תקיף כולי האי
 משום דאפרשתון הא מן זה ומשום הכי
 אע"ג דהוי חוכא כמילה זוסא בין דלית
 כיה חילול ה' תקיף טובא משום דפגים
 בכל איברי דכ' וכדאמר ר' יוחנן כגון
 אנא דסקילנא כשרא זכו דהא חוכא לא
 הוי אלא בשוה פרוטה וחוכיה תקיף

טובא משום חילול ה' דלית
 ראות לך למכרע דרוד לא חטא
 דכל היוצא למלחמ בית דוד גס כרית
 כותב לאשתו וכדאמר רבין כל האומר
 דוד חטא אינו לא טועה ומשו הכי שדר
 כתרס כפרהיא ולא הוה מאן דמנשה
 מיניה ואוף איהו לא טרבה כהדיה ומה
 תשכח דכתיב כה והיא מתקדשת
 פטומאתה כלומר דנטרה מסאכותא
 דאלמלא

לאתער עליה משום דזס דחויסינן דילמ'
 עכיד ההוא חוכא כשלוא מסטר דנטס
 דלית כיה אהעלמותא ומה מתרוכן כיה
 לאתער עלוה רוח דילמ' כאתערות דרוח'
 וסכוק מלמחטו וכד לא סכך כגון
 אתערות דרוח הא הוי חוכ תקיף ודמי
 למאן דמחי לחכיה ומפיק מיניה דמא
 דאסו דיליה תקיף ומ' כיון דלתאכון
 עכיד הא חית ליה אסותא : אכל מאן
 דחכ להכעיס דהיינו פסע ההוא גברא
 שכיף כשמתיה ודמי למאן דקטע חרא
 איברא דחכיה דלית תקיף טובא
 לאתקאס הכי הוי תיאוכתא דיליה
 תקיף טובא

אבל המינים והמסורות ושכפרו
 בתחית המתים וכו' הוי
 דומא דמאן דקטע איברא דחכיה
 לבמרו דלית ליה תקתה ומה באיך
 חיובי כריתות כתיב וכרתה כנטס
 שהיא אעמיה כלומר היא נכרתת קנת
 שאינה כשלמות גמור עם עמיה דהיינו
 שאר איברי אבל מא' עדויה דבוק קנת
 בהס ולהכי חית לה תקנת כדוחק אבל
 בחוכ דע"א כתי הכרת תכר הנטס הוי
 עונ' כה כלו כרת בתי כרת אתי להסוי
 כפשא עד דלא אשתאר ליה שום דביקו
 כנפשא דמלכא ולית ליה שום תקנתא
 בשלמ' למיהדר לאיתקל לאתדבק יאשו'
 דלא תימא אס כן וכד דהוי פגמו
 דמלכא דליתקטע מיניה ההוא איברא
 להכי אמר עונה כה כלומר כל פגמא
 אשתאר כההיא נפשא דלינו מלכא
 שלימו דיליה הוי דאתקטע מיניה ההוא

משרים מניה

דלמלא כן לא הוה געפעה וכיון דהיתה
 טהורה ופנייה אתא עליה ולא הוה תמן
 חובא אלא מנה חילול ה' דברא דהוה
 טריד במלחמתו לא הוה ליה למנטב
 איתתיה אע" דפנייה הוה הא הנת
 מוחרת ליה והיונו דקאמר קרא בדכר
 אזרזיה החתי ולא קאמר בדכר בתשבע
 משום דמזר בתשבע עמיה לא הוה
 עליה חובא אלא משום דאזרזיה הוה
 טרוד למסר נפשו בגומיה בקרבא
 הוא דאחלל שמה דה' והיונו חוב דליה
 דוד לא אסיקא דעתיה דליהוי בהניא
 מלתא חלול ה' אשתבח בשוגג ואיעלם
 מנייה דליהוי בהוה מלתא זבההוא
 עובדא חילול ה' ומשום הכי אקרי חטא
 ומאז דפקוד לשואה לאזרזיה את פטי
 המלחמי לא איגעש עליה דכדתי בספר
 קנה דאיהו הוה חייב קדמא ואי תימא
 דחכ דוד דקטל גמיה בחרכ בני עמון
 דהוה מצור ביה דקון ובהכי אחקק
 ההוא ע" דכתיב בזוהר קדישא מי
 לא חכ דוד אלא בשוגג דלא הסיק
 אדעתיה ההוא מלתא זמ"ה קרי ליה
 נביאה חטא וכד' אתא נביאה זבעא
 מיניה ההוא עובדא דאיש העשיר רוח
 הקדש מליב פמומה ואמר ואת הבבסה
 ושלם ארבעתים וכיון דאמר ליה אתא
 האיש הא קביל עליה עונשא ומשנ' הכי
 אל"ג ה' העביר חטאתך לא תמות :
 דוד אע" דאמר ליה נביאה הכי תרוד
 הוה דחיל מההוא חובא דכיון דהוה
 ביה חילול ה' הוה שקול בעיניה כאלו
 הוה חב כמוזר ולהכי אמרי עונשאביד
 בלומר שקיל הוא בעיני כאלו הוה עון

כמוזר והכי מתורכא עליה ולא תימא
 דחילו לא הוה ביה חילול ה' כיון דאיהו
 חטא דהיונו שוגג לא הוה חוישכא ליה
 דלימא אלא חילול לא הוה אלא חטא
 בלחוד בלא חילול ה' הוה דאויבא מוני
 והיונו דקאמר אדאג מחטאתי ודוד
 אע" דאיגעש בכל הק" עונשין הוה
 דחיל דילמא לא אישתביק ליה ההוא
 חובא משום דאע" דאיטרר מקמיה
 אכשלו כיון דגלו עמיה ארוכא דקודשא
 וכהטא וליואי ורכהכו ישראל סחרכיה
 אע" דאיהו הוה חזיל יחף זראש לו
 חסות ממ' לא הוה ליה עונשא כולו האז
 ותו כיון דכנו הוה דקס עליה ולא עבד
 ולא גוי וכדאמר רבנן על מומר לרוד
 סברתו מסנן וכו' לא חטיב ענשו כולי
 האי זמ"ה הוה חייב דילמ' לא אישתבק
 עונשו בהכי ולהכי בעא מק"ה למישבק
 ליה ההוא חובא זק"ה אודי ליה וכתר
 הכי בעא מיניה למועבר אתא לטב
 ליעגי בלא דודען דק"ה שחך חוביה
 ויתקדש שמה דק"ה בהכי לעיני כלא
 דבהכי איתתקן חילולא דאחלל על זדיה
 בהק" חובא זק"ה אמר ליה בחייד' לא
 עבידנא משום דהן בקידושין לא ואמון
 ותו במיתתיה אשתביק ההוא חובא
 לגארט : ושלמה משום דאשתפתה בתר
 גשים כפריות איגעש כיון דחוכיה הוה
 ביסוד דאיהו ברית מלה דדמו לו' נטלו
 אמנו ז' שבטום ואימון דהשכטום כיון
 דאיתאשכו בתר חוכיה אהבבה עליהו
 מסאכתא זמ"ה לא מלך עליהו תדור
 מחד שבט' לא זמנן מהאי זמנן מהאי
 לחוואה דלא מלה דקסיעו איהו וכגין

מניד משרים בראשית ה

דהו כל מלכותו רשע גלו בקדמותא
 זשלמה בנין חובין דיליה אתרבי
 אסאבותא בעלמא והיינו דאמור רבנן
 כיון שנשא שלמה וכו' ועץ קנה בים
 כלומר כיון דאתפתא בתר נשים נכרין
 דהיינו תוקפא דדינא ונעץ קנה כלומר
 דמסטרטא אחרא אקריקנה ברזא דגעז
 חית קנה ונעץ בים הגדול דהיינו
 מטרוכות' דאקרוי' כל' דבחו' דיליה
 אתהי בתוקפא להו' כטרא למהו' ליה
 תפסו' דמטרוכותא לאטלא זומא' בה'
 זהיינו דקאמר דהעלה סרסן דהיינו
 זומא' כד' ויהרשע' כים נהרסו' זמתמן
 אתמסך תוקפא לפרך גדול של רומי
 שאיהו דלסלא על ישראל בתק' הכי
 ואחריות מקרשא זשלמה משום דחז
 האי חובא אתעגש הוא גופיה' ואתתקך
 ממלכותו כד' חני קהלת' ובו זאיתדר
 בתר הכי משום דהו' הוה מית' בעז
 דהוה דדינט הוה מפריד ממלכו' עלאה
 וכככול' לא הוה ליה חולקא לעלמ' דאת'
 והיינו רזא דבקשו' למנות שלמה וכו'
 דכשעת' דחו' רבנן דאטרירי ממלכותיה
 זהוה דדינט השיבו' דאטרי' נמי ממלכו'
 ללא ה' ואין לו חלק לעה' וכד חז' דתב'
 ומלכותיה ירשו דאית ליה חלק לעה' ז
 עהיינו דאמור רבנן באת' דמות' דתוקפ'
 של דוד ואשתתא וכו' כלומר דדוד רמיו
 למלכו' וכי חזו דאתה' שלמה למלכותי'
 דמלכותא איהו' דמות' דתוקפ' של אבי'
 בהוה שעתא ירשו דאתהדר שלמה
 למלכו' עלאה זאית ליה חלק לעה' ז
 וכזמנא דבית שני' לא הוה שלימו' כולי'
 האי דהא חסרו' ביה ה' דכריו' זמשום

הכי איתעבי' תוקפא ונל מלכו' דיון עד
 דסייעו ק' בה ונכחו יתהון בית השמנאמי
 וכיון דנכחו' דחו' דלא הוה שלימו'
 בהוה זמנא ומא' כו' אתתקיף אסכימו'
 דומלכו' כהני קדישי' כבון לאמסכ' חוט'
 של חסד' דהא כהן' איהו' איה' הסקר
 וכיון דהוה מלך אשתתא דמייח' למלכו'
 קרישא' בחקר' ומשום הכי עברו רמז'
 דכיסא' במושחא' לארקא' ממשח' רבות'
 עלאה דרעזא' דרעוין' על מלכו' קדישא'
 זמל' ליקינה' בזכיי' לייח' ז' הכינ'
 עם ביכה ונהו' להלקא' א' זמיה' זקא' חו'
 ליה שמש' למרמו' לכ' דאיהו' אשמשא'
 לבלהו' זאיהו' מנא' דכלהו' ז' זרז'
 דבלבלא' הלא' לך למנדע' דב' דמתגבל'
 ברנש' הוה נפשא' דהו' ביה בקדמותא'
 הא אית' חולקא' בה' גופא' זחולקא'
 מרומא' זאיהו' מתרבקא' בגופא' תנוכא'
 זמד' כיקא' דילה' בהוה' גופא' תנוכא'
 עתהוה' נפשא' אחרונא' זכ' ככל' גלגולא'
 מתחדית' נפשא' חדתא' וכיון דנפשא' אית'
 בה' חולקא' מנופ' כד' חסא' בגופ' קרמא'
 כו' מתגלגלת' בגופא' אחרתא' לקבלה'
 עונשא' כיון דנפש' דמגלגל' בהוה' גופא'
 היא' חולקא' מגופא' קדמאה' כי סביל'
 האי' גופא' עונשיה' הו' כאלו' סביל' ליה'
 גופא' קדמא' וכד' מזבך' כד' נש' בגלגולא'
 בתראה' מזוכי' לאויק' גופ' קדמאי' וכלהו'
 יקומון' בזמנא' דתחיהו' כל' גופא' וגופא'
 כנפשא' דיליה' הוה' נפשא' דאתחדת'
 בכל' חד' מנייהו' כמו' דאמרות' ועלוייה'
 דכולהו' הוה' גופא' כדראה' דעל' דיו' וכז'
 בולו' זאיהו' יתך' בקדמותא' וכל' חזק'
 יתמשכו' בתחיהו' ככניו' דאזלין' ביה'
 אכא

אבא משום דאיתו נדים לון למיתו
לעלמ' להכי איך נפיש בלבו רווחו וזכו
בגין ההוא גופא בתראה דאסתלים
וכאדורו יראו אור והנך דאסתלימו
בעובדין עבין אלא דאנטריך כהו
לאהקבלגל' בגין באהחויבו מיתה או
בגין לאעבר מוסיסון עכוותא דוהא
הא אינון מיתין כד אינון יניקין דיע
ליכא למיחש כהו דיקלקלין עובדיהון
וכד גריכין לאשתלמא עובדיהון לא
מייתי כההם קטני זאו גדלי כפלחכא
דק'בס וגלי קמיה דאוי ישכוק יסרחון
מוסלק לון קרס זמניהון וכרעבר
בחנוך כדאמור עליה דהוה אושכפא
זככל זמא דמעיל מחטא במגדלא הוה
מושכח לק'בס ורזא דמלת דהוה מטטרון
דאיהו נעל דמטרוניתא ואיהו מחבר
יתה עם מלכא על עובדיהון דנדיקויא
דסליק לון לעילא ונרד מעילא שפע
כרכאן למיון עלמין והיינו אשכשתא
דיליה וכגין דהוה גיקא סלקיס ק'בס
מושלמא עד לא יחוב ונעשה אש כין
לפירי אש והיינו מטטרון הנהפך וכו'
באשר הוא כדפום :

פרשת ויגש

ודא

שרדני לגלאה לך רוא כמ'
קדישא הלא אוכא למידק
על מאי דאמו שהיו עצמותיו של יהודה
מנובלגין וכו' זאמאי והא קיים את
דברו שהננו לפניו ואס תאמר שהיה
לנו להננו לפניו בארץ כנען כדרייק
אס לא אביאותו אליך אוכא להקטווי

אכ אמאי לא התיר לו ישקב ויהודה
גופיה אמאי לא כעא מיכיה שיתיר לו
ותו מרעה אמאי לא התיר לו ואנטריך
לכלווי עליה זאת דלא הוה חפשא להתיר
לו משום דכרוי בשני עלמות לית ליה
התרה אף אס יקוימו קשה היכי מרס
יהודה עצמו בשני עלמות ויעקב
היכי שכך ליה לקבליה כרוי כי האי
דלית ליה התרה אפילו אס יקוימו :

ואל דיעקב ויהודה הוו סברי דכוון
דהננו לפניו חי וקיים סבי דאס לא
אביאותו לאו דוקא זמא לא הוה גריך
התר זמא לא התיר לו מרעה ושם כיון
דמלת אביאותו משמע מיכיאנו אלת
לארץ כנען הוה קצת חשש במלת זמא
הוו עצמותו מנובלגים ותפלת מרעה
אסני ליה ולא אנטריך התר וכדאמרן
ולמד דמנה עצמו בשני עלמות לית
ליה התרה גריך לומר דטעה יהודה
כהכי וסבר דאף מנה עצמו בשני
עלמו אס יקיים תנאו מותר ויעקב לא
הוה ידע דהוה דמי לנדות עצמו בשני
עלמו דאילו ידע היה מעבכ על ידו :
ועאחר דאין לו התרה לא התיר לו
מרעה אלא התפלל עליו וככן כוין
בתפלתו ופעט כהנאות ולא תפסיק
מחשבתך אפילו רגע ואתה שלום וכו' :

פרשת שמות

אור

ליוס שכת שנת שוה כחדש
טכ'ס פעך וגו' הלא לך למיכדע
דמנדי סוד קין וסיונו וירא איש מצרי
מכה איש עברי מאחיו דכוין דאמר
איש עברי לא הוה גריך למימר מאחיו
אלא

פרשת ויקהל

כל זה אעפ"י שאינו שייך לפ' סדרתיו כאן לפי
סמכתיו בין מה שכתב בפרשת ויקהל :

דנא

מלתא הסכימו במתיבתא
דרקיעא וקב"ה וכל כפי

מתיבתא שדרוני לותך לאודעותך מילין
חדתיך אלן דעד דא לא אתגלו וכל

חכימי דרא כד ישמעון מילין אין מפומך
יודון וישבחון לך ועלך לאסתכלא

בסביאן טובותיה ורחמי דקב"ה דעבד
עמד למכרי יתך מאין ולאוייתא לך

לעלמי הדין ואף דסרתגלגל יתך בכמה
גלגולין עד לאוייתי יתך בהדא זמנא

ואוף דסרתאחדת ביד ימויך ותבת
קמיה בהנך יומין וכתר בן שבקת

דעובתך והסתא דקרבתי לרחלתיא הא
אתינא לאשתעשע בך ולמלא בשונך

לא בחלום אלא כמאן דמלא עם חבריה
לכן אתקף בי ושכונ עדוני דגופא

זכיומא לא תשתה חמרא ולא תישול
בשרא וכלילה לא תשתה אלא כסא הדא

ואכול בשרא ולא תסגי לאכול מיניה
אי בגין בריאותא ואי בגין דכר היא

סגיא מתקיף נפשא וכשבתא זכיומי
טבי איתלך רשו למשתי תמרא אבל לא

יתר מדאי כמא דיתך מפתה לך בר
מיומי טרויא דלית גדר למלתא אלא

כמה דתבעי ואי כדן תעביד למשק
עדוני גופא ולמיהוי לך ומחשבתך

קונא דאורייתא תדיר ולא תשקוק
מהרהורא דילא אפילו רגעא חדא קב"ה

ישתעשע בך וגם תדיר תמעכת בשק
I 3 א

לא מאחיו קאי לעול והו' ליה כאלו כתב
וירא איש מצרי מאחיו ומכה איש עברי

והיכי קטליה תנן עיניו נתן בו נעשה
בל של עפר והוינו דכתיב ויטמאהו

בחול דהיינו עפר של מצרי עצמו נעשה
חול או עפר ולא תקשי לך קרח הוא קין

דבשהיא שעתא דאתקטיל מצרי כולך
קרח ואתגלגל ביה הא לך רוא דכא

ויחד כל מחשבתך לי ומעט בהנאות
ככל אשר אוהרתך תעשה ואתה

שלום

פרשת בא

דהלא

דפרשתא משכו וקחו
לכם שאן רמו דירבקון

בקב"ה וימשכון שפשא למעילא והיינו
משכו זמאן הוינו תפארת ושפטו

הפסח לאפקא דמא מוניה דהוא תקפא
דדוכא ולקחתם ברוא דלקח טוב כתתי

לכם יאגדת היינו שלשה עדרי שאן אוכ
א' רמו לכתר עליון וז' רמו לשבע

ספירות הבנון זכ' רמו לשני ההין או
לחכמה וסוכה וטבלתם כדס אשר

בסוף ונו' משקוף ושתי המזוזות רמוי
לכונה ופתח והודו דאינון ספירן דאית

בהו דינא וראוית אתהדס על המשקוף
וכו' ופסחתי עליכם כלומר יחזו דרמא

דהוא דינא הוא באתריה דאינון שלשת
ספירן דאית בהו דינא ולא יתן

המשחית וכו' כלומר אפשר דיעול
משחית לבתכם אם יהא שום

מזרעה תמן אלא לא יהא לגנוף
ללא ימחא לבנון :

מגיד משרים

וכן מרא ובקבלה ובמשנה ובתוספות
 וברט"י כמה דאת עביר דאת מחבר לון
 נמשלב יתהון דא עס דא ומעיל את
 הקרשים כלולות וזכות דא קב"ה
 רחם יתך ובעדנא דאת קס למנלי
 ולמקרי בעדנא דאיהו משתעשע עם
 צדיקייא כג"ע דהיינו בפלגות ליליא כך
 נמו משתעשע וממשיך עליך חוטא
 דחסד והא קא נשיק לך נשיקין דרחמו
 ומחבק לך ושכינתא ממללא עמך והא
 ארביק מה דלא הוה ארביק חר בדרא
 ולא מכמה דרין ובהכי תחזה סגיאנות
 דרחמוי רקב"ה דפשוט ימיניה לקבלא
 יתך בתיובת ואיך יומין קדמאין דתבת
 בהון הא אינון מנהרין לך סדרך עליהון
 והדריהון עלך וכו' ותזכה לאתקודא
 על קט' ובכן יתמחקון כל חובך לגמרי
 וכל סיג וחולדה דאית כך ישתארוון
 כנורא ותלבש מלבושא וחלוקא יאיר
 דתסלק לעילא ותהא קאיה בין צדיקיי'
 בדנא עילאה ולא תצטרך לאתגלבלא
 עוד כי תלך ותנחו וכו' כמה דאתמר
 לרניש ער חתיית המתים דתקון בהדי
 צדיקויא לכן אתקף לאתפרשא מעידוני
 דגופ דקמא וכחש אינון אזלין לאסטא
 לך ועליך תשוקתם ואתה תמשול בהם
 לרחוים מעליך ולהכניעם חחותך וה'
 אלהים תומך ימיך ואם מפתים אתך
 במאכל ובמשתה כחול לפי ערכו וכשכת
 ויט לפי ערכ'א תשמע להם וגם מפתים
 אותך במחשכו כאשר הם עושי' תבער
 בהם ויכנעו תחתך ועסוק תמיד בתור'
 כי מה שפלגת אתמול על הרמב"ם ז"ל
 ב' הרברים אמת הם והרמב"ם שמה כך

על פירדת לסוף דעתו וגם שמח עליך
 שאתה תמיד מביא דעתו ומפלג בו
 ודברך כמים ואמיתיים זולת בקצת
 מקומו שאני אעריך עליהם וכי שכיבת
 הרמב"ם ז"ל נפיק לקדמותך דמתרנית
 הלכתיה ועל כן השתא מוליף עלך זכו
 והא איהו במדרגת צדיקיי' ולא כדאמרו'
 הכך חכמי דאגלגל וכו' דנהו
 דהכי אתגור בגין קצת מילין דמליל
 דלא אתחזו אבל אזרייתא אביבת עליה
 ואוף עובדיו טבין דמארי עובדין טבין
 הוה לא אגלגל וכו' אלף אגלגל
 בגלגולא ואסתלק ויתבי בהדי צדיקויא
 ועוד כמה דאמרת דאמר יעקב דחילי
 וא"א ז"ל לא חילק יאות כיוכת יפה דכת
 ומידע תגדע דכל דבעי הרמב"ם על
 הרוכ אינון קושטא בגין דאיהו ארביק
 גרסאי קדמונאוי בגון דא' ורבינו האוי
 דגרסתהון ברירא ולאמיני תוספת
 מסגיאנות פלפולא הוון מקשו על ההוא
 גרסא ודחו לה גלי' קושטא הכי
 ופירו נמו דאמר הרמב"ם הרוכ קושטא
 אינון ובההיא דצפורן שפרשת וכתבת
 שני דרכים חייך דקב"ה חייך בפלפולא
 דילך אבל אורחא בתראה הוה ברורו
 דמלא ומ"ל לא תמחוק קדמאה דיקריה
 דקב"ה סליק מיניה אע"ג דלאו קושטא
 איהו כיון דאיהו חריפא דוגמת נפחא
 דכטש בפרולא וכוונין מתגטטין לכל
 עבר:

עוד אמר לי בדבור ה"למך שכתלת
 ויקרא שמה שכי' ה"למך כפי'
 השני הוא שמר היראה לא נכנס משה
 ע"י אותה קריאה לא במפת' וכו' קיים
 מאמר

מגיד משרים ויקהל

י

מאמרו של הקב"ה שקראו ואמר לו כה
הנה דמן האונן ולפנים כלפנים וגם
שיך לומר וירכר וכו' מאהל כלו' שלא
היה עומד משה באהל מועד אמר אלא
במפתן וכזה ביאר כל הדיבור כהוגן
ואמר שזו היתה כוונת הרמב"ן:

עוד אמר כפ"ק דקדושין של וכוידוי
מוטעה הוא ונר"ך להגיה וגם
מי שאין לו קרקע אינו נר"ך להתודות
ובהיה ד"ג והזקנים תאמת כדכרי
התעפפו וזוהו לגבי כיעור היא שנויה
בסוף מעשה:

עוד אמר לי בנוטעים שרבו על
הזוחלים הלכה כמאיר בחירי
ורחילי הלכת' כותיה בכל דוכת' דהוא
הזה שלימא ובההוא תפיסה דאתפס
ומית בה אתבשר חובי ואשתאר זכיבא
זכרירא ואסתלק בדרגא עלאה בהרי
צדיקויה וכן תחזה דפוסקים סכרי הכי
בר מ"ת בחירי ורחילי שפסק כההיא
דשמואל דנהר מכיפיה מבר"ך בסגיאנות
פלפולא דקבה חי"ך כפלפולא דיליה
ולא הכי אסתלק בסליקו עלאה ויקירא
זכאם חולקיה וזהלך לך למכרע דאן
ואלו דכרי אלהי חיים דנהי דלכתמילא
אין לטכול בנהרו' אבל כדיעבד עלתה
לה טכילה ודקא' מאור בחירי ורחילי
בהק' תרי ממרי בההי דנהר ממכיפיה
מכר"ך הוי מדרגא וההיא דאין הנהר
מטהר וכו' הוי משום גזרה דגשמים
ורו' דמלת דחלוק בין נוטעים למעין
דמעין מטה בין בזוחלין בין באשכורן
ונוטעים אינם מטהרים אלא באשכורן
שלא לך למכרע דכמה דמעין היינו

כביע דכעב מלובן דערין עלאה בארז
מישר אור' ת' ישראל ואתי לבנתא ולהכי
מטהר בין בזוחלין בין באשכורן דזוחלין
דהן באורח ת' ישראל לית שום סטרא
מסאבא יכיל לקרב לה דהיא נחלת כלל
מגרים והילכך אי תטכול בית בעוד
דזחלין בית מייא ספיר תסלק לה טכילה
וכןכר איהו באשכורן דאיהי ככי ספיר
דמי למטבל בה דלית סטרא מסאבא
יכיל לקרבא לגוה' חו' ורו' דנוטפין כד
כביעו נביע ואתי מן שמים עליון
אורח חסד ובכור משום דסטרי מסאבי
סחרן סחרנייהו ומהדין לקרבא להו
הילכך לא מטהרי בעודס' זוחלין אבל
כד איהו באשכורן דהיינו כד מטו לגוה
דכי תו' לא יכיל סטרא מסאבא למקרב
כאינון מייא דאע"ג דנחש אטי' זומת
מ' לא יכיל לקרב לגוה והילכך מטהרי
באשכורן אע"ג דלא מטהרי בזוחלין
ומהשתא תגדע דאע"ג דרבו נוטפין על
הזוחלין יכול שפיר לכע' לכתחילא
למטבל בארתא דמהלכי זוחלין מעיין
דהא אע"ג דנגדי מייא מחסד ובכורה
דאינון נוטפין דאיכא למיחש בהו
לאהדרותא דסטרי מסאבי אמאי לא
תטכול במייא דנגדי אורח ת' ישראל
דלא יכלי סטרא מסאבי למקרבי תמן
ואע"ג דחסד ובכורה תרין ותת' חד
ומהשתא תגדע דספיר כיון נסס' בחירי
ודלא כמהר"ק זשפי' עבד דרתי' מילוי
וכן במאי דרתי' מילוי דירוחס טמירי
שפיר עבדת' וכן בכל דוכתא דאת משיג
עגיה יחות' את משיג' עליה וקרינא ליה
ירוחס טמירי דהיהו טמיר בנתא

מגיד משרים

דיערין דרות צדיקייא דלא משיב זמחא
 דילהון למהווי בנימתיא דעזן כפרסו לא
 בטמירו והכי הוה איהו אבל במדרגא
 רבא ויקירא איהו ומהשתא תנדע
 דלכתחלא אין לטכול כנהרות באתר
 דנותפטי מחמת גשמים משום דרמז
 לחסד ובכורה דמסאכי סחרי לון ומא
 אי טולה בדועבד סלקא לה טכילה
 משום דאעג דמסאכי סחרי לון לית רשז
 להעלה ולקרובא לון כלל הילכך כדועבד
 עלתה לה טכילה

עוד אמ' לי יפה הורית שלא להתענות
 בשבת אלא על אותם ג' בלבד
 ויפה הורית שלא להתענות בשבת על
 שחלם שגפ' ס' מידו שאין להתענות
 אלא על אותם בלבד ואעפ' שי' שמחלוקת
 בא מהם גם בו מתענים דג' שהם ד'
 הם ועוד תדע סודם

אור לד' חיסון בשנת ה'צ"ו ה'
 עמך גבור החייל הנה יצאתי
 לקראתך לשחר עניך ואמצאך כי התחלת
 במדות קדשים ותתקדש ותתעלה כי
 ק' בה וכו' מתיבת דרקייע שדרוני לאתניו
 נך שלם על הך פלפולין דפלפל בההיא
 דשוק יהו דכלהו חדאן בהו וזה אינו
 מילין דכתבת כצנין וזהרין וגליפין קמיה
 ק' בה ומאי דפלפל במילי דמשה ברירי
 בההוא ענייבא יאות כיוונת ובההוא ג'
 תירוצי דתרכ' אליביה תירוצ' כתר' לאו
 קושט ומא לא תמחו ויתיה דיקרי דק' בה
 מליך בפלפול אעג דלאו קושטא אינון
 כפרזלא דמעלין ליה כנורא וכטס ביה
 כפחא וכצנין מיכיה כמה כצנין לכמה
 כטרין הכי מליך יקריה דק' בה כפלפולין

ויחזו דק"ב הוא יושבנו כך תדיר יודע
 וזה הודין דכלכך ואלו הוית קאים לפני
 ימלך ב"ו הוית בוס וככלס למעבר מה
 דלא יאות על א"ו לפני מ"ה הק"ב
 ודאבעי לך למעבר פולחניה דהא איהו
 יושבנו כך טובא תדיר וזנא דאזא
 ושלוחא דק"ב הא את חזי בעינוך דאב'
 וטולוה סהדך תדיר ואבעי לך לאתבויש'
 ימני לכן אורהר בכל מילין דילך מן יומא
 דכן ולהלאה דא"עב דסרחת עד יומא
 הדקן הא ע" שתהרהר באוריותי ותדבק
 בדלתתי ותשאף כפאך כמא דאוליפתך
 וכתר הכי תתוקד על ק"ס ושתבק ולך
 ונחובין קדמאין לא ידכרון לך כדכתיב
 אל תזכו לנו וגו' לכו חובין דאדם חטוי
 עד מ' שנין דאיוון שני בחרות לא אתפס
 ועליוהו כולי האי כמו האי דחטוי בתר
 י"ו שנין דשריאו וי"ו הזקנה ומן הדין
 יהוה רכיון דתשובה מעליותא גריבא
 באותו שרן וכו' דלא תהי תשובת לבתר
 י"ו שנין כיון דלא בתוקפיה איהו כהו'
 וקודם מ' שנין ולהכי הוה מצלי דוד כד
 יהדר בתשובתא שלימתא בתר מ' שנין
 לא תדבר לי עכו' דקודם מ' שנין ולהכי
 קאמר מהר וקדמוכו דמיון וגו' כלום
 דא"עב דלית אנא בדיא דתשובת ל' הס'
 וחובי כיון דלא מצילא לאהדורי מיהו
 בדקא יאות באותו וכו' דהא לית
 יתקפי השתא בדהוית בזאן חוב ויהימו
 דקאמ' כי דלנו מאר כלום בגין דאיהו
 מחולסא טובא והא ק"ב בגין דתגדע
 סגיאנות דחמו' הא איהו מקבל לך
 עמיתות ולא אדכרון לך חובין קדמאין
 וי' תגור למעבר כל מה דפקדתך וכתר

הכי תתוקד על ק"ס זכמא דאמרי לך להן
 אורהר מן יומא דכן ולהלא טוב כעובדך
 ולכך יהא קינא ומשככא לאוריותא ולא
 תתפרד מינה אפילו רבעא חדא ותדכר
 דק"ב בסגיאן טיבותיה ורחמו ממשגח
 כך טובא וזנא מתלוי עמך תדיר כמא
 דאת חזי וזנא שלוחא דק"ב סדר יתג'
 לאתלוא סהדך ומאכ' תשתמודע סגיאנות'
 טיבותי וחסדוי דק"ב רכל מאי דסרח'
 קמו דק"ב הוא מעידן דשרות למיתב
 בתשובת קמיה ולחסן כסתר כנפיו הא
 תשיט ימיו קדיש לקבלא לך בריך הוא
 וברוך שמה לעלם ולעלמי עלמין ויומא
 הדין אס כוסן קדיש יתיר יתיה ואכול
 ביה מאי דתבעי ואי בעית למשתני תרי
 כסי או תלתא שפיר דמי וכלא כיומין
 קדמאין הוית מתעבה אוף כיומי כוסן
 וזאף כיומי ח' לא הוית אכול כהמא
 וזכו הוה לך ברם השתא דאת קדם בדי
 כשא"ל תגזל כיומי ירח דניסן והכרין
 יהא סדורא דילך ב"ו אכול בסגופא
 לחסר ומיס לחן כראת עבוד האידנא
 וכשא"ל ימי השבוע אכול מאי דתבעי
 ושתי כסא חדא כמא דאת עב' האידנ'
 בלגליא ואת תבעי למשתני עד' כסי
 דשות בידך הוא אלל בגין דלא תתבטל
 מפתמי אורנית וזות לך למזהר בחס'
 הלא ודעת אס לא שמעת אסי עולם
 הלא לך למגדע דק"ב וכל כסי מתעבתא
 דרקיעא סדורוי לותך ולא תתוי לך שלס
 ולא תדעתיך מילין עלאין דלא דדיון
 וכדיון השתמודע סגיאנות טיבותיה
 וחסדוי ורחמו דק"ב וימיתא פשוטא
 לקבלא לרעיבין לפולחניה קדיש הלא

מגיד משרים

ודעת דקשה לך טובא בענין ספרויא
קדושיא בענין מלכות דהיא מתיוחדת
עם ספרין ובקצת דוכתי מתחוי דלאו
הכי ח' ו' כגון דההיא דס' הכהיר דט'
טרית וחתי בה וכמה דוכתי אחרונא
משמע הכי עד דהא אתי לבעל מנחת
יהודה למימר מאי דאמ' דהו' הובמ' כלי
הספינ' וכו' טרי ליה מאריה רחמנ' לשוכן
מההוא דעתא וממ' לא איעגס על ההוא
מלה כיון דלא אמר ככונה למחטי קמי
קבה אבל טעו גדול הוא יתו קש' דבקצת
דוכתי חזיק דאמרינן דהיא בת אברהם
ובקצ' דוכתי חזיק דהיא בת בוג' ובקצת
דוכתי חזיקה ההוא דהיא בת גבור' תו
קשה דמתוי דאיכא בספריו שימוי ח' ו'
כדאמרינן עומד מכסא רין ויושב וכו'
עד דהאי חזיקה לקצת מקובליא למימר
דלאו חזיקו עם האלהות ח' ו' והא דעת
דרכי פלוני הכי סבר ועתד למיהב
דינא עליה ועוגס סגיא לכן אי תשתכח
עמיה אמנ' ליה דיההיר ביה נהוא יקבל
מינך דאעב' דאית ביה קצת מדות דלא
מיכוונן ממ' בהאי חכמתא הא ידע
בה קצת יתו קשה ובכמה דוכתי אמרו
דבגן דחוב דכה לש' מטי לשכיב ולספרין
ובקצ' דוכתי אמרי דלא מטו מדי מחוביה
דבר נש' לגביה קבה' ושכינתיה זכר'
חזית' במ' התקוני להן מהודע לך קושט'
דמלת' ורוא' דרוזין הלא לך למדרש דכר'
סליק ברעו' דרעוין עתיקא דעתיקין אמ'
למכרי' עלמין בטוש מניה חד בטושון
ונהי' חד נהירו דהיהו כליל תלת וכדאמ'
דכנ' דנקוד' חדא היא כליל תלת ארכס'
נרחב' ועומק' והם ההוא נהירו הנהי' חד

וכלילן ביה תלת דאינון כחכ' ולכתר כל'
חד מהני תלת בטוש' מיניה נהירו חד
חכמה בטוש' דהיהו נהירו חד כליל תרי
אחריני דהיהו חסד נצח ועם חכמ' גופיה
הא תלתא ובינה נמי בטוש' נהירו חד
דאיהו כליל' כ' בגבור' הוד' עם בוג' גופיה
הא תלתא' וכתר בטוש' מיניה חד נהירו
דאיהו כליל' תלתא' תת' יסוד' מלכו' דבגין
דאיהו קריב טפי לאם' דמי ליה דאיהו
נמי נעל טוב' מ' כנהירו דאפיק כלילין
תלתא כבונ' דאם' והשת' מגו' דכחכ' הוו
חד נהירו ומלכות נפק מכתר ואברהם
מן חכמ' הוי' באילו נפקו תרוניהו מאתר
חד ומ' קאמר עלה אברהם וגם אמנס'
אחזיקי היא וכו' כלל' אנהו היא מכתר
עלמה אשתמכא דאיהו אבה' וכו' ומט'
איתקריאת בת' כינה דכיון דבינה הוה
כליל' בכ' כ' כ' נפקא מלכות מכתר הוי'
באילו נפקא מן' כינה ומשו' דבגבור' מ'הר
הקשה ומלכו' מ'הר הרפה אמרי' דינקא'
מיניה וכל' חד מהקד' ספרין עלאין כלילין
מכלהו' דכיון דכלהו כלילין באם' כ' אפיק
נהירו קדמאה כללהו' הוה כלילין בההוא
נהירו דומיא דהר' דכלהו תולדין דיליה
כוללן ביה נאוף הכי כד' בטוש' כל' חד
מהקד' נהורין דכלילין בההוא נהירו
נאפיק נהורין' אחרנין' בכל' נהורין
דכלילין ביה אפיק לון' אשתכח דכל' מהני
' ספרין כלול' מכלהו' דינקא' דהני' ג'
סליקין למאה' ומק' לכמ' רבוא' רבוון' דלית
לון' חושבן ומנין' וכל' הניו' ספרין ייחודא'
חדא חזקו' ואינון' עם' הלאו' חזקו' באם'
כשלהב' קשור' בגחל' דבוג' הנשמ' כבוג'
האדם' עם' האכרים' שהכל' א' וכן הכל'

מגיד משרים אחרי מות יב

הוא חטא אדם הא' שערכ טוב עם רע
וזה הסוד רמז לך שלמה רון שהוא
דוגמת נבל וכו' וזה הוא מה שידעבן
אחותך בזה וכו' והם עליונות הם עצם
האבות והם אחרות בגמור כמו שאמרת
ואין בהם שום שינוי כלל רק כפי מה
שהאדם עושה כך מודירין לו וזכבן
ואתה שלום:

פרשת אחרי מות

אור ליום שבת לר לאיור העמך
זכו והלא שרדוכי לאולפא
לך רוח זקירא כפרשתא קדושת דאיכא
למידק אמאי כתב אחרי מות שני בני
אהרן אתנלא ודענא דתרי בינהו ונת
מאי בקרבנם הלל בהקריבם ונת
אמאי ימותו הא כבר אמר אחרי מות
אבל רוח דמלת תלי ברזא דכרז ואכיהו
אתגלגלו בפגמם זהכי קאמר בתר
דמיתו שניותא דכני אהרן כלו לא מיתו
אלא מלמיהו תרין אבל אינון לא
אתאכירו דהא כחדא אתגלגלו כנשחם
זאמר בקרבנם ברזא דקאמר כזוהרא
קדיש דבגין דלא הוו נסיכין כד קריבו
קטרת מיתו והיינו בקרבנם בגין
דקריבו גרמיהון ולא הוו ראויים מיתו
והיינו דקאמר זימותו כלומר בגין דהוו
כמתים דלא הוו להון כמים ולא נשים
לאולד מניהון משום הכי מיתו ואצטרק
למימר הכי מילי הכא משום דלא לידחל
אהרן למיעל כיון דאתאכר בגין
דאעלו משום הכי אמר בואת יבא אהרן
ולא לידחל דבגין אעב' דאתענשו לא
אתאכירו

ויחוד גמור בלי שום דר פירוד בעולם
ח' ומלכו שהי מטרונית ושאר ספירות
בויחוד גמור עם אל' והכל היה זהוה
ויהיה וכמו שכתב מנחם מריקנטי והו
עול' הייחוד הגמור ומשם ואילך התחלת
עולם הפירוד כלומר שכל העולמות
תלויים במאמרו של הקב"ה מ' אינם
עצמותו כמו אל' ה' ספירות זבין עולם
הייחוד הגמור לעולם הפירוד הגמור
יש עולם שיש בו דר ייחוד והוא כלול
מכל י' ספירין ויש בו דר פירוד והו' כרתק
לי ספירו עליונו כהדין קומנא דלכזוים
מימי' והוא הנקר עול' השם כי עליו נאמ'
זיתבב עמו שם כי וירד ה' כמין בועב'
זס' ו' כון כעופה זכון בשוטה שהם חתמ'
ויעבר עב' ר'ו על פניו לא על פניו של
משה אומר לא על פניו של ה' וכו' וזה
העולם שהוא בין עולם הייחוד לעולם
הפירוד ה' מטטרון שכל ה"ס כלולו בו
זכו טעה אלישע אמר לומר שח' היו
ב' רשויות לפי שראה שהוא מנהיג עולם
הנפרדים זשם הוא ס' ו' אלהים אחרים
זכו הוא אחיות שרי האומו כי בספיר'
עליונות אין שום שר ראוי לעלות ח'ו
זשם הוא הטלת זוהמת נחש בחוה
להפריד בינו לעולם הייחוד והעונות
שם מנועים להפריד בין עולם הייחוד
גמור לכיבו אבל ב"ם עליונות אין שם
פגם ח'ו וכמו שנאמ' אם נדקת מה תתן
לו' ומשם שהוא עולם הכז ופרד זהיה
לד' ראשים הם ד' מחנה שכינה זבין
עולם הכז לד' מחנות שכינה הוא עין
דע' טוב זרע כז' אל סוף התוקן והוא
קקרא בלי שראשו טוב וזככו רע זשם

מגיד משרים אחרי מות

אתאבדו ולאמת אלה שנותא דילתון
בלתוד ותי דליומן הזוחון לאענש מסוס
דלא היו כסיובין אבל איהו כיון דהוא
אנהיב ליעול בזאת ולא לידחל איונמי
אתא למימרא אעב דמותי שני בני
אחתי לא לידחל משה מלמיעל דאיהו
בלא יבא ואין משה בלא יבא וככן
אתה שלום:

אור

ליום שבת יג לאויר העמך
וגו קשרם על לבך וכו' והא
איכא למידק מאי לוח איכא בלב וקו
מאי לישכא דקשרם היכי שייק בלב
נתו היכי שייק לגבי ברבר לומר עגרים
ומאי הנאה איכא בהבי אכלו דוא
דמלתא באורח פשטא דמשום דמילון
דחשיב בר נש בלביה מתעבדין מיניה
במאן דכתוב כלוחא והדר מחיק יתיה
וקאמר דמילי דאורויתא לא יהון הכי
לא תדיר יהון קשירין וחיקין על לביה
עגרים לברגרותך כלו בעודן דלות את
יכול למעסק באורויתא כיון דאת בנו
בני נשא וכיוצא יהיו דברי תורה כאילו
הם מעונדי בברגרותך כי היכי דתבך
תוכל לאתעשתא בהון דלבי האי
מילתא לא יהיו כאילו הם כלבך דאיהו
דחיק מפומך לא כאילו הם בברגרותך
דאינון סמיכין לפומך אי כמו אתא
לאזהורי דיהון דברי תורה שנובי בסוף
והיונו עגרים לברגרותך דיהון תדיר
סמיכין לפומך כד תנטרד להון והלא
בפרשתא קדושתא הזהר דאל יבא בכל
עתא הקדש וכו' כלו אמי בההיא קליפה
רביעאה דאיהו דקיקה ולהכי רמז כל
שתלברווי להאי ואת כיון דאיהו דקיקא

וסמיכא טובא למלכות אמאי לא יעויל
בה במלכות להאי אמר אל הקדש מכית
לפרוכ וכיון דעויל לעיל באתר דתפארת
דלא סחרין ליה קליפין לית ליה למיעל
בשום קליפה כלל ואתה לא סליק
ממלכות והיכי אמרת דעויל אל הקדש
וגו לכך אמר כי בענן דהיונו מלכות
אראה על הכפרת כלומר בה כהרין כל
ספירן ואיהו כלילא מכלהו וכיון דעויל
בה הוי כאילו עויל בספירן והיונו רוא
דמאי דאמ דאדם הראשון חב בחכמה
ואיכ מאן דאמ בכתר והא קל דחכמה
אין המחשבה יתפם בה וכש ככע והכי
במיהיכי הזה אפשר למיחב בהו אלא
ודאי דהיונו חכמה וכע דבמלכו בזאת
דהיונו מלכות יבא אהרן אל הקדש
ואעפ"כ אין מקרא ופא מירי פשוטו
וקאמר דבקרבתא דא יבא אהרן וכו'
בלר כן בקר וכו' פר הוא בינה בקר
הוא מלכות דאקרו הכי וכו' סליק דיתא
בהאי פר לעיל מתהדר לאתריה דאיהו
מלכות דכל יבא איל לזוניה והיונו רוא
דקרבתא דמתקרב ההוא תנכא לתתא
ומתבך לעיל במלכות וכד סלק תנכא
לעילא מתפזרין כל הנהו קליפין ואיהו
סליק למדבך לעילא ואיל דהוי במוי
לתפארת לעולה כלומר דאיהו מסילק
לעיל כבינה וכי אהרן אתחייבו משום
דכנסו שתווי וין ואעב דאכתי לא
אתפקדוהו להו לאזהרו דכיון דהו
מתחייבין מסוייהא דאיונו אכילי בני
ישראל דוחזו את האלהים וגו' הוה להו
לאזהרו ברמיהו מלמשתו חמרא כי
היכי דלא יתקף דונא וכיון דלא אזדהו

איתקף ריבא ואיעבדו זאילוהי הלא
 תקיש דאיתקף ריבא עז מיתא דיליהון
 לא הוה מספק לכהני דלא למשתי חמר
 דהא אינון אתו מסטרא דחסד ושרי
 למשתי ועור חמרא למגוא ריבא עם
 חסד אלא דאיתקף ריבא במיתת רנדב
 ואבדיהו אנטריך לאוהר לפהני מלמשי
 חמרא כי היכי דלא יתקף ריב ומשום
 דריבא הוה מיהדר בתר אהרן וכניו
 לאושטא ירא בהון דהכי אורמי דהו
 סטרא אחרא וכדאחזל אחד מן האהין
 שמת יראו כל תחתי ונהכי פקיד
 נהון ראשיכם אל תפרעו וכבדוכם לא
 תפרמו דלא יתחזין פקידין דיליהון
 אכל בני ישראל וככו את ישראל
 דעלייהו לא יוה רשות לריבא למסלט
 בהו דהא אינון לא הוו קריבין דיליהון
 ולא ככהן אלא משום אחיה וחביבותה
 דאית להו עמיכון דהיתין קריבין
 דנדב ואבדיהו ומכל מקום כיון דהיתין
 לא מחזיין בצרמיכ דהיתין קריבין
 לית רשות לריבא למסלט ככהן

סדר הנזיר

וידו ריבואל פרע רמון לבינה
 זמשן הכי פויר מגדל פרע
 דהא רחא דאיהו מתיקל לעיל משפירי
 הכנין ומתדבק בבינה ומשום הכי לא
 שתי חמרא למרמו דתמן איהו חירו
 לעלמין ולית תמן ריבא וכן לא טעים
 מכל חמר כה מבין סין משום דבין
 רמיו ככסת ישראל ואיהו עילתא דמיתא
 אית פל תחתי ופסוין וליהו נירא
 דהיא מתיקל אצל סתא דעלמין ופליק

לא תדבקא בבינה לא טעים מכל חמר
 וכן מבין סין ומגדל פרע למרמו
 דאעבד לבינה איהו עלמא דחמי וסידו
 דכלהו ריבין מוניה תליין ואתיין ומא
 פקיד לאהרן וכניו ראשיכם אל תפרעו
 כי היכי דלא יתקף ריבא ושעיר חטא
 קרף משה על דלא אכלו מוניה משום
 דהו חזו גרמיותו אוננים ועל דוי כך
 אפשר דיהא רשו לריבא למסלט עליוהו
 כדאמרן ואהרן השיב דכיון דאכלת
 כהנים חטאת שומר שכר הוה לאירבת
 רוחיהו בכי דמלקין לאמריך לגבה
 זכיון דרוחיהו שמת הוה עטב הוה
 פרימ דווא איהו מתדבק ליה בכי ומה
 חטאת רמיו לכי ועולה בתת דחטאת
 מקחא ומכפר חובין דמתדבקין בכי
 ועולה סקחא לתת ומיחרא לתת בכי
 דבי מורה להוהו חמקב להו זוט
 חזלמה עולה בהא אחר חטאת משום
 דחטאת מקחא ומכפר חובין דומה
 לפרימיהו שלכנס לרבו למך יבא פקיד
 נכפס לרובו אחריו חזרהו למסכת
 דחטאת דאורייתא ודחלתו ומלמשי
 חמרא ייער ומלחמתגה בכוספין
 דעלמא דהא חמרא מקלל לורעה מי
 דהיתיר במא דירעין

אור

ליו הכפודי שנת הק לפ אלו
 עמך וגו הדבק כי ופיראית
 ובתמתי במטיותו לא תשיר משבתך
 אפי רעב ושא פד ושעיר של יוסב רמיו
 לקליפין דפי רמיו לקליפין דמטא
 דשמאלא דאינון יקישין ושעיר של יוסב
 רמיו לקליפין דבסטא פאחלא דליתיהו
 פקידא פלי סתא חובין ומהו תתא

פרשת אחרי מות

טוב אתאמת כיה לא פתייתב בשוכלת
 רחוק השכל מקיפם וסוכלם דחיד
 אפשר למיתן שומד לסמאל יהא צריך
 ליה לעיור דמשלחן גבוה קח וכי דיהון
 שכיחם שון ויגדיל עליהם כחרא והיה
 סני דיתקון ליה האברים ופרדו וכהכו
 הזה סני

אבל חא ראלתא הוא חא דרוין
 סמיר דטעורין עמיק דעמיקין
 דלית חכויא כעלמא דינדע ליה זל
 אפשר למיקם עליה אלא אכ יתמסר
 מפה אל פה דקבלה שמה וסני אכני
 לקבלא לה שמוא למועא ולא היה שום
 ארס דכתב בכתב ורעו כהאי מידו לא
 שפעון כני רעיו קנת אכל לית בר נש
 וכול למיקם ביה אי לא יתמסר ליה
 כדאמרן והא רוא דרוין דא מרנניתא
 דכפ היא ומתב סוכה היא דהיכבא לך
 כנין שיתא סדרי ששנ שגמרת דהי תליא
 כרוא דשענה מלכי שמלכו בארץ אדום
 לפני עלך מלך לכני ישראל דהוא רוא
 דהיה כונה עולמא ושחריבין ורוא דמלך
 שהיה סדר ומנין קודם לכן והיה תליא
 כרוא דקליפין דמיניהון קאים כר נש
 כמסר דקדוש דמדרגין וכתרין דקליפין
 קאים כר נש כדרגין וכתרין דמשרא
 דקדושה דאין האור ניכר לא מתוך
 החשך וכל מאי דאמר הסניד תלי כהאי
 רוא והאי רוא תלי כפרש האוימ השתא
 ויתברר לך הקדמה דכלל תליא ביה
 כעינא תקום על סני רוויא ומינה תקום
 כמי ככמה רון עשיקין דאורייתא :

הלא רוא דעלת דקדוש הוא נגיוא בנו
 קליפין דסמדין לה קליפ על קליפה לקבל
 דבספר

וכר מדין מדמיהון שכע וימני על
 הכמורת לאכמה לדינא דליהון דריוון
 ו לקבל ו ספירות הכנין תחות הקדושה
 כל דהון מדין נמו מעמי על השוכת
 לשעכדא להון תחות זס הכנין הגלות
 דקמאי לזס דתלת עלמאי זזס דמוכח
 רמו לזסכא יאחכ הזהירני כשה פעמי
 שלחתענב כתעגווי העול רק להתנהב
 כשה שטה עלי כשראו דאשונות להית
 כוונתי כמאכל ומשתה ודכו לשס שמים
 ושאין לאכול רק שיפור כדילשבר המרה
 שכוכרת ומרגיש אותה הארס כעת
 מסוה נש עוד צוני ללמוד בכל יום
 מהששניות החדשות טו פרקים בבקר
 וטו כערב כנגד סס זה נמצא שככל
 סכופ למוד רובם והנותר מהם למוד
 יום השבת ולימו של כל יום יהיה קודם
 מעודת הכקר וקודם מעודת הער ואם
 הוא יום תעבית יהיה הלימוד קודם
 התעסק בשום דבר :

ציום ה' לתשרי אחר חצות הא כיון
 דגמרת כל שיתא סדרי משנה
 עבני עומד עליך דהיינו כלל ו עבני
 כבוד שתתברו כחדא ועלוין יתך
 תדיר לכן איתך תדיר כדתלתי ואורייתי
 לא תתירוי מיניהון אפי דנעא חדא וחס
 בזכות האי שיתא סדרי דגמרת תוכה
 למיסק לא וללמוד וללמד ולהיות לך
 כנין וכני כנין ויתחוקק על קדושת שמי
 ותיסק לרעא על רטון מוכחי ואפרך
 שיה עביר ומונח לפני להן אתקף
 כדתלתי ואורייתי :

והלא כרוא דשעיר המשתלה איכא
 לשפוקי פוכא ואעב דשילין

חושים חד אסטרא דחסד וחד אסטרא
 דנכור והיינו מארץ התמני דהא דרוס
 רמיו בתפאר הדד בן כדר אוהי קליפ
 דלקבל ננח ושאלה אוהי קליפה דלקבל
 הוד ושאלה ושאלה כלא חד לשומר
 דאוהי לקבל הוד דאוהי כסטר שמאל
 ממשרקה כמו שריקו עדרים דשריקות
 רמיו לתקפא דריכא שאול אוהי קליפ
 דלקבל יסוד ואקרי שאול משום דלויזמיין
 נקטיין ליסוד בהשאלה חלף תפארת
 ארחובות הנחר כלומר יסוד אסתלק
 בכינה דאוהי רחובות הנחר בעב
 חנן דאוהי קליפה לקבל מלכות בן
 עכבור כלומר דאוהי כלילא מכלהו
 ספיריית הדד אוהי קליפה דלקבל
 מלכות תתאה זאה תשכח דבקנתהון
 לא אמ' בן משום דחסס כליל מתריוהו
 ולא בר דחד לחוד הוה' ושאלה הא
 שמה רמיו עליה דלכטר שמאלה הוא
 והיינו הוד ועוד תשכח דבקנתהון
 אמר שס עיח דהיינו כבלע ודור
 ורוא דמלתא דכסטר קדושה כד שלטח
 שמיטת ספירה חרא אויבא ספיר אחרת
 דמנהב' עלמ' וכד שלט שמיט ספיר אחר'
 אויב ספיר אחר דמנהב' עלמא וכדי שלא
 תחשוכ' שהוא כמו בהאי שמיטה דספיר
 מלכו מנהיג' עלמא דאוהי דינא רשיא
 ומכסמא תוקפא דריכא דנכורה דהא
 היא כתו של אברהם אבינו וחוט של
 חסד משוך עליה להכי קאמר דכסטר
 קליפוי לא הו' הכי דאפי' בקליפ' דלקבל
 חסד עירו דאוהי סטרא דהוה מנהב'
 עלמא כוונתיה הוה תקיפא והוה
 אמרת תידי הכי הכי והיינו דינהב'

דכסטר קדושה הוה תמניא דרנין
 כסטרא קליפויא הוה נמי תמניא דרנין
 וכלהו נפקו מאיין סוף כדא מי יתן
 טהור משמא לא אחר בתמניה דהא
 נדאי כלא נפק מאחר דהוא איין סוף
 וכמא דאי אפשר למיכל מפירי עד
 דיתברון קליפויא דעליה ויערו יתהון
 הכי מקשי דישלט סטר קדושה שליטו
 קליפויא וכמא דכסטר קדושה ככל
 שמיטה שלטא חד ספירה הכי נמי
 כומנא דשלטו קליפוי' כל קליפה שלטא
 חד וימנא ואסתלקא וכתי הכי שלטא
 חבירתה והכין עד דשלטו כלהו חדא
 כתי חדא וכתי הכי שרי לאשלט סטר
 דקדושה ושלטה חסד שמיטה חרא
 וכתי הכי שלטה גבורה והכי ישלטו
 כלהו חדא כתי חרא ודכתי הכי חסור
 להרהר דהיינו מהלאחור והיינו דוא
 דשמנה מלכים אשר מלכו בארץ ארום
 לפני מלך מלך לכי ישראל וימלך באדו'
 שהוא תוקפא דארמונותא ודינא
 בלע והוא קליפה דלקבל חסד ואקרי
 בלע למיאר דכעיא למכלע עלמא
 בתוקפאס' בן בעור כלומר דהוה
 כוער כאש וימא בלע כלומר דאסתלקת
 הוה קליפה ושלטה אידך קליפה
 דמתקרוי' ויכב דאוהי לקבל גבורה
 ואוהי תקיפא כריכהא כמו בעל דכבא
 דייכב וכעל דכבא חד הוא מן כזרה
 כלומר דאוהי מכזר ומקטרב עלמין
 ואוהי בן זרע כלומר אהי מקליפה
 קדמאה דזרחה בעלמא וימלך תחתיו
 חושים דאוהי קליפה דלקבל תפארת
 ואסתקריא חושים למיאר דאוהי בה מרין

זו מניד מעהם אחרי מות

וכן בהרשד ראשו לקבל כח הרשד נחם
 עוהר הרשיט שסוף הרשד מוכח על
 בזמנה הותעוית הרשו שנתחז ונמר
 טוס המכה את מרין ונה כלומה חלב
 החיה לקבל מניד הרשו פטורא דרש
 להעבדה הספסות אודיס ינא ית
 למודיע ראש הספסות קרנח של ספסות
 דלתית תקיק דאס מלשט מוכח הסו
 ספסות הו אנפסא דכל ספסות דלתית
 קליט תקיפות דלובא מדלעל יניח
 ינאס הכי בתרס אחת ינאס עכס פנו
 כלומר דסות פנוה וספסות דקסוסה
 למשט וסס אשט מתסבל הרסוסה
 דקדשה הפנו הוא ינא סלולסוה
 בתמרד בת מוזח כל דרשו כלול
 מספסות דספס וכוכה וסיומ הרש
 כפ האנומי וכנה ינות גמלס הרשו
 אינון פמטייה דקדשה סיסמט
 דוה ודור דרנון רלסו קדמוסן זסן
 אית לפרוסי מל אכיק ונורן ונא ססס
 עליון גיס ינו סחלק ה יענו ניה
 כלומר קסמתו אינון פטימלוק ולו
 לקליפוי חולק בהון כלל ימנאוהו בחר
 מדי כלומר פטוס הסי אנפוקי אכס
 לתנספס כעס פסיונות דעל סה
 חתעדו מוני קלופסא דאנפוס בסיונות
 אינון לקבל זימטייה רלסו קליפוי
 נהוי הוא דזא דעקודת ינאק עקוק
 דיליה ודיעקכ ופעבור דישל במנחוס
 זעקויא דילהון במלברא נשאר עקו
 זסנככסו זכנכסו ונה סכסא הסוק
 על זמן עמו אל ככה למימה ככס
 שכעה דרין קדיסן נשמו הרון בל
 להערה מינסון שלוט דקליפין ונא

קדמו רשפיהו על פימה חרן דרשו
 וסיה ונאל זכנות רשוי לקבל חסר
 ויניקה רכס מקלעו וסמן מכלמיס צור
 לקבל תפסרה דרשו צור ישראל חסות
 בקר ונר לקבל חסר וכנה : דוס עכס
 טכבליסור רשפיהו זכית ביה כחמרה
 דעפסא זכניתה רשד לקבל סלסו ינאמ
 ושורן דר זכנות רשד פטימלוק ונר חק
 כג אחר סוק וסיומו וסוס אלול לקבל
 חסר דאקרו הכי ונסל צור ונר לקבל
 זכנה וקסוסה דרשו ונר לקבל
 נשאר סלסו דרשוי דרשוי מילדיו וזיוק
 ספסו גלסו וספסו הוד ית עכס
 ינאסו ססוסו לזכנות לקבל כנה חסר
 הוא מחסר דאקרוסיה חלולא ויע
 לקבל ינר דרשו זכנה דאקרוסיה
 חשוי ינדית ססו ינר זכנה לקבל
 וסו ונלכו סס קסוסה וסל ינר
 ינר קסוסה ונר בקליפין עליון ונר
 חסיה ססול דרשוי מילדיו סס
 מוסן ססוס נפס ינר ססו לקבל
 מלסס עכסו עכסו ראש לקבל וסו
 אשכלות מרדות למנ סיומו כנה ונר
 חסו תמוס זכס לקבל כנה רש
 פתיס זכנה לקבל חסר דרשו ראש
 וסעקי כלל ססוסו דהון עכסו חלי
 ומרבב כנסו קליפין וסיון דרשיל
 ספסות לקוסה כל אשיר לקח חיו
 למדחי ססר ימכבו מספסות דרשוס
 נחל רשדו רפסו וסלסו
 ונאסו קסוסו מתהו וס עליו
 קדשס לקדמוסו זמ פטימלוק חסות
 נשאר אמימל וסלסו ונר
 לאשרה ספסו ונסו וססו

מניד משרים אחרי מות מן

קדושה ולדבקה ליה בדוכתיה דהיינו
 סהכה תקליפיהו ומסוס הכו עבדין
 ועובדא דהעמרת שני השעירים לפניה
 ומגילי עליהם גורלו למרזח דברישא
 תרין סגורין בתרין מחה הוכתא האו פרו
 והאו קלופ ובער הבו משד לונן לשעיר
 דענואל למדכרא למרזח דסיון דפסח
 פלטו קליפיהו ובזמניהו השפתא דעבס
 זמניהו ושלטא קרושה אבעי לוסתלק
 כל מסאבו מסמר קדושתא ויתמס
 פד גבתיהו ונהגך סובות דהווי מערופלס
 וענד פתן כהו המוון לעלמן דשלטו כהו
 קליפיהו דהווי אג סבל סכה וסוכה הרל
 מעון נהו מס למרזח דעבה שליטו
 דקליפיהו דהוה בעלמן דולסון מורבא
 וחסרון כל יא אפל השתא הווי שליטו
 דקרושה דאזוב ברסאן בעלמ דהרין מוון
 נהו מים ומסוס הכו מעולם לא הונרך
 אלס לבד לפי גלגל הית אלס למעו לכה
 וקרי ורן של סו מלחון אזעו ער סוכה
 ירא אסוכה בדי להסור כל מסאבו מהס
 ולהדכיקו בשערי תלק לסון של והורית
 חטו קשר בסלע וחטובין קרניו לרמוז
 דתוקפא דרובא דהסתי קליפיהו אביע
 לפיהו ברושא הילסון דלכסי חטו בון
 קרמו וכן חבב למיהו בנגוהו מיליהון
 דרמו לסלע ולת השפט בעלמ דקרושה
 כלל ולען שלת והורית שהתן קושהו על
 פתחו של היבל הא פתחא ויהובל רמוז
 לכסס וספאל לסון והנרו המו למהמא
 שהסול כס אדם מסוס דתתא מסמרא
 דהסתי קליפיהו וזמך שהנרע השעיר
 למדכב נהו הלסון מלכין רמוז דהא
 יאסתלק סטו מסאבו למרזח מעלמא

דקרושה ואתכניס ואתדבק בדוכתיה
 דאסתתא עלמא דקרושה כלל מסאבו
 כלל ומתיחדא חמא עלמא בתתאה
 ומכסרא כל חובין דתליין בה זבלועלמן
 כנהרון וחדו סבו הא גילית לך דין
 טאורין דלית מאן דיהע יתהון ומכסון
 דתקוס על כמא חוק דהווייתא
 נחלא יעסר מעין קליפין דמין לעסר
 ספרין מתתא לעילא וימא
 תשיעא רמו לחכמה ומזוה לחכול פד
 ברזא דמאי דאמר בזוהרא קליפיהו על
 ויקס מאכבא המקו ובו דכד אתי מלכא
 לבטי מטרוכיתא חטי תתקן ליה ערסא
 דחפטי וסכס עלה הכי חכמה דחטי
 ספיר עלה דריות לן ביה קבת תפוסותא
 ומתיחדא בהאי יומא במטרוכיתא
 אכילה ושתיה כיה בעלמא דמטרוכיתא
 דהווי עלמא דריות ביה אכילה ושתיה
 וכנס הספורים דמסתלקא מטרוכיתא
 פכתי עלמן כהובין בעלמא דכתי
 עליון דלגת ביה אכילה ושתיה הא
 מייחדין עלמא עלמא בתתאה וחתאה
 בעלמא וזה הוא סוד עליונים ורדו
 למטה ולכלל וחתונים על למעלה
 ולא אכלן חסר

אמר ר' יוחנן כל המעלה
 וכל המוריד אשילו רבע אחד וחתן לך
 מהלביס בון העומדים היללה ואזכר
 לעלמא חייסוהך בליסן טעיה ולה דפסס
 ולפסס סכס בסול אראל עמא וזמ דלס
 שמך כגל מנדים ותר מוסף אכרובא
 סחיהו לכן חוקן ואמן בתוסף כאמר
 אמת

אתה עושה בתורה באשה כמקרה רשע
 ומועצות וכספק וכקבל כי אתה מקטר
 אותם זה כזה וכל מלאכי ארום דורשים
 סליחך ומוכתך ואל תטעם במזונות
 כי כבר אמרתי לך פעמים אין מספר
 כי פתחתך מזונות לא תחסר דבר
 כי אתה מושגת מאד ככל עמיניך רק
 כי תעבך כי וכתרת ויראת ועבודת
 וכבר אתה רואה המעלה הגדולה
 הוא אשר נחשלת לפני כל עם ה' לדרך
 צדק כקול רם ועוד תבנה לראות את
 אליהו כאשר אמרתי לך אם תשיב
 דרכיך לפני והעוב כעמך שאיך הולך
 בהשקמה לבית הכנסת ואעפ' שאיך
 יסן ולא יושב וכטל עכ' ערן תורה
 לחוד וערן גלות לחוד לכן בני השכם
 לבית אליהו והתפלל בכזונה ולא כאשר
 אתה עושה שאיך מתבזין בשלישות
 בראוי ותבטל כל ההרסווי והמחשבות
 בעת התעלה ותיוחד לך וכל איבריך
 כי ותקיה מחנה שכונה וכבן אתה
 שלום וכו' :

פרשת אמור

אור למס שכתב לאייר שנת י"א
 ה' עמך וכו' והא שדרוני
 לאודעותך רוח יקירא כדוא דהכהן
 שנדול דאיהו רשיו כחסד עליון דאיהו
 כתף מאחיו דאינון שאר ספרין אשר
 חנן על ראשו טמן האשה דאיהו אשה
 דנגיד ונפיק מלעול ללבוש את הכנדים
 דאינון ספרין את ראשו לא יפרע
 משום דנידול שער אחיו על דינא והסם

כלא רחמי אינון זאת והא לואי משום
 דאינון דינא מעבדוי תער על כשרהון
 והיכי אמרת דגידול שער אחיו על דינא
 איכא לסימך דגידול שער אחיו על דינא
 דאינון מותרות וכן למעבר כל שער
 כשי אחיו על דינא אבל כספר בתעפורת
 כן אלעשה כסום וכסמו את ראשיהם
 דאספר ושאר עקר שערי האי הוא
 סלימותא ורחמי וכברית לא ופרום
 דכנרין רשיו לספרין ואי כוע יתהון
 אחיו פבימותא ועל כל נפשות מתוכו
 אי לאכיז ולמא דהא כהיא דוכתא
 לא מרכשום עד מאככות וסן המקור
 לא ינא דהא איהו כחית דקדש קדשין
 והוא אשה בכתליה דאיהו כיסה
 ואתה שלום וכו' :

אור

ליום ז' כד לניסן הא אתינא
 לאפ' לך רזין עמיקין דרעשו
 דרעון פתישא דסתימין כעא לנלמה לך
 דהנ' עתך עת דרודי אינון וסין קדישויה
 דירחא דניסן ואת קדישתא יתהון תע
 כמתנית דילי דנסיבת להון עפ' ואהדר'
 עשרה ליוסנה למהו תורה שכעס והא
 שרית כס' שתימא ועכ' אסתלין ואתעלין
 ואתינלנלמה לך רזין לין דמהו ער כסה
 שנין לא אתגליחו ולא אתחזו ולא תשכס
 יתהון בשו ספר ולא שום חכיה מחכיו
 דרא ידע לון הלא אמרו רבנן המלך
 ושכל ירחמי את פניה והחיה תעול את
 הסנדל והיינו לומ' דכהן יומא קדישא
 דכפורי דמתגלו כינה ועכ' כולחו עליון
 פחדות המלך והכלה דאינון תת' ופטר'
 דספרין עליון ורחמי את פניהם כלומר
 דאינון בייחודא וכרירותא וחיכיותא
 ואיסקרון

ואיסקדון נהרוץ בהאי ימא קדישא
 והחיה דאיהו מלכות קדישא דהיא
 כלילא מאם עלמין כמה דאוליסתר
 ואתקריא חיה בנין דחיותא דלה תלי
 כמשהח עלמין תנעול את הסנדל
 כלומר דאיהו בשלמותא ונהירותא
 נמיחדא כנעל דירא דאיהו מטטרון
 ואוף כסנדל דילה דאיהו סנדלעון וסני
 אינון נעל וסנדל דילה וכדכתיב מה
 ימו פעמך כנעלים וסנימ רחא דאמור
 רבך אם יבא אליהו ויאמר חלנין
 כסנדל שומעין לו כנעלים אין שומעין
 לו שכבר נהגו העולם כסנדל דהא
 ודאי איבא לטור' אי דרונא נעל מהני
 פמאי אין שומעין לו בנין דהבנו עלמא
 אבל רחא דלת' דרחא מאן דאתפט' בלא
 פנין לא יכול ללקא בצרורא דחיי דחד
 עגומי דכרת איהו מאן דאוויל בלא בני'
 פשום דהא צדיקי' בההוא עלמ' עבדין
 שרין וסלידין ויהינן כד שבקין בנין
 בהאי עלמא דכיון דאיתלסו שרשא
 וימדרא בהאי עלמא יכיל לאשתלומו
 בההו עלפא וסיהו כד שבך בנין אעב'
 דלא אתקיימו בתריר אלף דנעמ' חדא
 ציי כהכי כיון דכעורנא דאתפטר
 פהאי עלמ' סווליה שרשא וכד לא שבך
 בנין פקיד קבא דחיי אחוס דאיהו
 כנונא דעיס דנשמתא דחרוויהו פחד
 ענפא ויפך אתתיה דאיהו כגופיה
 דההו כד דיוליד מיניה אתחשב כאילו
 מיתא גופיה אנליד ודא אית ליה שרש'
 בהאי עלמא וככהי משתלין בההוא
 חסד עלמ' לאתדבך באתרא דמכבי ליה
 מאי גיך לאתגלגולי הוא מתגלגל ככרא

קדשם דוולדו וכד חז' כי דינא דלין
 וזונם שלם יפה מעה למחלץ ודא
 דחליצה איהו דהסו נעל דהוא מטטרון
 חונן כאפי הווא בפשא ולא שכיך לס'
 לאתדבךא במלכות קדישא דאיהו סופ'
 דררנין קדישין ולהכי חלנא נעל סעל
 רגלוי דנעל איהו רחא דמטטרון ורגל
 רחא דמלכות למימרא דמן היום ולהלן
 לא יחוז נעל דהוא מטטרון כאפי הווא
 בפשא ולא יעכבלה מלאתדבךא כרגל
 דאיהו מלכות קדישא ומשום דמטטרון
 דבך כפלכות קדישא בני שום חנינא
 כלל משום סכי כעוה שלא יהיה דכר
 חונן בין נעל לרגל וכל הק קשרים
 וקשרים למרתו על קשרא דחייט בפשי
 הו' נעש' ומש' דצדיקין נסודו מתדבקי'
 בעלכות קדיש' ולהנהו הי יאות למחלץ
 כמנעל דקרא אפינא אבל הק דלאו
 צדיקין כולי האי מתדבקים במטטרון
 וסנדלעון חייך כאפייהו והק שכש
 למחלץ כסנדל ומשום דתנא דעלמא
 לאו צדיקין נסודים מינהו נהגו להשוות
 סדרה ולמתלץ כסנדל ולא כמנעל ומס'
 קאמר אם יבא אליהו וכו' לפי שכבר
 נהגו כדאשרין ומאן דאיהו וכאה מעשו
 יקרבואו ובהאי אתפדות' סני ללקא
 ליה ולא אתדבךא באתרא דמטטרין ליה
 ורוא דרקיקא והקריאה ותלינא
 אינון כרוח דמלך הקריאה
 לקבל נשמה ותלינא לקבל נפש דהא
 חליצה כנונא דנפשא דאיהו עלמ'
 המעשה ומס' לאו מעשה כידים אלף
 כפומא דנפיק מיניה דכורא דאית
 דחמי ובהכי דמי ריקיקא לרוחא דהוא
 כלי

פרשת אמור

כלל מנפש וכשמה וכד הני ג' עובדין
 אתעבידו לחיוב לקבל נפש רוח בשמה
 הא חיובן אתקשרו כדרא ולית מאן
 דמעבב באפיהו מלאהדבקה באתר
 דאכעוניהלאדבקה
 אהב פי' כל פי' ראשון מקרי אבות
 ואז' דלא בעי לפרש ותייה כדק
 סוד לא עד הפס' דישמעון עמא דהקשה
 בזו כמה קושיות מהם שהקשו המשרש'
 ומוסף עליהם ויושב הכליב שפרש שהג'
 דכרי שאמרנו כנסת הגדול' הם כנגד ג'
 הנהנו שצריך האל והם כנגד ב' ויש
 פי' כל הפ' עד קופו ודשתית ושבחוהו
 וכשהגיע למסכת ב' ינו' גדלתו בין
 החכמו' הוה אמנם בשי' והוה חומה
 מה שאני אמנם אתה גורם לו למגם
 לכבוד ההרהרין שאתה מהרהר' בשעת
 התפלה וחיבה מכונן בה כראש לבן בסי
 התחוק ובעל כל ההרהרין מלבד ותמוד
 תהרהר בשמחות ולא תפורה מלחמה
 בהם אפי' רגע' ונבכותם לקבל כדברין
 עולמין כדרא דישכאל חשה כך אתפאס
 לבן ייחד כל מחשבותיך לתורתך
 ויתעוקר על קב' ותוכה לדברין עלאיך
 עוד חמר לי על ג' הפסוק העולם עומד
 וכו' הם כמו לג' עליונות תורה כנגד
 חכמה עבודה כנגד פטר וכל העבודות
 אלו וכו' מתקנות' הספירות כולם
 במילות חסדים כנגד בונה שהיא
 גומלת חסד עם כל העולמות שיבוא
 ממנה ומאין דקאמר עלה דברים העולם
 קיים וכו' היינו רוא' דבורה ית' יסוד
 או מלכות יסוד תת' יסוד
 ע' א' מה שכלפת אתמול לבקש בשם

ואבדת חמי היום ולא זכות למצוא ואף
 תירבנוליס שכחו לידך לא אשתיעא
 מלתא הכל מאתי היה להוריעך השכר
 והיין שהם משכן והיזכרה חין לרדוף
 אחרים כי בזולת ימיה האדם כי הלא
 בזולת בשר כבודת את השבת לבן חרל
 לך מהדהרורין כי אם פתרת ה' כל
 הימים אתה מושגה מאז' במעריך
 ואיך נקפ' אצבעך וכו' לבן תדקרק
 עור' למדני פי' כל הערק ה' בדרך
 פשט מחור' לא נמצא כדברי פוס'
 ופירש וגם לא שמעתו מעל זכות קשר
 למשני' כל הפ' מתחלת עד מתי שכוון
 סופכות על ג' ההנהגות ודשתית בדברים
 אור' היום שבת של סוכות שבת של
 חזון ואמן וכו' רק' כי תדבק בו
 ומעט בהמור' ככל אשר האמתך והזהר
 מאד מלהרהר בענין המגבל' כי סמאל
 דהך אחריך בהללוהוים ההם והזהר
 מאד ממנו וקדש עצמך במותר לך כי
 איש אתה והתחזק עצמך בכך ועי' כן
 תוהר מלהתענג כלל רק תנו' מחשבתך
 דבקה פ' כחמ' דהו' יפתך ואזכך וכו'
 ודא' במצות סוכה חיבה למידק תיבה
 ד' דניח' הסכך לחי'ו' ב' נלו' מן הארץ
 לרמוז על הסוכה שהיא מארץ החיים
 אכל' מאר' עמא מחובה לקרקע פסול
 אדבא' מחובר לקרקע עדיף למרמוז
 דביק' מארץ החי'ו' ויש לז' אש' דמחוב'
 לקרקע קו' וניקותה' מלמטה למעלה
 וניקותה' דספירן סיו' חיפבא' וטעמא
 דלא תהא' כמורה מעשר' למרמוז דכליל

מדעשר ספירותיו וטעמא דלא תהא גבוה
 מעשרים משום דעד עשרי רמיז דכלילא
 מעשר ספירן מדיכא ורחמי דהוה ליה
 עשרי וז על ז רמיז על זס הבנין דכלילין
 מדיכא ורחמי וזהו מליהנות ומלרום
 לכבד על כל כבוד ומעלה שאני משפיע
 לך לעולם ועד כמה דכתיב לה גבה
 לבי ולא רמו עיני והזהר מלכעוס על
 שום דבר ומליהנו וטוב לך ואתה שלום
 אמר ליום שבת כ לתשרי ה עמך וכו
 והא כמה דרובה סליק לעילא
 ורמיז לעילא לעילא דהא כמה דלמעלה
 מעשרים אמה פסולה משו' דהיא רמיזא
 לעילא מעשר ספירות דאינון כלילין
 מדיכא ורחמי וסליקין לכ' ואשתבח דהי'
 רמיזא לעילא מ'ס דחלל סוכה תנן
 והסכך רמיז לעילא מכ' בשירותא דאין
 סוף וסוכה רמיזא נמי למלכו דהא איהו
 כליל בא'ם אשתבח דהיא סלקא באין
 סוף ונקראת מזה קלה משום דרמיזא
 במלכות דהיא קלה בערך הספירות כי
 היא משפעת לכפרדים וגם נקראת קלה
 משום דרמיזא באין סוף ומשום דתמן
 לית תפיסה ורעיון נקראת קלה ומה
 אמור חז'ל ספיר דמאן דיתוב בכל סוכה
 יתיב כעילא דמהימנותא דהא רמיזא
 במלכות כליל בא'ם ומשום דאיהו
 עליוט טובא עבדתון ויתיה על רשב'
 ועד דאתון לא אשתבוונתון להכי :

דרו פרטופי נבראו ובתר הכי נסרה
 והעמידה כנגדו כי היכי דתתגהיר
 מיניה מה דלא הות מנהרא הכי מקדמ'
 דכא והכא נמי אי הוה אגדין לאתרוג
 עם שאר מיניה לא הות מנהרא מיניה
 ולהכי לא אגדין אלא מנקמיון ליה
 לקובלא בשאר מינים ובהכי מתגהרא
 מיניה וכשעת הנענועים מחכריון לה
 עמהון וסליק כלא שפיר והוא גשמים
 דאתי לא הוה דוגמת שפך לו קיתון
 על פניו ח' דארבא מתקבלו דכריכס
 ורשבי ובנו שמחו לקראתה בקרותה
 זוהר על מערתה ובכפר הסמוך להם
 אלא דכיון דהקפתס לרבי אלעזר בד'
 מינים הבאים לרצת על המים
 כתעוררו המים ובאו ואילו הייתם
 מוקיפים פעם אחרת היו רוב גשמים
 באים לעולם כמו בימי חנוני המעגל
 ומפני כך באו גשמי ברכה רבופים כדי
 שלא תקיפו יותר עליהם וכלל זה והיה
 בידכס כל זמן שהעולם יהיה צריך
 לגשמים ביותר תלכו ותקיפו
 הדיוקים הפזכרים ותענו :

ועל כל צרה שלא תבא על הצבור
 תקיפו אותם שבעה פעמים ותנינו
 ובכן תדעפי הם שמחים מאד בקרותם
 זוהר על מערתם או בכפר הסמוך
 להם ואם תתמרדו לקרות כן יגלוכס
 דיון עלאין וכלהו רמיזין כזוהר אלא
 דלא מסתבלי כהו עד דיתגלו לון ואז
 ידעו למפ' אתר דרמיזו להון דהא כהאי
 זוהר הבנייכו רמיזי כמה ריזן עלאין ק'ל'
 לון חושב' לא דכני כשא לא מרמיזין
 כהו וכר ותג' ולהו יורגשו בהם ואת' ש'לו

פרשת אמר

אמר

ליום שבת יום א' של חג
 הסוכות שבת הרצ"ה
 עמך בכל אשר אתה עושה וגו' הנה
 היסודין האלו שבאו אלך חילן היות
 סוכל אותם ולא היות מפריד מחשבתך
 מהתורה אפילו רגע היות מתעלה
 במעלות רמות שלא תוכל לשער אכן
 מאחר שסבלת אותם והנדרת עליך את
 הדין הרי הם לך מזבח כפרה וגם
 בזכות שגמרת בלכך למסור נפשך על
 קדושתה שדרתי ק"ה וכל בני מעבת
 דרקיעא לגלוייך רוזן אלין דלא תשכח
 יתהון בשום ספרא ועוד לית חכימא
 בדרא דידע יתהון אבל בתר התנדע
 יתהון יתגלון לך סיפרייא הלוא כל
 בן דעת יבשי אמאי שקיד ק"ה לשבחא
 קמיה בחגא בארבעה מילין אלין ומש
 מפסחא ועצרתא דמשבחין קמיה ולא
 נקטינן מרי בדין ותו מש הני ד' מינין
 ממינין אחרנין ותו אמאי נקטינן
 ערבה דלית בה טעם וריח ותו למד
 דרמזי הני ד' מינים לר' גווכי דאית
 בישראל חד גוונא דאית בהו טעם
 וריח וכו' א"כ כי היכי דנקטו הדם
 גופיה דאית ביה ריח וכן נקטו אתרוב
 גופיה דאית ביה טעמא וריחא ולא סגי
 לן למנקט ועפא מעבפנו וכו' הכי
 נמי הוה לן למנקט תמר גופייהו דאית
 בהו טעמא ואמאי נקטינן לולבא דלית
 בה טעמא ותו אמאי כשיתא יומין
 כפתין לולבא וביומא שביעאה שרינן
 דישיה והוי פטור אבל אסור בסיפיה
 ותו אמאי מקיפין כל יומא חדא זימנא
 וביומא ז' ז' זימני ותו אמאי מקיפין

ביומא ז' בערפה דלית ביה טעמא ולא
 ריחא ותו מאי רוא דחכיט חביט ולא
 בריך ותו מאי רוא דנענעי לולבא ותו
 אכשי לחברא אתרוב' בהרי אינך מינין
 בעירן כעובא או לא :
 והלא רוא דמילתא דכירחא דתמוז
 וירחא דאב' אב' ק"ה למידן
 עלמא דאינון ירחי דדיי קסיה לא דאי
 הוה ק"ה קאים בהנהו ירחי על עלמא
 בדיונא לא הוה עלמא ויכול למוקם אפולו
 דנעא חדא מגו תקפא דיונא דידהא
 דמשום הכי אתחריבת בהו בני מקדשא
 מרי זמני וק"ה מגו דחיים על עלמא
 סליק דינא מהנד ירחי ולא בעא לסלקא
 ליה לירחא דאלול משום דסמך לון
 ותקיף ביה דינא וסלקיה לירח' דתשרי
 ומשו הכי תקינו קדמאי למיך בליליח
 בירחא דאלול ובירחא דתשרי ברישיה
 דאין ביה ק"ה עלמא וג' ספרי כפתוי
 ביה ושל בינוכיים תלויים עד יום
 הכפורים דביה מתגלי זוהר לבינוכיתא
 דכתרא עלמה וביה מכפר לאינון דזכו
 ומתחמין לחיים ואינון דלא זכו לא
 מתחמין למיתה דהא ביומא דאתגלי
 עתיקא קדישא ליכא חתומה למיתה
 אלא תלי וקיימי וכיומי דבין יום הכפור
 לסוכות והב ק"ה לישראל מנות ד' מינים
 ומנות סוכה דיתעסקו בו כי היכי
 דזוכו בהו ובתוך יומין דבין י"ה
 לסוכו לא מתחשבי חוביא דחבין בהו
 משום דזוהר לבינוכיתא דאתגלי ביה
 אכתי מתכונן עד יומא דחג' והיינו
 דאמור רבין ראשון לחשבון עונות
 למימרא דמיום הכפורי עד ההוא יומא
 לא

לא מתחשבי עונ' והלא אוליפתך רוא'
 דאלהות עלאה קדישא דאיונון י ספירן
 עלאין ומטרוניתא כלילא מכלהו ומאן
 דמפריד בין יס עלאין למטרונית עלאה
 אתמר וכרגן מפריד חלוק ואיהו גריס
 חורכן עלמין ומאן דמייחד לים בהרי
 מטרוניתא איהו גריס קיומא דכלהו
 עלמין וכגון דישאל כוליה שתא מסגלין
 חוכין וגרמין לפרדא בטיייהו פקיד
 קבה דכהני יומין ויחרון לון לגמרי כל
 ישראל כטוב כחוטא בגין דיתקנון
 פרודא דמפרדי כלא שתא ויחוד' הוא
 לשבחה קמיה בהקד ד' מינין ולולב הא
 איהו רמז ללילכא קדישא ועלין דאית
 ביה מהאי גיסא ומהאי גיסא רנווין
 לספירן דמיומא ומשמאל ועליו כפולו'
 רמז רכל ספירה כלולה מדין ורחמים
 וגופא דלולב רמז לכדק ונתת' ברזא
 דנאו ומשך ה'אז' סליק עד כתר ברזא
 דמוסה דרמז לכדק ואמריכו ביה כתר
 וזהו כמו לולב סלקין עלין דיליה עד
 התיומת ואית לולבים דשלמה תיומת
 דילהון בתלת עלין שוין קצת ואי דשלמ'
 תיומת דילהון בעד עלה כלחוד ואיך
 תרין לתתא ולעולם מטעמא עילא מן
 תרין דמטעמא רמזא לכתר ואיך תרין
 לחכמה ובינה ברזא דתלת עלין כחד
 מפרדין כחד זה אכל זה ובאיך בתר
 לעילא חכמה ובינה לתתא הו מהאי
 גיסא והאי מהאי גיס' ואלו ואלו דכהני
 אלהים חיי דאעג דחכמה ובינה לתתא
 מכתר חוכין מתעלין ומתחבטין ביהי
 ותלת ענפי הדס המיו לתלת אבסין
 ואית בהו ריחא למרמז באבסין מתאין

עלמין ולית בהו פירא למרמז צרכותא
 דעשר ספירות כלהו למ' מהא ראי לא
 הו אלא אבסין בלחוריהו כהי דהו
 עלמין דרמזין וכשמיתן יכלין לתקיימ'
 כגונא דריחא דמתחני מנייה כשמתא
 ברזא דכל הסגמא תלל יה אכל עלמא
 דגופא לא הוה יכול לתקיימא ולהכי
 לית בהדס פירא אלא ריחא וג' עלין
 דבכל בר למרמז לכנח הוד יסוד חו
 לכחכ ואינון עדות למרמז על ייחודא'
 או כמו תלת עלין עדות למרמז על אבסין
 גופיהו דאינון וייחודא חד ואינון תלת
 ברין למרמז דאעג' דמעלמין ממשך
 ג' חסד ודין ורחמים דלהכי רמז ג'
 ענפין מכל מקום ויחוד חד נכהו כגונכ'
 דג' עלין עבות דבכל בר וכד ותרין
 ערבי נחל רמז לכנח הוד למרמז דאעג'
 דכבוד בהו שפעא דאבסין אכתי לא הו'
 וכול עלמא לאיתגא מניייהו דלהכי
 רמז ערבי נחל דלא עבי פירא למימרא
 דלא סגי בהו דהא אעג' דכליל בהו
 שפעא דאבסין לא זכלי למעבד פירין
 עד דחכיקו כדקין ואעג' דהדס דרמז
 לאבסין אית ריחא בערבי נחל דרמזין
 לכנח הוד דיוקו מנייהו לו ריח למרמז
 על התעלמות משך השפע בספירות
 באורח סתם וגנוז ובהדס דרמז
 לאבסין לא הוה ליה למסו ליה ריחא
 אלא למרמז דמנייהו כל שפע זפל טיבו
 דעלמין וכד מתחבטין ג' ענפי הדס
 דרמזין לאבסין ותרין ערבי נחל דרמזין
 לכנח הוד כדקין משפיע ביה ולהכי
 אבדין להו בהדי לולב למרמז דאינון
 משפיע כדקין ותרין עבדי פירין ולהכי

דמיו לולב דאיהו עבוד פירו זלית ביה
 ריחא למרמו דבריכות דנריך לאו משום
 עלמין דרוחין ונשמעתין דרמוזי לריחא
 דלהכי הוה סגו באכהן אלא משום
 צרכותא דעלמא דגופין דרמוזי לפירו
 והא דלא נקטינן פיריה גופיה ונקטינן
 לולב משום דרמוזי לספירן כלהו כלעיל
 ותו למרמו צרכות דמטרוני דב' דאוף
 דאת שפעה כדריק ואתעביד ביה פירו
 מתעלים איהו ביה כגזנא דלולב
 דנקטי דלא מתחזי ב' פירי עד דמתחב'
 במלכות ובההיא עדנא מתחזי ריחא
 ופיר למיזן עלמין כולהו והיינו דאתרוג
 דנקטינן ליה גופיה ואית ביה טעמא
 וריחא :

אור ליום שבת כ" לאויר העמך
 וגו' הלא בענינא דקטרת
 דהזית ביה קושטא דמלת איהו למימר
 יתיה קודם התפלה כדאמר בזוהרא
 קדיש וברישא תימא פרש הרמת הרשן
 כדאתמ' בכל יומא ובתרי הכי תימ' פטו'
 הקטר עם אתה הוא שהקטירו אבותינו
 לפניך וכו' ובתרי פטוס הקטרת תימא
 י"מי שתמחול לנו את כל חטאתינו וכו'
 ותימא פרשת התמוד ואי תגשי תיכול
 למאריה בכל דוכת' דתידכר אע"ג דלא
 אכעי לך לאינשי דהא שכחא בכהנא
 סטרא תלי :

סיד תרובת הרשן :

והלא רוא דפרשת תרומת
 הרשן עמיקא הוא דהא
 קטמא דמזל נשמות דטבלין ומתסחיין
 כנהר די נור ומסתלקין מתמן חיוורין
 כתלגא ולהכי רמוז קטמא דאיהי חוורא
 ונקיט לה כהנא ומשו ליה אצל המזבח
 ומיכלעיתמן רמוז לאינון נשמתין קדישין
 דאסתחיו ואתלכנו כנהר די נור
 דמכלעין במלכו' תתאה דבכפ העזרה
 רמוז לה' והנאת הרשן אל מקום
 טהור רמוז נשמתין דאית להן חובין
 דלא מתלבטין כולי האי כנהר די נור
 ומשום הכי לא זכו לאתדבקא בייחודא
 אלא כמטטרוז עירא' ומה קאמר ביה
 אל מקום טהור ולא קדוש ומשום הכי
 בהרמת הרשן כתיב ולכש הכהן מדג
 בר זכו מאחר דאיהו רמוז נשמתין
 קדישין לדבקא לון באתר דקדוש אכעי
 למעביד האי עובדא כלבושי קודשא
 ואילו בהנאת הרשן כתיב ופלט את
 בגדיו

אור ליום ז' יו' לחשון תזק וזמין רק
 כי תרבך בו ובדחלתו ובתורתו
 ותכוין בתפלה דהלא רזא דברכות
 התפלה הא ג' דאשמות אינון ברזא דג'
 עליונו' כתר חכמה בינה וג' בתיארי הא
 אינון ברזא דתלתא תתאי מכוונן
 לב' עלאי כמא דאזלפתך וא' מניעאה
 לקבל י"ב הויות שבתת' ואע"ג דאנן
 אמרינן י"ב אמצעות הא אמור רבנן
 ברכת המינין ביבנה תקנוה דההוא
 ברכתא אנטריכ' לאכללא בין מסאבא
 לקודש' ושמה מוכח עלה ברכת המיניס
 דהא ההיא סטרא מין בפני עצמו הוא
 והוי חונן ומה ארכרו רבנן שמה
 דאתתא דאתקוונא ביה ההיא ברכתא
 וזק' ביבנה בשביל תקוונא דכתיבא
 תקנוה :

בבדיו ולכש בגדים אחרים דמאחר ללא
 אדבוק להו באתר קדושה חלא באתר
 טהרה לא איבעי למלביש לבושי קודשא
 ותרי עובדי דסיני הרמ' הדשן והזבחתו
 הו עי' כהנא דהיאז אויט חסר' ובתר
 הכי אבעי למומר קטרת דהיאז חביב
 קמיה קפה ועל ידיה מתקטרי אינך
 סטרי ללא וכלי לקטרגא' זקח לך
 להנאתך כדאמר בזהרא קדושא' סמים
 היומו ספירן דאינהו סמא דחוי' נטף
 ושחלת וחלכנה אויכו רמז לתלת עלאוי'
 בטף לכינה דמונה נטויף שפעאל לעלמין'
 שחלת לחכמה דאיהו משחלת מלבוכית'
 דכתר עליון כמשחל בנייתא מחלכא'
 יחלכנה לכתר דכמא דכני נשא ערקין
 מלארחה בחלכנה הכי נמו לא וכלין
 לאדבקא בכחר עליון סמים רמז לזס
 הכנון' ולכונה זכה אוהי מלכו' תתאה
 דאית בה מלובן עלאה' בד' כבד יהיה
 דתתייחד מלכות תתאה בספירן כלהו'
 ועשית אותה קטרת וגו' ממולח כלומר
 דיותערבון ספירן שפיר' ולא יהיה
 בערובא דדכר עם נוקבא לא מעורבי'
 שפיר והיינו דקאמי' ושחית' ממנה הדק
 וגו' כלומ' ללא יהא כערובא דחטיס עם
 חטי' דכל גרגיר ונהגיר קאים לחודיה
 זלגדמיה לא שמוק הדק כרי שיתערבו
 בל חלקיו זה עם זה היטב' והקטור
 וגו' כבקר בבקר דסטר דחסד דמתעל'
 זמתדבק בכינה' כהיטיבו את הנרות
 זגו' ובתר דאתגהרו ספירי' בקטורתא
 זאכדרו' אינך סטרי' איבעי לימקרי
 קרבניא לחברא לון זאוף מסוס דהק'
 סטרי' יטאכוון חולקא דמטי להון

מקרבניא ולא יקטרגו עלן ובחר הכי
 אמרינן זמירות לומר לון ובחר הכי
 בעוד דאינך סטרי' מתעסקין בחולקא
 דמטי להו למקרב מיידינן מלכא עם
 מטרונייתא' ובתר דייחב' להון בעטן
 בעותין' ובתר גלותא נעלינן אאנפינ'
 לאתייחד נפשי' דלין בייחוד דמלכ' זמה
 מסרינן לי' נפשי' דכתי' לך ה נפשי אשא
 ובתר אמרינן עקן דלכא יענך ה' ובתר
 הכי זכא לזיון כרז דתוספ' קדוש' והדרינ'
 בתר כן למזמר להנהו סטרו' עי' זמור'
 דתפל' לדוד' זמאן דבעי למהדר למומר
 הקטרת בההי' שד' כרי לאפהר' משכנא
 יתוד' זכסבת לא נהג' למי' קטרת וטעמ'
 דידהו משו' דיום קדוש הוא ולא אנטרין
 למקטר ביה הנך סטרי' וטענתא הוה
 בודיהון דאפי' ביה' דלא שלטא שטנא
 צרוך לאדכורי' קטרת לאהרהר' ספירי'א
 והלא כפ' דא קדיש אמאי' אנטרין למכת'
 דינא דשמיט' הבא דהא כתי' והשביעית
 תשמטנה ונטשת' זתו אמאי' אמ' בה בחר
 סיני דהא איתחבטו מפרשוי' כגולת' זתו
 אמאי' בשתא' זלא הוה חרשי' וזרעין זאת'
 משו' דרמי' לשש' שפי' שנין הו' עלמ' וחד
 חרוב' הא איב' למבעי' בההוא אלפא' ז'
 הו'אך יהא עלמ' בלא' הנהג' זתו אמאי'
 והא חרוב' שפא' חר דאי' קימ' דהכי הוא
 אורח' כד בעי' חר מושל' לאסתלק' מקדי'
 למשכך הנהג' דזליה איב' לאקשוי' ללא
 מקדי' כולו' הוא לא סמוך לזיון' אסתלקו'
 הו' דשבוק' הנהג' דלי' והכ' אמאי' אקדי'
 לאסתלק' חולק' שביעא' מזמן' שולגכות'
 זתו אמאי' נח' ביומא' דשבת' ז' אכל' הוא
 דמלת' דנשמתין' איתגדיחו' מקמי' דאתבר'
 עלמא'

פרשת בחר סיני

עלמא ורמיז הוה כללן בהו דוגמ' האי
 דאולפיתך כספיראן ובתר הכי
 אתעבירו דו ערופין וזהררו רנחיה
 עם נשמתן אנפין באנפין ואכתי לא
 אתברווחו כספן וכד ברא ק"בא אדם
 הא כתיב ויפח באפיו נשמת חיים והא
 הכא נשמתו ואוף רוח הכא דכתיב
 באפיו דרמיז על רוח כד"א כל אשר
 נשמת רוח חיים באפיו ועוד חכורא
 דנשמתא ורוח כגזפ' התהוה נפשא ז"ש
 ויהי האדם לנפש חיה ולא היה בעלמא
 אלא הוה נפשא בלחוד אבל בה הוה
 כלולין כל נפש דעלמא והיינו חיה מלשון
 חיותך ישבו בה ותי קאמר חיה מלשון
 חיות וכד אתא יומא דשבתא דשבת
 וינפש כלומר מההוה נפשא ברא כל
 נפש דעלמא כההוה יומא קדים וכלהו
 נפשן אשתכחו בעלמא מההוה זמנא
 וזה שאמ' מש' את אשר ישנו פה וגו' זאת
 אשר איכנו פה וגו' וסדרא דהנהגה
 דעלמא כל ספירא מנהיגה שבעת אלפי
 שנין לקבל כל ספירא אלף שנין דאיכון
 יומא חד וכד מטיח כל ספירא לספירת
 המלכו מגו דמלכו איהי מנהיג עלמין
 דנפרדים ההוה ספירא דמתחבר עמה
 לאנהגה עלמא מתעגליא לעילא באינא
 עלאה ומגו דאיהי מתעגלי' לא מתתקפא
 מילין דעלמא בהאי אלף לקבל מלכות
 כמא דמתקפי בשתא אלפי שנין דהוה
 זמנא דמתיחדא ספירא דמנהג עלמא
 עם שאר ספירין לכד ממלכו והיינו וחד
 חרוב כלומר דלא יהוין מילי עלמ' תקיפין
 כמו דהוה ובהכפיהא חסוב כאילו הוה
 חרוב אבל לא דיהא ממש חרוב ח'ו לא

ליהא חרוב מההוה תקיפו דהוה ביה
 ולהכי רמיז שמיטת הארץ דהיא מלכו'
 דאקרו ארץ וכע' למשמט בה לרמוז
 דכד ספירא דמנהיגה עלמא מתייחדא
 בהאי משמשא מפעולת דע' דמתעגליא
 לעילא לא מנהגה עלמא בכל כך תקיפו
 כמו דהוה בשתא אלפי שנין קדמאי
 והלא ביומי הספירא איכא למבעי כיון
 דמטאן מט' יומין לקבל מט' שנין כי
 הויכ' דשבת חמשים היו ויכל הכי יום
 חמשים לקבליה וזהו ליה לאתעגא' ביה
 כיון דבההו יומא סלקינן ליהכל דאיהו
 עלמא דלית ביה לא אכילה ולא שתייה
 וטפי הוה חזי' לאתעגאה ביה מביזוס
 הכפורים דלא מנינן אלא עשרה יומין
 וכן קשה כיון דשבעת ימי החג רמיז
 לשבע שמיטות ושמיני חג עשרת רמיז
 ליוכלא אמילא לא מתעגין ביה אבל רזא
 דמלתא דיומין דספירן רמיזי דדרגין
 דבמלכות זמנא לא אמרינן הלל גמור
 אלא ביומא קמא דפסקא וכי מטינן
 ליום חמשי' דבמלכו אתיהיבת אזריות'
 ומשום דמלכות איהי עלמא דמיכלא
 ומשתי' אכללון ביה ומשן הכי מקריבין
 בהאי יומין עומר דרמיז למלכו דהעמר
 עשירית האויפה הוא ותרבוס אקרו חד
 מן עשרה בתלת סאין הוא כלומ' דתלת
 סאין רמיזי' לתלת עילאין דאקרו כמו
 אויפה זמנא קרא דהעמר דאיהו מלכות
 איהי חדא מן עשרה כלומ' דאיהי כלילא
 מעשר כלהו' ואיהי בתלת סאין כלומר
 דאיהי נפק עם תלת עלאי כחד בחורח'
 דאולפיתך וקרבעא הוי משעורים
 דרמיזי לבינה ומשום דמלכות איהי

מרת הרין ושבע ימי החג רמיו לרנין
 דסקין כהו ליוכלא ומסוס הכי אמרי
 בהו הלל גמור זכשמיני חג עצרת אעג
 דרמיו ליוכלא לא מתעניס אבל מ"מ
 אית ביה אכילה ושחיה (חסר) שיער
 אחר חיל אחד פר אחד שכעת ככשים
 ונ"מ מסוס דרמיו לעלא דלית ביה
 אכילה ושחיה :

דסדר שאתה צריך להתנהג
 במשניות כדי שיהיו
 תמיד שגורות כפך וזכך תחזור סדר
 זרעם ליל שבת ואם לא יספיק תחזיק
 קנת מהיום ותעשה באופן שתקרא
 כלו קודם שעזרת הבקר וסדר
 טהרות תקראו פעמים בשבוע בזה
 האופן יום ג פעם א ויום ששי פעם
 אחרת ולא יחסר פרשת השבוע שנים
 מקרא וא' תרבוס ככל ששי וששי
 זסדר קדשים תקראו פעמים בשבוע
 פעם א יום ג ופעם א יום שבת וכן
 שאר הסדרים וזה לפחות תעשה שנה
 א אחכ תוכל להחזיר כמו סדר זרעים
 דהיינו פעם א בשבוע ורי בזה וצריך
 אתה להתנהג בהם דרך פרט בזה
 האופן קודם שתאכל תקרא פרק א וכן
 אחר האכילה פרק א אחר מים אחרוני
 קודם ברכ המזון ואם תהדר במשנו
 בשעת האכיל' הנה מה טוב ומה נעים
 ויחשב אכילתך ושתייתך כקרבנות
 וינסכים לפני הקב"ה ותמיד בהליכתך
 בדרך או בשד או בים בכל מקו שתמצא
 תהדר בהם זולת כשתרא שום טיוף
 התרחק ממנו ותחזור להדר בהם
 וקודם שיכנה תקרא עשרה פרכי וכזה

יתעלה כשמתך מעלה מעלה ויסיב כמה
 מדרגות וכמה מעלות טובות בהרהור
 אותם המשניות שקרית קודם שיכנה
 אחר זה תשתדל לקום כחצי הלילה
 ולרחוץ בכקיות ולכרך ברכת התורה
 ולעסוק במשניות עד עלות השחר
 ואם תרצה להתנמס קנת כשתיני
 לעמוד השחר תישן מעט בעבור שלא
 תפסיד התפלה כי היא במקו הקרבנו
 ואין לנו עתה זולת התפלה ותקרא כל
 התפלה מראשה ועד סופה כסדר לא
 יחסר אפי' תיכה א' רחא בלה מיוסדת
 עד הסוד ולא כאותם השוטי שמדלגים
 התפל' כסכ שינתם הרעה על משכבות
 אוי להם שמלקלוס הגזרות וכמה
 במה רעו גורמין להם ולכל העול' סבת
 מייעת השפע לעולם הזה בהיותם
 מקדומים המאחר ומאחרים המוקדם
 לכן תהיה תמיד משכים לבית הכנסת
 ולהיות מעשרה ראשונים ואלא תדבר
 כלל בתפלה אפילו בדברי תורה כי אם
 לכיון מאד בתפלתך וג' כשקורין הסת'
 אל תפסיק ואזני כל העם אל הסת'
 ותיוחד מחשבתך בעת קריאת שמע
 ותשרוף כל אותם המחשבות הרעות
 וההרהורי הרעים שעולים בלבך בעת
 התפלה ודע שקמאל וכל חילותיו
 מכניסים בלבך כל אותם ההרהורים
 הרעים וכל אותם המחשבות הרעות
 כדי לגדלך לרוממך ולשמרך ולא ח"ו
 ואכרך היסור יהוממך ישמירך ואתה
 פקח עיניך והשמר מהם מאד בני אל
 תשמע להם ואל תאכה בעצתם כי כלם
 מתייעסם עליך להסירך מדרך טובה
 ולהביאך

וזה יהיה כוונתך בתשמיש לא ליהנות
 מאותה התאוה ומאותה ההנאה ה'ו כי
 אם לקיים פריה ורביה לבד ואתה חנוס
 כאותו שדומה למו שכפאו שד אתה
 מוכרח ואכנס כי אי אפשר לקיים פריה
 ורביה בלתי אותה התאוה אך לא תטה
 בה אונסך כשכיל הנא' הגוף ח'ו כי אם
 לקיים פריה ורביה לבד ותמיד יהיו כל
 מחשבותיך בעבודת האל ובתורתו ית'
 ותכבד נפשך בכל האפשר ללבוש שק
 כל שני וחמשי ולהוריד דמעות ותמיד
 התחנך והתפלל לפני קונך שיכפר ה'
 עוונותיך וחטאתיך ואת פשעיך ותלקה
 בכל יום שני וחמשי לפחות ותטבול
 במקוה בכל ב' וחמשי ואל תבטל תמיד
 טבילת בעל קרי כי אין אתה יודע מתן
 שכרה ותקרא מרגניתא דרב בכל יום
 ופרשת העולה ואותו הסדר של אלפא
 ביתא עם המעלות שסדרתי לך אל וחסר
 מעמד בכל יום וגב' תקרא קריאה א'
 מספ' חובת הלכות להכניע היצהר'
 ולהשפילו מתקפו וכבר הזהרתך שבע'
 פעמים מהבשר והיין אל תמשך אחריהם
 כי הם סבת כמה נפשות אבודות וכמה
 גלגולים בעבורם כתבגלגלו וכמה
 נפשות בעבורם נעמדו .

וכמה עלומו בעבורם נתאבדו ונהרסו
 ונתקלקלו אוי למו שנמשך אחריהם אוי
 למו שהוא להוט אחריהם אשרי
 השומר מהם אשרי המסתיר עיניו
 מהם אשרי הבורח מהם ודע
 שאילו האדם יהיה ודע שאחר שאכל
 ושתה לשוכי' יצרו כמה דינים נכבדים
 לו מלמעלה וכמה משחיתים שלטים

ולהביאך לדרך רעה וחשוכא דהיינו
 תפנוקי העה"ז ועגוביו וזכו מה שאמר רב
 במרגניתא שלו מה הנאה לאדם ממאכל
 ומשתה וכו' ותמיד תהיה נזהר מהם ל'
 תתפרה אפי רבע ותמיד תתענה כל ב'
 וה' כסבופ וזכער ואל תאכל בשר ואל
 תשתה יין ליל שני וליל ה' ובשאר ימי
 השבוע תאכל ותשתה מה שתדע אך לא
 כל כך כדי שלא תשבע את היצהר והזהר
 מאד משתיית יין הרבה וגב' אל תשתה
 מים פעמים הרבה ואם יתאוה נפשך
 איזה כישול או איזה מאכל תהחוט אותו
 לעניןך ואל תטעום אותו ובזה תתעלה
 מאד בהיותך זוכה יתך לפני קונך
 אשריך שזכית לעבוד את בוראיך באהבה
 וחיב' ולעסוק בתורתו לשמה ולהתרחק
 מתעגובי העה"ז ותחבולותיו אשריך
 שזכית לדעת דרכי מדות קונך ולייחד
 אותם אשריך שזכית להביא השפע דרך
 הצנורות ולישר אות ולהחקיין העולמות
 כלם ולככות כמה עולמות סבת התמדת
 קריחת המשינות לשמן ואי אתה יודע
 כמה עלומות אתה בונה בעת קריאתך
 זכמה מעלות אתה מעמיד אשריך שזכית
 לפך אשריך בעה"ז וטוב לך לעולם הבא
 ותהיה זהיר וזריז לכבד השבת בכל
 כחך בכל מויני עגובים שתוכל ואל תבטל
 פעודה שליטית לעולם והזהר בה מאד
 ותהיה כוונתך באכילתך ושתייתך לקוי'
 היין האנושי כדי לעסוק בתורה ולא
 תאכל בעבור אותה התאוה הבאה מגד
 היצהר כי אם לקוי הגוף לבד ולהעמיד
 כדי לעשות מצות הש"ת ולעבודו
 ולעסוק בתורתו ויום גליה .

ודרשתיו ברכים והיה מקשר כל השק
מראשו עד סופו כקשר של קיימא ואמר
לי שלא אתיר את כת שאלרין ושאתנב
לחוק דברי שלא להתירה וכך ואתה
שלום :

ביום הכז' כח לאויר עברנו על פתח
התיקוי עם קצת חברים
והכנסנוני עם לטויל ובלילה ראיתי קרי
וננטערתי מאד ואחר שעה או כ' שמשתי
עם זוגתי ואחכ קמתי וכעודי על הספר
אל' חוק ואמץ כי ה' עמד בכל אשר אתה
עושה וכל אשר אתה עושה ה' מנליח
וינליח בדרך שלא תפסו הקשר והדבוק
שבינד לבין קונד וב' לא תפנה אל האל
ולא תלך אחרי הבעלים כאשר הלכת
אתמול וגם זה ימים ג' שהפסקת הקשר
והדבוק שבינד לבין קונד שהפסקת
מלהרה תמיד ואנכי אגדלתך למענותיה
לבך תמיד כלי שרת לתורתך לא תשרד
ממנה אפי' רבע א' וגם זכרתך להיות
כשרף על קדושת שמי כרו שיתכפרו
עונותיך ותתעל כאש הודעתך ועכשו
פמית לבך מדת וגם פנית אל האלילים
והלכת אחרי הבעלי כו נכנסת אתמול
ככית הקדש' שלהם וכב' הודעתך כו ז'
ענני כבוד מלוי אותך וכלס כפרו ממך
כשכנסת שמה והיו חוטם להסתלק
ממך לגמרי לנלי כי בני מתיבתא דקייב
התפללו לפני הכה' של יסתלקו ממך ועש'
המתיכו לך עד כהתך וכאך משס ושזרו
ללותך ככחחל וכאתך והתרגו לי ידעת
ולא עוד אלא שהזכירו דבר נבלות הפה
ולא יכולת להתעבב מלהרהר וגם אחכ
רמות ערוה ולא יכולת להתעבב מלהרהר

בו וכמה מוויקין מושלים בו לא יהיה
אוכל ושותה כי אם לקיים גופו לכד
פעמים שלש בשב לשבוע ושלשה או
ארבעה כנסות מוגז הרכה בכל
אכילה ואכילה זהו לקיים המין והזולת
הזה הוא מנד סמאל ונחש הרודפים
אחריו לאכדו ולשומרו אשריך אם תשמר
מהם אשריך אם לא תשמע להם :

כבר הזהרתך כמה פעמים בענין
התפלה ויחד כל מחשבותיך ולשרוף
אותם ההרטורים מכלא' בריך :

פרשת בחקותי

סוד פ' אם תלכו עמי בקרי :
אוד ליום שכתבתי חיייה יעמד וכו'
שלום לך ממתיבתא דרקיעא
דהא את תנאה דילי דעד השתא כד
הוית נפיק בשוק' הוו מנהרילך נהורין
לקבל ה' מדרי משכ' דירעת ומכרזי קמד
הבו יקר דליוקא דמלכא השתא דשרית
למולף סדרא שתייתא ואוליפתא מוניה
י' פרקיס וחצי הא שיתא נהורין נהרין
קמד אלא דנהורא שתייתא לא נהיר סגוי
אלא מתחזי ולא מתחזי עד דתגדע
לכוליה ומהני שית נהורין מתפשטן שית
עולמין דמכריון האי כרוזא אלא
דעולמא שתייתא מתחזי ולא מתחזי
מטעמ' דאמורית ל' זמהני נהורין אתפש'
כהורא שביעאה ואיונו לקבל ז' ענני
כבוד וכלהו מלוי יתך ואזלין קמד כמא
דאמנא :

ואחר כך פי לי כלפ' ב' בדרך פשט
מחודש לא נמנא ולא
שמעתיו מעולם והוא יפה אף נעים

פרשת בחקותי

עבך נתאו' אליך רעה וזנע קרב באהלך
 וראית קרוי בזו הליל כי רכקו בך הרעה
 והנבע שהם בעלי הקרוים אחר שהיו
 רחוקים ממך כי זה כמה זמן שלא ראית
 קרוי רכקו כך בסבת הדברים הנזכר כי
 אָסֶה אִם תִּלְכוּ עִמִּי קְרוּי וְגו' כלומר שצריך
 האדם להיות לבנו ממולה תמיד בתורה
 וביראת ה' כזרצו גדול עד שכשיגיעו
 הינה'ר ויבא לפניו דבר ערוה לא יבא
 להרהור וזה פירוש מ"ש פנחס בן יאיר
 זריות מבואה לידי נקיות זריו מבואה
 לרדי טהרה וז"ש ונשמרת מכל דבר רע
 שלא תהרהר וכו' שתהיה נשמר קודם
 שתראה הערוה לפניך וז"ש אם תלכו עמי
 קרוי כלומר אם לא תהיו בזריות עד
 שכשוקרה ערוה לפניך תוכלו להשתמר
 מלהרהר ולהלכתי עמכם בחמת קרוי
 שמאות החמ' ימשך שידבקו בכם כחות
 רעות ותראו קרוי בלילה ולהכי תרגם
 אונקלוס בקסיו כלומר שהוא מתקשה ע'
 הערוה אשר הוקרה לפניו ולכן הזהר
 מואר ושומר כפשך ותהי זריו זהיר מאד
 כי בקרוי שראית כבר נטלו חלקם והלכו
 להם וכאשר שמת עם זוגתך כבר
 נדבק בעד הקדוש ונפרש מהם לכן הזהר
 מבאן ואילך ותמיד תהנה בלכך תורת
 ותהיה יראתה ככ' דבקה בך עד שאם
 וקרה שתראה או תשמע דבר ערוה לא
 יעש בך רוש' כלל ולא תכנס עוד בבית
 הבעלים ותחזור לקדושתך והנני מבאר
 לך כל הפ' הכ' באורחא דרוח' כמו
 שהבטחתך ר' אומר איזוהי דרך וכו'
 דרך איזוהי מלכו דעלה אתמר את הדרך
 ילכו בה דאיזוהי דרך ושעל לעלו לספירות

עלאין ואעב' דאית אורחין חזונין מ'ם
 האי דרך איזוהי ישרה זהפ' רעו איזוהי
 דרך לעלו ומהדר אות' שהיא ישר היא
 שיבור לו על ידה אתרבך עם האדם
 שהוא תת' והיינו דקאמ' כל שהי תפארת
 לעושה כל איזו יסוד הוא תפאר לעושה
 ותפארתלו מן האדם שהיא הדת פניס
 זקן ולא אשתכח זקן אלא במאן דאית
 ליה יסוד כלומר דלאו איזוהי סריס וזהו
 זהיר במנה קלה דהיינו כ"ל דלא תשבוק
 יתא ותבסב ספירות עלאין כמוא דאת
 זהיר בחמורה דלא למשבך ספי' עלאין
 ולמנקט כ"ל בלמוד שאין אתה יודע מתן
 שכתן וכו' דלא הוה לא בחבורא דכ"ל עם
 ספירו עלאין דבההי' שעת' אנפין נהירין
 ומתברכין כל עלמין . הסתכל בשלשה
 דברים וכו' עין רואה רמז לכתר שהוא
 עליון ורואה און שזמעת חכמה וכל
 מעשיך וכו' בינה שממנה מעשה העולם
 העליון וכבוד ג' אלה תת' יסוד מלכות
 ופה תת' עם דרך ארץ שהם ספירות
 עליונות עם דרך ארץ כ"ל שכבורס
 מתברכים העולמות . וכל תורה ספי'
 עליונות שאין מחבר עמה מלאכ' שהיא
 כ"ל שמלאכ' העולם על ידה סופה בטלה
 כלו כרו היא גורמ רעה גדול שכ' שהיא
 סוף המדרגות היא בטלה מלהשפיע
 ברכות בעול' כסיבת הקיטין וגורר עון
 שהכחות החיטוני הנקראות עון נבררות
 אחריה לירבך בה וכמנא מכנים טמאים
 במקדש כי ז"ש מים ראשוני מנא אחרונים
 חוב אמנעוי רשות כי המים הראשוניס
 רמז למים עליונים שאין שם שטן ושבע
 רע אלא הכל טוהר וקדוש ולכן נקראים

אמנו ואחרוני' הם חובה רמז לכי' שצריך
 לדחות ממנה כחות חינוכיות הנקראות
 חובה ואמצעי' רשות יתבאר אבל ואל
 תתודע לרשו' וכל העמלי עם הנבו' כבוד
 הם הספירות הכלולות בכי' היו עמלים
 וכו' כלו' תהיה כוונת לחכרם עם הספי'
 העליונו שזכו אבותם הם ספי' עליונות
 שהם אבות לפי כי' מסויעת' ונדקתם
 עומדת לעד ואתם העמלים לשש מעלה
 אני עליכם שטר כאילו עשיתם הספי'
 בסוד נעש' שותף להכה במעש' בראשית
 ובסו' מעל' אני כאילו עשאוני' הו' זהירין
 ברשו' רהי'נו תת' רהו' רוא' דמי' אמצעים
 הוהרו' שלא תחליפיהו בסטר' אחר' דגם
 את זה לעמת זה עשה וכו' דאעב' דתחזי
 דאיכון מנהדי' לך אכפין' ושפעין' לך טובי
 לא תבטח בכך שאין מקרבי' לאדם וכו'
 הלל' אומ' ל' תפרוש' שהם ספי' דכ' ויעלה
 על דעתך למסב' ספי' עלאיין' בלחוד' ול'
 תדין' את חבירך שהיא כי' שנקרא ריעך
 וריע' אבין' כי הוא ריעך משו' דשרי' עמך
 ונקרא ריע' אבין' דאבין' היינו ספירות
 וכי' איהו סרסורא ביניהון' וכינך' והא'
 מוהר' דלא תשפע' דינא בחבירך' דאיהו
 כי' עד' שתגיע' למקומו' כלומר' אל' כד'
 תחבר' ותת' בכלהו' ספירו' עלאיין' ותייחד
 יתה' מתת' לעילא' ותמטו' לאתך' דאיהו
 גבור' דמתן' ינקא' לא תייחד' יתה' עמה'
 בלא' יחודא' דשאר' ספירות' דתגרו' דינין'
 קשיין' בעלמא' ואל' תאמר' שא' וכו' כלו'
 לא תימא' דלית' אתי' יכול' לארבעא' בהני'
 רוא' עלאיין' שסופו' להשמע' כלום' דסופא'
 דדרגין' דאיהו' כי' תוכל' לארבעא' ותמן'
 תשתמודע' דרגין' דספי' עלאיין' ואל' תאמר'

וכו' כלו' לא תסיב' ספי' עלאיין' בלחוד' או
 כי' בלחוד' ותמו' בתר' הכי' כשאפנ' אשנא'
 כלו' אתפים' שניהם יחד' שמא' לא תפנה'
 ונמנא' שקצנת' בכטועות' אף הוא' וכו'
 כלו' ראה' איש' א' שטעה' כמו' שהי' מזהיר'
 רכי' עקיבא' אל' תאמרנו' מים מים' והאיש'
 הזה' ככרך' היה' ולפיכך' אמר' ליה' על'
 דאטפת' לפי' שהכשלת' רבים' כדמוכת'
 וככן' ואתה' שלום':

פרישת

במדבר סיני

אור ליום שבת כי' לאייר' העמך
 וכו' והא' איכ' למיד' בפרשתא'
 קדישא' דא' אמאי' מעקרא' הות' כהונה'
 לראובן' ולבתר' הכי' אתיהיבת' לכל'
 בוכרייא' דישראל' ובתר' אתיהיבת' לשבט'
 לני' ותו' קשה' או' ראובן' חכ' בנהוי'
 אמאי' אפסולו'
אבל רוא' למלת' דבעא' קבה' דכהנא'
 יתחלש' תוקפא' דדינא' ומשום'
 הכי' אנטרין' לאתגלגלא' ג' זמני' עד'
 דאתחלש' תוקפ' דדינ' וזה' רוא' דנילגולא'
 דצדיקוי' אנטרין' לאתגלגל' לאחלש' תוקפ'
 דדינ' ובזמנ' תלתא' הא' אתבס' דינ' דביה'
 דכרישא' אתייחד' ראובן' דאיהו' בוכרא'
 דיעקב' דאיהו' רמיז' בחכמ' דאיהו' בכור'
 לדין' וכת' הכי' אתהדרו' בוכרי' דישראל'
 דאיהו' רמיז' בחכמ' תתאה' דאיהו' כנסת'
 ישראל' ובכלל' דירה' הוא' בוכריא' דישרא'
 ומשו' דכנס' ישראל' אית' בה' דינ' מסטרא'
 דגבור' אתברירו' כהניא' דראובן' מסטרא'
 דחסד' נאוף' דלונאי' אינון' מסטרא' דרונה'
 הא' 1 6 2

פרישת במדבר סיני

טעמא אנטריכו לאיתפרקא הא חי
 חבו בזכריא בעגלא ואיפסילו מעבודה
 וכח קודשא בריך הוא בליואי אמאי
 אנטריכו לאיתפרקא ותו דהא אמור
 רבנן דלא חבו ישראל בעגלא
 אלא ערב רב : ותו דהא פורקא
 דההוא בזכריא היכי תיקון לפורקא
 דבזכריא דדריא דעתו דין למותי
 לעלמא דכיון דפורקא דההוא
 הוה לליואי ותו דמעקרא אמא
 חב בזכריא למופלח קמיה :
 ותו דכיון דבזכריא איתבחינו לפולחא
 כד איתרעי דאיתפרקו הכי נמי הוה חזי
 דיתפרקון כהניא ולא בליואי ותו מאי
 שנא דבההוא זמנא איתפרקו בזכריא
 בליואי ובתר הכי פורקא דבזכריא
 לכהניא אבל רזא דמילתא דמעקרא
 בחר קודש בריך הוא בזכריא לשלח
 משום דאיכון מסטרא דחכמה דהיא
 רחמים גדולים וכד איתא חובא דעגלא
 ותקף מסאבותא בעלמא ולא איתחזיא
 עלמא דישתמש ברחמים גדולים
 ואתבחר כהניא וליואי ומשום דליואי
 אתו מסטרא דדינא אנטריכו דלית
 בפורקא דבזכריא כי היכי דלשתבח
 דאתו מבח רחמים גדולי ובהכי יתבסס
 דיכא והרעב דרדפי איכון רמז דמאתי
 רמיו לכ וללות עשר ספירות דכל אחר
 כלולה מעשר הא מאה וכל חד כלולה
 מרחמי ודינא הא איכון מתתם ושבעי
 רמיו לז' ספירות הבנין דכל חד
 כלילא מעשר והשלשה לתלת עלאי
 וכעא קב"ה דיפרקו גרמיויהו בחמש
 שקלי כסף ויתגון ויתגון לליואי משום
 דכסף

הא איתבסס דינא דאיתגבגל תלת זמני
 ובאיתפרקתא דכהן איש חסד :
 וכן רמיו האי מילתא בראובן דהיו
 רמיו בחכמה עלאה לאחוי עלמא
 לאיתגבגא על ידה זכרי לבסמא דינא
 אנטריק לאיתגבגלא בשבט לוי כדאמרן
 הא הכא רזא יקירא ואזדער למכתב
 יתיה ובכח ואתה שלום וכו' :
 ביום ה' כ"ז לאיירי עמך וכו' רק
 כי תדב בו וכו' והא איכ'
 למודק בפרשת קריש מאי טעמא פקיר
 קב"ה לממני ית ישראל דהא מניינא גרים
 למותא ותו דאין הברכה מצויה בדבר
 המנוי והמודד וכו' אבל רזא דמילתא
 דכד סליק ברעותי דקב"ה למברי עלמא
 לא הוה אפשר לאשגחא ביה מגו
 דוממותיה ומא' אנטריק להאטל ספרין
 בשלהבת הקשורה בגחלת דספרין
 מלשון מספר וכיון דאית בהו מספר
 וחושבן אית בהו תפיסה לאתגבגא עלמא
 ומשום הכי כד בעא קב"ה לאשראה
 שכינתיה בושראל מנא יתהון לאמשכא
 עליהון תוקפא וחילא עלאה לאתגבגא
 ולדבריא יתהון דאית מיין ומנין דדבר
 שמנוי והמודד הני בסטרא אחרא
 ומשום הכי לא שריא ביה ברכתא :
 ואית מיין מסטרא דקדושה על פוס
 אחרא דאמרן והא סמאל נחש ויבהר
 דרשין אבתוך ואליק תשוקתם ואתה
 תמשול בהם ובכח ואתה שלום
 וכו' :
 אור ליום שבת כ"ט לאיירי ה' עמך וכו'
 רק כי תדב בו וכו' והא איכא
 מודק בענין פדיון בזכריא בליואי מאי

משה רבינו ע"ה טענות כלכהון דלא
 להמנו לקבה דאכטח להו אעלה אתכ'
 מעוני מזרים אל ארץ טובה וגו' ואילו
 אמר להו השמנה היא אם רזה ויתו
 איכא למירק אמאי איעגשו מאללוס
 דהא בשכחא דארץ ישראל אשתעצו
 דאמרו וגם זבת חלב ודבש היא וגו'
 ומאי דאמרו עו העם והערים בצורות
 וגו' הא טפי מהכי אמר משה לישאל
 במשך תורה ואת משום כיש דאשיקו
 דהיינו מאי דאמור ארץ אונכלת יושבות
 היא קשה דאם כן מאי הוי דאמר כלב
 עלה נעלה וירשנו אותה הא מרגלים
 לא אכחשו האי זמחוי טענת כלב עם
 מענתויהו בעין טענו חיסים נהודה לו
 בשעורים :

אבל ברירו דמילתא במא דאימא
 ובהכי ותויתבוון כמה ספיקי
 דאקשו המפרשים הלא לך למאדע
 דישאל משום דגסיאו כמה נסיוני קמיה
 דקבה אחייבוו דלא למיעל בארעא לא
 דכסגיאו רחמיו וחסדיו אעיל בליבהון
 דיתבעון למשלח גוברין לשלא ית ארעא
 ואי הו זכאן בההוא שליחותא כדקא
 יאות הוה מעייל להו לארעא בההו זכו
 ובתי הכי הוה מתפרע מיניהו חובייהו
 קדמאי ועיר ועיר זכרו למרמו דקבה
 חיהו דעויל בליביהו למתבע האי
 שאלתא משום הכי לא כתב קרא הכא
 דקרבו אליו כולם כדכתב במשנה
 תורה ופקוד דישלח כל נשיא כהם כלו'
 כל רברבו חכמאי די בהון זיהושע
 יוכיח כי הוה רבא באודיות גרומא כן
 הון כלסו ומא' לא סקיד דישלח נשיאם
 דחנוכת

לכסף איהו רחמי וכיון דיתגזן ההוא
 שורקנא לניואי הא אמשכו עלייהו
 רחמי וחסדא כי היכי דיתבסס דיכא
 זכיון דליוואי דההוא דרא אתמשכו
 מכח בזכרייא דאתו מכח חכמה
 דאיהו רחמים גדולים ואתבסס דיכא
 דירהו מתמן ואלך הוי דיגא בליוואי
 אתבסס לכל דרייא דאתו ולא אנטרין
 תו למעבד תקנא וכהניא לא
 אנטריכו לאתפרקא בזכרייא דהא
 כיון דאינון מסטרא דחסד לא גריכי
 יתקנא ופרקנא בזכרייא דדרייא
 דעתדין למיתי הוי לכהניא משום
 דאינון מסטרייהו בזכרייא מסטרא
 דרחמים גדולים וכהניא מסטר דחסד
 והא סמאל ונחש דרפינ אכתך ואלך
 טשוקתם ואתה תמשול בהם ותאכרס
 ותכריתם ותוקירינן בקש דקריאת
 טמע ובהרהורא ומחשבה דילך תדיר
 בתורתו ויראתו ואתה שלום וכ' :

פרשת שלח לך

אור ליום שבת כג' לסיון ה'
 עמך וגו' והנה בפרשתא
 דא איכא למירק אמאי איכתוב שלח
 לך אנשים דמחוי כתפקידתא דקבה
 הוא ולא אתערותא דישאל ואליו
 במשנה תורה כתיב ותקרבון אלי
 כלכם וגו' ותו אמאי הוה צריך לשלח
 ארעא כגונא דסדר להו משה רבינו
 ע"ה השמנה היא אם רזה וגו' דמשמע
 דאי לא הות שמנה ולא טובה לא הון
 סלקין לה וית דהוה מחוי דעויל

ש"לח לך קרח

לחו קושטא איהו דהא השתא סר גלס
 כלו ערא תקפיהון ואפי הכי מתקיימי
 בארעא ואין הארץ אוכלתן ואכ אין
 ארץ זו אוכלת יושביה אעפ שהן רכיס
 ואכ אעפ שנהיה רכיס נתקיים בה ולא
 תאכל אותנו ובהאי אורחא מתייתב
 כלהו ספיקי ואתה שלום :

פרשת קרח

אור ליום שבת פר' קרח רוח
 טלית שכול תכלת וכית
 מלא ספרים היינו דבעא קרח לקטן
 בכטיעו בתרי גונוי חדא דבעא למימר
 דכיון דהנהגת העולם ע"המלכות לא
 הוה נריך לייחדא לה בספורו דלעילא
 מוניה והיינו טלית שכולה תכלת
 דמלכות רמיז לתכלת ובעא למימר
 דכל הנהגת וכוונה דיליה לא הוה אלא
 במלכות ואמר ליה מרעה דלאו הכי
 אלא טלית לבנה וז' חוטם לכניס רמו
 לשבע ספירו דעלה וחוטא תכלת רמו
 במלכות והדר בעא מוניה דבית מלא
 ספרים לא לבעי מוונה למרמו דאס כן
 ספורן דעלה עיקר ולא כבעי לכוונ' בת
 דמוונה איסו רמו לה לא ליבעי לכוונ'
 אלא לספורן דעלה בלחוד דלהכי
 רמיז בית מלא ספרים בלא מוונה
 בבית ואמר ליה משה רבינו ע"ה
 דהא נמי קניצה בכטיעות היא דבע
 לייחודיה לכולהו ספורן עם מלכות
 ולמלכות עם כולהו ואתה
 שלום וכו' :

דחכוכת המוכח משום דחשש דילמא
 יתבאה ליביהון עליהון וימעלון
 בשלחותהון אמר להון משה ריחזון
 השמנה היא וגו' ומשום דודיע רודאי
 היא שמנה וטוב ויש בה עץ ורמו רמיז
 לון דוספרון כשכחא כי היכי דוכספון
 ישראל למיעל לה וע"ה כך יזכון ואיכון
 אתו ואמרו ודאי לא אדכר משה אלא
 מילי דידע דהויה משכחא להון אכל
 מילי בגאי דבה לא אדכר ויתרון לכא
 והא ודאי כל מה דאדכר לטיבות איהו
 פה דהא זכת חלב ודבש היא וגו' אכל
 אית בה חדא לריעותא דלא אדכרה
 משה והויה אוכלת יושביה היא ולא
 מתקיימין בה אלא איכשין תקיפין
 במוניהון והיינו דאמרן כי עו העם
 היושב בארץ כלום אכל איכשין רכיכין
 כוותיכו לא תיכלון לאתקיימ' בה יומא
 חד דארץ אוכל יושביה הרכו כמותכם
 היא ואהדר להו כלב עלה נעלה וירשנו
 אותה כלומר אי אפשר שתאכל אותנו
 כיון דק' בה יתיב יתה לכא ודאי אדעת'
 דנתקיי' בה יתיב יתה לכא וז'ס וירשנו
 אותה ואתם אל תראו את עם הארץ אף
 ע"ה דאין מקרא יוצא מירי פשוטו ותראו
 לשון יבאה הוא מכל מקום הא אוכא
 למדרשית מלשון ראיה והכי קאמר לא
 תחזון לעם הארץ דאין תקיפין מניהון
 ראיה כו' לחמינו הם כלומר דאיכון
 מסורין בודכא וידיע דהיניזון איהו תקיף
 ממילתא דאיהו מוון ליה דהא היניזון
 מעכל למוון וכיון דלחמינו הם אע"ה
 דלהו תקיפין אן תקיפי מניהון בודאי
 ועוד דמאי דאמרינו דאיכון תקיפין

פרשת חקת

אור

ליום שבת חקת התורה כח
 תמוז ה עמך וגו' הלא רוא
 דה"א בתראה דשמה דהוית קושטא
 דמולתא כמה דחזית דברא דהוא ה"א
 דמיזא למי שטמו בשס רבו וכסתכוין
 הספירות בשס הוויה בפסוק א' של ק"ש
 לא תציר כ"א עד דל"ת לא הכן * גם
 כי צריך לייחדו אחכ בייחוד השני
 בבשכמלו אבל נטעה ח' וזמה שטעה
 אחר זהלא לך למנדע דמההוא ברא
 דה"א מתפשט שמה דהויה דומיא דמאי
 דאמרן דאיהו ייחודא ומההוא שמה
 דהויה תבויכא מכרא דה"א בתראה
 מתפשט שמה דהויה וזמנא אחר דאיהו
 עלמא דפירודא זמכרא דה"א בתראה
 שמה דהויה תליתאה מתפשט שמה
 דהויה וכן מהויה להויה עד עלמ' הדין
 דככל רבא זרנא ואוף עלמא הדין
 דמוז כה שמה דהויה דהא רישא דבר
 כש דמי ל'זוד דהא איהו מסך כל גופא
 זשערין רמוז לקוט של 'זוד ודרועין רמוז
 לה"א ה' כד יעפול חד דרועא ותשני
 אידך דרועא לקבל אזורא דכפלא
 אנטיירה ה"א הא הכא תרין הה"ן
 זברית רמוז ל'ואו * זתרין רגליו כד
 יעפול חד זתשני אידך באזירא דכפלא
 אנטיירה ה' * זתו כד בר כש מודקק
 לאיתיעה הא מחבר ו'או כ"הא דהא
 דחמא רמוז כהא זברית כ'ואו * והא
 דזא דפרה אדומה רמוז למלכו זבעי
 לאחלשא דיכ מיכ ומה' אמ ונתתם אות
 ל אלעזר הכהן דאיהו איש חסד ולא

יהכניזנה לכהן גדול משן דרמוז כחסד
 טובא ואי הוה יהכין ליה לא הוה
 משתייר בה דיכא כלל * ודיכא אנטרין
 לאחנהה עלמא ומה' מנותה בסגן ושחט
 אותה לאפקא מינה דמא דאיהו תוקפא
 דריכא * לפניו כי היכי דיתהוון עכוני
 דסגן קביעי בה וישפע בה ממד החסד
 והוטיא אותה אל מחוץ למחנה למרמוז
 לאינך סטרין סדורין לה ומההו סטרא
 משמאה את הטהור * ולקח עין ארז
 דרמוז לתת * ואזוב ליסוד או מלכות *
 זשני תולעת דרמוז לגבורה * ויהשליך
 אל תוך שריפת הפרה זבת דאיתוקדא
 איפרא רילא חוזר ומשום הכי מטרת
 זאתה שלום :

ורזא

דפרה אדומה תמימה רמוז
 לכ"ז דאיקריא פרה זכד
 מתלהבא לאוקדא עלמא איקריא פרה
 סוררה כד"א כפרה סוררה * זכא
 נמי כד איתער דיכא קשה למוקד בה
 איקריא אדומה * זאיקריא
 תמימה משום דאית פרה זאית פרה
 זההיא דמאיך סטרא לא איהי תמימה
 זההיא דמסטר דקדושה איקרי תמימה
 זהיינו אשר לא עלה עליה עול דאילנ
 ההיא דהסווא סטרא עלה עליה עול
 דמלכו קדישא זמנותה בסגן ולא ככהן
 גדול כדידלח לאכחש חילא דריכ דאילנ
 הות מתעבד ע"י כ"ב דהוא דסטרי דחסד
 טובא הוה מתחלים סטר דדיכ טובא *
 זכומא דמשה דהונו רחמין טוב בעלמא
 הוה סני ע"י דסגן זבתר אנטרין ע"י
 כהכ רבא דכהכ רב בשא זמני לא תקיף
 חילא דחס' עליה טפי מסגן כימי משה

פרשת חקת

ושחט אותה לפניו שיהא זר שוחט ולא
 בהן דאיהו איש חסד ולאן איהו כדאי
 למעבר דונא דשחטה אלא זר שוחט
 לאכחשא תוקף דרונא ואלעזר רואה
 דע"י הסתכלותא דידיה בה מתעורר
 חסדא בעלמא ובתר הכי מוקדון ליה
 ברזא דאש אוכלתאש לאכחשא תוקפא
 דריבא וכד מתקרא ומתעבדא אפר
 רמיו דמדת הדין מתהפכ' למדת רחמים
 דאיהו אפר דאיהו חיוור רובמא דאפר'
 ועץ ארו רמיו לתפאר' דאיהו עץ החיו'
 ואזוב רמיו לכ"ל למרמו דיתחלש תוקפא
 דריבא מרת' ושני תולעת רמיו לבכורה
 וכרכן כשיירי הלשון למרמו דכלהו
 ויחודא חד וכד מתוקרא ומתעבדא
 אפר דאיהו חיוור רמיו למ'הד דאיהו
 סומק דאתהפך למדת רחמים דאיהו
 חיוור ומתקדשין לאפר במים חיים
 לארבקא לה בחסד עלאה :

ביום

הנוכר ה' עמך וכו'.

הקינו ישנים מתרדמת
 אולת והזהרו מינהר האורב לכם בכל
 רגעכי אליכם תשוקתו תמיד ואתם
 תמשלו בו אם תרמו חרמו כפיר ותנין
 דינהר ברישא אקרי כפיר בעוד ללא
 איתקף כל כך על בר נש ובתר דאתקף
 אקרי תנין ואת' תרמוהו ותשימו חחיס
 באפו ומת' כלחיוו תקכו אפו בחוחיס
 תמשכו לזותן בחכה דלזותן הוא נחש
 ותמשכוהו בהכנע הינהר ותשימו חכה
 בפיו וחחיס באפו תכיתעו נחש הנחשת
 שהוא הינהר שהוא נחש הקדמוני והא
 איכא למבעי אמאי עבר מ'עה נחש
 הנחשת לאסאה לישראל וכי לא הוה

אפשר ליה לאסא' יתהון במיורי אחרינא
 ולא ליתמו ע"י ההוא נחש דהוה כעין
 תלסס' עד דמשום הכי טענו כתר' דרו
 בתראי ואכ' בההוא אסוות' יהב מ'עש
 דוכתא למטעי בתר ע"י דהוה אפשר
 למיסק ארעתייהו דהוה ממש בההוא
 תלס' ותי היאך אפשר דאסא ויהושפט
 לא ביערוהו ודאקשו רבין ומאי
 דאחדרו שהניחו לחוקיא מקו' להתגדר
 בו לאו טענא איהו דמשום דיתגדר
 חוקיא וכיחו הס שום שמץ ע"י .

אבל רזא דמילתא היא דהאי נחש
 הנחשת הוא רזא דינהר ומ'ה
 שנייה מ'עה על נס והיה כל הנשך
 והביט אליו וחי למרמו דמאן ללא יתהכי
 מינהר אלא כדו קיום הנפש בלבד
 דלהכי רמיו הבטה ביה ללא מתהנו
 מיניה אלא בהבטה בעלמ' וחי כלו' כדו
 חיותו לבד הו' דאקרו חי ומאי דאתהכי
 טפי מכדו חיותו לא איהו חי לא מת וכד
 אתא חוקיה וחו' דמסאבות' סגי בעלמא
 מחמ' אחו' דהוה קמיה ומחמ' מנש' דהוה
 עתיד למיית' בתריה ומשוהכי כתיב נחש
 הנחשת דרמיו לנחש הקדמוני כדו
 לאכאש תוקפ' דידיה רובנו דמאי דעבדו
 אנשי כנסת הגדולה כד אסרו לינהר
 דע"י ורעיו ומאי דאמור ומקום הניחו
 לו להתגדר בו לאו למימר דטענו כני נשא
 בתריה לע"י אלא דהו' להו לאס' ויהושפט
 לכתתי לאכחש' תוקפ' דינהר לא דמקום
 הניחו לו להתגדר בו הכאי אחריה ולהכי
 אודתרו מיניה וכטלו יתיה וכופו יתיה
 תקתוכון ותהיו תמיד ערומים וערים
 לתחבולותיו לזיהר מהן :

פרשת בלק

אור

ליום שבת יד לתמוז ה' עמך
 וכו' פתחו לי שערי צדק וכו'
 הא אית לדקדקא מאי פתחו לי דקאמר'
 הא אי זכאה איהו לא צריך דיפתחו ליה
 דהוא מכפסיה ייעול וכדקאמר איהו
 בופיה זה השער לה צדיקים יבואו בו
 דמשמע מעצמו ואי לא צדיק הוא אעב'
 דלמא פתחו לי וכו' לא מהני ליה ונתו
 אמאי קאמ אורה יה ולא קאמר שם מלא
 אכל רוא דמלתא משום כמה מקטרגים
 בעלמ' דרחו לבר כש מפולחן קב'ה ואית
 לקבליהו מלאכין דמשובי לון מניהון
 כמא דאנליפתך על קרא דוירי ארס
 תחת כנפיהם ועמחון הוה ממלל רוד
 ואמ' לון דישובון יתיה מידא דמקטרגיה
 ויקרבון יתיה לפולחן דקב'ה כבונא די
 תפתחון ליה שערי צדק כלו' שערי מלכות
 תתאה דרמיזא בשם א' והיינו אכא כס
 אורה א' ולהכי אמר שערי לשון רבים
 משום דאית בה שערים טובא למיזן
 עלמא וכל האי אנטרוכנא סיועלמיתק
 מימזן לספירן עלאין דהא זה השער
 דספירן עלאין צדיקים יבואו בו מעבמין
 דהא לית תמן מאן דיעכב על ידיהו
 דהא תמן לית שטן ואין פגי רע'
 ומשום דרמז בספירן עלאין אמר
 שער לשון יחיד ואוק קאמר לה בשם
 מלא'

והלא בפרשת דא איכא למידק מאי
 וירא בלק אטו הוא חזו וכ"ע
 לא חזו ותו מאי את כל אשר עשה אמאי

כתי' כל נתו אמאי אט' אשר עשה לאמורי
 דהיינו סיחון ובלא אמר דחזו נמי מאי
 דעבדו לעוב ותו עד השתא לא שמעו
 וידעו דקב'ה מרחיש לישראל כסין ובכורן
 ותו מאי ויגר מואב מפני העם מאד כי
 רב הוא אמאי נקט טעמא דרב הוא ולא
 נקט טעמא דחזק הוא דהא בפחוכא
 דנכחו לאמורי ע"י תוקפא הוי טבי מע"י
 רבוויא ותי מאי ויקץ ותו מאי כלחך
 השור את ירך השדה ותו מאי פתורה
 אשר על הנגר מאי לנו אי הוה כפתורה
 או בדוכתא אחריגא ומה לנו אי הוה
 כפתור דעל הנגר או כפתור אחריג' יתו
 מה לנו אי הוה ארץ בני עמו אי לא ותו
 מהיכא ידע דאשר תברך וגו' .

אבל רוא דמילת דבלק ומואב חשיבו
 דלא הוה חד יחיד ומיזן דשליט
 על כולא אלא חשיבו דאינון סטרוין
 דאינון מתדבקין בהו הוה שליטי עלמא
 זכרהוה סבר פרעה דאמ' לא ידעתי את
 ה' ואימוראה הוה מתדבק בסטרא אחרא
 תקיפא מכולהו והוה סכרי כוליהו דלית
 מאן דיכול עם אמוראה משום דסטרא
 דאיהו מדבק ביה תקיף מכולהו אהו
 סטרוי וכד חזו דישראל נכחו ליה ארבישו
 בדעתיהו דאית שליטה עלאה דשליט
 על כוליהו הנהו סטרוי זהך וירא בלק
 כלו' חזו וארביש בדעתיה את כל אשר
 עשה ישראל לאמורי דהוא משליטא
 עלאה דאינון מתדבקין ביה דשליט על
 כל סטרוין והיינו דקאמר את כל למרזן
 לשליטא עלאה דשליט על כלל והיינו
 דקאמר ויגר מואב וגו' כי רב הוא
 כלו' דחילו מכני ישראל משום דארבישו

פרשת פנחס

דאינון מתדבקין בשליטא רכרכ' דשלים
 על כל סטרין דרכ היונו רכרכא והוא
 דמו לייחודא קדישא ויקץ מואב כלומר
 דחזו גרמיייהו דסטרין דאינון מדבקי
 בהו הוו כקוצים כסוחים באש יצתו
 וישראל מדבקי בייחודא והיינו דאמר
 בלחוך השור את ירק השדה כלום דשור
 היונו תוקפא דגבורה דאיהו מוקיד כל
 הני דסחריניה ושדה היונו מלכות
 דרועה אלף הרים בכל יום וכיון דישראל
 מדבקיין בייחודא הא אן כהו משועבדי
 להון וישלח מלאכים וגו' פתורא
 כלומר דבלעם הוה מדביק בררבי
 מסאבי יותר ממה דארביק מרעה
 בררבי דקדושה וכדאמור חז"ל בישראל
 לא קס אכל באה קס דהא משה הוה
 מדבק בתת ובלעם הוה מתדבק בסטר'
 מסאבא דאיהו לקבל בינה ולהכי רמיז
 פתור בררבי דבינה איהו שלחן דאינה
 מתנוין עלמין כלהו ומשום דכ"ו נמי
 אקרו שלחן דהא מינה מתנוין עלמין
 תתאין להכי אמ' אשר על הנהר כלומר
 תרע בחיזה פתורא קאמינ' הויא לעלא
 מתפארת דאיהו נהר היונא מערן
 וחשיב בלק דכיון דבלעם יניק מההוא
 פתורא עלאה הוה יכול לבטלא סיוע
 דישראל דאתי להו ממלכות ותפארת
 והיינו דקאמר ארץ בני עמו כלום ארץ
 דאיהו מלכות איהי בני עמו כלומר
 איהו תחות דרגא קדישא דרמוז ליה
 דרג מסאבא דמדבק ביה בלעם ולהכי
 ידעתי את אשר תבדך מוכרך וגומר
 דאת דביק בררבי דרמוז לדרגא
 עלאה:

אור ליום שבת כג' לתמוז ה'
 עמך וגו' הא שדרוכי לגלגל
 לך רזא וקירא כפרשתא קדישא דהא
 איבא לספקוי אמאי אצטרך ליחסא
 לפנחס ותו דהא כבר ויחס ליה באידך
 פרשה ותו אמאי אצטרך למימר הכהן
 ותו אמאי השיב את חמתי בקטולא
 דזמרי ותו אמאי בעי למימר הנכי נותן
 לו את בריתי שלום ותו אמאי זכה להאי
 זכותא הכא למיחי לעלמין ומרעה לא
 זכה להאי זכותא ורכותא ותו מאי
 רבותא דלא מית הא מיתה צריכא היא
 לתיקונא דבר נש ותו גופיה מאי
 אתעביד מיניה אי תימא דכשרף לאו
 רבותא היא:

אבל רזא דמלת' האי איהו כהן דאיהו
 איש חסד ונקט אומנות' דשפיכו
 דמים חית לאחזוקי ליה טובא משום
 הכי בת הכהן דקמי מלת הכהן לפנחס
 דאיהו גופיה כהן ומשום דהוה רבותא
 כדאמרן השיב את חמתי וגו' ומשום
 דבגיניה לא בליתי את בני ישראל דין
 הוא דיהא חיל לעלמין ותו כיון דאיהו
 קמי לכרית דאיהו יסוד שכר דיילי דאתן
 לו ברית דאיהו כנסת ישראל דקבא עם
 שלוה דאיהו יסוד דאיהו מקורא דחיין
 דאתדבקתי בחיי מלכא והיינו דקאמר
 הנכי נותן דאינון מילין דתפארת כד
 איהו דביק בתלת עלאי בינה דיהון
 דביקין ביסוד ומלכות וכיון דמכטרא
 דכורא קא אתא אתקיים לעלמין ולא
 הוה צריך למימת דהא מית מקמי הכי
 דכשתא

דכשתא דעבר בין שבטא דשמעון
 דכעו למקטליה פרחא נשמתיה מיניה
 וכתר הכי תבת ליה ואתעביד כרית
 חדשה ומדעה אנב דמות הא אתעלה
 בעלויא דלא זכה ליה בר נש לעלמין
 דקבה קבר יתיה והו' רזא עילא דנתעל'
 גופא ואזרכך לאתדבוקא בספירן אבל
 אליהו אתדבך גופיה במטטרון דאיהו
 עבר ואס' כן פוק חזי מה בין דרגא
 דמדעה לדרגא דאליהו וככן ואתה
 שלום:

אזור לשכת כד לתמוז חזק וגומ'
 הדבך בי ובתורתו וכו' הלא
 בעניינא דהוינתון עסקי בפנחס הוא
 אליהו דאיפכא איבעי ליה למיזא אליהו
 הוא פנחס ותו אמאי לא אמרינן פנחס
 הוא כדב ואכיהו ותו כיון דמשה לא
 אנטריך למיתו לעלמא אלא לאשלמא
 לישראל אמאי אתא בהבל ותו דרשב'
 אמר מי עלה שמים וורד היינו אליהו
 דהוא מלאכא:

אבל רזא דמילתא דאליהו רמין
 לשמ' דהויה דהא תלת אתון
 ביה ואל היינו ה' בתראה דמשום דהיא
 בתו של אברהם אבינו עה' אתקרויא ל'
 והיא לעילא מ'וד למרמו דהיתה לראש
 פינה ופינחס מלא אית כי' חמש אתון
 וכחילוף אלפא ביתות מתחלפי באתון
 דאליהו ומשום הכי איקרי פנחס הוא
 אליהו כלומר שמה דפנחס הוא מתחלף
 באתון דליהו ולא אדכרו כדב ואכיהו
 משום דמרוכ קדושתיהו ותעלמני דהא
 אינון כרזא דאורה דראה הק'בה שאין
 העל כדאי להשתמש בו וגכוז לצדיקים

לעתי' לבא והיוו דכתוב על פני אהרן
 אביהם כלומר אדבוקו כדרגא דלעילא
 מאפי אכיהו דאכיהו הוה איה חסד
 ואינון הוו מתדבקי לעילא מיניה
 ומשה נהי דאתא לאשלמ' לישראל בזמנא
 בתרייתא כד אתא בש' זוכה לעלמא
 לשפא להון ייחוד' רק'בה ובתר דאסתלק
 איהו אתא אנוש ובזימניה הוחל לקרות
 בשם ה' אשתכח דבהוא זמנא זוכה
 כמו לכני עלמא:

אזר לשכת כד לתמוז עמך וגומ'
 אף על פי שהפירת מלהרהר
 בתורתו ויראתו ונמשכת אחר התאוות
 מי' לא אעובד וכו' רק כי תשוב להרהר
 בתורתו ויראתו תמיד לא תשקיק אפילו
 רגע ואשים דכרו בפך וגו' א'כא
 למידק מאי ונצל ידי כסיתך דהא לא
 הוה לי מלחמה עם חד דינטריך לכשותו
 בצל ידו ותו מאי נטיעה שיך בשמים
 דקאמר לכטוע שמים:

אבל רזא דמילתא דקאמ' דכ בואה הני
 דשכינה ממללא בפומא דכבואה
 והיונו ואשי' דכרי בכך והו' מחזי כאילו
 כבואה מגרמי' הוה ממליל והיונו ובצל
 ירו כסיתך' לכטוע שמים היונו שמים
 העליונים דאינון דעקרו הבה' ושתלן'
 וליסוד ארץ היונו לחבר יסוד עם מלכו'
 ולאמ' לציון עמי אתה היונו לחבר מלכו'
 תתאה עם ספירן עליון דהא מלכות
 תתאה איקריא ציון דהיא ציון עיר דוד
 והיונו דכתי' הט'בי לך ציונים דחד ציון
 איהו מלכו' תתא גופי' וציון תנייב' איהו
 סטר דאית במלכו' תתאה ממלכו' עלאה
 והלא כפ' דא איכ' למי' אמאי יוחס' לפנח'

פרשת פנחס

בן לעזר בן אהרן הכהן ותו מאי השיב
את חמתי והא מיתו כד אלפי ותו
מאי בקנאו את קנאתי דהא קנאה לא
הוי אלא מואן דמקמה בחברה דאיהו
עשיר מניה אובבוב מניה והיכי שיק
הכא ותו מאי בתוכם ותו מאי הנני
נותן לו את בריתי שלום היכי מתייחס
האי אנרא עם עובדא דעבד ותו מאי
זהיתו לו ולזענו אחריו וגו' הא בלאו
הכי פנחס כהן הוה ותו אמאי אמ' אשר
קנא לחלויו ולא קאמר אשר קנא לה'
כדשלי פדשתא זירבד ה' ותו מאי ושם
האיש המוכה אטו עד השתא לא ידענן
מואן הוה :

אבל דא דמילתא איהו דכד חנו
ישראל בההוא עובד' אפפסט
מוסאבזתא בעלמא ולכתי הוו משה
זאהרן ככאן פתח אהל מועד דאיהו
בנכח ישראל להקנא כהני' בכיה מאי
דפמי כה הכסו רשיעיוא זינא פנחס
זגו' כלומר חזא דלא מתקן פגימותא
כהיהא בכיה דהא פגימותא הוו עבדי
בעובדא ממש וככיה אעב' ראית כה
קנת עובדא דהא מתעקמי כה אכסין
ואיכא למ' עקימת שפתיו הוי מעשה
מ' לאו עובדא שלימא איהו זמ' בעא
לתקא פגימותא בעובדא ממש ויקח
דומח בירו למעבד עובדא ביד יממש
כרהו עבדי הכסו דפמי ממש ביד
זקס פנחס למעבד הכי משום דאמר
אהרן כהן גדול אלעזר סגן אכא משום
מלחמה וכיון דאבא דאבא ואבא לא
אתמסר להון קרבא כלל לית עליוסון
לאבא האי קרבא אבל אבא דאבא

משום מלחמה לי אתמסר לאבא האי
בלחמ' מניה ומשום הכי ייחס ליה כתר
אלעזר ואהרן למימר דחזא דאיונן
דכרבין מניה לא אתמסר להו האי
מלתא אלא ליה מטעמי דאמרן ומשום
דער דאתא פנחס ועבד ההוא עובדא
לא הוה מותא כלל דהכי אורחי דההוא
סטרלא לכבטחא לאיונן דמרבין קמי
קב' ער די תתקפון בחוכיהון ויתפסט
מסאבותא טובא בעלמא ובתר יתפרע
מניהון וכדאחז' יורד ומסטין עולם
זכו' וכיון דלא הוה מותגא מקמי הסוא
עובדא לא ארמישו ישראל סיכו דאתי
להון על ידו ההוא עובדא הפנחס להכי
בעא קב' לאודעא לון דכנתם עבד לון
סיכו סגוי דהשיב את חמתי וגו' ואי
תימא היכי השיב את חמתי זאנן חזיון
דמיתו כד אלפי להכי קאמר ולא כליתו
כלומר דאי לא אתא פנחס הוה מבטח
לון והוה מתפסט מסאבותא בעלמא
זכר הכי הוה משט' לון זהשתא בהאי
עובדא השיב את חמתי אל כנה' אלא
דמשום דלא אפשר לה למיהדר ברקניא
ברזא דאס יש עליו מלאך מליך וגומר
מנאתי כופר מיתו ההוה כד אלף בקנאו
את קנאתי כלומר בההוא מוכא הוה
פנים כברית דמשפע בכת' אל ככר והאי
איהו קנאה וכדאחז' אין אשה שתקנאת
אלא בירך וכו' והכא כיון דשפעא
דחזי לה הוו משפעי בכת' אל ככר
ושפעה כו תירס גכירתה זהאי איהו
קנאה בורח' דמקנאה מטרונית ופנחס
קני הוה קנאה משום דאתלכש
במלכות וקני קנאה דידה ממש וסייגו

אחר כאל דאיהו מרת החסד ושביק
 להסי' מדה ונסכיב מרת קנא' על מילתיה
 דקבה והאי איהו טעמא למאי דסליק
 מיניה והיתה לו ולזרעו אחריו ברית
 כהנת עלום דכיון דאיהו שני זיניה
 משום קנאה דקבה דין הוא שיזכה
 בזיניה בשלימו בני והדר יהב טעמא
 למאי דפתח ב' הכני כותן לו את בריתי
 שלום וקאמר דטעמא דהאי אגרא
 היינו משום דבהאי עובדא כשר על
 בני ישראל ואעיל שלמא בון ישראל
 לקבה דין הוא דהיה אומנותי ואומנות
 זרעיה לאעלא שלמא ביכיהו על ידי
 קרבנא דמקרב זהיינו דכתיב ויכפר
 על בני ישראל ומשום דקשיא אמאי
 יהב כל כך אגרא לפנחס ומאי רכותיה
 דקטל מדגברא וחד אתתא להכי אמר
 ושם האיש המוכה ושם האשה המוכה
 כלומר תדע דמילת' דבא עבד בקנטלא
 דידהו דהא גברא נשיאה הוה בית
 איב לשמעיה וכיון שכן לכלהו שבטא
 מטא עלבונא מקטילו דיריה ולהכי
 חשיב כאילו קטל לכליהו שבטא וכן
 שם האשה המוכה וגומ' ראש אומות
 במדין הוא וכיון שכן הוה ליה כאילו
 קטל למדין כוליה דהא לכלהו מטי
 עלבונה מקטילו דילה וכיון דחשיב
 כאילו קטל חד שבטא וחד אומה בגין
 קנאה דקודשא בריך הוא מילתא דכתיב
 עבד וכדאי היא לאתבא סימתא דקבה
 זכן נמי דין הוא לשלומי ליה אגרא שלימ'

דנא הוא דנא דמילתא

זאתה שלום

וגו'

בתוכה כלום אתלבש בתוך מ'ס דאיהו
 מלכות ולהכי קני קנאה דגלוס ממז
 דהא מ'ס דמיו למלכו אי משום דאיהו
 אות קרמאה דילה ותו דמ'ס סתימא
 איהו נקודה כהיכלי' והיא רזא דמ'סאה
 שהאשה טובלת לכן אמור הכני כותן
 לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו
 וגומ' כלומר פנחס כהאי עובדא עבד
 תרין מילין טבין חד דאתיב רוגז דקבה
 מעל בני ישראל ואשתכח דאעל שלמא
 בין קבה ובין ישראל תמינא דקני קנאה
 דקבה ולהכי שלם לוי קבה על תרנויהו
 לקבל דאעיל שלמא בין ישראל לאביהם
 שבשמים קאמר הכני כותן לו את בריתי
 שלום דיהב ליה מרת ברית דהיא מרת
 שלום ולקבל דקני קנאה דקבה אמר
 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת
 עלום וגו' דיהוין צדיקים כוותיה'
 ותו אכטח ליה דיהא זרעו קיים ולא
 יכלה בכל שמדות וגלויות שיהיו בעולם
 והאי רמזי במאי דאמר ולזרעו אחריו
 ברית כהנת עלום כלומר לעד לעולם
 יהא זרעו קיים יתו אכטח ליה
 וכהניס דגוליס יקומון מיניה תדיר
 וזהו הוה דבבית ראשון הוון כהנים
 וגדולים מזרעיה וכן לעתיד לבא כיומי
 משיחא כהנים גדולים יהון מזרעיה
 והאי רמזי במאי דאמר ברית כהנת
 עלום יתחת אשר קנא לאלהיו
 כלומר איבעי לאתזוקי טיבו לפנחס
 בגין האי עובדא דעבר משום דאיהו
 אחיד במדת חסד דהא איהו כהן וחסד
 אל חקרו והיינו דקאמי יתחת אשר קנא
 לאלהיו כלומר חלף דשני זיניה דאיהו

פ' מצות ומסעי

אור ליום ז' כה' לתמוז חזק ונתחזק
 וכו' הדבק בי בתורת ביראתי
 במשניות ולא תפטר מחשבתך מיראתי
 ותורת אפי' רבע א' כי אתה קורא ק' ש'
 פעמים שלש בכל יום ואיך זוכר מה
 שכתוב בה ודברת בס' בשבתך כבייתך
 וגו' כי כן צריך שלא להפריד המחשבה
 מדת' בשו' רבע והלאבסאס הוצרכת לשנו'
 ויון משום רפואה דילך ל' לשע' רק'
 בכוס אחרון של סעודה ולא להרבות
 ממנו כאשר עשית לכן הזה ממנו מהיו'
 והלאה עד יום י' באב לא תשתה ויון כה'
 כוס אחרון של סעודה זולתי בשבתות
 ותייחד כל מחשבותיך ליראתי ותורתי
 ובכן תשלוט על סמ' ונחש הרודפים
 אחריו כד' על שחל ופתן תדרוך דהא
 איבא למידק אמאי נקט שחל ופתן
 בחד גיסא וכפיר ותנין בחד גיסא
 והא עדיף הוה למנקט שחל וכפיר
 בחד גיסא דתרייהו גביהו מן ארעא
 ופתן ותנין בחד גיסא דתרייהו נמיכי
 ותו אמאי גבי שחל ופתן קאמר
 תדרוך וגבי כפיר ותנין קאמר תרמוס
 ותו אמאי כי בי חשק ואפלטוהו דמשמע
 דאף על גב דלית אלא חשק בלחוד
 ופלטוהו ואמאי הא איבעי ליה לאעבד
 עובדין טבין ולא סגי בחשק לחוד
 ותו מאי אשבגוהו עם מאן אית ליה
 קרבא דושגב ליה ותו אמאי כי ידע שמי
 דמשמע דידעיה לחוד סגי והא כמה
 אינון דידעין ולא כשרין עובדיהו :

אבל רוא דמלתא דסמאל כד אתתקף
 על בר נש טובא אקרי שחל
 וכד לא אתתקף ככ' אקרי כפיר ונחש
 כד אתתקף על בר נש טובא אקרי פתן
 וכד לא אתתקף כולו האו אקרי תנין
 דאיהו נמוך והשתא קאמר קרא או
 אתקפו סמ' ונחש על בר נש טובא עד
 דאינון דמיין לשחל ופתן כדאמרן כד
 תהדר בתיוכתא תדרוך עליהו אכל
 לא יהא לך חילא למרמס ליהוין אם לא
 גחילא דתיוכתא תקיפא טובא ואי לא
 אתקפו סמ' ונחש על בר נש טובא דאו
 לא אקרי אה כפיר ותנין הא ע' תיוכתא
 דתיתוב יהא לך חילא למרמסי יתהוין
 ולהכנעה יתהוין תחותר והווי דומיא
 דמאי דכתיב אם יהיו חטאכם וגו' כצמר
 יהיו' אל' הק' או תיוכתא לאו איהו
 שלימתא הא אתחזי דסמ' ונחש ארמו
 לשחל ופתן דאינון גביהו ואיהו דורך
 עלייהו ולא רמס להו ואי תיוכתא איהו
 שלימתא אתחזי דסמאל ונחש דמו
 לכפיר ותנין דאינון נמיכי ואיהו רמיס
 להו דהיינו כד תב באותו שרק וכו' .
 דבהכי מתתכרי סמ' ונחש דהא בהכי
 אתתקן מאי דפגמו' כי בי חשק
 וכו' השתא יהיב טעמא לעל שחל
 ופתן תדרוך ולא תרמוס משום דכי
 חשק לבד אכל לא אשליס תיוכתא
 שלימתא ומשום הכי אפלטוהו דישתוב
 מחוביה ודרוך עליהו אכל לא ירמוס
 יתהוין אשבגוהו כלומר דירעום עליהו
 כמאן דתב בתיוכתא שלמתא דהיינו
 כי ידע שמי דעסיק תריר בשולחנא
 דקודשא כה' כדרמיז כוארס ידע את
 תוה

לעילא ותו דמגדרים חלין על מצוה ולא
שכועות משמע דגדרים עדימי ובמקום
אחר משמ' לשכועו עדימי דהא בשכועה
כתיב לא יקנה ובגדרים לא כתיב *

ותו אמאי מני מסעי בני ישראל ותו מאי
מוצאיהם למסעיהם ואלה מסעיהם
למוצאיהם ותו מאי קשרא בהגי פשויות
דבאודך פרשה איירי בקרבכו ובתר הכי
בגדרים ובתר הכי במלחמות מדיין ובית
בבבלות *

אבל דזא דמלתא דכלא מכוון יאות
ומאי דאמרת בהסגא אמר
דיושב במאי דאמ על רע ומכני ושסכר
יורעי וכו' וכן בפנחס הוא אליהו יאות
אמריתון וכן במאי דדקדקתון דמאז
דאמור לאטלים גזרת וגונב איש וגו' *

ואות איהו אבל אכתי אשתאר למירק
ביה קצת דקדוקי דהא כיון דאכזה
עשרה סבי אתגלגלו בגין מכירת יוסף
אמאי לא אירמיז בגלגולא דילהון
באורייתא אלא ברע סכר שכרתך יש
סכר ולא ארמיז הכי באמרינו ותו הו כי
אפשר למימר דמשום מכירת יוסף
אגלגלו דמשמע דאי לאו הכי לא הו
אגלגלו וסא בזמנא קדמאס אתא רע
בערן מלכיה אירמיז כדאמרן ותו כיון
דראוון לא הוה במכירת יוסף אמאי
אגלגל ואזף דהר"ס ריקנאטי מליל ביה
אזל סמרכים משכנא ולא ארבע ביה
תדבקן אתון ותו מאי בדכתא דכרכיה
משה יחי ואל ימות ותו אמאי ימות
מיתא תבויבא כיון דלא הוה במכירת
יוסף ותו אמאי ברך ליה ולא לרעיש
בדברך לאיך שכטיית *

פוח אשתו וכן יודע אלקנה את חנה וגו'
וקא' שמי דהיינו עסיקו דאוריית' דכלה
שמותיו של ה"ב ויהי אסו לכל שייפא
ולכל מרעין דנפשא דכמא דהיא אסו
לגופא הכי הוה אסו לנפשא דכמא דכל
סמא מיתד לאסא מד שייפא וכן מיתד
לחד מרע וממין מרכיבין ג' סמי ועבדו
חד הרכב דאיהו מסוי שייפא או מרעא
דלא הוה חד בלחורוי מסוי הכי הוה
בפיקודיו דוממין מתרכבין ב' או ג' מכות
ועבדון אסו בשייפא או מרעא דנפשא
ואזף ה"כ כי הוי דתריואק' איהו הרכב'
דמסויא לכל שייפון ומרעין דבגופ' הכי
אורייתא היא מסויא לכל מומין כיסין
דנפשא וכד' רפאות תהי וכו' כלו' לשך
דאיהו בני מסעי' אגו דאיטון רכין ורפיץ
אכעי דרפואה דיהיבין לאסאה לסו לא
ליהו רכיבא טובא וגרמיא איפכא אגו
דיכסין איבון חיכש דרפואה דדיהו
ליהו כיה למותא וספשא קאמ' דאוריית'
אית בה תרזיהו רפאות גלות בה לחותא
כ"כ כשרך דאיטון בני מעיים ושקוי דאית
ביה לחות לעצמותן דהיינו כי ידע שמי
בעמין עסק סתורס ישונב על סמ' ונחש
לא ודמו קמיה אלא ככפיר ותנין וירמוס
ויתכר יתהון *

והלא בפרשתא דא איכא למכשי
אמאי אתמר ביה ראשי
שמות ותו מאי לבני ישראל פשיטא
דראשי השמות אינון סכני ישראל לא
סכני אדוס וישמעאל ותו כיון דאמור
דבבן דגדרים עדיף משכועות דהו
עבודד בחיי המלך א"כ כרעא הוה ליה
למכתב שכועה ולכתב גדרים מלפתא

מטות ומסעי

להו התחת אלהים וגו' כלום אעב' דאתון
 צריכים דאשתעבד בכוון מ"מ לא יאות
 לי למעבד הכי דהא אנא בדרגא דצדיק
 דאיהו תחת אלהים ודע' אשתלים
 בשמטויא קדמאי ואתא בהאי שמטא
 לאשתלמא לבמרי בתר גלגלי ומשו הכי
 בזמנא קדמא דאתא בהאי שמטא אתמ'
 ביה שכור שכרתוך לממרא דבגלגולא
 תנייבא ושתלים לבמרי ובכך באו בני
 ארס והפסיקו הדיבור :

אור ליום ז' ה למנחה הנה קול
 דודי דופק בתוך פי ואומר
 חוק ואמץ וגו' אעפ" שהימים הללו הם
 ומי אכל הנה היגון זה אבל עמדו נד' א'
 השתא דאתינא לאשתעשעא בהדך
 תרעבא כנפיה כשושנה בין וגו' כתפוח
 וגו' הלא יש לך ליוהר במעשיך מאד
 מאד ולזה מריבד לבמרי זול' ההכרחי
 לצורך הקיו' ותמי' הרהור' ומחשבותך
 לא יהון אלא בתורתו בלי שום הפסק
 אפילו רגע אחד רק בעמך במקום
 המטוכף כי אז אנו וכל חיילותי ממתינין
 לך בחון דהיינו הכך ז' עולמין דאמרות
 לך וכמה חיילין אית לכל חד מזהון
 ולכן תאמר בהכנסך התבכרו וכו' ודע
 שיותר ממה שאנו נפרדים ממך במקום
 המטוכף יותר ויותר אנו נפרדים ממך
 כשתפריד מחשבתך מתורתו ומשנותי
 לכן הזהר מאדן ואילך שלא להפריד
 מחשבתך אפילו רגע א' והלא בעניינא
 דהוינא ביום שבת קדש והפסיקו
 המפסיק אתן את דודי לך ומני הטוב
 לא אמנע מפך הלא לך למכרע דשכטוי'
 קדישיא עבדו תשובת על חוביהון ואף

אבל רזא דמילתא דהא ודאי שכטויא
 תבו מההו חובאי דהא דריק' גמורי'
 הו' דאי לאו דהו' דריקוס גמורים ותבו
 מאחביהון לא הו' שריי' שכונה עליהו
 כד אמ' יעקב הקבצו ושמעו וגו' ואוף לא
 הו' מטתו שלימה אבל רזא דמילתא
 דאיכון לא אתחייבו מיתה על מכירת
 יוסף דהא דרוס רבנן כי ומנא פרט
 למנוי כגון רב הנוכח א' מתלמידיו ויוסף
 כיון דהו' משתבח גביהו לא הו'
 מתחייבו עליה מיתה ומ"מ חוב דמחייבו
 עליה מיתה כד הו' כתקנא חבו ותו חבו
 דישתעבדון כוכראין כיוסף דרמיו
 לצדיק וקב'ה בגלג' דיטלוט יוסף דרמיו
 לצדיק במצראי דא לכ לא הו' וכלי ישראל
 למיפק ממצרים וכדאיתא בפ' הזהר
 ומה ויקח משה את עצמות יוסף למימר
 דבהכי יפקו ישראל ממצרים כיון דאיהו
 שליט עליהו והכי הני רזי דעובדי
 דקב'ה בענין דשליטו כוכראין כיוסף
 הו' סכה דשליט הו' במצראי כי היכי
 דתהא תקומה לבנותא דישראל ומריכא
 הו' דכיון דשכטויא גרמו דיטלטון
 כוכראין כיוסף דיטלוט יוסף בהון והא
 אקיים קצת כיון דהו' מצריים תחות
 דשותיה ומ"מ כיון דלא הו' משתעבד
 בהון לא אתקן מאי דפגמו ומ"מ הו'
 בען דישתעבד ממש בהו' להכי אמר
 לו ישתמיכו יוסף וגו' כלום מויתן והיה
 שישטמנו וגו' דאפלאנא ביה כוכראין
 והכי איהו ישתעבד כנא דיהא לכא
 כפרה וז"ל אכא שא נא פשעונו' ויפלו
 וגו' לך לעבדי כלו' דהו' כמו דמשתעבד
 בהו' כי היכי דיכפר חוביהו והו' מהדר

עב דיוסף לא בעא לאשתעבדא בהו
ממ הוון מסורין כודיה לאשתעבדא
ובהכי אתקון מאוי דפנימו אלא כיון
דלא אשתעבד בהון מאש אכתי לא
אתקון פגמא דליהון כדקא וזאת וצריך
שישתעבדו בהון ככראין ויסבלו הכהו
עונשים אלא דכתי דסבלו עונש מיתה
אתלבש רוחא דליהון כגופא דוגמת
גופא דמוזמן לנדיקים כגב' ויתבו על
כורסיה מלכותא וקטלו ההוא מלכא
וכל הכהו דוכוסין והגמונים ובמכירת
יוסף עקר חובא הוה תלי בשמעון ולוי
דאינון קטרינו עליה ואיך אחין אעב
דהוון סגן ליה ממ לא הוון עבדי ליה
מדעם ביש ויהודה לא הוה בליכיה
עליה ככ' זאילו הוון מקבלין מיניה הוה
אמר רישבקון ליה וראובן אעב דהוה
שלים להטלו מידם ממ ה' למלא
ליהודה ולאיתייעטא במילתא לשזכא
יתה ומשום הכי הוון כלשו לאיעגושי
ואתגלגלו כלהו בהקד' כנוטין דהיה
טפה דזרעא דאשיק יוסף והיינו דקאמ'
בוהרא קדישא לזימין די קטולייא
אינון וכני ועקב ולזימין קאמ דאינון
בני יוסף ז'ע אנטריף בשמטוי קדמיו
עד דלא נריך לאתגלגלא כהאי שמטה
אלא תרי זמני לחוד ובזמנא תניינא
אסתלק באתר דאסתלק דכפשיה הוה
אטולה מחכמה ומש' הכי בזמנא קאמ'
אתא לעלמין שלא בכונה ככ יכול
כדכתיב ותנא לאה וגו' דמשמע דיעקב
לא הוה ליה כונה למלתא וטעמא משום
דמילין דחכמה סתם אינון ולא אינון
באתגלויא והיינו טעמא דבזמנא תניינא

שהה מ' שנה שלא נתגלית חכמתו
ומהאי טעמא בזמנא קמיוית אתמ עליה
חמור גרס' ובזמנא תניינא אמ' ואכשכנו
כחמור משום דחמורו של אברה' אבינו
דאיהו חסד אחר כחכמה דאיהו אב
דליה ומאי דאמר בזמנא תניינ' מי יתן
לי חכם ואכשכנו כחמור לומר שהיה
מנטער על שלא היה יכול להזני' החכמ'
לחן ולהכי הוה אמר דכי סיכו דכי
כשכין לבח' דאוידי מוניה דמא ולחותא
הכי לירוב מחכמה נכיעו דחכמה ולא
ליהוון מילין סתומין בליכיה' ומש'
אעב' דאנטריף בשמטוי קדמיו אנטריף
לאתגלגל' כהאי שמטא לאשתלא' ואעב'
דכתיב ויתעבר ה' כי וגו' דמשמע דלא
אנטריף למיתי בגין דליה :

עוד אתן את רודי לך וגו' והא' בזמנא
קדמא אתא בהבל ואיענש דקטל
ליה קין בגין דהטין וכשמתו הוה אטולה
מבינה ומ' כד תנא ל'ע אמר קמיה
קב' יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה
ע' כלומר כיון דכשמתו ד'ע הוה
דחכמה ודמשה מבינה אל' שתוק כד
עלה במחשב' כלומר משו דאיהו מכוסה
טובא דכשמתו מחכמ' דאקרי מחשב' מ'ה
לא חזי לאתגלויא בעלמ' דחכמ' כל מלני
סתומין' אבל את דכשמתך מביכ' דמינה
מתגזין עלמין אוף את תתיהיב אוריית'
על ידך ותהא ממלא בכוכא' אבל ד'ע
חכם ולא כבוא דכבוא באתגלויא וחכם
באתכסויא זאע' דכתיב ולא קם כבוא
וגו' כבי לא קם וחכם קם ומזו דעקיב'
ואי תימ' והא' כד אתגלית משה כתי' ותג'
אותו כי טוב הו' דתתמל הכית אור דכית

מטות ומסעי

היונו בית החכמה דהיינו מלכו ותפסו
ב' ירחים והיונו ג' עדריו כאן רובצי עליה
ותקח לנו תיבת גומא תיב' היינו מלכות
ותחמד בחמ' לקבל הכך סטר דמוקופין
לה ואלו בר' עקיבא לית שום מילתא
מהני • הלחך למנדע דמשה אשתלים
בזמא תבוינא בר אחא בש"ת ולא הוה
צריך לתתגלגלא ויתר וכד"ל כל שמה
תחת רגליו כלומר דשת אתרבק בה"א
עילאה דכל אויך שפרן אוינו תחותה
ולא אתא בזמא לתיפאה אלא בנין
ישראל כדכתיב ויתעבר וגו' ורזא
דמילת דגופי ממש היה נאצל משכינתא
ז"ס קירון עור פניו וסו' ויקבור אותו
וגו' כמא דאזליפתך כיון דגופיה ממש
כאכל מתמן לתמן התהדר וז"ס מה שאמ'
בזהרא קדישא דמשה מני לט בחיינו
וארבק בה בחיינו מה דארב' יעקב בתר
דמית והיינו משום דגופיה נאצל מתמן
ואתקרי איש האלהים כלומר הן בעורו
איש דהיינו גופו נאצל מאלהים
וכפרשת פנחס איירי בקרבנות קרבת
הכחות וסמך ליה דבר ש' ראשי המטו'
לכני ישראל כלומר דלשכטים גופיהו
ידביק בבינה ולכני ישראל ידביק ב"א
הבנין ומשום הכי שתח באיש כי ידור
דהוא דוכת דראשי המטות דשאריו בהו
וקיים בהשבע שבעה דהוא דוכתא
דבני ישראל ומשום הכי כתב זה הדבר
דזה היינו יסוד ודבר היינו מלכות
וקאמ' דיוחברלהו כחד וכן בשחוטיו חוץ
קאמר זה הדבר כראמין ובהכי יתבר
תוקפא דהקך סטרין דרמיזו בשחוטיו
חוץ והא' ודאי נדרים חמירי משכועות

דאינון בחיי המלך ומשו' הכי חלין עד'
מנה ד"ס הבנין אויכו מנו' ה' והארבתי
בשכועה לא ינקה לומר דכ"ל של מטו'
מלקין אותו ומלקין אותו אבל נדר אינו
בומר להתנקות ע"י כ"ל ואל' דמשום
דכדר איהו חיי המלך לית מאן דיזלזל
ביה זכתר דארבק לשכטייא בכינה
ולישראל ב"אם הבנין כתב קרבא דמדין
דע"י האו' דבוקא הוה תוקפא לאגחא
האו' קרבא זכתר הכי חלוקת השלל
זהארין ביה טובא למידע' כל חולק
וחולק אע"ג דהיא מילא ברורא ומכלא
אית דזין עמויקין זכהים זלוויים אע"ג
דלית להו חולק בארץ כטלו חלק בהאי
שלל משום דמטלטלין איהו זכתר הכי
כתב משום זאונו לקבל מ' דוינו דכחת'
כפשא כד אחא מההוא עלמא להאי
עלמא שכנגדם מ' יום של יצירת הולך
זכנגדם כד כפטר מהאי עלמא ל' בכי
ז להספר שלשים לתגלחת דנירורא
דכלהו מ' ואוף דב' זז מכלל ל' מאי מירי
חושבן מ' עולה זהכי מ' מסעות דאזל
ישראל הוה מתתא לעילא ולקבליהון הוה
מ' שנין וקאמר קרא דטעם דכתב משה
הני מסעות היינו כי היכי דנודע
מונחיהם זכו כלומר מטלני נפשא כד
נפשא מההוא עלמא למיתו להאי עלמא
דהיינו מלעילא לתתא אבל הכי מטלני
דכתביהו מתתא לעילא והיינו ואלה
מסעיהם למונחיה' ואוף דתשכח תרין
מטלני יתרין מ"ה הקך תרין עמויקין טוב
ולית השתא עידן לגלגא יתהון זכתר
הכי כתב חלוקת א"י זכחלת בנות
בלפחד דרזא דנחלות רזא עמויקא הוא

וכיוצא בזה אמ' כנפתלי שבע רצון וגו'
 כלומר אע"ב דאיהו שבע רצון דאיהו
 בדוכתא עלאה טובא מי והא משבח
 בכמוי לאשפעא להו ברכן מכרכת ה'
 דאיהו מלכות ומהאי טעמא אמר וזאת
 ליהוד' וגו' כלומר דאוף דאדכיק לראובן
 למקו' חיי המלך ואחריו כמשכיס כלהו
 שבטויא ממ' יהודה להוי אחרד כמי
 בזאת ללחום מלחמות ה' ובכן ואתה
 שלום :

פרשת הדברים

אור

ליום ז' י"ב למנחם ישנתו
 ולא קמתי עד כי השמש
 יצא על הארץ והתחלתי לברום משניות
 והנה קול דודי רופק בתך עי ואומר
 חזק ואמץ אל תערון וגו' אעפ"י שהיה
 ראוי לעזוב לא כן אעשה ומאי הטוב
 לא אמנע מנך הטוב לך אשר עשית
 לישן שינת עגל לבלתי קום עד כי השמ'
 יצא על הארץ כי הדלת תסוב ועל טירה
 וגו' כלומר שתנועת הדלת שלא בעת
 הטרך לפתוח או לסגור אלא שהוא
 פותח וסוגר כמה פעמים תכופים דרך
 שחוק זה נקר' תסוב מלשון סבוב ואמר
 הפסו כי כמו בענין סבוב הדלת בענין
 זה אינו לא לעזר ולא להועיל כן ענין
 העגל הסובב על מטתו הוא שוכב על
 מטתו בלא תועלת כלל וקאמר מטתו
 דהאי מטת לית לקבא בה חולק' אמר
 עגל וגו' העגל שאינו רוצה לעסוק בדת'
 טוען ואומר שחל דהיינו סמ' נכב בדרך
 דהיינו דרך גביר בעלמא להלחם עם כל

פכ"ש נחלת ה' דלא לחנם אמור לא תהיו
 באעבור אחסנתא דאלו באורח פשטא
 דהא קיימא לך אין לביין אלא מה שענינו
 דנאות וכיון דהאי בישא והאי טבא
 עומכ לזכות לטבא מליכישא אלא ודאי
 דהאי רזא דנחלתא מאכ לכן רזא עמיקא
 נאעב' דקיימא לך דההוא רזא דמדברא
 פון מסער דיוכלא ואנן אמרינן דאדבק
 להו בז"ם הכנין רזא דמילתא דסליקו
 בז"ם הכנין ואחידנו כסטרא דבינה
 דסמיד להו דיוקא כמי דקתי מסטרא
 דיוכלא דהא תרגומא דקנה איהו סטר'
 אבל משה נתעלה בשער חמשין דבינה
 ואתרבק כסטר' דחכמה דסמיד ליוכלא
 ומרסקיד קנה' למשה לאתרבק לשבטוי'
 בבינה דאיהו חיי מלכא כד כריך לון
 בעא לאדבק' יתהון תמן ושרא בראובן
 דאיהו בוכרא ואדכיק ליה תמן וממיל'
 דרבקון שאר שבטויא ושרי ואמר וחי
 דאובן וגו' וקאמר ומותא תגייכא לא
 ימות לאו למימר דלא יתגבל אלא הארי
 ומותא הוי העלם כעין מיתה האמורה
 במלכי אשר מלכו בארץ אדום ומותא
 תקמא דהיינו העלם עלמה הוי בבינה
 ומותא תגייכא דאיהו העלם תתאה הוי
 במלכות והק' וחי ראובן כלומר יתרבק
 בבינה דאיהו חיי המלך ולא יתרבק
 במלכות דאיהו אתר דמותא תגייכא'
 ומשום דאיכא למימר כיון דמתרבק
 בדוכת' עלאה לא ישפע על כנוי שפע
 ברכה להכי קאמר ויהי מתין מספר
 כלומר אוף דיתרבק בבינה מלכות
 ישפיע שפע ברכן בכנוי ודלחוי מספר
 דילתו כחול הים דרמזי במלכות'

פרשת הדברים

פרושה לזכרם דרך שם וכיון שכתוב גדול
סוף לרצוח ולכן יותר טוב לשאששה
רצונו ולא אלחם עמו ברחובו וגו' ורצה
שכשיזנא ברחוב העיר ומוצא בני אדם
מתלוצצים ומדברים לשון הרע אומ' אם
לא אדבר בדבריהם ילעבו לי וכמעט
שארצח לכן טוב לי שאחבר עמהם
והלא בפרשת ד' איב' למכש' האי ספר'
למאי אנטריך למהדר אורייתא ואת'
דחשש דילמ' נשיאו יתה ה' למש' יתהון
אי ידעין לה ותו אמאי קנת אהדר וקנת
לא אהדר ויתו אמאי שאר בתוכחות
והנהו תוכחו ברמו בעלמ' ואינהו חובי
תקיפי והנהו דלחו תקיפו כולי האי
כמדגלים האריך בהו טובא ותו אמאי
דקרק ויהי במ שנה וגו' ואמאי לא כתב
האי ספרא מקמו הכי והמתין עד ריש
ירחא בתראה דמש' דאנטריך דלחוי
בהאי זימנא ותו למאי אנטריך למכתב
אחרי הכותו וגו' :

אבל רזא דמילת דהאי ספרא אנטריך
למרמו במטרוניתא דד' ספרין
קדמאין אינון לקבל ד' אתון דהוי והאי
ספר לקבל מטרוניתא תתא ולהכי כלילין
ביה סקודיית דד' ספרין קדמאין והיינו
מה שאחז'ל משה מפי עצמו אמרן וטע'
דקנת מצות איכותיכו בהאי ס' וקנתהון
לא לפרושו האי מילתא צריך למנרע
אורחין ושבילי דמטרוני' ולמנרע יתהון
צריך לאתיחד ב' אור' ימים מבכי נשא
וכארע קדיש סם אתן את דודיך והת'
תקום על רזא דמלת ומהאי תרעון למאי
אכתיבו י הדברו וכך תנרעון מאי וכור
גשאר בדברו א' נאמרן ואח' דבר להים

וגו' דהא ודאי הכא איהו רזא דיוחודא
ומשו דהאי ספר רמוז במטרוניתא תתא
איכותיכו ביה קרא דשמע ישראל לאחז'תא
על רזא דיוחוד ומאי דלא אכתי' בספרי
קדמאין הוא ברזא דסת' דלית בי נקודין
לאחז'א דכל חילין דיליה אינון במטרוני'
כנוקבא דמעברא מדכורא וטעמא
דכשכ'מלו לא אתמר לא בהאי ספר ולא
בספרי קדמאין אע"ד דהוה משמע דהוה
חזי למכתב באורייתא כיון דיעקב אמר'
כש' דאנטריך דלוימא ליה משה דהוה
בעלמא דמטרונית' וזכה בה בחייו מה
דזכה יעקב בתר מותי' אבל רז' דמלת'
איהו משום דהאי רזא דמטרוניתא תתא
איהו רזא עמיקא טובא וכע' לאעלמא
יתיה טוב דמשו הכי כל ספרי דמקובלי
לא אדכרו לא' ס' והאי רזא דמטרונית'
תתאה לזכא מאן דגלי ליה כי היכי דלא
לטעון ביה בני נשא כי היכי דטעה
לשע אחר ואי אוריית' גופ' אעלימ' יתה
דמשו הכי לא אכתי' קרא דכשכ'מלו ק"ו
דיעלמו ליה חכימי' אבל כלהו קמו
בקושט דמלתא וכל מה דכתבו במלכו'
סתם איהו במטרוניתא תתאה וזכום
הכפורי דרמוז לזמנ' דאתי דיהא יוחוד'
שלים משום הכי אמרינן ליה בקול רם
ומרויב התעלמות האי מילת' אפי' יעקב
לא אמרה לא כעת פטירתו משום דהוה
בעי לאזדווגא בהדה בההיא שעתא
מאי דלא זכה בחייו וכיון דבעא משה
למימר לישראל מילוי דהאי ספר דרמוז
למטרוניתא תתאה קדים להו תוכחות
כדי למרמו ההוא סטרא ויתיישבון
מילין בלבסון דהא כי היכי דאורייתא
כלילא

כי שם ה' אקרא כלומר דשם ה' איהו
 מטרוניתא תתאם כד'א זה שמי לעולם
 דאתנ' עלה משום דאיהו ממנא לאנהגא
 עלמין וזה זכרו אתמר על ים עלאין
 דאינון עלמא דכורא לרר דר כלומר
 לאשפעא בדר דהוא מלכות' תתא' כד'א
 ודר וסוחרת' וכחוכא דארס קדמאה
 אתיהיב דוכתא לדר דסטרא אחרת
 לאתחברא בדר דסטרא דקדושה דהא
 כההוא סטרא דקדושה אקרי לר דכל
 מה שכרא קכ'ה כרא כנגרו והיינו וקוף
 ודררר תמית דאתחכ' לר בדר כדארמין
 וקאמ השתא כי שם ה' דאיהו מטרונית'
 תתא' אקרא כלום אהכר ליה כ'ם ע'
 דאקרא ליש נא דחכורא וזמנא איהו
 כד'א ויקרא א'משה' הבו גודל לאלהינו
 המשיכו שפעא מגדולה לשהינו דהיינו
 מטרונית' דתמן אינון ערי אלהינו וכתב
 הכי כת' וזאת הברכ דרמיו למטרונית'
 תתא' דאיהו ברכה דאברה' יצחק ויעקב
 וכל מאי דכתב יוסף ג'יקטל' יא בחורג
 במדת מלכות' הא איהו במלכו תתאם
 דשפיר ירע במלתא חלא דאעלים לה' °
 זכנן ואתם שלום :

פרשת ואתחנן

אור ליום שבת נחמו' א' לחדש אב
 ה' עמך ונו' כהדי ביבשי דרתא
 למה לך זאילו הוית ירע כמה טיבו הזה
 לך הוית מכרך ברך דיון האם בשמחה
 מאד כדבריי עליה שהיינו והא כההו'
 ומנא תבת כתיובת' רבא זכ' השת' וסא
 אגלה לך רוין עלאין בפרשת' קדישא °
 וסא איב לרויני דאמ' ואתחנן ליום דשרי
 בתחנן

כלילא ממנות עשה ומצו' לא תעש' מנות
 עשה לסלקא בדרגין דקדושה ° ומלת'
 לאפרשא דרגין דסטרא אחרת הכינמי
 הצטריכו תוכחות' לאפרשא סטר חוכא
 נהכי עכד משה וחובין תקיפין דודאי
 אהדרו מניהו לא האריך בהון וחובין
 דאכתי לא תבו מנייהו האריך' בהו °
 וככת אחרי הכותו כלומר בתי דאתבר
 תוקפ' דאכהו ס' כתב האו ספר' דרמיו
 למטרוניתא תתא' וכסוף ספרא אמר
 דאזינו השמים ונו' דאינון ים עלאין
 ומש' הכי כתב וארבר דכור
 דמיו כהו' ותשמע הארץ דהו' מטרונית'
 תתא' והיינו אמרי פי דהיא אמרת ה'
 פי ה' ° יערוף כמטר לקחי רמיו ב'ם
 עלאין ° תיזל כטל רמיו למטרוניתא
 תתא' דמשפע דנחית מ'ם עלאין איהו
 בשופע סני דומיא דטיפות מטר דאינון
 עבות' זלח ויכל עלמא למסכל ליה וכד
 אתי במטרונית' תתא' איהו נקטא ליה
 ומפלגא ליה לכל חד וחד כפום מאי
 דנריך ונחית כטל דלאו איהו עב ככ'
 ויכל עלמא למסכל ויהו והיינו דקאמ'
 ברכיבום עלי דשא כלומר דמטרוניתא
 תתא' מסלג' לכל חד כפום חיליה דהא
 לדשא דאיהו דקיק נחית טמין דקות
 בשערות' דלהא אקרו שעירים וזעשכ
 דאיהו דכ טפי נחית ברכיבום ו'ם מ'ם
 א'זן מקרי ראמוסעד כיט קניס כלום'
 שלברין דברבין יתיב כפי חוליהו
 ולקיקין כפי חוליהו ו'ם פותח את
 ארץ דהיא יד ה' כד'א היתה עלי יד ה'
 זקאמ דאיהו משביע לכל חי רצון דלכל
 חד וחד יתיב כפי מאי דויכל למסכל' °

בתחנה שהיא כנסת ישראל וחיבר לה
 בשמא רהניה דהיינו אל ה' בעת שהיא
 עת היא כנסת ישראל למר לאלפא לכני
 עלמא גוונודגלותא
 ארני יהוה חיבר כנסת ישראל עם
 בונה אתה בלנה ספרין ומליא
 לתפארת החילות שירותא דאיהו כנסת
 ישראל וחבר לה עה גרלך וירך החוקה
 ועם אשר דהיינו חכמת וכנסת ישראל
 אעברה נא ואראה את הארץ הטובה
 וגו' כלום דאעב רחוא כמה ארעין וכמה
 מלכיות והאיו ארעא איהו שרים ובבעת
 להכי אמר אעב רחוא הר הוא טוב
 והלבנון דהיינו בית המקדש ורז המלתא
 דבעא למעבר בארע ועיב הוה מסתלק
 בלבנון דהיינו לובן עלאה דהיינו בתר
 עליון ויתעבר ה' כי למעכבם כלומר לא
 בעא קבא דאסתלק בלובן עלאה אל
 דאסתלק בכינה משום דאיו הוה מסתלק
 בלובן עלאה לח הוה ליה אהדרות להאי
 עלמא וישראל זכוי דליוה ליה אהדרותא
 להאי עלמא לנלווי על עלמא כד הוה
 בעאקין וכן בזמן חרבן הכי אתא לנחומי
 לישראל למעכבם להנחתכם ולטובתכם
 וכן לזמן תחיית המתים יקום בהדייהו
 דישראל וזהו מוד ויתעבר כלו אשתאר
 בכינה כעובר ככסן דעמיד למיפק
 לעלמא ואלו הוה מסתלק בלובן עלאה
 לא הוה ליה אהדרותא להאי עלמא
 כלל ויאמר ה' אלו רב לך טפי ערוף
 לך דהשתא תסתלק בכינה ויהא
 אהדרותך להאי עלמא דהאי הוה זכותא
 סגי עלה ראש הפסגה וראה וגו' דע'
 פן תסתלק בכינה כרקא ואותי וכתיב כן

בסוף יומי וא תסתלק בלובן עלאה
 ואתה שלום
אור ליום שבת ו' לחדש מנחם
 חוק וכו' רק כי תרבך כי
 תמיד ובמשניות כאשר אתה עושה
 ניותר לא תפריד מחשבותך אפילו רגע
 כי כמה שהררת אלו הימים תמיד
 במשניותי לךך ואברך הס מחל שכינת
 וק' בה משבח יתך כל הימים תמיד דע'
 ההוא דבקיותא תוכה להתרבקא בררני
 עלאין כד' הסבעתי אתכם בני ירושל
 וגו' דהא הוה ממלא דכ' להיכלין דילה
 אס ואס היינו דבוקותא דאס תתאה
 בו' או דאיהו תפאח וכאם עלאה תעשר
 היינו אתעזרותא דכנס ישראל להתרבקא
 בתפארת תעוררו היינו אתעזרותא
 כפול להתרבקא לה באם עלאה
 ודיע דהוא כנסת ישראל האהבה ה'
 ודיע דאיהו ה' עלאה אהבה היינו
 חסד כלו להתרבקא כנסת ישראל באימא
 עלאה ובחסד עד הוה רוא עלאה
 ברוא דעד תאות גבעות עלם שתחפץ
 טין רמיו בבוכה תחפץ רמיו נמי התם
 ובאימא תתא דאיהו ארץ חפץ בבכאות
 או באילות זהו סוד כי יטוד גיד חיה או
 עוף וגו' וכיסה וגו' דחיה רמיו ביסוד
 ועוף רמיו בתפארת ומשום דאיונון
 טמירין בין אימא עלאה ותתאה כסהו
 בעפר שני עפרים דתרי אהזן עפר
 איקרין ברוא דכי עפר אתה זאל עפר
 תשוב בבכאות או באילות היינו שפע
 דנחית מאלף לו' או השדה ודיע ברוא
 דשדה של תפוחו וה' דהשדה רמיו לאם
 על' והיינו דמוב וימה לך דנדי לכבי וגו'
 הוא

ונתן מאי עלה ראש הפסג' וראה וכי מה
 תעלה לו בראיה
 אבל רוא דמלתא ואתחנן חיבר ואין
 דאיהו תפאר עם תחנה דאיהו
 מלכות אל חיבר א' לך עלאה עם למד
 דאיהו מגדל הפורח באוויר בעת דאית
 עתים לטובה זעתי לרעה בראיתא כס'
 קהלת וקאמר דבעת טובא כיון גלותא
 לאמר לחכרא למד' דאיהו רוא דמגדל
 הפורח בסדוי אמיר' דאיהו רמוז למלכות
 ה' אתה החילות וגו' מבוארים רמזים
 דבית' אעברה נא ואראה משה בעל
 לאעברא ית ירדא למיעל לארע דישראל
 משום דכיון דנשמתיה הוה מיוכלא אי
 הוה זכי למיעל לא' הוה מסתלקא
 כשמתיה לעיל מן יוכלא ז'ס נא אסתלק
 לעילא מחמשין שערי בינה ברוזא ד' לך
 ואראה דתמן הוה עולם הראיה וקאמר
 אעבר את הירדן למרמוז דבעלאעברה
 לעילא מן בינה זוהו סוד ההר הטוב
 דאיהו יסוד' הוה והלכנו כע' דאיהו
 לעילא מן בינה וקכ' לא בעא דיתעלה
 כשמתיה דמשה לעילא מן בינה משום
 דא' לא הוה ליה דכיון בהאי עלמא
 וכי הכי דליהוי לישראל קיומא בגלותא
 אצטרך למיהוי למשה קצת דכיון בהאי
 עלמא ז'אוף כי הויכו דיוכס לישראל
 בימות המשיח כי הויכו דיוכס להו בהאי
 עלמא ז'הוינו דקאמר ויתעבר יה' בי
 למענכם' האי ויתעבר הוה כמו תשרש
 כמו ז'דסנו את המזבח והכי קאמר ולא
 שבקני קב' דאיעבר למענכם כדאמרן
 עלה ראש הפסגה היינו לומר מסתריך
 דתסתלק לעילא בראש בינה דאקרי

הוא ליטא דאסחרותא כלומר כד נביר
 שפעא מלעילא בני נשא עברין ביה
 דקתא זכן כד נפיק שפע חכמתא בני
 נשא עסקין באורויתא והוה זכותא
 סליק לעילא זמזון ביה עלאין ותתחנן
 זע' נביר ינו שפעא והר' סליק זכותא
 זנביר שפעא זכן תריב' ולא פסיק לעלם
 דוגמא דהר' דנביר ולא פסיק ז'היינו
 סוב דלא תפסוק לעלמין ודמה ז'ס כנסת
 ישראל דאיהו דמות כבוד ה' וסליק לה
 כלך דלמד' איהו דוא דמגדל הפורח
 באוויר לנבי היינו יסוד או דכיון דאלף
 עם ו'או לעופר למד' איהו מגדל הפורח
 באוויר' עופר היינו בינה' והלא לך
 למגדל דקכה וכל בני מתוכתא עלאה
 משדרין לך שלם נבואי' מהומני תגאוי
 אמוראי דבבן סבוראי בג'אונים פסקים
 כלהו מכרבי יתך כד את עסיק במעליהון
 עמכוין יתהון כמה עלמין מודעזין לקל
 נעיומ' דהסנה ברכאן שאלין ואמרין מאי
 האי מתוכין ואמרין האי הו' דיש מתבת'
 רבא דארץ ישראל פסקנא רבא דארץ
 ישראל מחברא רבא דארץ ישראל יוסף
 המכונה קארו דמלך מלכי המלכים חפץ
 ביקורו כולהו מתוכין ואמרין בריך יהא
 למארי עלמא והא אינון שדרוני לגלאה
 לך רוא סתימא בפרשתא קדישא אמאי
 הוה מתחבט מד'עה כולי' האי לאעלא
 לארץ ישראל וכי זכותא הוה חסר' וינו
 אמאי לא אתקבלא בלותיה זכמה בני
 נשא דלא כשרין זכו למיעל לארץ ישראל
 וינו מאי קאמר אעברה נא ואראה ה' ל'
 ז'אכנס לארץ וינו אמאי סתם פומיה
 ז'אמר ליה אל תעסק דבר אלי וגו'

פרשת עקב

ראש הפסגה ושא עיניך זנוט' כלומר
 באתרא דאקרי עינים דאיהו לעלא
 ברוש שער החמשין קריב לחכא והיונו
 וראה בעיניך כי שמה לא תעבור כלום'
 כ"י אקרי שם וכינה שמה דאיהו
 אתחכרותא דשם עם ה' עלאה והיונו
 דקאמר ליה ושמה לא תעבור כלומר
 באתרא דשמה דאיהו כינה לא תעבור
 תמורין תרכב נפשך כרי' יוכלא כדארון
 הא הכא רחא טמירא ונביזא לכן אודהר
 מלפנאה לכך כלל מתורתו ויראתו
 ומשניותו ותעמוק בחכמת הקבלה
 פעמים שלש בשכונ' ואפתח לך בה
 פתחין להבין מה שלא הבין אדם אכמה
 שגים עד היום' וככן ואתה שלום
 ונו' :

פרשת עקב

בפרשתא

דא ויהי עקב
 כלומר דוהיה
 הוא שמה דהויה כהיפוך ואיהו מהופך
 למימר דואו דהיונו תפארת והא קריב
 לן ומשום הכי ו' ברושא מקמי הא ו'וד
 מקמי הא למראו דחכמה גניו וכליל
 בכינה וכינה איהו מתגלוי טפוי מחכת'
 ומשום הכי כתיב הא' כתר ו'וד וקאמר
 עקב תשמעון כלומר עקב דאיהו כנסת
 ישאל תחברון ותה בהדי אחר דרמו
 בשמישא דאיהו כינה ותו תשמעון
 הוא לשון חיבור כד'א וישמע שאל ונו'
 וקאמר אי לעקב דאיהו כנסת ישאל
 תחברון עם כל המשפטים דהיונו ו'ב
 גבולי אלכסון' ושאר היונו כ"י ברזא

דזכור ושומר ה' אליך לך ונו' והא
 איכא למידק דקאמר ברך תהיה ונו'
 אמאי אנטריך למימר מכל העמים ותו
 מאי האי ברכה דברוך לא יהיה בך עקר
 ועקרה ורובא דעלמא ליתנהו עקרי
 ועקרה ומאי רבותיהו וכן במה דאמר
 ובכהמתך ותו במאי דאמר ובך פרו
 בטך ושגר אלפיך למה אנטריך לחזור
 לברכס שכית ותו אמאי כתי' לא ושימס
 שכית ותו אמאי נקט לישכא דהסרה
 בזהסיר ה' ממך ונו' דמשמע דהונו ביה
 ונריך לאעדאיה ויתהון ואחריו כתיב לא
 ושימ' כך דנרא דלא הונו ביה' ותו אמאי
 כתי' ונתנס בכל שנאיך ולא קאמר לישכא
 דשימה או דהסרה כדקאמר ברושא'
 ותו דכתיב אל תאמר בדרקתי ונו' דהא
 כיון דחד מתרי דהונו אמרי קושטא
 איהו דהא איהו כמי אמר כי ברשעת
 הגוים ונו' לא ה'לל וברשעת ונו' :

אבל רוא דמלתא ברוך תהיה
 כלומר לא תמא דלית לך
 צרכא בעממיה דהא עממיה אינון
 דומת קליפין לאיכא דאי לאו קליפין
 לא מתקיים איכא ומשום הכי קאמר
 תהא ברך כל עממי' סחרין לך כקליפה
 לאילן והיונו דכתיב מכל העמים וכד
 תהא

תהא שלים יהון כלהון עלמון בשלימות
 ויהיונו לא יהיה כד עקר ועקרה כלומר
 בין משמי בין מקבל לא יהא בהון מניעה
 מלנגד שפעא ככולהו ספירו וכבהמתך
 יהיונו בהך סטרי לא יהון בהון מניעו
 משפעא דהא כלהו עלמון בשלימותהו
 ה' ממך ובו כלומ יערי קליפין מסטרא
 דקדושה דאיכון מהדרי לאתברקא בה
 ומה שיק ביה הסרה וכיון דיערי יתהון
 מלעיל ממיל לא ושימס כד וכיון דיערי
 לקליפין מסטרא דקדוש הא מכתשיא
 דאתין מקליפין יהון מסירין יהבין
 לסכאך ומה אמר אל תאמר וכו' בכרתי
 וגו' כלומר כד תחזי דק"ב סקיד על ז'
 עממין לא תחיה כל וגו' לא תימא כיון
 דפקיד לשינאה קליפין דטעמא הוא
 משום שלימו דאיכא לית צורכ בקליפין
 דהיינו ע"י צרקה דילך והיינו דקאמר
 אל תאמר וכו' ותרע דכזכותא ושליו
 דילי איהו דהאכרשע וכו' כלו לשנותהון
 והיינו ודאי משום שלימותא דילי לית
 לאיכא צורכא לקליפין לא תימא הכי
 דודאי לא בצדקתך וגו' דשלימו כההוא
 דאת חשיב ע"י שתתלק בכותך לכ"י
 בתפארת דלכך דהיינו כ"י דהקרניא
 לכך כדסלקא כת' איהו סלק בדרך
 ישר ואת' אכ' דזכות דילי לאו איהו שלם
 אמאי פקיד קב"ה לשינא יתהון עממיא
 היינו משו דאיכון רשיעין וטעמ דבפר
 דברי קינר בחוכא דעגל והכא האריך
 ביה משום דהת' כעא לאוכח יתהון על
 חוכין דעברו קינר בההו חוכא תקיפא
 דלאו אורח ארעא לאוכחא לבר כס
 דקוכיה תקיפיה אכל בהאי פרשתא

היה אמר ליה כי הויה דלא לתנא
 וידכרון מאי דעברו יתו כפרש דברים
 מליל עם גוברין דהו בני עשרין או
 קרוב כשרין עובדא דעגל דהנה ודאי
 אתנחמו מההוא חוכא והשתא מליל
 עם איכון דהו זכיין דלא טעמ
 מרירותא מ"מ האריך ביה כי הויה
 דלזדהר מיכיה ואמר ואתנפל כלומ חזו
 כמה ביש גרמתון בההוא חוכא דבזאכ'
 דסליקית לקבלא לחי קדמא שהיתו מ'
 יום ומ לילה ובו דאיכון לקבל וטור הולד
 והא ארביקית בהו לעילא ממלאכי השר'
 זבת דחבתון אכשתון חילא ואפסורית
 כל הויה סליקא דהא כרבעית לצלחה
 עליוכון כי הויה דתתלק צלות לעילא
 אנטריכי לאתעכב מ' יום אחרתין דלא
 אכלית לחמא כאלו לא אתעכביתם וום
 קדמאין והיינו כבראשון כלומ אהדרת
 כקדמיתא וככין ואתה שלום וגו' :

אור ליום שבת כ"ג למנחה ה'
 עמך וגו' רק כי תרדך כי
 ובתורתו וכו' והא שדרונו למשאל לך
 שלם וכו' והא כפרשא קרישא איכא
 למירק מאי עקב טעמון מה ענין
 עקב לענין שמיעה . אכל רזא דמלתא
 דעקב רזא למילין דמתעברין ומד
 החומר כמה דעקב איהו תתא הכי
 סטר דחומר איהו תתא וקאמ כי סטר
 תתא תעלון יתיה דומי לרוב דשמייעה
 דאיהו בחכמא ושמר ה' אל ה' לך הא אתר
 דשמיר יריעו ואת דכרי וחס יריעו קאמ'
 דישפע יתהון מאתר דשמירה דאיהו
 מלכות והא רזא דבשר תתא משום דכר
 ישראל שלימו קלא אכלי כשרא וכדאית

פרשת עקב

בספר הזוהר ועל דא אנצטער משה כד
 שאילו ישראל בישראל ואי הוה מל'עה
 ככנס עמם לח'ל לא הו' אכלו בישראל
 זכויי משה אכלו מאכ דאיהו משמיא
 וחלחין יומין בת מיתתיה גמי אכלו מאכ
 בגין דכל תלתין יומין הוה נפשיה דבקה
 בישראל ומהוה דביקו הוה כחית להו
 מאכ זבחר תלתין יומין אסתלק לעילא
 לעילא ופסק מאכ לגמרי וקאמר קרא כי
 ירחיב ה' אהך את גבולך דתה דביקותך
 בארעא דרחובות דהיינו כינה ועכ'
 תאמר אוכלה כשר בגין כפך המתאוה
 וזכחת מנקה דרמז לגבורה ומנאך
 דרמז לת' הזהרני מאד לכתוב כל
 הנאמר לי וללמד פעמים ושלם בשבוע
 כחכמת הקבלה ושיפתחו לי בה פעמים
 גדולים עוד הזהרני פעמים אחרים
 ללמוד כחכמת הקבלה לפחות פעם או
 בשבוע ב' שעות או יותר ופתחו לי בה
 פתיח גדולים

פרשת ראה

אור ליום שבת כ' למנח' שנת ש'
 זמן המגפה ה' עמך וכו' והא'
 איכא למורק מאי ראה אנכי זכו דמאי
 לישנ' דראיה דקקט ותו מאי הויתן דקאש'
 דהא במילין לא שייך לישנא דלפניהם
 ותו מאי הויתן דקאמר אכל דזא דמילתא
 דכי היכי דאיכא אכרין לגופא איכא
 אכרין לכשמתא ואע"ד דאיהו דומחיתא
 מלכוש דאתלכש ביה מתחזין בה אכרין
 כמה בגופא זכר כאן ולווסין דמתין
 מלעילא למפעל בהאי עלמא אית כהו
 ממעותא זאתין להנהו זכויי כפשא
 ומל'עה אחוי להו כרכאן ולווסין ממש
 נחתין מלעילא במעותא זמזום הכי
 אמר להו חזי בעיני כשמתא ותסתכל
 ותחזי מלתא דתמיה דהיום בעוד דאתון
 דבקיין בגופא אנכי נותן לפניכם ברכה
 זקלא כתיבה דאית בה ממש זשיך למימר
 בה לישנא דכתיבה זלישנא דלפניכם
 זמשו דלא הוה אפשר למחזי האי מלתא
 אלא יחידי סגול דכשמתהו זכא ביותר
 משום הכי אמר להו ראה כלשו' ימור
 כלומר יחידים הם אותם שיראו זה וכל
 עמם זולת הנהו יחודים לא גסו
 לעומקא

אור ליום שבת י"א לחול ה' עמך
 וכו' דק כי תדב כי ובראתי
 זכממותי ולא תפריד מהשבותך אפילו
 דגעה ותמאם האות העולם והזהר
 מלהתעבב במאכל זכמשתה דק כאשר
 הוריתך ואחר שזכית להיו ככ כתעגית
 דחוי לך להסתנה בקדושה זכטהרה
 זכשאתה אוכל על כל לעיסה זלעיסה
 הרהר בו'ת' וככן יהיה המאכל קדוש
 דזמאת הקרבן ז"ש כי לא על הל' אכדו
 יחיה האדם וגו' כלומר כשהאדם אוכל
 לכדו לחם בלא ד"ל לא יתפרנס יחיה
 בכך אכל תרעמה יחי האד' זיתפרנס
 על כל מונח פי ה' כלומר כשכשע אכילה

מחשבתך וחד לי בלוי שום הרהור אחד
 ולא מעוזבך עד אשר אם עשית את
 אשר דברתי לך כל צורך הכל לשלום להן
 אתקף טובא בדחלתי
 והלא : כרוא דפאבא למדק אמאי
 אזהר כמה זמנין על דמא

ואוף דמפרשייא מלילו בית ואת דרשת
 בחד גזוכא אבליה לך רוא עולאה והוא
 דארבע ליחות רמיזו לחפתי דלכסה
 לחסד וזכה אדומה לפחד ושחורה
 למלכו וארומא לתפארת דכי היכי דמא
 הוא עקר גופא הכ תת ואעב דתת
 רמיזי שפע דכיה דמי לפימא אדומ' בגין
 דשמטה הוה שמיטתגבורה וית דבדמח
 איכא נמי ערובא דשאר ליחות דהיינו
 מומות דאית בה וזו היא כלילא כולהו
 ליחות ואיהו קינזי דכל גופא והכי איהו
 שפעא דתת ודמא דבעירא רמיזי לדמא
 דסהוא כטרא דלקבל תת שכל מה
 שברא הקב"ה ברא כגברו ומשום דמי
 הוה אכיל דמא הוה מתקף ביה רוחא
 דמאבבותא להכי הוה כל כך זימנין
 עליה

ותו איכא למדק אמאי קאמר ראה
 אנכי נותן לפניכם היום ברכה
 וקללה דמחזי דמשה הוה יתיב האי
 ברכתא והלח לא יתיב לה אלא יהושע
 בהר גריזים ובהר עיבל
 אבל דמא דמלתא דכיון דמשה פקיד
 עליה הוה ליה כאילו הוה עמנו
 עביר לה וזה הוא שאמר אנכי נותן
 לפניכם היום כלומר הוה ליה כאילו
 אנכי משום היום מדברכא האי ברכתא
 והאי לוטית נחית להו שלימו טובא

לפומא דמלתא וסברו דראה קאמר
 היינו לומר שישימו בדבריו וקאמר
 אנכי דרמיז לכנס ישראל דהאוי ממנותא
 דאית בכרכאן ולוושין אתי מסטרא
 דכנסת ישראל דאיהו מגדת העולם
 ואתה שלום :

אור ליום שבת כח לאלול שנת
 שט"ה עמך וכו' רק כי
 תדבק בדחתי במשניות ולא תפסיק
 מחשבתך אפי רגעא ואזהר ממחשבין
 דמעילי כל כך ויזהר ונחש וכמאל אוקיר
 יתהון בקש דקש ויחד לכך בתפל וכטל
 כל הנך הרהורי דרדפין אבתך כו' א"ך
 פזוקת ואתה תמשול בהם ויחד תמיד
 כל מחשבתך לי טובו לך ודקדק הנהגת
 מוונך ומחשבתך דכקה כי כדעברת
 האי תרי שבעיניא אלא דאת בעי לויחרא
 מחשבתך לי טפי ותבטל כל הנך הרהוריך
 לגמרי ולא יהיה לך שום הרהורים כי אם
 במשניותי וכיראתי והלא לך למחזי
 פגיונות טיבו ורחמי דקב"ה דהא הוה
 צויר עלך מיתה קודם המ ואקדים קב"ה
 לאצטרא לך למיתב בתוכתא קמיה והא
 שדר קיך כמה אורחין דתקון לאשלמא
 בפסך ובההו תיובת דתבת קמיה אורח
 יונק טעמז ובתר הכי שבקת אורחך
 ויהבת דוכתא טוב להנך טערי במיכלא
 ומשתייא והרהוריך והשתא דאת ביומי
 פניכו אהרר קודשא בריך הוא לאצרא
 יתך ושרית למיתב לתן אצרהר דלא
 לאפסקא כלל ולאצער כביטופין והנאין
 כמה דאולופתך ויחד לכך תמיד
 לעבודתי דלא לאצרהר בשום מלה כלל
 כח כיראתי ומשניותי וכשעת תפלה כל

פרשת ראה

בר יתייבון עי' משה ואתה שלום
בראה לי ש'מה ביהושע גבי ברכות
וקללות שבה גרזים וזה
עיכל כאשר נזה משה עבד ה' לברך
את העם כראשונה :

אור ליום שבת כ' למנחה כי
בשמחה תגאו וגו' הא איכא
למוד אמאי נקט תרי לישני חד בשמחה
וחד בשלום ותו כחד נקט תגאו ובאידיך
נקט תוכלון ותו' כי הולך לפניך ה' וגו'
אמאי אצטריך תרי טעמי חד כי הולך
לפניכם ה' אידיך ומאסיפכם אלהי
ישראל אבל פירושא דקרא דאורחא
דעלמא כד מתפרד בר נש מקריבוני
בכאן כולהו משום דראגו דילמא לא
יהדרון למחזי חד לקרוביה אבל בביא'
משיח כד יסקון ישראל מארעהון לא
יבכו אלא יסקון בשמחה משום דלא
יתפררון מקריביהו אלא כל בני קרתא
יסקון כחדא ואוף איכון מחכוני
לאתחדא עם קרביני דאי להון בדוכתי
אחריתי ומשו' הכי יסקון בשמחה ואוף
כד אזלי בני נשא באורח דחלין דילמא
לא יהכון בשלם והשתא קאמ דבההיא
שעתא בשלום תוכלון ויהיב טעמ' למאי
דחלין מוכיה והק' תדע אמאי בשלם
תוכלון משום כי הולך לפניכם ה' והדר
יהיב טעמא אמאי בשמחה תגאו משום
דמאסיפכם אלהי ישראל כלומר דק'בה
בעי לכנסא ית כולהון ואשכח לא
תתפררון מקריביכוני ארבה תשתכחון
עם קרביני דהון לכו במדינה אחרא :

הברכה אשר תשמעון וגו' דהא כמה
זימני אזנהר לעיל אהאי ואמאי אצטריך
ליה למיהדר השתא לאזהרוי ותו מאי
לישנא דראה ותו מאי ונתת את הברכה
ולא כתב כהדיא את המברכים ותו
אמאי יהיב להו כ' סומניס הלאהמה
בעבר הירדן וגו' אבל רזא דמילתא
דכי היכא דישראל קבילת ית אורייתא
בטורא דסיני וכל העם רואים את
הקולות מה שאין העין יכולה לראות
הכ בעא קב' דבעברא דירדנא יקבלון
כאי אורייתא כההוא בונא גופי זיהיכו
דקאמר הלא המה בעבר הירדן כלומר
משום דאתון עברין ית ירדנא איבעי
דתקבלון ית אורייתא בונא דקבלתון
יתה בטורא דסיני דחזיתון ממש את
הקולות והכי בעברא דירדנא תחזון
ברכאן וליווטין ממש לשון וזיהיכו
דקאמר ראה אנכי נתן וגו' ברכה
וקללה כלומר תחזון ממש בעיניכו
ברכאן וליווטין כחתון זיהיכו דקאמר
ונתת את הברכה כלומר ברכה ממש
תחזון כחתא על הר גרזים בעידן
דמברכיא וכרכון וכן קללה ממש תחזון
בעיניכו כחתא על הר עיבל בעידן
דמלטוטא ילטון ונתת

שלום :

פרשת שופטים

אור ליום שבת כ' לחלוץ חוק
ואמן וגו' לא תטה
משפט וגו' משום דמאן
דמטו

העם משפט דק דלא ייסטון דינא
 לסופריהם ולחזניהם • זכתר הכי רתב
 לא תטע לך אשרה וגומ' כלומר בזמן
 הטר הכמות הוה סד' למיקם מצבה
 כדאשכחן בעיקב ע"ה ולהכי אזהר ללא
 ועברון ישראל משום דנהוג עכוס בכך
 כדכתיב אשר וגומ' וכדפירש רש"י
 ולאורווי דבכמו' יחיד בזמן הטר הכמו'
 מוירי קאמר לא תטע לך אשרה וקאמ'
 אכל מצבה וגו' אשר תעשה לך :

ומשום דחזינן דבקצת דוכתי פקיד
 קב"ה למיהב דוכתא לדינא
 כעין לא תחסום שור כדיושו הוה סד'
 למיטל מומא כשור דקרבעא לאתקופי
 דינא משום הכי אזהר לא תזכח שור
 אשר יהיה בו מום • ומשום דבקצת
 דוכתי פקיד קב"ה לאערובי דינ' כרחמי
 לאכללא יתהון כחדא הוה סד' למיטל
 מומא בשה דקרבעא דשה איהו דמיו
 לרחמי ומומא לדינא להכי אזהר לא
 תזכח לה' שה אשר יהיה בו מום דלית
 לך למעבר אלא כדפקדן קב"ה בלא
 תוספת ומגדעת דאי חעביד מדעתך
 לדמוי מילתא למילתא אייתי למפלח
 ע"ז משו' הכי סמך ליה כי ומנא בקרבך
 איש וגו' וילך ויעבוד אלהים אחרים
 וגומ' :

ומשום דברכויו השופטים ירכנ
 המחלוקו ומנא את תורה
 כאלף תורות משום הכי כתב כי יפלא
 מעך דבר וגו' על פי הדבר אשר יגידו
 לך מן המקום ההוא וכתב הכי אמר
 כי תבא אל הארץ וגו' ואמרת אשימה
 עלי מלך וגומ' כלומר יסק אדעתך
 למיטע

דמטי דינא הוי כמאן דמטי אורחא
 דתת דחקרי משפט לא תכיר פני משום
 דהוי כמאן דמשתאודע אפיו לשכינתא
 דחקרי פני ה' והוי כאילו גסוב לה
 בלחודרה והוה ליה קוצץ כנטיעו • ולא
 תקח שוחד דמאן דנסיב שוחדא הוי
 במאן דנסיב ספירה חדא לברמיה
 ומתיחד בה למנסב ספעא דחכרתא
 ולאבגרא בה • כי השוחד יעור עיני
 חכמים דחשיב דינא דדינא דקשוט קא
 דאין משום דשוחד אסטי לביה למחשב
 דקושטא דדינא הכי הוה • ויסלף דברי
 צדיקים כלומ' דברי ההוא דאיהו דיק
 בדינו מחזי בעיני דדינא דאינון
 טעויותן משום דשוחדא דלקח מאידך
 גדים ליה למיחש הכי • דק דק
 תרדוף באורח צחותא איכא לפרושי
 תרי דק דקאמר במלכות והכי קאמר
 תרדוף דק דאיהו מלכות או לרחקא
 לה מדעתך לאזרהר מלמנסב יתה
 בלחודרה דלא תהא קינזן ח"ו ולפוס
 יקושטא הכי קאמר דק תחתן ודק
 ענין תרדוף לאדבקא ולחכרה • וירשת
 את הארץ לקבל דק דאיהו ארץ חפץ
 וכללות קשר הפרטה אתא לאזיהורי
 לישראל דלא יהא הנהגה דיליהון כשאר
 עממין כלל זשאריו כשופטים תתן לך
 בכל שעריך כלומר דעכוס שופטים
 דיליהון בקדתא חדתא ותמן אתיון
 אכמה קרינן לדינא ובהכי מרביס שכל
 לחזניהם וסופריהם וישראל לאו הכי
 אלא בכל קרתא וקרתא זיתבון דיינון
 כרתיב שופטים ושופרים תתן לך בכל
 שעריך כלומר בכל קרתא ושפטו את

בלבד יצא וסמאל וכחש אזקיד יתהון
בקש רקש ובאש דאורייתא ואזהר
בהכאון ובכיסופין כל מה דתיכול כמה
דאוליפתך ולא מעזובך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי לך לנזרך וכל
אשר הבטחתך אמלא רת כי תרבך בני
וגו :

והיא קרא רכי תנא למלחמה וגומ'
כי דמוז לכ' דהיא מניחא
קרבא עם יצא דילך דאלמלא סיועא
דילה לא הוה יכולית בנו בני נשא כנגד
יצא וכמש' זל יצאו של אדם בכל יום
מבקש להמיתו ואלמלא הקבה עוזרו
לא היה יכול לו דכתי' צופה רשע לנדיק
וגו ה' לא יעזבנו בידו ואת ח' לית
ליה אברא דהא אי לאו סיועא דקבה
הוה יצא נח ליה להכי אמר ולא
ירשיענו בהשפטו אלמלא דקבה חסוב
ליה לבר נש כאילו הוא בלחדווי עביר
בלא סיוע רכ' והשתא קאמ' כי דהיינו
כ' למלחמה על אויביך ותפארת וסיוע
לה והיינו ונתנו ה' דהיינו תפארת

אלהיך בינה או פחד אי כמו קאמר
דבמדת רחמים יתבה עמך למימסרא
בידך והיינו ונתנו ה' וגו' ושכית שכני
דוהא שכני וכפוף תחתך וראית
בשכיה אשת יפת תואר כלומר דאוף
בת דנצחת ליה לא יתייאש מיך אלמלא
והדר לייפוי קמך מילין דהאי עלמא
וכראמ' בזוהרא קדישא דיצא מתדמה
כאשה ופה :

אור ליום שבת ז'א לשל חזק וגו' כי
תצא למלחמה על אויביך דהיינו
יצא ונתנו ק' אלהיך בידך וגו' וכפ'
כומ'

למימר אשימה עלי מלך ככל הגוי אשר
סביבותי לא יהיה כן דנהי דתשוי עלך
מלך אבל לא יהיה בנונא דעכוס דהא
עכוס ממנו מלכא לפי בחירתם ואילו
אתה את אשר יבחר ה' אלהיך בני ותו
עכוס ממנו מלכא אפילו מעם אחרא
ובדאשכחן בת מלכי שמלכו בארץ ארז
זכלק מלך מואב ואילו את מקרב אחיך
דוקא ולא מעם אחר ותו מלכי עכוס
מרכים נשים וסוסי וכסף וזהב ומלכא
דילכו לאו הכי אלמלא ירבה לו וגומ'
ולא תימא דא' גרועו איהו דמלכא
דישרא דהא לאו הכי אלמלא טעמא לכלתי
רום לכבו למען יאריך ימים על ממלכתו
וגו' ובתר הכי קאמ' לא יהיה לכהנים
הלווי' וגו' כלמ' דכהנו אמר ע'א אית להו
כמה נחלות אבל כהני דילכו לאו הכי
אלמלא לא יהיה להם חלק ונתלה וגו' ולא
תומא דגרועו דילקון איהו לאו הכי לא
הוא נחלתו וגו' ומאז דעממיית
ידעין עתדות דילקון ע'א חזון בככבי'
להכי אזהר לישראל דלא ירשו להו
אלמלא ידעון עתדות דילקו על ידי כביא
מאחיק כמוני וגו'
וכן ואתה שלום :

פרשת תצא

אור ליום שבת ז'א לשל חזק ה' עמך
וגו' רק כי תרב בני וכיראת
ובמשניותי תמיד ולא תפסיק מחשבתך
אפילו רגע אלמלא תדיר והיו חללי לבך
ממולחם בתורה וכיראה ולא תתן
מקום כלל למחשבת ורהורין דמעליך

בזמן עבר ראית בשביה אשת יפת תואר
 דהוה יצטרך דאומיתל לה כדאית בווהר
 קדישא וחשקת בה כמו שחושקת באשת
 זרונים ולקחת אותה כבר דאותו זמן
 לאשה וזו באותו זמן הכאת אל תוך
 בתוך ונלסה את ראשה וגו' להקשט
 וישכה בכיתך זהשתא בד תיקוב
 בתוכתא בכתה את אחיה ואת אמה
 ירח ימים כלומ תבכה על עונות בעורך
 ירח ימים שהוא הקף אחד ואח"כ תבא
 אליה כלומ על כל פנים תצטרך ליהנות
 מיצטר לקיום הגוף אבל לא תביאנו אל
 תוך כיתך דא"ו יהיה עקר אבל תשליכהו
 חוץ מביתך ובעת הצורך הסכרתי תבא
 אליה ובעלתה כלומר ולא תתעכב אצלו
 אלא בארס ההולך בהחכא לבעול אשה
 שתקף שגמר פורס והולך לוכן אתה לא
 תהנה ממנו אלא בעת הצורך הסכרתי
 כדי קיום גופך בלבד ומשום דמים
 בנזכים ימתקו ואשתכח דכבוא אליו
 לפרקים יגדל עריבותו להכי קאמר
 והיתה לך לאשה כלומר בערך ענין זה
 תהיה בעיניך כאשה שלכו של בעל גם
 בה ואינו בהנה ממנו כל כך ואתה
 שלום:

אור

ליום שבת י"א לאלול חזן
 זכו יודיע דרכיו למשה
 וזו כוללות ישראל לא ירעו אורחיו
 דקבה אלא מתוך פעולותיו אבל משה
 וזה ירע אורחיו ומכיהו ירע דקבה
 פעל אותם פעולות וזה דוגמת יריעת
 מן הקודם אל המאוחר ויריעת ישראל
 הוה דוגמת יריעת מן המאוחר אל
 הקודם

והלא כסוף פרשתא דאפקוד על
 מטותיכום ואיכא למידק
 דאחזל דטעמא משום דנפשא דמיתא
 מתגלגל בברא קמא והא תינח אי מכווני
 להכי אבל אי לא מכווני להכי מה תהא
 עליה ותו דאמר רבין דרזא דמלתא
 באות נפשא שאפה רוח ואתתא מיעוטא
 דמיעוטא הוא דמכווני להכי ותו
 איכא למידק דתקל למאן דשביק אתתא
 אבל מאן דלא שביק אתתא מה תהא
 עליו ותו מאן דלא שביק אחא מה
 תהא עליו ותו אמאי אשכחן דשאר
 קריבי הוו מייבמי וכעכדיהודה בתמר
 זאילו אורייתא לא פקדא אלא לחמי
 ולא גשאר קריבי וכיון דלבייחא דמיתא
 הוא ה"ל למפקד לשאר קריבי גמי ותו
 דהק דריקי דלא אצטריכו לאתגלגלא
 מה תהא על יכום דילהו
אבל רזא דמלתא הוא דעלמא כוליה
 מתבכי על רזא דגלגול ותיר
 מתגלגלי בני עלמא ולא משתכחי בעין
 מייא דגברין בתחלה ולא משתכחי ואוליין
 וכפלן בימא ומן ימא מתהדרו בל נחלא
 ואזיל למקורא דיליה והדר גביע זגביד
 כמלקדמין והדר כפיל גימא והדר מהדר
 למקוריה וזכרתיב בהדיא כל הנחלים
 הולכים אל הים וגו' אל מקום וגו' שם
 הם שבים ללכת ה"ל בני אדם אתו להמי
 עלמא והדר אזלי להווא עלמא והדר
 מהדרו לאתגלגלא בהאי עלמא וכך
 תיר ולא משתכחי דוגמת נחלא דאמרן
 וכו היכי דמיו דגברין בנחלא דזימין
 מתעכבין מלמהדר לאתגלגלא ע"י חריצין
 ונעטיין דחפרין להו ביכשתא ה"ל מאן
 דלא

וזו רוא דלא תבא אל בית
 לעבוס עבוסו משו' דהעבטת
 עבוסו איהו רמיו לבר נס דאית עליה
 חובין ולית רשו להיך סטרין למבני
 חובין מיניה בלי רשו ואי הוה מלוה
 נכנס לבית הלוה לעבוס עבוסו הוה
 רשו לחיך סטרין למבני חובין מיניה
 בלא רשו בחוץ תעמוד והאיג' אשכ
 אתה נשאת בו ויציא חליך את העבוס
 החונה משום דמדת קב"ה אינו כמדת
 ב"ו שהסקלטור הולך אחריו וכו' אבל
 קב"ה רגלוה דבר איג' אינון ערבין
 ביה וכו' ואם איש עמי הוא לא תשכב
 ועבוסו אנלך מהם דעמי רמיו למאן
 דאית ליה חובין טובא ואי הוה שוכב
 ועבוסו אכלו הוה יהיב רוכתא למה
 דאמרינן ולאילנא דמותא דפרוש גרפוני
 בליילא למבני חובו מההוא דאית ביה
 חובין ולעכבא פקדונא דנפשין דמקרינן
 בידיה כל ליליא וזשה בבא השמש
 תשיבנו לו וכן אזהר לא תחבול בגד
 אלמנה משום דאלמנה רמיו למאן דאית
 ליה טוס זכו ומשום הכי קאמר דלא
 יחבול בגדה כלל משום דאיהו נמי הוה
 יהיב רוכתא לחיך סטרין למבני מאן
 דאית ליה זכו ולחרכת יתיה וכן לא
 יחבול ריחים ורכב דאינון כלים דעבדין
 בהו מרג' אוכל נפש ונקט ריחים ורכב
 מאן קדמא דמתעבדי ביה מרכא
 רנהמא ואי הוה חביל ותהון הוה יהיב
 דוכתא לאויך סטרין למחבל ולאשרא
 מזונא בדוכא והיינו רוא דקשיין מזונותיו
 של ארס כקריעותים סוף וקב"ה רחמינו
 על כל מעשיו האטילו ביומא דעבדו
 עגלא

דלא שכן כתיב בהאי עלמ' ושכן אתתא
 הא איהו רמיו למידמתעבון ע"י חריטין
 וכעמינן ה"ע אתתא דשכן מתעבב
 מלאתגלגלא ואע"ג דאיהו זריק מתעבב
 ואילו שכן כתיב בר כרעא דאבנה הוא
 והוה ליה כאליו אשתאר חלק מנייהו
 ואיהו גופיה לא מתעבבא לאתגלגלא
 וכד לא שכן אתתא אע"ג דלא שכן כתיב
 לא מתעבב מלאתגלגל כיון דלית ליה
 תפיסון בהאי עלמא וכד שכן אתתא ולא
 בעי וכו' ליבומי פקוד קב"ה ריחלך לה
 למירמו דאפליג מינה והוי כמאן דלא
 שכן אתתא ולא מתעבב מלאתגלגלא
 נקודס מתן תור כל היכא דשכן קריכא
 בהאי עלמא הוה מתעבב מלאתגלגלא
 וכיון דכתנה תורה אתההיר עלמא ואע"ג
 דישכוק כמה קריבי לא מתעבב אלא
 כד ישכוק אחא נראה לי לפי
 דרך זה דמאן דשכן אתתא ולית ליה
 אחא לא מתעבב

יום

שכת' זו לתמוז ה' עיין וכו'
 פקח עיניך ושבע לחם
 לחמא של תור' אל תאהב שוכה פן תיורש
 דהיינו היך סטרין והיינו דכתיב עמי
 זרש נפשו וכו' כלו אתא לאפוקי מדעת
 האומרים דאיכא שני אלודות חד פועל
 הטובות וחד פועל הרעות ולהכי קאמר
 עושה שיהם ה' דעשיר היינו סטרא
 דקדושה ורש היינו סטרא דמסאבא
 וקאמר דתרויהון נפשו כלומר דאינון
 מתרכין כחדא דאינון קליפה ופרו
 ועושה שיהם ה' דאיהו אין סוף איהו
 דעבר סטרא דקדושה וסטרא
 דמסאבא

עגלא מנו הטוב לא מנע מפיה זהו
דקאמר כי כפש הוא חובל כלומר לא
יחבול וכו' משום דהוה כמו הוה מטי
חבולו לכפשא דכתיב נשא למנע מיהו
מווני כדאמרן ונלי בהאי דטעמ' משום
דתלי פגמא בכפשא והוה דרין לכל אינך
פזורי דאתמרו בעבוט כדאמרן :

סוד סעודות שבת

ומאי

דאמרן בזהררא קדושא
דסעודת שבת שחרית
דמיזו לבינה וסעודה ג' רמזו לתפארת
וכדוכתא אחריכא קאמר איבכא לא
קשיא דקושט' דמתא דכפשא הוה נשמה
מתחברו כחדא וכד חד מנייהו שארי
בחד רוכת כולהו שארין עמי' ותלתתון
אקרון צרורא דחיי דאין צרור פחות
משלשה והוה שאמר והיתה כפשא ארוני
צרורה בצרור החיים ואת כיון דאין
צרור פחות משלשה היכי קאמר בצרור
דהא בלא כפשא דרוד לא הוה לא תרין
רוח וכפשא והיכי קארי להו צרור
ויש לומ' דהא אוליפתך בחכמה דכפשא
בגופא מתהווי כפשא אחרא וההוא איהו
מתגלגל ודודי רדיע דהוה מגולגל ואב
הא בלא כפשא דהוה ביה השתא תו
תלת כפשא רוח וכפשא דהוה צרור
וכליל שבת שארי כפשא ולא מתגלי טעמי
ובכפשא שארי שארי רוח ושארי לאתגלוי
ביגה קתת נשום סג' אמרין כשתת
כל חי ליקרא טבוגה דשארי לאתגלוי
ומיהו רוח איהו ומתגלי בשחרית כמא
דמתגלי כפשא כליליא וסעודה ג'

אתגלויא נשמתא לבמרי כרוח ותמן
כפשא וכלהו מתחברו כרוח והשתמאי
דאמור בחד דזשתא דסעודת שחרית
שרי'א כשמי היינו על שירותא דאתגלוי
ומאי דקאמר כדוכתא אחריו דכסעודת
שחרית שארי רוח היינו לומ' דמתגלויא
כו רוח כי היכי דאתגלויא כליליא
וכן מאי דאמר בחד דוכת' דכסעודת ג'
שריא נשמה קושטא איהו דהא בההיא
שעתא אתגלויא בגוונא ללא אתגלויא
מקמו הכי ומאי דאמר דבהאי סעודת
שרי'א רוח היינו משום דאתגלויא
דנשמה כרוח איהו ותמן נמי מתחבר
כפשא ומתעבדי תלתיהון צרורא חדא
תמן ומאי דאקשיתון מוי כפשא ולא
קאמר וו רוח או וי נשמה הלא אית לכו
לדקדק דקרא לא מייורי במוכחי סב' לא
כשבת והק' וסיו השכישי סב' מלאכה ג'
עלמ' בצורכא דגופ' אלא מסתלקין לעיל
למילקט כפשאן ולאסת' לון לתתא והיינו
ויכפשא כלומ' אתעסק בצורכי כפשאן ולא
בצורכי גופאן דכפשא יומי שבוע מתלבש
ביומין דחול לאכהג' עלמ' לצורכי גופא
וביומי שבת מסתלק מיומי חול ומתעלי
למלקט כפשאן ולאסת' לון וזס' עובא כליל
שבת ואי ועביד בר כפשא עבידא כשבתא
מעמי' חול בקדש דהא איהו מעורר
לאתלבשא מערונות' ביומי דחול כיומא
דשבתא פויכפשא כתיב וי למימר דו'או
משפיע ביה דהוה מלכו והיכי משפיע
בה דהוה הלק' ויתב' לקבל רישא כמא
דכתי' ויד' פרישא ותמן מוסתכל בה רוח
ומלאכה שפיעא האו איהו פשטא דקר'
ומאן דאמר וי כפשא מפר' בוי השכישי סב'
I OI א ו

יסוד דמתמן פרחין כשמתין ליסוד ומתמן
 פרחין להאי עלמא וכד פרחין מתמן
 אינון כשמתין אתין לקמי' הויה כשמת'
 ליקרא לה זלאלוזה לה זכוין דהיא
 כחתא להאי עלמא לאתבנאה בגופא
 כל אינון כשמתין דמתלוק בהרה נחתין
 עמיה זכוין לאתפלגא בעלמ' לאתבנא
 בגופין והיינו להנחיל נחלות שוממות
 כלומר כד תיתי להאי עלמא לאתבנאה
 בגופא תזכה להנהו כשמתין ערטילאין
 דאקרון נחלו שוממות דיתבנון בגופין
 על ידך והיינו דזא דכי יקרא קן כפון
 לפניך וגו' כלומר כד אתיא להאי עלמא
 ויתערעון קמד' הקך כשמתין דלא זכא
 למיעל לבנתא דערך והיינו אפרוחים או
 כנים דאפרוחים היינו כשמתין דאית
 בהו קנת עוברין חלא דלא אשתלמו
 בעובדיהו ואינון דוגמת אפרוחים
 דאית בהו גרפין קנת או כנים היונו
 כשמתין דקבילו עונשיהו בניהו זלית
 להו עוברין למזכי למיעל לבנתא דערך
 אבל אי יהרון לאתבנאה כהאי עלמא
 עתידין למעבד עוברין טכין או למילד
 בנין זכאין והיינו דוגמת כנים דלית
 להו גרפין אבל אית בהו כח למעבד
 מנייהו אפרוחים * והאם דוכתב' וגו'
 כלומר דאימא קדישא רביעא עלייהו
 דחייסא עלייהו ובעייה דיעלון לבנתא
 שלח תשלח את האם כלוח תשלח יתה
 מעלייהו ויתעכ' יתהו עמד לאתבנאה
 בהאי עלמא בגופי' והיינו ואת הכנים
 תקח לך ודייק למכתב שלח תשלח
 ולא קאמר שלח את תשלח תשלח
 לאמר דתשא לאימא קדישא דרביעא
 עליהו

זכתה הכי כמותאי שבת זי נפש והכי
 קאמ' זי נפש דאתכד בר נש בימיו החול
 דאכד להווא צרורא דנפש רוח כשמה
 דהוה שרי כיומא דשבתא :
 אור' ליום שבת כד לניסן ה' עמד
 וגו' הנס כי נטשתני זכו
 הרבך כי וכתורתו ומבטיותי וכיראתי
 ואתך לבדית עם להנחיל נחלו שוממו'
 דהא איכא למירק מאי בריח עם דטפי
 הוה עדיף למימר לבדית חכמים ולא
 לבדית עם דמשמע ברית עמי הארץ
 ותו מאי ואתך לבדית * ותו מאי
 להנחיל טפי הוה עדיף למימר לנחול
 מלמימר להנחיל * ותו מאי נחלות
 שוממות טפי ה' למימ' נחלו מ' שוכות
 מלמימר נחלות שוממות :
 אבל דזא דמתא דברית עם הינו
 לומר דכד נפיק שפעא מברית
 העליון לרכיס עדיף טובא מכד נפיק
 ליחיד והיינו ואתך לבדית עם וגו'
 כלומר אתך דייית שפעא רבא על ירך
 כשפעא דאתי לסגיאין * וקאמר להנחיל
 ולא לנחול דטפי עדיף מנחול מנחול
 כדאשכחן כיהושע דאתא ביה כי אתה
 תנחול ואיהו עדיף ודאי מנחולי הארץ
 אמאי דאמר נחלות שוממות היינו לומר
 דארץ ישראל הויה שוממה מכלי כניה
 היא יושבת ינחיל אותם * תו איכא
 למימר דנחלות שוממות היינו כשמתין
 דאזלין ערטילאין דלא אכלימו עובדיהו
 בהאי עלמ' או דהונו כהו חוכין ואעגשו
 בניהם ואינון אזלין סחרניה פרנודא
 למיעל לבינתא ולא שכקין יתהוון וכד
 כפקא כשמתא מברית עילתה דחיסו

עליהם זהות בעיני דויעלון לבנת דאי
 וסדרון להאי עלמא כמה צעון וכמה
 ערדון יחלפון עלייהו ותו דאיכ לספוקי
 בהו אי יוכון בעובדין טבין או אי
 יבאשון ומסום הכי אמר דטבי עדיף
 להו למהדר לאתבנא בהאי עלמ למזכי
 בעובדין טבין דהא בזמנא קמיית דאת
 לעלמא הא הוו תחת כסא הככו ושדרו
 יתהון בהאי עלמא למזכי והכי קאמר
 כמא דשלח בזימנא קדמיות הכי תשלח
 יתהון את בהאי וזמנא לאתבנא בנופי
 למען יושב לך דכמה רזכי למיתו להו
 לעלמ תוכה יתהון למולף להו אוריותא
 ואורחין דתקנן והארכבת ימים דאעב
 דאשתלמיס קיטטא דזמנא דאתבנר עלך
 למחוי בהאי עלמא או אית בהכחו
 דנפקו לעלמא על ירך דאתבנר עליה
 למחוי סנין טפין וארוכין ומך בניניה
 דלא תסתלק מעלמ עד דסתלקו איניהו
 מעלמא בנין דעל ירך יסתלקון לעילא
 תו איכא למימר דהנהו תרין שלוחין
 דמיוזין לחרכן תרו מקדשי והיינו דכתי
 אויה ספר כריתו אמכס אשר שלחתי
 דאזח ספר כריתות רמיו על גלו בכל
 דלא הוה אלא שלוחא בעלמא והיינו
 אשר שלחתי או מי מכושי רמיו על
 בית שני דאף בזמן בניינו הוו עבדין
 למלכי עממין והיינו אשר מכרתי
 אתכם לו לעבדים הן בענותיכם
 במכרת וגו' כלומ דבחרבן בית דראשון
 שונו בהו פשעים עוונע ושד וכטול
 תורה והיינו וכפשעוכם שולחה אמכס
 חכל בכית שט לא הוה המי חובין בהו
 אלא שאלת חנם והיינו בעובדותיכם

מכרתם והיינו הוא דס' רבוא דכד
 אתא מלענה לעלמא איית עמיה ששים
 רבוא דאינון אוכלוסא ומסום הכי הו
 יולדות ששה בכרם אחד לא שלמ' ההוא
 מנייבא בההוא זימנא והיינו דזא
 דפקידת כמה עקרות כחד זמנ' דהיינו
 דאתי דריקא לעלמא בההוא זמנא ואתי
 עמיה כמה נשמתין כדאמרן והיינו
 דזא דעד לא אתא שמואל דכר ה' היה
 יקר בימים ההם ובתר דאתא הוו
 מתנבאים ככל דוכתא וטעמא משום
 דהוה נשמתיה מבינה כהא ותשובתו
 הרמיה כי שס כיתו כלומר השם דהוא
 דזא דויתעב עמו שס אוהו כיתו
 דרמיה דהיא בינה וכיון דהות נשמתיה
 מהאי דרבא עלאה אתפתחו מכושין
 דשפעא עלאה דנבואה וחכמה ונחתא
 לעלמא והיינו דזא דויהי גא פי שנים
 ברוחך אלך דכר אתא אליהו לעלמא
 אייתו עמיה נשמתא דאלישע ומסום
 הכי זכר קיה בהאי עלמא לחלפא ליה
 והיינו אשר יעק מים על גרו אליהו
 דאשפע עליה מי חסדה לא יתאה ליה
 להאי עלמא בזכות אליהו וכן היכי
 דכד אתי דריקא להאי עלמא מויתת
 עמיה כמה נשמתין דאתין לאלוואה
 יתיה וליקרא ליה כמא דאמרן וזכי בהו
 לאתבנאה בנופי הכי כד מסתלק
 מעלמא וספרין ליה אתו הך נשמתין
 דלא זכו למיעל לבנתא ומתחבלי בהרי
 בההוא הספדא ובההוא זכו זכאן
 לאתבנאה בהאי עלמא בנופי דאיהו
 מסתלק לעילא ואינון נחתין לאתבנאה
 בנופי והיינו דזא דהספדא וזכיא על

שזה פעולות נעשות על ידי זואין סוף
 דוגמת נבשמה זכל אמות עפה ומנות
 לח תעשה תליין בסמירות וכד מקיים
 איניש מנות עשה ממטיף חותה ושפעה
 לספיראן התלו בהו הסך מנות וכד
 עבה על לח תעשה הח הוא ממעט
 חיוחא ושפעה דספירן תלנו בהו
 ופעולות שרכו הח כ" חתמע מינה
 חותה ושפעה דחתי לה מלעלה זאילו
 זכורה דהוה מפסיק ח' שפעה וחיותה
 מינה הנו עלמין כלחו מתחרכו והכו
 הוא דוגמת חבס שנגנות וכטל
 אמלחמתו דהא זדחי אפסיק מיניה
 חותה ושפעה כיון דחינו טועל פעולתו
 זעל כדחוק חי אפסרלזומר דלח חתי ליה
 חיותה כלל דאס כן הוה מסרתי הילכך
 זדחתי ביה קנת חיותה זמכה
 תגרע במה חות ליה לכך נס לאזדהר
 מחובותיו ושמה חית ליה לאשתלח
 לקעבר פקודות דמחרו

פרשת כי תבא

אור לחס שבת כ" לאול
 ה עמך זגומ דק כו
 תמעט בהנאות ותכוון
 כתפלה זזה שדרונו לאולפח לך
 רוח כפרשתה דא קדישא דהא רוח
 דככורים זיחורא דכנסת ישראל בכינה
 דהא בינה ביכורים דמינה מתחיל
 לאתגלחה שפעה קדישא בעולם הכנין
 וכנסת

דיוקא דבהנהו פתיחו דמתפתחין
 מזועין לאזרח דמעין מתפתחין
 מזועין עילחין לנחתה הנהו נשמתין
 דקארמן זוהינו רוח ראשיכס אל
 תפרעו זכריכס זגומ זאחיכס כל
 בית ישראל זכפו זגומ דחי לח זככו
 על כל העדה זקנוק זמטוס הכי
 קרינן כ"ה מיתת כנו אהרן זיום
 הכפורים אסור בתשמיש הטטה משום
 דיום הכפורים מסתלק מלכות
 לנכטא נפשין דתפלג כולי שתא זכיון
 דקרינן מיתת כנו אהרן זמטערינן
 עליוהו הנו כאילו מיתת בההו זומא
 זספרו עליוהו ועל זיכך מתוספי כמה
 אלפיין זרכוזאן זנפשין למיתת בההו
 שתא זוהינו רוח דדיוקים מולודין
 כמיתתהון יותר מבחייהון זאמר
 ליה חלישע לאלוהו זיהי כח פי שנים
 ברומך אלי כלומר כמה דזכוכה על
 ודך כד חתית להאי עלמא הכי אזכה
 כד תתלק זעלמא לסלקא דדרבא
 עלאה זאמר ליה הקסית לשאל דאף
 על גב דדיוקא בין כדחתי לעלמא בין
 כד מסתלק מיניה מזכו לנשמתין
 נשמתין דמזכי להו כד מסתליק לאו
 איכון דוכי להו כד חתה זאת דזכוכה
 כד חתינא קסה הוא לזכאה לך נמו כד
 מסתלקתא אבל מכל מקום אס תראה
 אותה לוקח מאחך על ידי ההוא ראה
 אזכה לך כאילו לא זכוכה לך
 מעיקרא ז

דנו אמר לי ברזא דספירות הא
 איכון דוגמא להכדיל לגוף

זכנת ישראל בזכורים דמונה אחת
 שפעה לעלמין ומונה שריון למיעל מאן
 דכש ברזא דספירן מתתא לעילא ואין
 שבואים בזכורים אלא משכעת המינים
 שנשפתחה בהם ארץ ישראל דאינון
 רמז לשכע ספירות הבנין ומייתי להו
 לבהנא דאיהו איש חסד ליוחרא כלהו
 ספירן בחסד והיינו אל הכהן אשר
 יהיה בימים ההם ברזא בששת ימים
 עשה ה' את השמים ואת הארץ
 וזמרת אליו הגדתו היום לישראל
 דאמשכנתא והכי קאמר אמשוכית
 ינמא דין לה דאיהו תפארת אלהיך
 דאיהו חסד אז נמי פחד ומתיחד
 בה דהוא תפארת כי באתי אל הארץ
 היינו ארץ החיים נתתה ועלאתה
 זכנן ואתה שלום

ולחבר כל מה שכדעתך לחבר ועל
 המשנה ועל המקרא וכל העולה על
 לכך על תורתו ולירד לחכמת הקבלה
 יותר מהראש שכמירון והוא ייתי
 למילף מינך לכן חוק ואמן זאל תפירד
 מחשבתך ממני אפילו רבע ואני זאת
 בריתי אתך אמר ה' וכו' תורה מחזרת
 על אכסניא שלה והא קב"ה וכל בני
 מתנתתא וכו' ודקיייא תבעין בשלמך
 וכו' וכתוב כל מאי דאימא לך ולא
 תזולל ביה כדעבדת ביומי קדמאי
 ולמען תכור כי אני משיב לך ששון
 ישעו זרוא נדיבה אסמך שדרונו
 לגלגלה ולאדעותך בפרשת דא פרשת
 בזכורים דהא אינון רמיו למאי דאתי
 מחכמה דהא חכמה אקרי בכור ואינון
 באים לא משכעת המינים רמז לשכעת
 ספירות הבנין ואינם באים אלא מארץ
 משום דז' ספירות הם בארץ העליונה
 ובארץ התחתונה שהם תרין היין ואין
 אביאי בזכורים דמונה לארץ שלא לתת
 מקום להזוא סטרא דקדושה
 והיינו פלוגתא דחכמים בעבר הירדן
 משום דעבר הירדן אינה כל כך בסטרא
 קדושה ותרע דהא הוה כה שלשה
 ערי מקלט וכלל ארץ ישראל תלת
 משום דאית לסטרא ההוא קנת חולק
 ביה כפישו דוחמים ומשום הכי אמר
 רבי יוסף הגלילי אין מביאים בזכורים
 ממנה והיינו טעמא דגב אינו מביא
 בזכורים אלא חס כן היתה אמו
 מישראל דאית ליה שרש דקדושה
 והוה לו לאורכא עמך דהנה עתך
 עת דורים אלא דמטא עירן גלותא
 אכל

אור לטו לחלול שנת השכט יום
 צדית הילד יא ה' עמך וגומ'
 הלא עם היות כי הרבה הפרדת
 טחשכתך ממני הנה אשוב אליך כאשר
 בתתלה בנין דתנדע סביאות טובתי
 ורחמי וחקרי הומים הראשונים
 יפלו ועתה אכרית עמך ברית חדשה
 ואשיבה לך ששון ישעי ודוחי נדיבה
 אסמך דק שחרכך בי ביראתי
 במשניותי ולא תפירד מחשבתך ממני
 אפילו רבע וחזור זכנה מה שהרסת
 ותפירד מה שקרעת ושמא דילד דתימול
 יומא דין יהודה והוא יהיה סומא לך
 בתורה ותשכח לה אשר הפליח חסדו
 ורחמיו עמך להאיר אליך עביו והא
 אמרי במעמד לזכותך להרעים סמר
 כסף משנה והער קופת הרוכלים

אכל עוד אחריו עמך רק כי תדבק בו
 במשניות בעבודתו ביראתו ולא תפרי
 מחשבתך ממנו אפי' רגע והוא שבעת
 עולמין דאמרות הא האררנו לאהרן
 קדמך וככן שלום לך וכל אשר לך
 שלום: **על**
 דבר השכחה אשר שאלת כח
 לזכור מה שתקרא שלא תשכח
 אותו בטבע או בשמות הדרך היותר
 נקל הוא סוד שזכור תזכור סוד האלפא
 ביתא אותהו' שבעה פעמים בבקרה
 בבקר ולא תשכח מה שתקרא בבקר
 הפנים א' פני מורה ואח"כ תזכור אותו
 פעמים לדרום ולצפון ולמערב ותזכור
 כי סוד ה' ה' הוא השמטה העליונה
 בסוד ו' פעמים שבעה ושיעלו לחמשים
 שערו בינה וסוד ה' יפתח לך שערי
 חכמה העליונה ועם זה הסוד לא תשכח
 דבר בזוהר אותי' וכל פסוקי זכירה
 תאסוף אותם ותזכור אותם עם הכוונ'
 הזאת וסוד ה' שמות יהוה עמו יחד
 בסוד ז' ה' ה' תזכור מה שתקד וכטבע
 וכמלאכה ועשה הדבר הלזה קח אגוז
 שושקאד וב' אבא וקבל' ופרח אאמיה
 וזעפראן ועם זה יוסר כח השכחה
 כמדע וכמלאכה סוד ה' לזריחיו: **אור**
 לזה הלא רוא דגלותי בעיניך
 קלישי רוא עמיק הוא ובכל
 קליפי' א' כמה גניזין דמיניהו יקו' בר נש
 למכרע גניזין דמטר קדושה לא לעילא
 מהסך שמנה קליפין דאמרי לך איכ' לכן
 שאדמי לנא למנכ' כמי' ועקב תרין כנתי'
 והלא שאל דרכונתא דאמרי לך
 דא הוא דקדם דתשרו למילף

מאי דתבעי תומא קרא דזכור דבר
 לעבדך על אש' יחלתני ו' זמנין ואזדהב
 דבמאי דתקבע למילף בההוא וימכא
 לא תפסוק כלל בשו' מילה ממילין דעלמ'
 וכהכי ארבר לך כל מאי דתילף בההיא
 שעתא וכן ככל וימכא וזימנא ורוא
 דמילתא דהאי קרא אית ביה ו' תבין
 ו' זמנין סית סליק לם' לקבל ו' ספירן
 דסלקין לם' ואית ביה כב' חתונ' כמנין
 חתונ' דארווייתא דאינון לקבל ים ויב'
 הויות ויב' זמנין כב' סליק לך לקבל
 עשר ספרות דכל חדא כלילא מדינא
 ורחמי' אשתכח דסלקין לעשרין וכל
 חדא כלילא מ' אשתכח דסלקין ל' הא
 חבא ר' : **ורוא**
 דביבורים וכל אינון דראשית
 דאינון לקב' אינון רמז לכתר
 עליון דלית לן תפיסה ביה אי' כמי רמז
 לכ' דאיהו ראשית מקתא לעיל' למרמו
 דכל שפעא דאתי לעלא על יד הא' אתי
 וכר הוו אסקו בכורים היה השור הולך
 לפניו וקרניו מנופותא הב רמז למדת
 הדיון דאיהו מתבסא על' בכורי' וכמו
 דאמרו חז"ל כל השקפה הכתוב בתורה
 היא השקפה לרעה בר מהשקופה
 דבכורים דגדול כחן של עשו ממת
 סהם מהפכין מדת הדיון למדת רחמי'
 וקרניו מנופותא זהב למרמו כמי דונא'
 וכן עטרת של זית בראשו דאיהו
 רמז כמי דונא' החלול היה מקם
 לפניהם רמז כמי דונא' כרוא דלויים
 מאזנים על השיר הפחות והסגנים
 והגזברים יונאים לקראתם להקביל
 פני שכינה באתיא עמהו: והיינו אם
 בא

בא חכם לעיר הקביל פניו דמנוה
 למיפק לאורחא לקבלא אנפוי דהא כיון
 דכמה מיני סכנות שבחי באורחא ואי
 לאו שכינת דמתלזה בהדיה לא הוה
 משתיב הילך בעי למיפק לאקבל פני
 שכינתא דאתיא בהדיה זיהיכו רוח
 דאשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים
 זיהיכו רוח דאמל לא זכו ישראל להקביל
 עמי אביהם שבשמים אלא פעם אחת
 בחדש דיים דהא כד סיהרא אתמלייא
 איהו שלימו דשכינתא זכעו להתקבלא
 אפהא זכר אתון חזלין על קברי נדיקיי
 אי באורחא אתון עםקן באורייתא הא
 שכינתא נפקאת לקדמותכון לכן
 שרבק כי ובתורתו זכאשניות וכו'
 בהתהלך תגחא אותך בשכך תשמור
 עריך בשכך משם כדא בשכך ובקומך
 דהא כד את נאים מגו הרסור דמתנית
 עולמית דירי בטלין יתר זכר את
 מקיץ מגו דכאמת בהרסור דמתניתא
 הא איהי ממללא בפומך ורחושי קא
 מרחשן שפויך :

אור

ליום שבת חזי לחלול חוק
 ואמן וגו' עמך וגו' דק
 כי תרבק כי זכוראתי ובתורתו ואל
 תרפה מלהרסר בתורתו אפילו רגע
 זללא אצמול בהו' פורתא דאוליפתון
 מתנתון להן הודרו וטובא כי התרפית
 ביום גרה סר כתר זהא בערשתא
 קדישתא דא איכא למירק אמאי בספרי
 קדמאי לא איכתיבת פרש' בכורים ואי
 הוה בעי למשרר ולמתיבי ליה אחב' בהאי
 מפרא כיון דאקרו משנה תורה שפיר
 אבל דלא למכתב לה בספרי קדמאי

אמאי יתו אמאי איחר מלמכתב פרשת
 בכורים עד הכא הוה ליה למכתב ביה
 כפ' ראה מקום פ' מעשרות וקו אמאי
 לא אתחייבו בכורים עד אחר שעברת
 ז' שכבשו ז' שחלקו נהי דערז' שכבשו
 לא אתחייבו אבל ז' שחלקו אמאי

ותו האי דקאמ' הדרתי היום וגו' אמאי
 אצטריך למהוי עם הבאת הכבדי בלא
 בכורים הוה מטי לאורווי קמי קבה
 ותו אמאי אומר ארמי אוכר אזני ולא
 שרי מאברהם דהוה רישא דאומה

ותו אמאי סמך לפ' בכורים פ' כי תבלה
 לעשר ותו אמאי בחרי שחי קדמאי
 הוה מעשר שני זכשתא תליתאס הוה
 מעשר עמי ותו אמאי סמך להאי פ'
 דמלפטיא ותו אמאי הוה א' אורורים
 ולא ז' כמנין שכטייא זאעב' דאמור
 דבק משום דראובן לאו כראי הוה

ותו אמאי פרט הכי פקודין טמי
 מאחרבין ליסמך על ארור אשר לא
 יקיים דכליל כל פקודי אורייתא ותו
 אמאי האריך בכלך קללות כיון דהאי
 ספרא דמת בהא בתראס הוה ליה
 לחייסא על כנאס ותו אמאי חתם
 בקללס ולא בכרסס ולא בנחמס זמאי
 דאמר שמעון קדישי סיינו לוי דאימנ
 גופייהו תרביטן לעבדים זללא יסא מאן
 דיוכין יתתן מרסילו דיהא להט מישרא
 הא חף עב' דבשום זמנא הוה אזי יסא
 כההוא גונא' מי' כיון דלא הוה הכי
 בכלסו זימני ליכא לאתישבא ביה

אבל גזא דעילתא דכסוף אידך פרשת
 פקיד על מכות על לא ערופה זממא
 דהסיא מטס משום דכקיסלג דההוא
 מלל

אומר שלשה ומה אומר חמשה למד שלשה
 רמזו רמזו שלשה עשרו צאן רובנו עליה
 דאזכרה ויביעו לנפשו מוקם דמטרונות
 והיא כבודת בת מלך פנימה מאן דאמ
 חמשה לרמוזי דהא בההיא גופה תיקום
 בוקמאיה וזהו אמרו וידו לא שפכו
 את הדם הזה כלונו לאו אנחנו מנטעין
 על דמא דא דהא ערע חנוני קבה לא
 עבדו דינ בלא דוכ אבל אנחנו מנטעין
 על דידוכו לא שפכו את הדם הז דהוה
 כפקא עי' סטרא דקדוש ולא עי' דההוא
 סטרא ומו דהנו מברדן ליה מיתה יפה
 ועינינו דהיינו סנהדרין דאינון עיני
 העדה לא ראו ברינו דהוה מהפכו
 בזכותיה ולא הוה משתאיב נפשיה
 בההוא סטרא והשתא עי' האי עובדא
 דעבדוהי הא אשתליף נפשיה מהקו
 סטרא ואתרבק בסטרא דקדושה
 כפר לעמך ישראל כלומר קנה והעבר
 רוח הטומא דלא יקרב להו דכפר לשון
 קינות כמו בעא לכפרי ודיה בההוא
 גברא אשר פדיתה כלומר כי היכי
 דהוה בנו סטרו מסאכי ופרקת יתרון
 מתמן ואעברת מניהון רוח הטומא הכי
 אעבר יתיה עכשיו וככפר להם כלומר
 עי' האי עובדא יתקנה ויתעבר רוח
 הטומאה אפי' מדמא דההוא חלל דאע"ג
 דדמא איהו מדורא מסטרא מסאכא
 הכא עי' האי עובדא יתנכר מניהון
 ומתמן והא כללותהאי עובדא
 תלו ברזא דנפש רוח נשמה כמא
 דאוליעתך ברזא דחליצה דהא נטיקו
 דעגלא איהו עובדא ממס ואיהו לקבל
 נפש ואמרו וידוכו לא שפכו את הדם

חלל ויתקף סטרא מסאכא מתרו טעמי
 חדא דשלט בכנאה דמטרונותא וקטל
 חד מניהון ותו דקטל ליה כדרך אכוריו
 דאזי הוה קטלן ליה כד הוה בורדן ליה
 מיתה יפה ותו דעו שליטא דשלט
 ההוא סטרא בההון חלל אסתאכ נפשיה
 דההוא חלל בההוא סטרא והא מלכות
 רמזו בעגלא ואורך סטרא רמזו כמי
 בעגלא דכל מה שברא קבה ברא כגורו
 ואקרו עגלא ויפיה דאיהו מתחזייה
 יפה ככתוב בזוהר קדישא ועליו אמר
 שלמה מרבדים רכרתו ערשי וגו' ופלאי
 טעונתא הוה עבדו פולחנא כוכראה
 לאמסאכ עליהו שפעא מהקך סטרו
 וקבה פקיד לישראל דלא יעבדון הכי
 משום דשפעא וטיבו דמחסיך מהקכו
 סטרו דמי לאמן דאזיל כהאי זימנא
 ומתרבק באומיא דמשפעו ליה יקר
 וטיבו ועונתא דההוא שפעא געלא
 ומטולא איהו וכהי הוא שפעא דגור
 מההו סטרו וקבה פקיד דיעבדון
 מולין לשמא קדישא דכל הנקרא לשמי
 ולכבודו וגו' ולהכי פקיד ריסכון עגלא
 לקבל עגלא ויפיה דאיהו ההוא סטרא
 ויתתון יתה לנחל איתן אשר לא יזרע
 וגו' דמדוי דלא עבד פרוין רמזו להסו'
 סטרא כדאיתא בזוהרא קדישא ונחל
 איתן דאיהו קשה רמזו כמו לההוא
 סטרא והוה ערפין ליה דאיהו מיתה
 אבזרית כי היכי דעבד ההוא סטרא
 לההוא חלל וגי' ההוא עובדא משתליף
 נפשא דההוא חלל מההוא סטרו וכהכי
 מהקן פנימו דהא כהראה והאי הוה
 פלוגת דתק' זר' בזקניך ושופטיך דמר

היה לקבל נשמת ראייתו דיקה והכי
היו דבורא ורחיצת ידים היו לקבל רוח
ראיהו ממוצע בין תריוותו והכי האי
רחיצה לא הויה עובדא שלימה ולא הויה
אלא לאעברא מסאבותא ובה משתלמי
נמי ומסוס דהאי עובד איהו לאהדרא
נפשא דקדוש לאתרא דכהכי הויה שלימו
דסטרא דקדושה להכי סמך לה פרשת
בכורים דעביבא דלהון הויה כי האי
גוונא דפרוי ידוע דנפקי מכל ולהכי
מיישא בכורים לאהדרא היבא דנפיק
מינה ומנח להו בטנא דרמיו לה ומייתי
להו לגבי כהן דהויה אוס חסד דהויה
ראש ו ספרות הכנין והניחו לפני
מוכח ה דרמיו בבינה והכא נמי
מתייחדו והכא נמי בעובדא דלקיטה
והנחה בטנא והכא ה אינון עובדי

להויה סטר באיבא ולא בארעא כד
ייתון בכורים ומה אין מביאין אותם
אעפ" שכבשו עד שיחלקו ושאר
מארמי אוכר אחי משום דאברה וינחק
אע"ג דהונו להו ישמשא ועשו לאו רכות
עברו לאחיהון דאיבא למימר דאחיה
גרמא להון אבל ארמי דלא הנה ליה
אחיה עם יעקב הוה ודאי הא מאכ ליה
אי לא דחם קב"ה עליה ותו דהכא
רמיון ארבע גליות ארמי היינו גלות
ככל וקאמר אוכר אחי משום דכזמנא
קלילא נסכו נשים נכרות ואכדו
יהירותא ויחם אבהותא דליהון ויורד
מצרימה וגו' וירעו אותנו וגו' רמיו
דכגלות מצרים משתעי ויעמנו רמיו
לגלו וינ דעביבא בכמה עינויין וגזר
ויתנו עלינו עבודה קשה רמיו לגלות
ארום דאתמשך כל כך זמנא וגזרו כמה
גזרות ומכל מקום עניינה דבכורים
ועבלה ערופה איהו לאהדרא סטרא
דקדושה לאתרא דכהכי הויה שלימו
דשפעא וכדכתא נגיד ככל עלמין :

והכי הויה סילוקא דצדיק מעלמ ומשו'
הכי פקיד קב"ה לא תתגודדו
וגו' דאנהו דלמי טעות' הונו מתגודדו'
על מתיהון משום פגית דמטי' לסטר
מסאבא דליהון כמיתת ההויה מיתה
דליהון אבל דשראל לאו הכי אלא כי
היכי דכי מתיליד רבוה חרין כולי עלמ'
בגין דאתי שפע ברכה לעלמא כמית
נפשא חדתא לעלמא הכי נמי
בס' יקו דצדיקייא נפקין כמה משריין
קדישין לקדמותיו וכהכי מתקדשי
עלמין כוליהו ומתוסף בהו רוח קודשא

עהונו דא דרבי כד נח כפסיה דעליומי
 מבקשים את רבי ותתנוי מבקשים את
 רבי ואע"ב דעליונים כיהא להו דריוקי
 דיהון בהאי עלמא זמלפי עליהו זכו
 קמי קבא היינו מקמי דמטא זמנייהו
 לאסתלקא מעלמא אבל כד מטא זמנייהו
 לאסתלקא מעלמא אינון מהדרין דסתלק
 מעלמא כי היכי דסתלקו אינהו בסליקו
 עלאה משל למהד' למלך שמסר כהיה
 לפרגוד דכל עבדי מלפא דיכלין למולף
 זכו על שהנהג ברא דמלכ אינון מסתלקין
 בסלוקא עלאה קמי מלכא וכל מטי
 זומנא לאסתלק מההוא דוכתא ולסתלק
 לדרגא דמלכות כל גזאי דיכלין למעבד
 דסתלק לעול עבדין דבסליקו דליה
 דמלכותא מסתלקו אינון בסליקו עלאה
 טופא והכח כמו כל זמנא דריוקא איהו
 בעלמ' עילאי כולהו מולפי עליה זכותא
 דותקוי בעלמא כי היכי דיעבד עוכדין
 טבין דע" כך מסתלקו אנהו ויתעלו
 וכד מטא זמניה לאסתלקא מעלמא
 עילאי מהדרי ובעו דסתלק מעלמא כי
 היכי דסתלקו אינהו בסלוקותא עלאה
 טובא יתיר דכד מסתלק דיוקא מעלמא
 כמה גשרין דקדושא כפקין לקדמותיה
 זכהי מתפתין כמה מבוני שפשא
 וברכה ומתברכין עלמין כולהו
 זשפתו של ר' היינו גופא דליה דאיהו
 מלכוס דנפש דהוא זכך ובריר וכסוקף
 ו' אכבעתו וגו' ואמר לא כהנתי אפילו
 באבע קטנא וכו' דהיינו כ" דאיהו
 קסב וכל הכאין וכוספין בה תלין וכיון
 דאמר דלא איתגוי בה ממילא משמע
 דלא איתגוי כלל וכיון דחז' גופא דמטא

זומנא לאסתלקא מעלמא הוא מהדר
 לאשתתרא בעלמא קצת כדו לקיימ' שום
 מצוה בהיה שעתא ומ"ה אמר יהו רצון
 שיכופו תחתונים וכו' וכיון דחז' דהוא
 מוצטער טובא ומגו צערא לא הוי יכול
 למעבד שום מצוה אמר כיון דכן הוא
 יהו רצון שיכופו עליונים ה' קאמר
 דכא הדרותא דגשמיתא דריוקא לאתרא
 מתוסף קדושה וברכה לעלמא והיינו
 טעמא דעבלה ערופא ד' כפורי כדאמרן
 ושצמח דבתרי סתי קאמ' מעשר ב' זכב'
 מעשר עמי היימ דב' שני קדמאי דמיון
 לחסד וגבור' דאינון תרין וב' שני תנייב'
 דמיון לנצח והוה דאינון כמו תרין ושתא
 ג' דמיון ב' כפסת ישראל דמקריא עמי
 והאי מצוה דמיון כמו כנפס דוח וכשמה
 דהא כ" דמיון לה כפס ויכור דאיהו כיון
 ג' נח והוה דמיון לרוח ותפתרת דאיהו כיון
 חסד וגבור' דמיון לה כשמה והשתדלתי
 ג' מצות עבלה ערופה זככורי ומעשרות
 כל חדא דמיון לכפס דוח נשמי הא אינון
 תשעה לקבל תשעה תקיעת ד"ה דאינון
 שלש של ג' ג' לקבל עשר ספי דעשרתא
 כלילא מט' וכתר דאשתלימו ואתכלילו
 בי ספירן אמתו לקבלא לוטיא אינון
 ז' לקבל כתרין דההוא סטרין דאינון
 ז' נחד על גביהן לקבל ספירן דקדושה
 דגם את זה לעומת זה עשה האלהים
 ורוא דקס הני פקודיו טי מאחרנין
 ליתבא האי אנטריק למנדע כל דרבי
 זכתרי דההוא סטרא וכתר הכי למנדע
 דני דהני פקודיו ומניה תמדע אמאי
 אכתובו הני פקודיו גבי לוטיא טי
 מאחרני ועוד אתן את דודי לך

וכתר

וכתהי אחתו לזוטיא יתהון במוסרא
 דמוסרא איהו שלימותא טפי מברכתא
 ואלו הון בני כשא ידעין שלימותא
 דמוסר הון קריין ליה תדיר והון חדאן
 ביה טפי ממאי דחדאן בברכתא ואעב
 דכל פרט ופרט איכא תלי תלים של
 שלכו ועוד תרע קנת מניהון מיל כלילא
 דיליה איהו לאזהרא לישראל מלימחב
 ואידר מוסרא והאי דמו למוסרא דאכא
 ואימא דאימא רחומא טובא לכרא ובר
 לקי ליה לקי ליה ברחמו ואכא לא
 מגוס ליה כולי האי ולקי ליה כקשו
 טפי והכי מוסרא קמא הוי מאכא
 דהא ארבע ספרי קדמאי רמיזו בספירן
 עלאין ולהכי קללות דבתורת כהנים
 הון חמירין ותקופין והני קללו דבמשכ
 תורה הון מחומא דאיהו מלכות ולהכי
 הון קללות דבה טובא בשיעור וקליין
 בתוקם דלא הון תקופין ככ כמו קללות
 קדמאי ונאזו רכתב בהו והתמכתם
 טס היינו בזמן שמה דתעבדון גרמיכון
 כאילו אתם מודכנין טס לעם אחר
 כעבדים ואמקן כי היכי דחשפון עליון
 זאין קונה כלומר ההוא זבינו דיליון
 לא והא באורח מבר וקנין אלא דתחון
 גרמיכון כאילו אתון מודכנין ולא איתון
 מודכנין וכמאי דאמרי לזוטיא הון טכין
 טפי מברכאן אתי ספיר קר דכתי מוסר
 ה' כני אל תמאס וגו דהא איכ למידק
 מאי מוסר ומאי תוכחת ואמאי גבי
 מוסר נקט תמאס וגבי תוכחת נקט
 תקון ותו אמאי כי את אשר ואהב ה'
 נוכח דמהדר לאל תקון בתוכחתו
 ונאמתי לא אהר בני למבר ה' תמאס

כי היכי דאהדר לאל תקון בתוכחתו
 אבל פירושא דמלתא דמוסר מקרי
 מאן דמיסר לכריה או לחברי מלמיהר
 באורח בישא ותוכחת הוי מאן
 דמדריך ליה באורח טבא דמוסר הוי
 סוכ ארע ותוכחת הוי עשה טוב
 ומשום דבה מפרישין לבר כש מאורחא
 דתפנוק דיליה איהו מאיסלמאן דמפרי
 ליה להכי קאמר גבי מוסר אל תמאס
 ומשום דכר מוכיחין לבר כש למיהר
 באורח טבא ונהר מוכיחין ליה כמה
 זימנין איהו קן בכל כך זמנין דמוכיחין
 ליה משום הכי גבי תוכחת נקט ואל
 תקון ונהר קאמר כי את אשר ואהב
 ה' יוכיח משום דכתורה איכא כמה
 וכמה זימני מזהר למיהר באורח טבא
 ואיכא למיחש דיקון בר כש בהקר
 תוכחת ואמר אל תקון כהם דמשום
 אהבה רבא דאית ליה עמכון מהדר
 ליה זימנין סביאין לאוכחא יתכון והדק
 קאי לרישא דקאמר קרא מוסר ה' בני
 אל תמאס ואמר וסאכ את כן ירנה
 כלומר דכר כש מתיסר מבעלי דכביה
 דאי בעל דכביה מחרף ליה בעבירה
 דאיהו עבד איהו אזרה מלמעב סהוא
 עבירה כו היכי דלא יחרף ליה חבריה
 אשתכח דההוא בעל דכביה הוה סכס
 למסרר האי גברא בתוכחתא מההוא
 עבירה אבל ההוא בעל דכבו לא אכון
 לכך אבל כר קבא מיוסר לבר כש
 אינו על הכוונה הב אלא על הכוונה
 הראשונה כי היכי דלשכון אורח בישא
 והשתא קאמר כיון דקבא לא מיוסר לך
 אלא כרי לאפרשא לך מאורחא בישא

הארבעים והיו כחזרתם רצה מלשם
 להעביר כברי משום דהוה אפש למיסק
 ארעת למהו מודע רבא כקבל קמיתתא
 והיינו דאח לנו פן יש בכח פיש או אש
 ונו כלום ח' מלחשוב כי האי מלת על
 כולהו אבל אי אפשר למיסק ארעת כי
 האי מלתא הוא איש או אשה ונו ואיכונ
 לא אהדרו ליה מדרו משום דשתיקא
 כהודאה דמיה ואכתי הוא מודעא
 דאיכ למימ' דשתיק ללא כהודאה דמיה
 ומשום הכי הדור וקבלה כימי אחשורו
 אור ליום שבת כה לאלול חוק ואמין
 ונו וכל אשר אתה עוש ה מנלית
 וינליח רק כי תרב כי בתורתו וכיוראתי
 כאשר עשית בקצת שבועו וכמשפטן
 דלח להתבא ממילי דעלמ כמו דאזהרתך
 ולא כאשר אתה עוש רק תרב כי כאשר
 גזיתך ואזהרתך ואהיה עמך ואזהרה
 למבמר למנדע כל שיתא סדרו משנה
 קוד יום הכפורי ואזהרה למבמר קבלה
 ולא תתרפה מינה כשום פנים דהא לך
 זמן רב דאתרשי מינה ולי את ידע כמה
 עליוח למבמר בה חשף ה את זרוע
 קדשו ונו הא איכ למיד מאי ניהו חשף
 מה לי דיהא זרוע' חשיפא או מכשיח
 ותו אמאי קאמר וראו כל הגוי דמשמע
 דישראל לא יראו: אבל רוח דמלת'
 זרוע היינו סטר שמאל וקאמ דפריש
 מניה קב' קליפין דמדכיקין ביה ויהא
 קודשא לחוריה והיינו זרוע קדשו
 וקאמר חשף דיהא זרועא קריש מבלויא
 ואו ייחזון עשמיא דלית תוקפא
 בקליפיו אלא כל תוקפא איהו בקדושה
 והיינו ישועת אלהי' דהא אלהינו
 דאיהו

איכבי לך דלא תנאח אלא דתרחם
 ליה כיון דמכוין להנאתך ולסובתך
 ולא לחרש' לך כעין הוהא בעל דבכך
 דמחרף לך והיינו דכתי כי כאשר יסד
 איש את בנו ה' אהין מייסד כלום איהו
 מכוון לייסד יתך כאב דמייסד לבויה
 דאיהו מכוון לאפרש ליה מאורח' כישא
 ולא כהוהא בעל דכבא דחברי מתייסר
 על ידיה דלא אכיון איהו להכי' אס כן
 דין הוא שחקבל מוסר דקב' כרחימו
 סגיא וכו' ואתה שלום:

פרשת נצבים

שבת פ' נצבים איכ למידק אמאי
 חצטריך למסדר לאעלא
 ותהון כקיימ' הא כבר עלו כסיני בקיימ'
 ותו דחזין דמ'רעה אמר לעברך כברית
 ונו ולא חזי' דישראל אחיבו מדי וכת'
 דסתמא אחיבו ליה מלתא וקבלהו אלא
 שהכת קצר קשה דאכ' מאי האי דאמור
 דבנן מכאן מודע רבא לאוריית דכפה
 עליה הר כנינית וכי הדור קבלהו כימי
 אחשורוש נמי איכא למימר דהות כה
 מודעה שהדי היו מסורי להשמ' להרונ'
 ולאכר' וית דהיכי אפש לומ' דלא קבלו
 אוריית כהר סיני אלא מנו חונס דכפה
 עליה הר כניני דהא חזינן דכרונן טוב
 קבלהו עליהו והקדומו נעשה לכשמע'
 אבל תירוצ דמלת' דכסיני אעב' דהקדומו
 שפע לכשמ' היו אכוס' לפי שהיו כמדבר
 שמה ולא היו יודעי' שום דרך ולא היה
 להם שום מוזן כי אס המן וזהו דגמת
 כפיות הסר כג'י' ומה השת' דהו' כסוף

ונחלתנו דהא חזוי תלת אינון חטאת
 עון פשע ועוד איכא דביעה חסור
 והמימי זכו וחילול ה' הוא אינון לקבל ד'
 קליטין דהא קליט עלמא זאגווא איהו
 מריד טובא ואתהנון מינה בני נשא
 לנביעת מאמי וקליפה תנינו אימי תקיפ'
 טובא ואתהנון מינה בני נשא לאוקרא
 ואינון לקבל עון וחטאת דלאו אינון
 תקיפיין כולי האי אבל קליפ' שלישי' לית
 מינה המאה כלל זכן קליפה רביעי' לית
 בה המאה כלל אדרבה אי כעו לקלפה
 לא יכלין עד דכסבין עמא מאוכלא זמא
 הכי שמי קליטין רמיון לפשע ומסורות
 זכו ולא אדכר לישראל אלה עון וחטאת
 ולא פשע מסוס דנשמתיהו אתיון
 מדרגין עלאין ומסוס דאתיון מדרגין
 עלאין נור עמסון קכה כרות דהא כרי
 איהו דנזוי מרי לתרי גרוין דאיהו
 למרמז דהק דגרוין קיי אינון מלאחר
 והכי גזר קכה קייס עסי ישראל למרמז
 דאינון דכקין כיהרדא נשמתהו אתיון
 מדרגין עלאין ולהכי קאמ כפ קדיש' דה'
 אתם נצבי היו כלכ וגו' הא איב' רמס
 רזיית דנשמתיו איך קיומק אפס
 נצבי היום היום אתם נצבי היו נצבים
 אתם אתם היום היום נצבי נצבי אתם היו'
 נצבי היו אתם דהא כפר מופר דאיהו
 לאכנעא תוקפא דמלכוסא דרזי דתוויא
 דאיהו גופא ובהכי מתעלייא נשמתא
 זקאמר אתם דהייכו נשמתין נצבים
 אית לכוון קיוס ועלוויא ע' דאתתלס
 גופא כלוויטיא דמוסרא דהא מאן
 דמאלל עם חכרים מסתבל כאכפווי
 באילולא לא מלל' אלא עם אכפווי הכי
 אקר

דאיהו רמיון למדת מרוק איהו עבדי
 ישועה והם עמך ונחלתך וגו' כלומר
 ישראל נשמתהו מסטרין עלאין ולהכי
 דחיס קכה להז דהא עמר ספירן אינון
 ישראל אינון לקבליהו דהא כהנים
 לויס' ישראל דמיו לחמד בכור ית'
 זכנטי איכא עלת דרגין סתן גרול
 זכתן מדיוס וכתן משוח מלמא וחינון
 לקבל חמד נצח מלכות וכלוויס איכא
 סמי תלת דרגי מפורדי משוערי ומסא
 בכתף בזקיסמאן זחא אינון לקבל
 בכורה חוד מלכות ובישראל כמי איב'
 ילת דרגי מארי המאה לקבל חפ' דהא
 תפארת איהו נזבלות חכמה עילאה
 ומארי עושר לקבל יסוד דעתך ושפעה
 דספירן כולה נגדי כיה ומארי עובד'
 לקבל מלכו דאיהו עלמ דעובד וכמאי
 דאמ' ונחלתך איכא למידק דלא אפטר
 למרמזי דירית לנו מאמרי' דהא כתיב
 כיה אני דאשן ואני אהרון אבל דה'
 דמלת דאמ' לקכה הא אינון עמך כלום
 נשמתהו אעויה מו ספירו' הכנין יחמן
 איתו מלעילא מתלת עילאי דו סערן
 יזכנין ירעו להו מתלת עלאי זמסוס
 דנשמתהו איתו מלעילא זמרגללי
 ומספר' לספיר' עד דמטו למקז פריחת
 נאמטו להאי עלמ אה' אשר פרות כלו'
 כמו דקליפ' מדרק לקדוש הכי הו ישראל
 משתקעין כימי אומי וקכה פרוק יתהו
 עכר' הגרול וגו' כתר הייט כיו' דאיהו
 תוקפ' דשאר ספיר' הגרול היינו חסר'
 מפורען הגרולס סוימי בכורה ומסוס
 נשמתהו ד' ישראל איתין מספיה עלאין
 אקר זמא וסלג' לענינו ולא חטאיתנו

פרשת נצבים

ולשון רלאו צא ואלהר לענינא
 דלן למען הקים אותך היום לו לעם
 דהיום רמיד בספירן עליון לו דהיונו
 תפארת לעם הון תפארת ויסוד היונו
 ד"כ היות שבתפארת ועם "כ היות
 שכסוד הון כד לקבל כד ספרייא ועם
 תת ויסוד הון כו לקבל שמה דהויה
 דסליק כו ד"ל לו איהו רזא דמגדל
 הפורה באויר דאיהו בינה ומספיע
 בואו דאיהו תת לעם הא אתפרא
 והוא יהיה לך כלום בינה דרמון כלמ"ד
 תשפע בכף ומטו שפעא לכ"ו
 וכתפא דפרשת אזהר בתשובה דהיינו
 כו לאדכקא לה בתשובה דהוא בינה
 כד א ותשובתו הרמתה דאחמ אכ"נה
 והא כהני עשר וימין רלא למיכל כשרא
 גדלא למשע חמר ובאידך מיכלו ומשתוי
 אכע למזער בהו וסא תרין וימין דראש
 השנה רמזו לבונה וחכמה ומשום הכן
 אוף בני ארץ ישראל עבדו תרין וימין
 ובהאי התא דהון יומ דשבת בתריהון
 שלימותא איהו דהוא יומא דשבתא
 רמז לכתר ובשאר טען האו יומא טוס
 גדליא אכל לאו שלימו כמון כד אירע
 יומ דשבת סמוך לראש השב ויהא מקמי
 דאקטיל גדליא לא הוה עבדין רמזא
 לכתר דהא כליל כוומא דראש השנה
 דרמז לחכמה ובתר דאקטיל גדליא
 סגיא מסאכו בעלמא ואכעו לן למעבר
 רמזא לבתר ומה קבעו ביה תעבו וכל
 בני יומין עליון אינון ואיבעו לאכפוי
 בהו יטהר ולהכי אכעו לאתעבאה בהו
 ולא לקאה בכל יומא לאחלשא ל"זכר
 ולעיל בכל יומ במוין חיים או במקוה
 לאסתלק

אמר הכא אתם נצבים עם נשמתין
 טמלל ולא למנא אמור רבנן אתם נם
 אתם לרבות שלוחכם דהא אתם היינו
 נשמתין ושלוחכם היינו גופין ומה
 אתם בני ברית דקב"ה דאמרן אף
 שלוחכם דהיינו גופיכם יהיו בני ברית
 כלומר דיהון דבקין בקב"ה שופטוכם
 שוטריכם וקניכם שופטוכ היינו חסד
 דאע"ג דאיהו חסדא ורחמי דינא כליל
 ביה כמא דאוליפתך דאיהו דיינא
 דפסיק דינא וממ לא מתעבך למצמר
 דינא אכל שוטר דרמז לגבור איהו
 גמור דינא וכיוף דיקבלון ליה עליהון
 וקנוכס רמז לתפארת איהו רמז לישראל
 סכא
 אד הגיה ה"ל שלמה ישראל אין כתיב
 כאן אלא ראשוכם שכטופם
 וקנוכס והנה כבוד מנגן מאלו וחומר
 הלא אעפ"י שלפעמים אני מפרש טוס
 פירוש על פסוק שאינו כן הלא לפי
 מאי דאיהו ברעותך אני אומר וממ
 פירושא דאמינא קושטא איהו ועלך
 רמי ליתבי ליה על פסוק כדכתי ויהיונו
 דכתיב אכן הוה היא באנוש כלומר
 לפום מאו דאית ברעותא דכר נש הכי
 מחזיק ליה נשמת שדו תכוס כלומר
 אעפ"י כן האו דמסרשי קושטא איהו
 ואיבעו דיכונון יתוה על קרא דכתיב
 דהיינו דכתיב וכיד הנביאים ארמה
 כלומר אע"ג דחזו בקנת נביאי רלא
 הוה בלשון נח ואוף דאיהו באורח
 משלים כגון נכואת זכריה לאז מוכיה
 הוא דאנא חזון הרבעי אלא מאי
 דסלק בדמיונא דכיוא אש הך משל

טמאיו לא דלא מתמי כב ער סתמור
 סדרה שתיתאם כלו וכעין שתבאר
 למכרע כל סדרה שתיתא יתחוי לגמרי
 זכר תבמור למכרע כל סדרה שתיתאם
 אליף לך שמה דכרונתא שתדכר כל
 מתניתא לחוד שתהדר יתהון זמא
 יהא בורחא ובהחיא שמה כל מה
 דתבמור אפילו זמנה יהא תכור באלו
 גמרת כמה זמנך ולימודך יהא סגור
 וסגור בפך והא בגן זכותא דהני
 מתגיתא מתכבא כך ונסיקא לך
 כשיקון דרתימו וממסובא לך חושא
 דחסד דאברהם ופוק חוי מאי אהביות
 ולא דרגא סליקת לאתמללא בפומך
 כמו דמליכא כך ואוכך לאתוקר בארץ
 ישראל כרביס לקדשא שמי כפרהסאי
 ותיסק לשלתא לרעוא על מרכוי
 ויסק רותך כקטורת כוסמך קדמאי
 ואפכך יהא צבור זמונה על רטון מעכמי
 ואוכך לגמור חיבורא דילך לאהרא
 ביה עני כל ישראל דהא כל עמין חכמי
 כבוטוס ומסכילים ישאכון מחכור דילך
 דאקריא בית יוסף וריוון מדשן ביתך
 ופוט משינותך חונה הכמות בחון
 תרונה ושמדך יוכר כבתי כנסיות ובתי
 מדרשו וכל עמי שיזכרוך כבי המדרש
 ועלה רוח אשך כקטורת כוסמין
 ופוק חוי מאי ארביקת ולמחי תוכה
 לקדשא שמי כרביס כך שלמה
 בחיריזכה דאתקרו מלכו דארמשה
 משש רכות עלאה וסלק לרעוא על
 מדכמי והכ תסתלק את ותלך ותנוח
 ונר והא אבא משנה דמללא בפומך
 הא אבא כשיקבא לך כשיקון דרתימו הא

אבא עחקא לך הא אבא דאת ותב
 ריסק כטולא דגרפאי דרבי עלך וסדרך
 עלי ויני עלך ויניך עלי לא חתמי מיך
 ולא תתבי מנאי לא בעלמא דין ולא
 בעלמא דאתי הא על דתסתלק לעלתא
 קדמאי תתעלה ותתהדר ותתעטר
 ותשתעשע עם צדיקין בגן עדן בכורסי
 יקרא דתתקבא לך ככמה אכנין יקרוך
 ומרגלין ותשתעשע במילין יקרוך
 ועלאין דתרכק עם צדיקיא כרגא
 דרוין דמארו עלמ דליית ענוא וכיסופ
 דעלמא כו האי זכיה מדי חדש כחדש
 ומדי שב כשכתו יבא כל כשר להשתת
 לפני לכן אתתקף לעראה מיך כל
 הבאין וכיסופין דעלמא ואיך בטל מיך
 כל ההרוין דמעילי כלכך סמא וכחש
 ויזכר ובהכי תסתלק במילוקין עלאין
 ותוכה לכל מאי דאמרית וכי היכי דלא
 ליהוי דבורא קביא מדת הא אבא
 מגלי לך רוא ררוין ומרגינתא
 טבא דאית בירי בין איך מרגאניתן
 הא אבא מסד יתיה לך והלא הוא כרגא
 דמשה דכתיב וימת משה ויקבור אותו
 בגו וגו דאיכא למירק מאי וימת משה
 וגו ותו מאי רבותא דלא ידע איש
 את קבורתו ותו מאי טעמא אתמר
 במשה קבורה ולא באהרן אלא דחזל
 אמרו דאל עלה למטה ועלה פשט
 ירך ופכע זכו דמחי דלא אתקבר לא
 דמונע הכי כמערתי ותו מאי
 כערכות מואב ותו מאי מול בית פיעור
 ורוא דמלתא תלי במאי דמשה לא
 עלה ולא ככנס בא לא גופיה ולא
 גרמיה ויהכו טעמים משוס דכחיו

לקבל חר ובנין דאסתל' בסליון עלאה
 ככ אהדרדד גופיה ברורא וזכיה דגופי'
 אמם אסתלק לעילא בסליוקא עלאה
 טובא יוהא איתלך למסקל ק' מהנדך
 דאתמר עליה שבעשה בשרו כידודי אש
 ולפידו אש למימר דאזדוך גופיה אמם
 וכש גופיה דמשה אלא דגופיה דמשה
 אסתלק יתיר דהא כגוונא דאליהו
 אתמר דסליק בסערה דתנין ס' יתיר
 מיכה ולהכי עביר שלחן בעמיה דהוה
 נחית ומתלבש בית' אבל משה לא
 עביר שלחן משום דגופיה אסתלק
 לעילא בדרגא דדריק דכי היכי דהוה
 נסיב עמיה עצמות ווסף ה"ל ווסף
 דאיהו רזא דדריק נסיב לגופי' בדרגא
 דיליה והיינו ווימת שם ברזא דויתעב
 עמו שם' משה עבד ה' כלומר
 דאסתלק גופיה בדרגא דדריק דאקרי
 עבד ה' ברזא דכי עבד נאמן קראת
 לו כליל תפארת בראשו נתת דאתמר
 על צדיק' על פי ה' כלומר דאסתלק
 גופיה בדרגא דקאים לעילא מן פי ה'
 דהא פי ה' היינו כ"ל ודרגא דלעילא
 מיכה היינו צדיק' בערבות מואב
 כלומר בניהו דהוה דרגא מתבר
 תוקפא דהנך סטרו דרמיזין במואב
 והיינו ערבות מואב דמשה יתהון
 ערבה ושוחה ויסקור אותי בני כלום
 גופיה דאסתלק בדרגא דדריק מתמן
 אסתלק בבינה דאקרי גי ברזא דכל גי
 ינשא מול בית פעור כלומר דשאר
 גופין מנחין יתהון בקבדא אקרי בית
 פעור בגין דתמן מתהון רמין ותלעם
 ומפערין מתיהו דקרעין תכריכיות

הוה בעלה דמטרוניתא בנופא דאדריק
 ועקב כתר מותו ורזא דמלתא דמשה
 הוה בטורא מ' יום לחם לא אכל ומים
 לא שתה ורזא משום דיערת הולד הוה
 כמ' יום משום הכי עבד תמן מ' יום
 לזכרא נפשא ולתעל' בעליוויא רברב'
 לינקה מזיו עלאה ככ' וימין כמו יצירת
 הולד ומשום ההוא נהידותא אנהירו
 אנפיו וקרן עור פניו עד דלא יכלו
 לבשת איו דהוה דמי לאספקלרי דנהרא
 דלית מאן דיכול לאסתכלא ביה ואז
 נתן על פניו מסוה ברזא דאספקלריא
 דנהרא והאי רמזו לרזא דראהו שאינו
 כדאי להשתמש בו ונכונו לדריקים וכו'
 ומשום הכי שברי לחות היו מונחים
 בארון' והא משה עמד בהר כהאי
 גוונא ג' ומנין מ' יום לקבל ג' גלגולין
 דרמיזין במשה משה שת ה"ל ואע"ג
 דסדרא דאתון בשמיה מהנך מסדר
 גלגוליי האי הוה ברזא דאתון מסדרין
 לעיל בסדרא דתש"ק ונפקו לעלמא
 בסדרא דא"ב ג' והא אולפתך
 דמחבורא דרוחא בנופא מתהוה נפשא
 והוה נפשא הוי רוחא לגופא דגלגולא
 תניינא ומחבורא דנפשא עם ההוא
 גופא מתהוה נפשא אחרא והוה נפשא
 הוי רוחא לגלגולא תליתאה ועם נפשא
 דמתהוה מחבורא תליתאה הא אינון
 ג' נפשין ומ' הוה קאים בטורא לזכרא
 כולהו ג' נפשין דיליה ג' וימנין מ' יום
 לסלקא לון בדרגין עלמין והא בכלהו
 פון קב וימין ולקבלהון חיה קב שנין
 למרמז על שלימותא דיליה והא אינון
 דמיזין ל"ב גלגולו אלכסון עשר שנין

שיר השירים

דמליקו דיליה עד האם הזה כלומר
 זכאי סליקו עלאה דמסתל כיה דאיהו
 צדיק וצדיק הא ידיע דמליק עד כתר
 ברזא דמוסף דרמיו לצדיק
 ואמרוין בו כתר וכו'
 ואתה שלום
 וכו' :

ואוף אכלין בשרוהו ושתין דמיוהו
 ומגורין גידהון עד דמפערין גרמיהון
 והשתא קאמר קרא מול בית פעור
 כלומ חלף דשאר גופייה דמנחין יתהון
 בבית פעור דאיהו קברא גופא
 דמשה נתקבר ואגניז בניא דהוא כינה
 בננוכא דלא יכיל איניס לאדבקא דרנא

שיר השירים

כי ג' ספירו' הס דין גבורה הוד מלכות
 וג' הס רחמים חכמה נצח יסוד ואלו
 הספירות נרדף להרחיק מהם הקליפות
 אבל תפאר אין נורף כי אין להם עסק
 סביבו כי הוא בריח היתוכן אין שטן
 ואין פבע רע ועכ' אנו אומרים ששה
 פעמי' פסו זה להכריז כחות המקטרגי'
 מהו ספירות הכו' וכל זה בכ"י תתאה
 דאלו בכ"י עלאה ובספירות שעליה אין
 שום דבר חוכון יכול לגשת שם כי שם
 בתי גוואוי ועל דין ברכת הלכנה אנו
 מייחדים כ"י תתאה בספירות עליונות
 ועקר ייחוד זה הוא במוצאי שבת כי
 בשבת הין טרף לייחוד זה כי כבר היא
 קיימת בשבתות וכו' ובמ"ס שכחות
 קיימות מתעוררים אז אנו מסיירים
 אותה

ביום ו' לסיון כי ענה כמות
 אהבה שאוהב הקב"ה
 את ברוותיו שכש שהמו פורסת כנשיה
 על כל באי עולם כך רחמיו של הקב"ה
 הם על כל העול איס לא נעדר אז ירצה
 שכשם שהמו פעמים בא פעמי' מתעכב
 כך אהב כני אדם להקב"ה היא לפעמי'
 ואחכ מבטל אותה ה' נהר ואחר כך
 חוזרת:
עור בו ביום בחצי היום תפול
 עליה חמתה ופחד ג' פעמים
 ישר וג' הפוך אומרים אותו בברכת
 הלכנה הישר מורה על הרחמי' וההפוך
 על הדין כי אנו באים לכלול כ"י תתאה
 בשבעה ספירות שעליה להכחית כ"י
 המקטרגי' הסוככים אותה וכבר ידעת

ואתה ממנה ומיוחדים אותה בספירות
 עליונות וסיומן זה יהיה בדרך בחדש
 שתברכו ברכת הלכנה במשׁ תמצאו
 הנלמה וכשתתבסה ותתעלם ולא יוכלו
 לבדך אותו החדש לא יהא מוצלח ודוק
 ותשכח ואין מברכים עד שיעבור ז'
 ימים לפי שכחות חיוביות מתדבקים
 בכ' תתאה בהתחדושה ולכן צריך
 לעבור עליה ז' ימים רמז לז' ימי בראשית
 ועי' כך הם מתחדדים ממנה וממ' עדין
 בשארים סביבה וכשבאים ישראל
 ומברכים ברכת הלכנה אז פונים
 והולכים וספו תמו כי בהתייחד כ'
 תתאה בספירו שעליה עי' ברכ' הלכנה
 אינם יכולים לנשתאלות ואם היו
 מברכים בה קודם ז' ימים שעדין כחות
 חיוביות דבקים בה לא היה כח אנו
 להפרידם ונמצא שהיונו מייחדו אותה
 עם הספירות עליונות בעוד חיובנות
 דבקים בה והיו מערכים קרש בחול'
 ועכ' כתב המגיד כי עת החיבור הוא
 מוז' כחדש עד חצי החדש כי אשר תהר
 אמו ממנו משם ואילך יהיו ימיו מכאובי'
 כי חסרון הלכנה מורה על כן' וכן
 בז' ימים הראשונים שכח החיובנים
 דבקים בה ואם והיה אור הלכנה וגו'
 שהרטון בו כי אור הלכנה שהיא כנסת
 ישראל תתאה תתעלה ותאיר באור
 החמה שהיא תת' דירה ואור החמה
 דירה יהיה שבעתים כלומ' בעת שיצברו
 ז' ימים הראשונים ובאז' הת' השניים כי
 כחות חיוביות ספו תמו וזה יהיה כיום
 חבוש ה' וגו' והכר ידעת כי כ'
 תתאה נקראת עם וכבוד ועל ייחודה

ודכוקה עם ספירות שעליה אומ' כיום
 חבוש מלשון ויחבוש את חמורו כי כ'
 תתאה נחבשה ונדרבכת עם ספירות
 שעליה ומחן מכתו ירפא העניים
 המברילים כד' סכותה בענין וגומר'
 שהם כ' תתאה הנרמות כתפלה של יד
 ואותם העניים מברילים דוגמת מכה
 בכשר ארס שהיא עושה פירוק חיבור
 ולכן אמ' כי זה השלימו יהיה ביו שמחן
 מכתו וגו' כי הכחות ההם יספו ויתמו
 כי ירפא המחן ההוא על ידם ולא יהיה
 רק ייחוד גמור:

ובתוך הסקדמות שמסרתני לך תבין
 מאמ' הזוהר שהביא הר' יצחקני
 בענין משה ושתין רבו דארכקו ביוכלא
 משכ' ביעקב כי אי' רומות לכ' תתאה
 ולכן נכנס שם יעקב בגוף כי מקום
 אחיותו בכ' תתאה אבל משה בחיו
 עלה למעלה מכ' תתאה ועלה ונדבק
 בספירו עליון וכשנסתלק מן העולם
 בדבק ביוכלא עלאה דספירות עליון
 עם ס' רבוא דיליה דאיונו רוא דיוכלא
 ולכן לא נפטור בא' וגם לא הוליכו
 עבמותיו לפי שאם כן היה לכנסת
 ישראל תתאה אחיזה בו מאחר שהוא
 קבור בארץ ישראל המיוחדת לה לכן
 נפטור בחונה לארץ להורות שהוא
 מתעלה למעלה ממנה ומתדבק
 ביוכל העליון ואין בגופו
 ולעבמותיו שום
 שור בעול'
 ובכן ואתה
 שלום:

אור

ליום שבת לניסן ה' עמך
 ובומר והא איכא למורק
 בקרה דיתן ה' את האשה הבאה אל
 ביתך ובו אמאי אמ' ותן ה' ותן מאי את
 האשה ותן מאי הבאה אל ביתך - ואזק
 ד' אמור מפרשייא דמשום דהוה מחזי
 בפרזנותא מאי דאחא למרגלותו מה
 אמרו הכי עוד איכא במילתא ותן מאי
 כרחל וכלאה ותן מאי אשר בנו שתיהן
 ותן מאי את בית ישראל ותן אמאי הקרי'
 רחל ללאה ותן מאי ועשה חיל וקר' שם
 ותן מאי אפרתא מאי בית לחם והלא
 תרווייהו שמהן דחד קרתא ניכחו'
 ותן מאי ויהי ביתך כבית פרץ ואמאי
 שבק זרע והוה למומר כבית פרץ
 זורח ותן מאי אשר ילדה תמר ליהודה
 ותן מאי מן הזרע אשר יתן ה' לך ותן
 מאי מן הנערה הזאת :
 ונתרץ ברך פטט ובתי ברך
 סוד והא איכא למימר
 דמשום דרות הוה כעין יבמה והיבמה

הולכת אחר היבם זאם כן מחזי כאלו
 לא הוה דעחיה למנסבה לולי דהיא
 אהדרת אבתריה ומחזי כאלו בניה
 בני ברזשת הלכ מסו הכי אמרו האשה
 הבאה אל ביתך דלשם שמום הוה יתן
 ה' דתתא סיועא דהקב' בהדויהו'
 כרחל וכלח דנפקו מניהו מלכין מהל
 נפקו יוסף ויהושע ודדעון ושאול
 ויהוא ומלכים אחרים ומלאה נפקא
 מלכות בית דוד אשר בנו שתיהן
 דכיונא דמלכות בית ישראל אתבני
 מתרוייהו זמאן דאיהו מיוחס הוה
 מקרי אפרת ומשום הכי קאמר דבין
 המיוחסים הנקראים אפרתים ועשה
 חויל ובין שאר עמא הנקרא' בית לחם
 יקרא שם' ויהי ביתך כבית פרץ
 דמנייהו כפיך מלכות
 בית דוד ולא
 בזרח דלא
 עב'
 מאתתי :

שמואל ב סי י

אור

לכ' אדר א' בהפכת שבת
 חזק וכתחוק בעד עמינו
 עבו' מאי עמינו זמאי ערי' אלהינו ומאי
 חזק וכתחוק כ פעמים חזוק' אלא עמינו
 הם ספרות העליונות וערי אלהינו

הם היכלות כנסת ישראל שהם
 מכונות כבוד העליונות וזהו שאמר
 אלהינו שהוה דמוז על כנסת ישראל
 בכתוב כזוהר וכשהפגם מגיע לכנסת
 ישראל כלכר הספרות העליונות עומדות
 ומנילות

בקנת שכזע זה שתמיד היית עוסק
 בתורה בשקידה עצומה וכשהיית קם
 מעל הספר תמיד היית מהרהר בדת
 בין בעת האוכל בין בשאר השעות לא
 כפרדת מן התורה אפי' רבע א' ואם כס
 תעשה כל יומך להיות לכך כלי משכן
 לתורה תמיד בלי הפסק וגם תזהר מן
 היין ולא תשתה כי אם מעט ומוזג
 יסירו הכגדים הצואים מעליך והלכש
 אותך מחלצות לנפש מעטיפה לרוח
 שהרוכים לנשמה כי היין משכן סג
 הרשע וכהתרחק ממנו ובהשים לכת
 קן ומשכן לתורה תבספ אותו תחיתך
 לכן חזק וכתחזק בכל אשר דברתי לך
 ואזכך לעלות להר הנבי ושם אתן את
 דודי לך ואשרך כעזא וטוב לך לעזב
 אם תשמע לדברי וסוד העזא והעזב
 מסוד עמינו וערי אלהינו חרענו ואתה
 שלום וכל אשר לך שלום :

ישעיה ס"ב

אור ליום ו' יז לשכט גפשי אוייתך
 כלילה וגו' אמר לי אוייתך
 מבעי ליה ותן אמאי כלילה ולא ביו ותג
 מאי אף רוחי והא רוחא עדיף מכפשא
 והיכי מייתי לי באף ותן אמאי גבי גפש
 אמ כלילה וגבי רוח אמר אשחרוך ותג
 מאי כאשר משפטיך לארץ וגו' מה עכין
 זה לרושא קררא אבל רזא דמלת דבר
 כש כליל לביה מפשא ממילי דעלמ' ומיית
 למילי דאורוייתא דמשום הכי און היכא
 על תורה אלא כלילה אבל ביום לא
 יכיל לפגאח לבי הכי והאי איהו לפגאח

למחלות אבל אם ח' היה מביע למעלה
 לא היה העולם יכול להתקיים ואותה
 המלחמה הייתה למעלה ולמטה דוגמת
 מלחמת עמלק לכך חלק יואב לישראל
 לב מחנות הא רמז לעמינו והב רמז
 לערי אלהינו ואמר לאכופי אחיו אם
 תחזק ארם ממני וגו' ולא אם אחיחזקו
 על שמינו לפי שהוא נאכע שאפילו היו
 כובעים בעמינו וזה דבר שאי אפשר
 כמו שקדם והם חזק וכתחזק ב' מיני
 חזוקים א' בכל מחנה זא' כנגד עינינו
 זא' כנגד ערי אלהינו והם אם תחזק
 ארם ממני וגו' כלומר אותו מחנה
 שיחזקו עליו יתברר שהוא רמז לערי
 אלהינו ואז יבא המחנה הב' שהוא רמז
 לעמינו זיוש' לערי אלהינו והם יעקב
 אבינו ע"ה שחלק נשיו וילריו לב' מחנות
 כפי הדרך המוכר והם אם יבא עשו אל
 המוכר הא' והכחה שאותו מחנה יתברר
 שהוא רמז לערי אלהינו זהו המחנה
 הא' לפלטה עכ"פ כי אי אפשר לו לעשו
 לנגוע בו לפי שהוא רמז לעמינו והם
 אם יבא עשו וגו' אלו אחינו שכדרום
 זהו המחנה וגו' אלו אחינו וגו' כי אינם
 גוורים כב' מקומו יחד שא"כ היה הפגם
 כובע לעמינו ולערי אלהינו והא' כמו
 שקדם אחי אבי הוא המדברת עמך
 כשמתך לא הכעש ולא הרוח לא הנשא
 בעצמה והלא אם פסקה כבואה מישראל
 ימך לא פסקה כי בכל פעם אחי בא
 אליך להדריךך בדרך זו תלך ועתה
 אתה ידעת את אשר עותה וגם לימים
 יראשונים ככל אשר דבר האיש ההוא
 ועתה טוב אל ה' אלהיך כאשר עשית

דריגין דלקבליהוּן טו מעלות היורדות
 מעזרת ישראל לעזרת נשים ולקבליהוּן
 טו סיר המעלות והאי איהו רזא דאמ
 לחוקים להשיב כל המעלות אשר ירדה
 במעלות אחו כלומר דכחובי אחו
 אתחשיכו הני מעלות וכזכות דחוקים
 אתהדרו ובסופא דאינון מעלות אינון
 חיון קדישין וספיון דמטרוכיתא על
 ראשיהוּן לעילא בד"א והרקיע אשר על
 ראשי החיות כעין הקרח הנורא וגו'
 דקרח היינו חסד ונורא היינו תפארת
 והיינו רזא דאח"ל ד' פלוני ירד למרכב
 משום דנחתין בתוך המעלות ומתנון
 מסתלקין למדע בספיון דאינון לעילא
 מראשיהוּן ולקבל הווא כתוב יאות
 למימר בכל יומא זה השער לה' וגו'
 פעמים ישר ושלשה פעמים הפוך :

ראויה גסה אבל רוח דאיהו דקיק אפי'
 כיוס איהו מפנא וכד איהו שרי בכר
 נש לא מכעיה כד מטי ולא מטי אלא
 אפילו כד איהו בקרבו של אדם לכיה
 ואפילו נפסיה דבר נש מפנא והיינו אף
 רוחי וגו' כלומר כד רוחי בקרבי אף
 נפשי אשחרך כלומר אפילו בשחר אנא
 מפנא לפולחך וקאמר תדע דכן
 הוא דהא כד משפט דאיהו תפארת
 מתחבר עם ארץ דאיהו מלכות נרק
 דאיהו מלכות דאתקרייא דרקה כד
 איהו בלחודאה כד מתחברא בתפארת
 דמתקרייא דרק לשון זכר ומינה ממשיך
 סוזכא לעלמין כלהו והיינו למדו יושבי
 תבל והבא כמו כד מתחברן נפש ברוח
 מתעלייא נפש ואפי' כיוס יוכל לפנאה
 לכיה לפולחנא דקב"ה והכו אבעי ליה
 למעבר לפנאה לכך תדיר לרמתי
 ולהרהר תדיר במשניות אמנאך

אור

ליום א' של ראש השנה חלמתי
 שהי' ליל מוצאי יום הכפורי'
 ולא הייתי נוכד שאמרנו כיוס סדר
 עבודה ולא ידנו ה' שם טוב אדרוטל
 והייתי נפלא על הרבר והייתי אומר
 כלכי שמא ישכתי בעוד שהקהל היו
 אומרים ואח"כ מזכרתי שלא התפללנו
 תפלת נעילה והייתי משתדל שנחזור
 להתקבץ כדי שנתפלל תפלת נעילה
 והייתי אומ כלכי שאעפ"י שחשכה עדין
 עת הוא לתפלת נעילה ובין כך ובין כך
 כנערתו משכתי ושכיתו משניות ואח"כ
 כאמר לי חזק וגו' והלא יומא קדישא
 האילין דבהוּן קב"ה יתיב על כורסייא
 דרוכא למידן עלמין כלהו ומשגח בכל
 חד וחד בפרטי' המוניא במספר נבאם

בחוז אשקך נשקין דרחישו כד"א ישקני
 מנשקות פיוס' גם לא יכוזו לי כלומר
 דכד בר נש אויל ומהרהר בשוק חשבין
 בני נשא דאיהו שטיא כד תהרהר
 במילי דאורויותא גם לא יכוזו לי והא
 אתינא לאודעותך מילין סתימין דקב"ה
 וכל בני מתכתא שדרוני לאודעותך
 הלא לך למנדע דתיב אית ככו' דאקרי
 נתיב הנאכר דסחח ליה סטרוין אחרטין
 ואיהו דקיק ומשום הכי אקרי נתיב וכד
 וכי למיעאל ביה איהו רחב טוכא
 ואיקרי אורח ומתמן מסתלק עד תת'
 דאקרי יוס כד"א ואורח דקיקים כאור
 גונה הולך ואור עד ככון היום וכד
 עיילין בההוא נתיב נחתין לתתא טו

וזו לפירש דקרא משום דקדמאי סברי
 דקכ"ה לא משגח בפרטויי והוון מתפלגין
 בתרי כתות בטעמא דמלתא כת אחת
 הוה אמרה דטעמא דזילא ליה מילתא
 זכת אחרת הוה אמרה דטעמא דטרוחא
 ליה מילתא זכאיאה אתא למסתר מלייהו
 עאתי דאיה מסכבייא דאינון סביאין
 בלא חושבן וקכ"ה משיק להו בכל ליליא
 באמסר זמסדר לכל חדא דוכתא דאי
 לא הוה עביר הכי הוון מטשטשי עלמא
 במא דיריע בחכמת התכונה זיהינו
 דתקון דכנן זמסדר אתהככבים
 במשמרותיהם ברקיע כלומר דככל
 ליליא מסדר לכל חדא זמסדר דוכתא
 זיהינו דאמר לכלם בשם יקרא כלומר
 לכל חדא זמסדר בשם יקרא ולא סגי
 ליה למיקס לריוו חילין דליהוקן
 עמשהתא בטלי להו טעמי דהק תרי
 כתות דכל ככב זככ הוי כמו כל איש
 זאיס זכיון דחוינן דלכל ככב זככ
 קארי בשמא ולא זילא ליה ולא טרוחא
 ליה מלתא זמסגח אשתמודע זמשגח
 בכל איש זאיס ולא זילא ולא טרוחא ליה
 מלתא זיהינו דאמר מרוכ אוזיס כלומ'
 שאי דהוון סברי הק דזילותא זאיס
 לאשגחא בפרטויא דאזיס לייט דזילת
 הוה דהא שאן דאיסו אוזין איסו עלוב
 זמוולול זהק מאן דאתון סכרין דאיסו
 זילותא ליה לאו הכי אלא ארריכא איסו
 גדולה דיליה דכל מקום דמטנו גדולתו
 של הקכ"ה תמן מנינו ענותנותו והיינו
 דקאמר מרוכ מלשון רבי המלך כלומר
 היינו דכנות וגדול דיליה ולקבל אינון
 דהוון אמרי דטעמא משום דטרוחא ליה

מילתא אמר ואמין כח כלומ' הא אתתו
 דכל ככב קארי ליה בטס בלילא ולא
 ייעף ולא יעב זמסגח אשתמודע דהכ
 נמי משגח בפרטויי והיינו דקאת איס
 לא נערר כלומ' הא אתברר דמאי דהוון
 סכרי הק דלא משגח לא בכללי ליתת
 אלא באיסיס דהיינו בפרטויי בכל חד
 זחד משגח ולא נערר שום חד מפרטוי'
 דלא ישגח בכל עובדי בפרטותא זמסג
 כיומא קריס' הרה כל באי עול עוברין
 לפניו ככני מרוך פנאמר הינור זחד
 לבס המכין את כל מעשיהם כלומר
 משו' דקכ"ה יגד לביה בכלסו איסו כייל
 לאשגחא בכל עובדיהון בפרטותא
 זמיותי דאיה ממלכא דאית ליה חילא
 רכא דלומאין נבח ליה מלכא דאית ליה
 חילא זעור זכן מבורה דלומאין נבח
 ליה חלשא זיהינו דמקך ליה אין המלך
 מושע ברוב חיל זנקט גבי מלכא מושע
 ולא נקט מלט בדנקט גבי גבור משום
 דמלכ' על הרוב לא מתביר לבמה דהא
 כולי עלמא אשגחותא דליהוקן למסר
 ליה אכל כד נחנן ליה בקרבא זאיסו
 נמלט בגוברין זערין ומשום הכי
 נקיס בים מושע:

זחא על חלמא דחיות אית לך
 לאתעבא זומא דין קדישא
 זלאשלא ליה זמסגח זמסגח זמסגח
 אשתחוי לך כהאי זומא חלמא דאיוב
 לך למינס עליה זמסגח זלא אשלימת ליה
 זחילו הית משלים ליה זחיות זס נמי
 באירך שנין זומא קמא דרמש השנה
 לא הוה עבר עלך מה דעבר להן
 זומא קדישא דין מוס קמיס מארך

ישעיה

עהכי תגום תדיר כל יומא קמא דר"ה
 ורזא דמילתא משום דיומא קמא רמז
 לבכורה איבעי ליה לכר נש למימסר
 בפשיה ליה דוגמת עקידת יצחק וכהכי
 משתביך תוקפא דדינא והכי תבוין
 אתי אכל ביומא תנייבא לא אכע
 למינש משום דאיהו רמז למלכו ואיהו
 עלמא דמיכלא להכי אכע למיהב ליה
 חולקא וכתומא דתגום ביומא קדיש
 הדיון תוכה למיהו נך בר דכר כהאי
 שתא מהאי אתתא כשרה דלך והא
 אוכך למיעל להר קדיש ותלמוד ותלמוד
 וכו' ותתוקר ותיסק לרעוא על רעותא
 במדכתי ואזדהר מלאתעגא במידי
 דהאי עלמא ומלאכתאם במילולא דלא
 צורכא כמא דאמור על רבי דלא שח
 שיחה בטלה כל ימיו הכי אכע למיהו
 כל בר נש על האי אתמר ואין יתרון
 לבעל הלשון דהא מפסיד ומניה ונפשיה
 בההוא מילולא דכדי ולא מסקא מידי
 לכן אזדהר מיניה טובא וכן אזדהר
 מלאתהכא ומלאתעגא בשום תפנוקא
 ועגוגא בעול ותדבק בדחלתו וכיראתי
 וכאורייתו וכמשינותו ולא יעדון מפומ'
 ולכך אפילו דבעא ועביד דתגמור סדר
 טהרות מקמי יום הכפורים וטוב לך
 ואתה שלום ;

אור יום ב' של ד"ה חוק וגו' הא רזא
 דתקיעתא ביומא קדישא
 האילין לכסומי דינא דבכורה ומלכות
 נהא מעקרא דלא הוו עכדי אלף יומא
 קמא משום דכסיומו דגבור הוה וכתב
 דאיתתק דינא בגין חובא דכני נשא
 אכע לכסומי נמי למלכות ומשום הכי

התקינו שיהיו עושין אפילו כא' שני
 ימים טובים של ראש השנה והא
 רזא דתקיעא דראש השנה דשופר לא
 בקרן פרה וכו' משו' דשופר אתי לכסומי
 דינא ואכע דיתבסם במידי דרחמי
 ולא במידי דינא ושור ופרה רמזי
 דינא ומ' קריניהם פסולים ותגא נקט
 פרה משום דאיהו רמזא דינא רפוא
 ואפילו הכי קרנה פסולה וכ' קרן
 השור רמזי דינא קשיא וקרני כל
 שאר בעירן דכוין כשרים אעפי' שאינם
 חללים ודלא כמפרשים דפסלי להקך
 שאין קרני חלול דליכא אלא כולהו
 כשרים נינהו בר מתקן שור ופרה

ועזים אע" דמחזי דרות מסאב' אתחזי
 בהו קרני כשר כדקאמ' בזהר קדישא
 דמכל מקו דכוין אינון משום דמתעבר
 מנייהו דלא מדביק בהו ומ' מנה
 בשל כבשים משום דרמזו לתפארת
 ומנה בכסוף למרמו לכ"ו והא רישא
 דתוקע רמזי לתלת עלאי ושופר רמזי
 לג'ו ומשך הו'ו וספירן דתליין בהו
 וכפיתתא דיליה רמזי לכ"ו ותוקע
 בטיס ברוחא דשופר כפה גר דיליה
 ונפיק קלה כפה רחב דיליה ומשתמע
 לכני נשא רמו לבינה דבטשא ברוחא
 וילהי כתפארת כחשאי ומתפארת נביר
 לכ"ו ומינה נפיק ומתחזי ומשתמע
 נבירותא דשפעא דכולהו עלמין ותע
 הא הכא רמז לג' יסודין דהא תקיעתא
 הוי ברוחא ואיהו חמים לקבל אשא
 ונפק מיניה רוקא דשומא דרמזי למיח
 ושופר איהו מנא דכלהו ורמזי לעפרא
 דאיהו מנא דכלהו והא טבדיט אינון
 דרמזי

דרמיו לגבורה ותרועה רמיו לכי
 זכרשא מחכרין שכרים לתרועה
 ומבסמין להו בתקיע' לפניה ולאחריה
 וכתר הכי עבדין תשת' לבסמא לגבור'
 בפני עצמה וכתר הכי עבדין תלת'
 לבסמא לכ' בפני עצמה והא לא שריין
 לבסמא כל חדא בפני עצמה וכתר הכי
 כבסם תרנוויהו כחדא משום דאי הוה
 שריין לבסמא לכל חדא בפני עצמה בעוד
 דהויין עסוקי' בחדא הוויא אודך מחזוי'
 תוקפא דרינא ומש' הכי בריש' מבסמין
 לתרנוויהו כחד' ולכתר לכל חדא באפני
 כפשא ועבדין כל סומן תלת זמנין
 משום דהכי אצטרך משום דבזימנא
 קמא מטפי קצת שלהובא ובתגיינא
 מטפי ולא מטפי ובתליתאה מבסם
 תקיעתא דמיושב הוו כאלכות תתאה
 דלין דהא כל שקלא וכל טרייא בה סוי
 ובתקיעת דמעמד מחכרין לה לעילא
 ומשום הכי הוו מעמד ומשום הכי נמי
 לא עבדין כל סומן לא חדא זמנא משום
 דספירן עלאי רמיוזא בעלמא סגי לן

כלומר משום דקליפין גרמיון לכני נשא
 למיחב עביד קבה כמה פעלות משניין
 דא מן דא למיה אבר טב להאי ולא עכשא
 להאי אבל כההוא זמנא דיתעברון
 קליפין מלאה הארץ דעה את ה' ולא
 יהון חובי ושתבח דלא יהא לי למעבר
 אלא עובדא חדא עם כל בני עלמא
 וחינו ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו
 אחד * וכתר הכי אמרינן קמיה דאוף
 דלא יהון ברינא עבדין טבין ידכר
 לדרין קדמאין דלא הוו להו זכיון ואפי'
 הכי לא שצי יתהון והכי נמו יעביד
 עמנא' ואמרינן ויוכור אלהים את נח
 ואת כל החיה וגו' לומר דאי לא חזינן
 למיחס עלנא ככני נשא לפחות יחוס
 עלנא כרחם על ההיא חיה ובהמה *
 וכההוא חכמא דאמר פרנסני כעורב
 וככלב * ותו משמע מקרא דבגין
 דהוו בטולא דתיבה אשתויבו ואנן נמי
 כיון דמתקריבין למיתב בטולא
 דתיבותא אכעי לך לחיוסא עלן *

ותו מדכרינן דרי קדמאי למימר אף
 על גב דלית לן זכוון הא כדרין קדמאי
 הוו כמה דקיי וחסידי וזכותהון יגן
 עלנא ומדכרינן דרי בתראי למימר
 דאוף דלא יהא לן זכוון דרי בתראי
 דלית בהון כמה דעתידין למהוי
 זכיון יגן עלן זכותהון * וכתר הכי
 אמרינן שופרות למימר אף על גב דלא
 יהא לן זכוון חוס עלן בזכות דקבילנא
 אזריותא ואמיכא בעלה וכשמע * ותו
 מדכרינן זמנא דבאולה דיתקע בשופר
 גדול * והא חזון רמיון לתלת
 עלאי מלכות דכע' דאיהו מלכא על

כונתו במאכל ומשתה ודבור לשם
 שמי ושקין לאכול כל שיעור כדו לשכר
 המרה הנזכרת ומרגוש אותה האדם
 בעת שהוא נס' עוד זכוי ללאור ככל
 יום המטות התענות לו ערקו בבקר
 וכו' בערב בגדה שמים במזל שכל
 שבוע אלמוד ריכס והבית מהס לאור
 כיום שבת לנמד שכל יום והוא קודם
 סעודת הבקר וקודם סעודת הערב
 וגם חס וביה תענות ופיה סנימו קודם
 עשות כל דבר ואפה שלום :

פסוק ב'

אור

ליום יא לארץ ב שוק ואמת
 כיה אלהיה עוף בכל אשר
 אתה עושה וכל אשר אתה עוש ומעשה
 המלות הלא בזכות המטות שאתה
 משה כתעלות והנני המדברת עמך
 המטה בו אעש' שצדן לא גמלת את
 כלם ביון שלמדת הוב סהר קדשי בכל
 עת שאתה קורא בו סרי אתה כמקורב
 זכחים ועולות לפני בבית המקדש
 ואתה מתחבק עם כל המטה והיא עמך
 והיוני אומרת לך נאי נא לקראתי
 אחותי העיתי וכו' חשקתך ואוהבתך
 וכעת תלמוד סדר טהרות ינאו מים
 חיים מלובן העליון דרך הכובות הסכה
 ובה יוצא מעדן לאסון את הגן לטהר
 אותך מכל טומאותך הלא ידעת חס
 לא שמעת אלהי עולם ה וגומ' איכא
 למכעו מאי לא יעף ולא ינע וכי עייפות
 ויגיעה שיק' בקכה הלא הכי קאמר לא
 יעף את אחרים ולא ינע את אחרים
 כלומר שעיפות הוא אדם שהוא שלא
 תבואהו דעה וכמא דאת אומר עייפה

כלא זכרונות לחמיה דאית בה
 תפיסו קנת ולא טובא אלא כעין זכר
 בעלמא שופרות לבונה דאיהו שופר
 גדול ותו רמזי לג' חמצעיו מלכות
 לחסד דאיהו רישא לג' ספירות הבנין
 זכרונות לגבוג ההא מאן דאיהו גבול
 גבולין דליה נזכרים בעולם שופרות
 לתת ההא איהו המז לשופר כדאמרין
 ותו רמזו לתלת בתרא נח סוד יסוד
 מלכות לנח ההא תמן איהו מלכות
 שאול והיונו דאל' שמואל וגם נח ושרל
 לא ישקר ולא יחם כלומר מלכות דוק
 מסטרא דנח וכוון דעברת על מונח
 דה אשתכח דשקרת בנח ואיהו לא
 בעי דישקרון ביה ומשום הכי מלכותא
 אערין מוקך ואתי היתב לרוד דאיהו
 מסטרא דהוד ויתן עוז למלכו דאיהו
 שאול דאיהו מכח ויהי קרן משנת
 דאיהו דוד דמלכותיה מהוד ודא
 המלתא משום דבעי מלכותא למהו
 מסטר שמאלא בנין דיתקף כדכח על
 בעלי דבבו ומלכותא סרי מנח דאיהו
 ימונא כו היכי דיתקף ביה שמאלא
 זכר הכי אשתאר בשמאלא ומשו הכי
 הוה דוד עולמוא השאול כו היכי דיטול
 תקיפו דוליה משאול מתנותין לנח
 זכריותות להוד דאיהו רמז לבישא
 דבר נש דמיוכה מתעבד זרעא ותו
 דתוקפא דנחא דקרכא דתלו בהוד
 איהו זכרון בעולם שופרות ליוסוד
 דאיהו משך ה'או ושופרות רמז ליה
 בדאמרין אהכ הזהירני כמה פעמים
 מלכתענג בתענגוי העולם רק כמו
 טענה עלי במראות ראשונות להיות

כפשי להורגו כלום מורא פנא יהרבוהו
 אמר הכביא הלא ירעתי בדיעה ברורה
 אם לא ידעת לפחות שמעת וקבלת
 מקדמותיך כי אלהי עולם ה' כלומר
 אלהי זשליט בכל העולמות העזברים
 וההוים והעתודים פי עולם הוא שם
 המין ולכן קראו אלהים שהוא בעל
 הכחות כלם לא ייעף כלומר כשהאדם
 חוזר בתשובה הוא יתברך מקבלו ולא
 יועשה כלומר שישקטוהו מפחד שלא
 תבוזהו רעה וגם לא יוגעהו בתוך כף
 הקלע כמו שמייעף את נפש הרשעים
 ואעפ"י שחטא זה חטאים גדולים הוא
 יכול בתשובתו וז"ש אין חקר לתכונתו
 כלומר שמה שהעול תמהים איך יכפר
 לו אין חקר לתכונתו ית' ויתעלה
 וכן אעשה לך אם טוב תשו' לי ותעסק
 תמיד במשנה ובקבלה ובגמרא ובפסק
 ככל אשר אתה עושה וגם הירחק
 מתענוגי עולם ויהיה לך חושב תמיד
 בדת' ולא תמסקי מחשבתך מהם אפי'
 רבע א' וגם בעת האוכל תהרהר בדת'
 ואחר מים אחרונים תקרא פ"א משנה
 או חצי פרק וכי אף עפ"י שאתה קורא
 ומאור אלהים יתכנו וגו' חצי פרק או
 פרק שלם הוא מעולה מאד ולא להפסק
 יחשב כון מים אחרונים לכרכה שביון
 שטוב הסעודה הוא להניח שלחן מדין
 שלחן שלא אמרו עליו דברי תורה לא
 היו הפסק דוגמא רטול בריך או גדל
 לתוכא בכרכת המוציא ואם כה תעשה
 להנות לך ומחשבתך קן ומשכן לתורה
 תמיד לא תפרד ממנה רבע וגם תפרוש
 מתענוגי העולם וזלת שבתינו' וז"ל

גם לא בתיאם מן המלה כי אם פה
 תעשה ביציאתך מן העולם לא תיעף
 ולא תיגע אלא יבאז מה ויאמר לך יבא
 שלום וגו' כי הסרושה מהתענוגי הוא
 כדי לרחות כחו של ס"מ וזה מ"ט
 חכמי וככזי שלעתי לבא מביא הק"ב
 וצר הרע ושוחטו וכו' הללו בזכים וכו'
 שהכונה שהרשעים חושכים שמה
 שמתענוגי הוא צורך לקיום נפשו שאם
 יחסר להם מהתענוגי ימותו כשרואים
 ש"כזה שחוט וע"י כך אינם מתאווים
 לתענוגי רק לאכול לחם צר ומים לחץ
 ואפי' הכי הם מתקיימים מרגישי' שכל
 מה שרדפו אחר תענוגי העול' לא היה
 אלא מצד ה"יכזה וכדמה להם כחוט
 השערה באומנם שקל ונקל היה להם
 לכבשו מאחר שאין צורך בתענוגי
 העולם כי בלחם צר ומים לחץ נתקיימו
 בלי שום תענוגי ולזה הם בזי' והצדקו'
 נדמה להם כהר גבוה כלומר שכבר היו
 יודעי' שאף אם יפרשו מתענוגי העולם
 לא ימותו והרא' ה שפרשו וחיו ואפילו
 הכי אם היה בא עליהם בטעמו' אחרות
 גדולות וחזקות כהר לזה היו בזכים
 ח"י נדמה להם כהר גבוה בלונ' ש"יכזה
 בא לאדם להקטין החטא בעיניו
 והצדקים היה כראה בעיניהם חטא
 קטן חמור מאד כהר לגדל המטה עליו
 יתב' יצוד שכל מ"ע זמ"ת תלויות ב"ם
 וכמנ"א החטא הקטן תלוי כהר הגבוה
 שהם הספירות והרשעים נדמה להם
 כחוט השערה כלום שהיה מסביר להם
 שסעין טהור הוא קל כחוט השערה
 עוד אמר לי כי סוד אלהי עולם הוא

רצו על סוד הגלגול כי אלהי העולמות
 כלם ה' ולא יועף ולא יגע מלגלג
 הנשמה מעולם זה לעולם זה ובעולם א'
 עצמו מלגלגו פעמים רבות עד שיצטרף
 ויתלבן וז' און חקר לתבונתי :
 עוד אמר לי ואני אהא אבי בא כלומר
 אני הנקרא אבי המחבתי יס אנו
 המדברת עמך כי אני האם אשר עליה
 נאח אשר יסרתו אמו כי אני מאונ לומר
 את האר' כלילה כאמו כבוהר הקרו' ולכן
 באתי עתה אליך לייסרך תמנע משתיות
 וין כיום כלל ותסוג עמך בקצ' סגופים
 וכלילה לא תשתה כי אם כוס א' כאשר
 אתה עושה ואם ירעה לשת' מעט שתה
 ואל תחוש מחלואים רק שלח תרכה מהם
 כי הם מוזיקים לגוף והרפואה יש לה
 מכוח גדול בעבודת הש'ת ואם כה
 תעשה ויהיה לך ומחשבותך תמיד קן
 ומשכן לתורה ולא תפרד ממנה אפי' רגע
 ונתתי לך מהלכים בין העומדים ותבנה
 לעלות במעל' הצדיקי ותבנה לישרף על
 קדושת שמי ובכן תשאר זך ונקי ומעלה
 אתה נחשכ מהעומדים לפני ה' לפי
 שאתה עתיד לישרף על קדושת שמי
 וכשמתך מתעלה מעתה ומחיבתך
 במאחיב קדישי עליוני לכן חזק ואמן כי
 ה' אלהיך עמך ואתה שלום וכו' :

סימן מ"ב

אור

ליום שבתד' לאדר כ' חזק ואמן
 א תורא ואל תחת כי כל אשר
 אתה עוש' ה' מנליה וכל אש' עשית והורית
 עד היו הזה ה' מנליה בידך וכן מסכימי
 במתיבתא דרקייעא חיה כי פסק זה
 אמת ויביב הלכה למשה מסיני הלכה

כוותך ומטעמך ואם תשל' לקוטטאנוטיכ'
 או לרכך או לחכמי א' כלם יסכימו
 כוותך וגם הוא בעצמו אם ישאל לו כן
 ישי' אלא לפי שעה כתבהל וגם קצת טינא
 שעלה בלבו לכן חזק ואמן אל תירא כי
 כל אשר עשית והורית עד היום הזה ה'
 מנליה ומסכים בו וכן כל מה שתעשה
 ותורה מכאן והלאה ה' בה ינליה ויסקי'
 על ירך רק אם תטרח כמו שטרחת
 בפסקים הקודמי ולמה חרדת על הפסק
 ההוא הלא נתן ה' לך לב לדעת ולהכיר
 כי דברך אמת וצדק כי אעפ' שאתה
 תמיד חושד סכרתך וזו מדה טובה היא
 מ' נכרים דברי אמת ועב' אל יפול לך
 עליו כלל כי במתיבתא דרקייע' מסכימי'
 לדברך כאשר אמרת והלא לך למנד' דמן
 שמיא משכימי כך אעב' דסרחת בקדמית'
 כמא דאת ידע קב' לא שביק לך
 דרחמו תריר עלך ולא חסרת כל טוב
 עד רתבת בתיובתא ואתית למשרי
 בטולא דגרפי רחמוי וקב' בסבואות
 טיבותיה ורחמוי נפישן פשט ידיה
 לקבלא יתך בתיובתא וחתך מחתרתא
 מתחות כורסי יקרא לקבלא יתך וכתר
 בן זנחה תיובתא כידך ואפס' קב' לא
 שביק רחמוי ממך ואוף בתר דהרהרת
 כאידך סיתותא לא מנע ממך טיבו
 ומזון ומ' לא בעא לאלקאה יתך בגין
 דלא הוית מתעורר למיתב קמיה לא
 הוית כדאי למשל ידיה לשקאה יתך ומחו
 לך באיוון מרעון וכמה סגורין וכמה
 קטיגורין קמו עלך וקב' כרחמוי נפישן
 דחס עלך בזכותהני משניו דאת מתנית
 תי' בפומך ואוף בזכות דאת מחב תי'

כחד אברהם לימינא ויצחק לשמאלא
 ואירך יצחק לימינא ואברהם לשמאלא
 ולא עלינא אלא כלהון כדרב' חד סלקין
 כדאמר בזוהרא קדישא אעב' דאתבררו
 מלין הכא והכא בכמה דוכתי כלהו
 כדרבא חד סלקין והכא נמי תרווייהו
 בחד דרבא סלקין לאורניו לן דרחמי
 כלילן בדינא ודינא ברחמי וסביאות
 טיבותא עבר עם עלמא במכילת' דדינא
 מבמכילתא דרחמי דאלמלא מכילתא
 דדינא הוה בר נש מסני למיחב קמיה
 מאריה ולא הוה מתעורר למיתב מחוביו
 ולכת' הוה מתאכד בשעת' חדא בסגיאנ'
 חוביהו דאעב' דלא הוי מכילתא דדינא
 אלא דחסד מכל מקום לכסוף הוה
 דינא מתעבד כחדא השתא דאיכא
 מכילתא דדינא עז' דינא מתערי בני
 נשא למית' מחוביהון ולרמזי' דהכי תריין
 מוכילן אתכלילו חדא בחד' אתחזי דהסו'
 אינא גבורא דאיהו יצחק לימינא
 וחד דאיהו אברהם לשמאלא -
 והשתא לא תקשי דחסד מימיו גלדין
 ובטרא דדרוס חמימא דמגו דינא
 דאשתבח ביה סטרא חמימא ואף עפ'כ
 מימיו גלדין מגו קרירותא דחסד
 וכי האו גזונא איכא למימר כגבורת
 דסטרא קרירא מגו רמיא דחסד גלדין
 בה ומקרדין לה ותו אית לך למדע
 דרזא דחמומותא דסטר דרוס הוא בגין
 דתוקפא דגבורה בט' לקבליה ומשום
 הכי מחמס ליה טובא וכד תחזי כנהור'
 דבט' בעשישותא דבכותלא דלקביל
 עשישותא מוהר טפי מככותלא
 דבסט' עשישותא והכא נמי תוקפא
 דחמימותא

כפסק עב' שויכו יתך ויהיכו כאתרך
 כמה גזכרין ולכן מיתב תיתוב קדמאי
 ותיתוב ותרכב כי וכדחלתי והרהורין
 דלך יהון תירד באוריית' כמא דעברת
 באיזון שכושי והא בשכוע דנא והבת
 דזוחא ללך בקנת רבי דלא הרהרת
 באוריית' והא הודעתך דלא בעי למפס'
 אפי' רגעא חדא מדאורייתא דלא יהא
 דשו' לם' למשלט עלך דכשי דלא יהיה
 לך אל זר דהייכו יצר הר' דאיהו מסטרא
 דס' רשיעא והיינו דכתי' אמי אמי הוא
 פ' שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתו
 לפסולים שמי היינו מטרוניתא לאחר
 דהיינוס' מ' לא אתן דשו' ודוכת' דישלוט
 בה ותהלתו דהיינו אימא עילא לפסילי'
 דהיינו איך דורות שעלו במחשבה
 להבראו אשר קומטו בלא עת' ולא בעא
 קב'ה דופקון לעלמא ובג' קארי לון
 פסולים דאפסולו מלמיתרא לעלמא ועב'
 תלי לון כהלה דהיא אימא עלאה דכל
 מאי דנפיק לעלמא מסטר' קנפיק ברזא
 דכרין גזור ומקיים דאיתמר עלה והיינו
 הוא דמבטן מי יצא הקרח דבטן היינו
 אימא עלאה דרמזא לבטן דמינה כפקון
 כל תולדין דעלמ' ואתקריאת מי וקאמר
 דמתם יצא הקרח דהיינו דמימיו גלדין
 וקפיתאן ואת' אף אפש' דחס' מימיו גלדין
 וקפיתאן דאכ' הו' ל' גמאו סטרא דדרו'
 דרמיא לחסד קרירא ואכן חזיבן דאיהו
 חמימא טובא וכן איכא לאקשווי רכיון
 דגבורה יתקפא דאשא הוי סטרא
 דנפון דרמיא לה הוה ליה למאו חמימא
 טובא ואכן חזיבן דהוא קריר טובא הלא
 ידעת דהוי חרו' גזוני איננין ואת' חזי לון

למימותא הוי דסטא דאשא דצפון מחו
 וכטש ביה טעי מאאי דהני בסטר צפון
 גופיה וחמימותא דליה מטפי על ידה
 המיא דחסר דנגרין ביה דמשתארך
 גלדן מתקפא דאשא דמחי כהון
 ומשום הכי תחוי דבסטר דרום רוכיה
 לית ליה יסובא דמגו דמחי ביה תוקפא
 דאשא לקבליה מחמם ליה טובא עד
 דלית חיטים וכול למסבל המימותא
 דיליה אבל בסטר צפון רוכיה יסובא
 דתוקפא דאשא דיליה מטפין מייא
 דנגרין מחסר ומקררין ליה וקרירותא
 לליהון בסטר צפון לא הוי תקיף
 כתוקפא דחמימותא דמחמם אשא
 דנכורה לסטא דרום משום דמחיותא
 דאשא לקבליה מתחמם ומתלהב טובא
 מה דלית הכי במיא דנגרין לסטר צפון
 ומשו הכי וכל כני נשא למסבל קרירות
 דליותון ולהכי רוכא דלסטר צפון אית
 ביה יסובא דנא היא רזא דמלתא ולא
 מבש לך למשבך מלהרהרא באורותא
 אשילו רבעא חרא דלא למהיב דוכתא
 ודווחא לכמ דאיהו יצר הרע כלל
 ועקר אלא לאוקרא ליה בקש דקש
 סרוא הכוונה דליבא דאף עב דגונו
 טובא איתורו בה שפירו דכלהו הוי
 כההוא גונא דאת מכון בה למיסק
 למטרותיתא עד אש ולנחתא לה עד אין
 חכליות ולמהדר לסלקא לה עד אש
 ומחי דאולוף לך שלמה בחירי למהדר
 לנחתא לא שפיר קאמר לא דלית לאחתי
 לה חלא עד חסד דתמן הוא דוכת דכת
 היתה לו לאברהם וכדקאמר כוהרא
 קדישא בסטר דרומא תמן תתקעון

יתה וכתר הכי תבון בשם יב וכתר
 הכי בשם כן מ"ב ואע"ג דפרשת קמיית
 מילין דרחמי מינהו ואבש לה למהו
 בסטר דחסד ושמה דמ"ב בסטר דנכור
 ותו דהא איתור דכי סלקא באורה
 דרום סלקא והיבוי שירות דסלקו דלא
 הוי בפרשת דאית בה מ"ב דהוא בסטר
 נכורה כללו מילין סלקין דלרבא חד
 לאחזויי במילין כללן חד כחד כהאי
 פרשתא דאית בה מילין דרחמותא אית
 בה מ"ב דהוה בסטר נכורה וסלקון
 דמטרותיתא ברושא הוי מסטרא דצפון
 דמתמן הוי ויניקו דילה ומא דאמר
 דסלקא באורה דרום וכו' היינו למימר
 דסלקא במילין דרחימו דהוה מילין
 דאורה דרום ולא במילי דפורענותא
 ורגיו דהוה מילין דסטר צפון וכתר
 דסלקין בצפון מוכש לסלקא בדרום
 כרוא דפרשה והיא אש שמוע דאית בה
 עב תיבין לקבל עב גשרין דחסר ואע"ג
 דאית כהאי פרשתא מילין דפורענותא
 ורגיו דשייכו לסטר נכורה הא איתור
 טעמא למילת' דלאחזויי דכל חדא מהני
 כלולה מחברתה עבדין הכי ותו
 דכהאי פרשתא אית מילין דרחימו בריש
 וכתר הכי סלקין לה לגבי אמא עילאה
 כרוא דחמשין יתבין דאית מושמתם
 עד על הארץ לקבל כ שיערי בוכ דמתמן
 כסיק כל טיכו וכל חירו לעלמין ועליה
 איתור למען יוטב לך לעולם שכלו טוב
 כרוא דצדיק דיניקו דיליה מהכא כרוא
 דעמדו גנוזו לעדיקוס דעין לא ראתה
 אלהים זולתך והיינו למען ירכו
 דמתמן הוי אורך ימים אורה חיי ורכוי

ובכל

ויום לבלשו עלמין וימכר רמז לספרין
 זימי כמכר רמז להיכלין דמטרוניתא
 זשתתא אית לך למכרע אמאי מהדרין
 פרסת טיבת דאית בה עב תיבין עם
 פ דשדר עב אי לסלקא לה למכר הא
 סלקין לה בקדמית ותו אמאי חסרין
 ג תיבין כפרשתא דא זאכטריך עב
 לחשלא לך טפי הוה עדיף דליהוון הק
 ג תיבין כגופא דפרשתא ותו אמאי
 יחידא לא מט לאהדרא לון לחשלא
 חושכא כדקא עבד עב ותו אמאי
 תרין תוכן מגופא דפרשתא ותיבה ג
 לאו איטי מפרשתא ואכל רוא
 דמלתא בדאמריה לך בכונה דקרא
 קמא דכתב דסלקין לה למולא בעינא
 לאחתי לה זלמקטרה לה בסטר דחסד
 דתתן הוא דוכתא והכ עבדין השתא
 דבתר דסלקין לה לביבה אהרין
 זמחתינן לה לחשאה עלמא זמקטרינן
 לה בסטרא דחסד זמשום דער דוכת
 דורה אית ג שטיין חסד זנח יסורה
 משום הכי חסרין כפרשתא דא שלשה
 יתבין לרמוז כג בסרין קודם דוכתא
 דורה בעינן לקטור לה ומשום הכי עב
 צעי לאהרורי לה לחשלוני מניכא דעב
 תיבין ותרין תיבין הוו מפרשת ותליפת
 לא משום דהוא תיבת אמת דרמז
 בתת זרמזו צמו לנדוק ולחלושי דכל
 עקרא דיחודא זזיווגא דילה הוי בתת
 זנדיק זקד ג שטיין דאמרו דמיון לג
 עלאו משום הכי לית דשו ליחידא
 למימר לון כי הוה דלית ליה למימר
 קקק דמרי דרמז לג עלאו לית רשו
 ליחידא למימר :

האי אבשי לך לכוונ
 כקס דולא למססק לך
 מהרסורי אוריית אפי רבעא חדא וגם
 התמע מלמשה חמר כל דתוכל וכפרט
 מימא ואפילו מאו דתפתה בליל ליהו
 מווג טובא ותיבתו לדחלתי כדקא
 יאות דהלא מן שמיא מסגין עלך לטכ
 דהא כומא דהוית מרע כמה סגורין
 וכמה קטורין קמו עלך כמא
 דהורעתך דכסהו ליליא דשמיא תורה
 דהוית מרע טובא הא אהמר דוק
 אלא דעתיקא דעתוקין אהבלי עלך
 כוהר לכוונתיה זקס עלך כוכתא
 דהק מתמיתא דהוית מתנית כגו מהק
 זמהרר כהון זפתר הכי אנהר לך
 למקרבא דחלתיא זאערע קמד שלמה
 בחורי למחוי אי תמרע ליה זוכו הוה
 לך דאשתמודעתא ליה זאוליפתא מיניה
 למחליתו זאוף כתבת עליה טבוט
 להיא קרתא רבתא דאזל עד דאתערו
 הכהו חכרייא קדישא למכתב למחוינן
 זכהו זכותא תלי כך דאתערו דילך
 עבד זבגן דאוליפו אורייתא מסומך
 איגון מנהרין לך זואת מכהר להון זאפן
 מנהרין לחכרייא קדישיא שבעיה זאס
 בישראל זאיגון מנהרין לכון אלן זאלן
 דרך עליוסון וסדריהון עלך זיך עליוסון
 זויהון עלך לא תנשי מניהון ולא
 יתשון ממך לא בעלמא דין ולא בעלמא
 דאתי לכן אזדרי מלפסק דהרורא
 דאורייתא מלכך אפילו רבעא חדא
 זממרא נמי אזדרי לך כמא דאמריית
 זמלכי זשכ עלך זמטאך בבקרה פרוק
 זעויתך כמיון ענין לחמל זאמיסא על
 מסכינא

ואם תרבה להדבק בו כאשר אמרת
מכריו עלך בקיעא הזהרו בשלומי
וכתורתו הוא האיש אשר מלך מה חפץ
ביקרו כי עתה נתמעטו הדורשים את
ה' והמתעורר לדרשו הוא גזר לטובה
ואתה שלום וגו' :

סימן נב

בשלהי

אמר חנם נמכרתם
על עסקי חנם שהם
נורכי הגוף נמכרתם כי סכת החטאים
הם הנאות הגוף וחנם הם בקראכ' כו
לא יועילו ולא יעלו כי תגלו מהחטאים
שנמכרת' במעט תאות הגוף והנאותיו
כי כסף לשון תאוה כמו נכספה והק'
תגאלו בלא כסף כאמור ואתה שלום :
עוד אמר לי הכה הקבה עומד על
ימוך לעורך ולהטלך מ' אהבה
והוא וכל חילותיו יפלו תחתך אם
תתחזק בעבודת קונך וזם יפול מדרך
אלף וגו' כלומר אם יהיו מסטר דשמאל
אלף עומדים על שמאלך יפלו תחתך
כי רכבה מסטרא דימינא עומדי לעורך
כי מרה טוב וכד' הכא לטהר אסייעיך

סימן נג

אור

ליום ז' ג' לתשרי חזק וגו'
למולך מאו בהמנא והאו בהיותו קרו'
ותו אמאי בחר נקט דרשו ובאידך נקט
קראוהו ויתו דאמר רבין לא קשיא

מכונא כמא דאת עבד וגם למסבל
כל עניוין וכנפיון ודא רמיז עניוין
ואע"ג דלא להוי אלא סני תרו דמעבית
בשכוע מסתייא ואי כדון תעבד קבה
ישכוק חובך ונתת לך מהלכים בין
העומדים האלה דאיכון דדיקים יושבים
ועטרותיהם בראשיהם והכי מומנא לך
עטרה בכמה אכנך ומרגלין דיקר
וכורסיהו דוקר בין דדיקויא וסורפירא
יקורא וטבא למנהר אע"ג דאית עלך
חובין קבה יוותר לון גבך ואע"ג דמאן
דאמר דקבה וותרך יוותרון מעני ה'ת'
בד לא תיובין אבל כד תיובין ומתחרטו'
ותיהים על הראשונות קבה שביק לון
והיז לון אחר טוב ואוף הכי אעבד לך
ואזכך דתתוקר על קדושת שמרכי היכי
דיתהוי זהיר ובהיר לעלמא דאתי והא
את חזי דבתר דתבת לדחלתי אתיהיב
דשו למללא עמך בהוי לישנא ולא תימא
דגריע הוא דמריש הון ממלנין בלשון
הקדש דההוא לשון לא הוה קדושה כולי
הוי דהוה כלישנא דממלתי גבר עם
מכריה אבל האי לישנא הא ודעת דלית
גבר דמשתעי עם מכריה וככן
תנדע דמכתר עלאה קא אתי ועוד
דהשתא מתחזי דבעידנא דאנא ממליל
עמך את בעיינך פתיחן ומסתכל בכל
סטרא ואת מריס קלא במלזלי כפומך
וכל מאי דוסתפק לך בין בפסק בין
בגמרא אז פי' או תוספת אתיב לך
לחור דתהרהר בההוא עניינא ותמא
דרשותך דיתובון לך לכן חזק בתוכתא
דילך דכל זינא חזיל לזיניה ובאתרא
דמתעב בר נש תמן מתעבקיין ביה

מגו חכיבותא דקבסה הא וראוי מתרבך
ומסתלק לעילא וכהכי עשר יומי קדושי
כיון ריתוב בתשוכה שלימה אעב' ללא
יהא ככ' כמו ההוא דאלעזר כן דורדיא
הא איהו מתקבל * (חסר)

ישעיה ס"ו

אור

ליום ה' ו' למנחם שמחו את
ירושלם וגו' הא איכ' למבעי
אמאי נקט לישכא דשמחה וגילה הא
בחד מכויהו סגיו ותו אמאי פלגינהו
בתרתי לימא שמחו וגילו את ירושלם
ותו לימא שמחו את ירושלם כי היכי
דאמר וגילו בה אז לימא וגילו אותה
כמו שאמר שמחו את ירושלם * ותו
אמאי הדר ואמר שיטו אתה משוש *

ותו כפל דשיטו משוש * ותו אמאי נקט
כאינך אוהביה ולא המתאבלים עליה
ויתורא בעליה למה :

אבל

רזא דמלתא דשמחה במלכות
תתאה בחולקא דרמיזו בה
גופא וגילה רמיזא בחולק' רבא דרמיזו
למלכות עלאה וששון רמיזו לחולקא
רבא דרמיזו ליסוד ותת' ומשו דכל ישראל
אוהבים אלא דאית בהון תרין רמיזי חד
דרחמי לה קבת והנהו יתרכקון במלכות
תראה בחולקא דרמיזו בה גופא ולהכי
קאמר שמחו את ירושלם וקאמ' בהו את
כלומ' דמתחברין עמה ויתחבון לסטרא
כעין מאי דאמר דרשנייה על את
האלהים התהלך נח ואית דאינון
החמין לירושלם יתור מקדמאי ובהנהו
קאמ' לישכא דגילה דרמיזו לחולק' דרמיזו

כאן בעשרת יומי תשוב' כאן ביחוד וכו'
והא קרא דמי גוי גדול אשר לו אלהים
קרובים אליו בכל זמנא משמע * ותו
מאי ועזוב רשע דרכו וכי בתר רתב
בתיובתא קאמ' דרשו ה' בהמנאו בתר
הכי קאמר ועזוב רשע דרכו וגו' והדר
למקרוייה רשע ואיש און * ותו מאי
וישוב אל ה' ומאי ואל אלהינו ואמאי
בהאי נקט וירחמהו ובהאי נקט כי
ירבה לסלוח * ותו אמאי נקט בהאי
לישכא ריובה ובהאי לא * ותו מאי כי
כאשר ירד הגשם והסלב על האר' ושמה
לא ישוב וגו' משמע דכסופא הדר הגשם
לשמים והא לא חזינן דהוא הכי * ותו
אמאי נקט גשם וסלב והא איכא כמה
ארעי דלא כחית בהו סלב ואמאי נקט
שילתא דלא שויא בכלהו ארעי * ותו
אמאי נקט זרע לזרע בריוס והא עקרא
דמלתא לחם לאוכל * ותו מאי שוכה
ישראל עד ה' אלהיך לפני ה' אלוך מבעי
ליה ומה דאמור רבין מהכא דתשוכה
מונעת עד כסא הכבוד משמע דאיהו
מלכות וה' אלהיך איהו למטה * ותו מאי
קחו עמכם דברים וגו' ותו מאי ואמרנו
אליו כל תשא עון וגו' דמשמ' דהסי מילין
בלחוד וימרין קמי' והא לית בהון לישכא
דפיוסא דבקשת מחילה * ותו מה ענין
לזה אשור לא יושענו וגו' ותו מאי על
סוס לא נרכב דמשמע דאיכא אוסורא
ברביבת סוסיא והא ודאי ליתא * ותו
מאי אשר כן ירוחם יתים מאי יתמי הוו
בהו דאמר הכי :

אבל

רזא דמלתא דכר בה נס תב
בתיובתא שלימתא כאלעזר כן דורדיא

עמוד

בתורה מה נכבד היום כנורא אלהים
 ממקדשך אשר בעיר הגדולה שכתבת
 שם על שלמה ידו והיו לאחרים בידך
 הם זכרי שאלוניקי כלכם מועלים
 לפני ה' והוא מתקדם בכם ועל ירכס
 תקומם ותתרום כנסת ישראל וז'
 נפלה ולא תושף קום וגו' לא תמסי קום
 מעצמה אלא עז המעלים והמייחידים
 אותה עם דודה לכן כתוב להם תחוקם
 ירכס וכל מאי שכתב לך בשם המלאך
 הגדול אמת הדבר כי עם היו שכתבלה
 אכנס היית וגם שנה אחת אחר שהתירו
 לך לא היה לך לבאת אכל אחר כך למה
 לא ינחת ללכת לא' כי אפי' שהיו א'
 מלחמות היית מתעכב באכדריניופלי
 עד עברם והיית מוכה את הרבים
 אבל מ' אין עליך אשם כ' וגם לא
 אותה סבה לבדה שנדמה מינע הכניס
 אלא שסייעה קנת וגם פה הרבנת תיר'
 וגם מתביישים ממך מלחטוא ומה
 שחמרו למלאך הגדול שגריך באותו
 פרק ובאותו מקום לא שתתעכב שם
 בשום פנים רק שדרך עלויתך לא'
 תעבור דרך שם ותהיה שם קנת וימס
 ורכים ישוכו מעון על ידך ואחר תעלה
 לא' ואם קודם לכן תרנה ללכת
 לשאלוניקי לתקן אשר באשר עם לבניך
 עשה כולל על זה אמרו למלאך הגדול
 אלא שלא תחייש שם וכן אני אומר לך
 שתזהר ותשמר שלא תחייש בשום
 מקום אלא תעלה לא' עוד אמר לי
 שהגוף נריך לסנפו ויהיה בעיניך
 דוגמת לזכות ע' לעהב עוד אמר לי
 שאזהר מלקבל הגיורת שהיא מתיירת'
 מאהבת

למלכות עילאה זקאמר בה ולא אתא
 מיום דהוה עילאה מלכות תתאה
 וליכא למימר גילו אתה כרק במלכות
 תתאה וזאת דאינון דחמין לירושלם
 יתיר עד דאינון מתאבלין באבלו דילה
 זקאמר דהני יוכון לאתרכקא ביסוד
 ות' והיינו שינו משום תרו דרגי זקא'
 אתה דאעג דיסוד ות' עלאין אינון
 והבון למטריהון דוגמה דמהני קדמאי
 לספרא מלכות תתאה ואם כן ישתבח
 דהני דמתאבלים מסתלקים ביסוד
 ות' דאינון מעילא ממלכות והיינו
 כל המתאבלים עליה כלומר כל
 המתאבלים הא אינון סלקין בדרגין
 דאינון עליה ואתה שלום וכו' :
 ליל ז' ז'בלמנחם השוכלך מה שאתה
 מרבה בדבור כי מה שאמר
 יונה קדושי כי מה שאמר אל כל ליבנות'
 אסירא שכייה לה כל מזלי דבדיחותא
 קושטא קאמר והטוב בעיניך שאתה
 קורא הפ' שנים מקרא ואחד תרגום
 בריהטא כחותה על הגמלים לפרוק
 עול מעליך והלא יש לך לזכור מאמר
 דש"ב אל תעב תפלתך קבע וכו' אבל
 צריך לקרות הפסחה נכחת ולהרגיש
 בספקותיה ולתרוץ אות' ומה שלא תוכל
 לתרוץ עיין במפרשו ופיו מלא תוכחות
 על ההור דת' לכל חפסיק דגע כלל:

⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿ ⦿

עמוד

אור
 לנסג' רח' אדר כ' שהוא
 ל' לאדר ראשון חוק ואמן

על עשׁ ג' א״י אקח קמתי ממנו ויהיה
 חלל חרב כזו השנים שאתל ספרוש
 תחזור לסורה וכמארת נבשית על ירך
 ישראלית עת ומוטב שתשאר בגיותא
 ועוד דכפס מסאבא היא זכתה ולא
 ישתרשו בישראל לעולם וגם הכן שגולד
 להם נפש מסאב' הוא ולולי שגלוי לפני
 שעתיד לופס מהרה לא הייתי מניחך
 למולו ועל כן האיש והאשה הכאים
 להתגרש אם יחזרו לפניך הטפל בהם
 כי כודאי לא יעלה זוגם ופה
 לעולם ובכן ואתה
 שלום :

מאהבת איש שהרי אמר הרמבם שאין
 מקבילים אוחם ואף על פי שכתב
 שהדיוטות היו מקבלים אותם כיומי
 דוד ושלמה אין לומר לכם שיהא מותר
 לקבלם דהא אמרו מארי מתניתין אין
 הדיוטות אין וכׁ ש' ארפן שהרי לא כתב
 הרמבם שב' של הדיוטות קבלו אותם
 אלא הדיוטות סתם כתב לומר דהדיוטות
 בעלמא שלא היו לא חכמים ולא כבוכים
 אבל אתם חכמי דרז אין לכם לקבלה
 ועוד שהרי וראו לא תפרוש ממנו אעפ״
 שיאמרו שפרשו אל תאמן וכמארת גורם
 לכא עליה בנידתה ועוד שאטילו שעובר

תהלים מזמור יט

רנע אחד כאשר הזריתך וראה אחי
 וירדו מה ה' שאל מעמד כי אם שמירת
 היסורין הראויין לך על עמיתך שתהיה
 מחשבתך דבקה תמיד בתורה לא
 תצדיקת ממך אפילו רנע אחד ואם
 כה תעשה תמיד ותזהר מן היין אשריך
 כשה' וטוב לך לשהב כי תהיה משכן
 וקן לתורה דבק בה תמיד כלו הפסק
 שלא לתת מקום לס' לשלוט עליך כלל
 ואם הלולאו והקראי שהיו במשכן וזם
 דבקו סת' סת' שכתבו כן כדילדחו

בהשכמת שכת כז' לארר
 הא' ופה עשית
 בתחלת זה השבוע ועם כי לכסוף
 התרפית קנת ואין לך לעשות כן כי אם
 התרפית כיום ברה סר כחכה'ו כי
 לא טוב עשית ששית הלילה הרבה
 ואף שהיה מוזג הלא ברכוי השתיה
 מחליש הגוף וכבר הדעתך שרפואת
 הגוף יש לה מכוז גדול בעבורת השם
 לכן הזהר מכאן ולהלאה תמיד תהיה
 מחשבתך בתורה לא תפיר ממנה אפי'

תהלים

יראת ה' טהורה כי הוראה האמונית
 מה אינה תלויה בדבר רק היא
 טהורה בלי שום תערובת כונה אחרת
 חלה וראת המעלה והרוממות ועל כן
 היא קיימת ועומדת לעד :
 משפטי ה' אמת וגו' שהם מהתפארת
 שהוא אמת צדקו וחריו כלומר
 אף על פי שתראה משפטים הפכיים
 כגון פרה ארומ שמטהרת את הטמאים
 ומטמאה את הטהורים צדקו וחריו
 זאין להדהר עליהם :
 הנחמדים מזהב וגו' ירטה הנחמדי
 שהם המבזו ונבאו מזהב
 שהוא מרת צפון שאעפ" שכתוב אש
 דת למו הרו אמרו זככי ולא יהיה לך
 מפי הגבורה שמענוס ומפני רב כלוא
 גם כן יבאו מפני שהוא כנסת ישראל
 שנקראת פו לפי שהיא יונקת ממדת
 הגבורה הנקראת זהב על כן נקראת
 היא פו וירמוז עוד שנמשכו מזד ומין
 שנקרא פו רב על שחסד למעלה
 מגבורה כי גבורה יונקת מחסד ופז
 הוא זהב ורמוז למדת הגבורה ואם
 כן פי ומפני רב שנמשכו גם כן מחסד
 שהוא גדול ורב ממדת הגבור הנקרא
 פו :
 גם עבדך וגומ' כלומר בשאשומר
 האמת הנפש שהיא הגרועה
 שבב' כחות האדם ועל כן קראו עקב
 תתעלה ותעשה רב כי תתקשר כרוח
 והרוח כנשמה :
 שניאות מי יבין וגו' כלום כשנודע
 לי שנגדתי ואשוב עליהם
 ודעתי תקבל תשובתי כי מ' שהוא
 בינה

הם שלא יכנסם הם ומצוה על הקורא
 להפרידם שאז אין למוש לקמ' ליכנס בין
 הדבקים לפי שכונת הקורא קושרת
 ומאחד התיכונ' שנקט ועי' כן אין רשות
 לקמ' ליכנסם הם ובסת' הדבקות
 פקולות מזה הטעם ומאחר שהגויל הוא
 קושר ומאחד כל התיכונ' שבת' וגם הם
 קשורו ומאחדו עי' התיכונ' המדבקות
 כעין התיכונ' הדבקות בקש אין רשות
 לקמ' ליכנסם הם ולכן אם נדבקו האותיו'
 פוקלות כיון שאין צורך בדיוק ההוא
 וז"ל תורת ה' תמימה שכאשר היא
 כתובה כסת' כהלכתה היא מיוחדת
 ומקושר והיא תמימה ושלמה ושליומות'
 ככ' גדול שאין כל' שהיא משיכה הנשמה
 למקומה וכן הרוח לא אפי' הכפש שהיא
 היותר עב וגם משיכה אותה למקומה
 שממנו חוצבה שהוא הרוח והנשמה
 מתעלה למעלה עי' כך והרוח נקשרת
 בנשמה והנפש ברוח :
 ערות ה' נאמנה פי לפי שאין ערות
 אמונית חלה עי' ראיה לא עי'
 שמועה ואמונת התורה אינה חלה עי'
 קבלה אמר דע שאף על פי כן היא
 נאמנת ותרע שהרי היא מחכימת פתי
 ואילו לא היתה נאמנה היה לה לטפש
 אפילו החכם כמו שהוא בדיון הנוטל
 שומר שהוא מעורר עיניו פקודי ה'
 ישרים כלומר שהם בעצמם ישרים
 שאינם רחוקים מהשכל' בצות ה'
 ברה כלומר היא זכה וברה ולפי שטבע
 הלבן הוא להחשיך העינים כמו בהירות
 השמש וכיוצא חכל התורה אעפ"י שהיא
 זכה וברה היא מאירת עינים :

כי כשעת עשיית צדקתם כי היא
 חרפה לולי ההבטח לכן התרחק
 למאוס הנאות ואעלך במעלות רמות
 רב טובך אשר נכתי ליריאיך
 ונו' דהא איבא למידק מאי נבר
 בני אדם דמשמע דהוא דבר בפרהסיא
 והא קודם לכן אמ' אשר צפנת ליריאיך
 אבל רזא דמלתא דקכ"ה עבד הסך
 בני אדם דכני אדם כד יהכין
 שבר בעו הפרסום וקכ"ה אשר צפנת
 וע"ל הקאמ' אשר צפנת ליריאיך דאינו
 פלא במנפוכי הלב צפנת אבל לחוסים
 כך נבר בני אדם דאינו פלא לאברא
 בהו בפרהסיא זהיינו פעלת דאיהו
 פועל מפורסם וע"ל אשר צפנת היינו
 הקרן פעלת נבר בני אדם היינו הפירו'
 ודייקא לישנא דפעלת דפירות אינון
 פועל וכן הזהר לכתוב כל דבר שאני
 מחדש לך ולא תשכח מלמוד בקבלת
 והזהר שתהי מחשבתך כי תמיד ואזכר
 נכו' ובתך כן אזכר ליתוקרא על קדושת
 שמי נכו' ואתה שלום

בזמור לר'

אור

ליום ו' ג' לשכח הזהר כי
 ובתורתך ובמשניות
 להרהר ביום תמיד לא תפסיק דבע
 כי כבר אתה יודע כי אמרתי לך כמה
 פעמים שכמה עולמות אתה בונה
 בשעה שאתה מהרהר במשניות ובשעה
 שאתה פוסק כמה עולמות אתה
 מאריך לכן הזהר כי עבשיו שבעה
 עולמות דידו דאמרי' מלוין יתך
 תריב

בזמור לא'

אור

ליום שבת ט"ו לארר א' שנת
 הש"ה עמך ונו' הזהר שלא
 תפריד מחשבתך ממני אפי' רגע ולא
 כאשר אתה פעם מדיכך פעם מרחיק
 ומעט בתאו' ככל האפשר כי אם אפשר
 לתון כלי מאכל היית חפץ מאד ויפה
 ביונון המסתירים עצמם בשעת האוכל

תרור וכמה חיילין מלחין ותהון ומכרוני
 קדמיהון וואמרון הבנו יקר לדיוקנא
 דמלכא לכן אזרהר טובא דאזכך וכו'
 מו האיש החפץ חיים דהא איכא למירק
 מאי חיים ומאי ימים ותו מאי חפץ
 ומאי אוהב ותו מאי תו לראות טוב
 ומאי ליהו רע ומאי כיהן מרמא ותו
 אמאי בהאי אמר לשוקך ובהאי אמר
 שפתך ותו מאי סוד מרע ומאי ועשה
 טוב ותו מאי בקש שלום ומאי ודרפחו
 אכל רזא דמלתא דמי' הוינו בינה ואיש
 הוינו תת' והא דהאיש רמוז לכינה וחפץ
 רמוז לכ' דהוא ארץ חפץ וקאמר דמאן
 דמחבר הנו תלתא כחדא גרים למשפע
 חיים מעלמ' עולמה דאוהב ומחבר ימים
 דאיונון ספירן לראות טוב כלומר
 לאשפעא כסוד דאקרו טוב דראיה
 הוא לשון חיבור וירעה כעו לשוקך
 מרע לשון הוינו בינה ושפתך היינו
 כעני והוד וקאמר דינטר להו מהקר
 סטרין ומשום דהקר סטרין לא וכלין
 למקרב לכינה אלא דבר מתדבקין
 בספירן דלתת' סלוק לנבה קנת עכורו
 משום הכי לא קאמר אלא דינטר לה
 מרע אכל גבושפתים דתמן הוא אחר
 דמתהדרין לארבעא אמר כהו מדבר
 מרמא סוד מרע כלומר רע' עוכרו
 יברום דלא ידבקו הך סטרין בספירן
 ויעשה ויתקן לטוב דאיהו יסוד כקש
 שלום דאיהו יסוד לאתדבקא ביה
 ודרפחו לארבעא ליה כמא דאת אמר
 דק דק תרדוף ובכן ואתה שלום
 אמר לי שתמיד תהוהר במשנותי
 אטילו בשוק מן הסתם עד שיהיה

בו טנוף אבל אויך צריך לחפש
 כדאמרי חזו אקרו: חתום דא
 חומר צב

אור

ליום ה' איש בער לא
 ידע וכסול לא יבין את
 זאת וקא איכא למירק אמאי כפל
 למימר בער ולא ידע דהא בחד מנייהו
 ותו דאיש משמע שהו' אדם
 חסוב וקאמר עליה דאיהו בער
 ולא ידע מכל שכן כסול ואם כן
 אמאי אצטרך למימר דכסול לא יבין
 את זאת ותו אמאי שניק בלישניה
 דכחד קאמר לא ידע ובאידך אמר
 לא יבין את זאת
 אבל רזא דמילתא דהכו קאמר
 איש דהוא אדם חסוב וחסידי
 לחברא ספירן כמא דאת אמר וידע
 אדם את חוה אשתו לא וכל למדבק
 לחברא יתהון והיינו לא ידע ולא
 תימא דלא ידע לבגרו אלא ידע טובא
 להכין קאמר בער דאף על גב
 דיתבסק תמן בעקד מאי דשביק למרע
 הוה ליה כאילו הוא בער דלא ידע
 מירי וכסול דלאו איהו ידע מירי ולא
 משתדל למדבק חכמתו לא יבין
 את זאת כלומר לא מחבר
 כונה עם בכסת
 ישראל דאיהו יסוד
 זאת ובכן ואתה שלום
 אמר לי שתמיד תהוהר במשנותי
 אטילו בשוק מן הסתם עד שיהיה

שכנסם כאילו הוא צבה וזה גורם להם
ליטן כל הלילה וזהו להפיל ירך :

משלי נ

שנה אשה אור ליום ור"ח אדר
בכל דרכיך דעסו
עגומ' דרכים נקראים צרכי הנוף לפי
שכל בני אדם משתמשים בהם יורד
מן הצדק דוגמת הדרך שהוא יורד
ואורחות נקראים צרכי עבודת ה' לפי
שכני אדם מעשים משתמשים מהם וגם
המשתמשים בהם הוא על דרך הקצור
לכך נקראים אורחות שהם דרכי צדק
ואין עובדים בהם אלא מעשים וגם כי
ההולכי בדרכי ה' ילכו אורחות עקלקלו'
זכמה מכשולות באים לידם למונעם
מעבודת ה' לכך אמר בכל דרכיך דעהו
שהם צרכי גופך דעהו בגוף שלא
ליהנות מהם אלא ההכרחי לקיוו כפסך
ואז הש"ת יושר אורחותיך כי לא יודע
לך מכשול ולא מעכב בכוחך לעבוד את
הש"ת וזהו וזהו יושר אורחותיך לכן
בני הוהר במאכלך ובמשתך וכעת
אכלתך ושתייתך אל יבט אל מיעוט
שאתה אוכל ושותה לא תביט אל ההוהר
שכפך לך בשינה וכמיעוט עסק
התורה מסכת אורח המעט שאתה
אוכל ושותה יותר לכן הזהיר שמת ססך
בלועך וגו' :

(מסר)

משלי

מזמור קלב

אור ליום שבת כ' לחור אשרי
איש ירא אתה לקבל יראה
במנותי חפץ מאד לקבל אהבה ומשום
דלות דמיון כינו לבוננו זכו וא"כ יכרי
אפשר לכד נש למרחם למאן דלית ליה
דמתן עמיה ולא חזי ליה להכי אמור
במנותי חפץ מאד כלומר עי' פעולותיו
ידעין ליה ועי' מנותיו ידעין מדותיו
ועל ידיהן דמתן ליה :

מזמור קלב

אור כ"ח שבת ירושלים הכנויה
היונו מסרוכותך תקאמר
עלה בנויה מלשון יובן ה' את ה' ה' ה' ה'
תקאמר דהאי ירושלים כלין כולסהו י'
שפירן עלאין וזהו שא"כ בעיר שחזרה
לה יאמר העיר היינו שפירו עלאין
תקאמר דהאי ירושלים היא בנויה ב"ס
בעיר ד"ס עלאין שחזר' האי ירושלים
לעי ד"ס עלאין יאמר כלו ואינן ביחוד'
יאמר דהא היא ימנא דבלהו כל כו
מוד הכבוד נאכל לכהנים וסמעהר
לכל אדם היינו לומר דכבוד דרמיו
בזכותה לא מרבקה ביה בדכהנים
יהיונו בינה וחסר דבינה ימי בהן
הוא ברזא דבקש הקדוש ברוך הוא
להוטיא בהם משם דשם היינו בצה"ה
ומעשר רמיו לכנסת ישראל דהיו
עשרות' נאכל לכל אדם שכל העולם
למעלה מתוכה הם עולים לצבות
בטן שאוכלים ושותים כל לילה עד

כח שמואל וזו היא סודו

הוא שמואל וזו היא סודו

בהשבת

יום כ"ח תמוז
הקצתי ולא
יכולתי לישן וקמתי ולבשתי בגדי ואז
אמרתי קצת בקשתי ואח"כ אמר לי ה'
עמד וכו' ואני הקימותיך לדבר עמך
ונאיתי לקראתך לשחר פניך ואמנאך
הנה עתך עת דודים כי נר מצוה ותורה
אור הנר היא דוגמת כ"ו תתאה ואור
היא תת המצו' כי כ"ו שהיא מצוה ועוס'
ותורה היינו תורה שבכתב שהוא תת'
זה"פ המצוה שהיא כ"ו הוא דוגמת נר
אכל התורה דהיינו התת' הוא דוגמת
אור וזה כי אתה תאיר נרו כלומר אתה
כ"ו עלאה תאיר לכ"ו תתאה שהיא נרו
אבל ה' שהוא התת' כשהוא מתעלה
בכיבוד הנקרא אליו יגיה חשכו שהנר
בבית אינו מאיר לכל הבית לא ש' קצתי
וקצתי חסוך ואף במקום שמאיר אינו
בהיר אלא דומה לחסוך בפני האור
הכהיר וקאמר דכשה' אלפי שהוא תת'
זכונה ישפיע בכ"ו וניה חשכו לא יהיה
שום מקום חסוך בכ"ו אלא בכל מקום
והיה אור ואף במקום שהיה מאיר
מקודם עכשו יהיה בכונה ובהיות רב
וזהו מו' בכס ירא ה' כלומר שלשה מיני
יראות הם האחד יראה המעולה כירא'
אברהם אע"ה אחר העקידה וזו מתעלה
בכינה ה' ויראת שמה לא יזכה
לע"ה וזהו בכ"ו והשניות כיראת טובה
העמ' וזו הוא תלונה במטט שהוא
מעולם הפירוד ואמר הנביא מו' בכס
ורא ה' אפי' אם אינו ירא אלא על טובו'

העה' זוהו תלמו במטט שהוא עבר
אשר הלך חשכים כלום שירא כזה הולך
חשכים תרו שלא נתלה בספרו עלתנות
ולא נתלה בכ"ו תתאה שנקרא חשכים
אלא במקום חסוך יותר דהיינו מ' טפ'
שהוא מעולם הפירוד והיינו ואין כונה
לנו כלו' שאם היתה וראתו כתלית בכ"ו
תתאה אע"פ' שנקרא חסך מ"מ קצת
כונה יש בו אבל עכשו אין כונה לו
ואמר הנביא אע"פ כיון שביהאמו
זאת בטמו כה' הימלא לו תאנתו והיינו
דקאמר וישען באלהיו כלומר כיון
דכטח בשם ה' יסען באלהיו שוראי ות'
לנו כלכבו וכענין דכתיב יתן לך כלכבך
וגו' לבכך היינו כ"ו הנקרא לב וקאמר
שהס' יפיק מאווייתך ישפיע כלכבך
שהיא כ"ו וזה ע"י שימלא שפע וזכרה
ליסוד הנקרא כל ועמודים הנקראים
עצתך כי הם מקום הענה כלות

ועצות
עוד - אמר ומה שאמרתי מהריון
אסתך הכל אמת ויצב הוא כי
הלא ידעת הק"ה חותמו אמת ופירוש
הענין שאע"פ' שיראה לך שיש קצת שקר
בהנהגתו כשתעמוד על חותם הענין
דהיינו סוף הענין תמצא שהכל אמת
וכן בענין הזה מהריון אמת הוא ולא
היה הק' בה מאויר מעצתו אשר נתן לך
אפי' אם היה גורם החטא אבל נהיות
שנקטבה עליו מיתת רעה הקצת ברנה
דחמיו לשרות איתך ונתן מהריון ההוא
תחתך והכל להנאתך ולטובתך כי
הרבה הפדחת לך ומה שבתך מדת
ונתת מקום לטמ' ונחש וכתלית
לפלוס

לשלוט כך ולכן נקבסה עליך מיתה :
 טוב והרכב ואת אחד בהכה ואל תפריד
 מחכתך מהתורה ומעט מהנאו העול'
 וטוב לך ואזכך לישרף על קדושת שמי
 וכל חטאתך ופסעך יסארו באש ואתה
 תתעלה כעמר נקי ותלך לקץ ותגוח
 לגורלך לקץ הימין : וכבר הייתי מאריך
 עמך יותר אלא שלא לבטלך מלימודך :
 ומכאן תשא קו' כמה יש לך להזהר
 משיחה בטלה ולא בשום דבר בעולם
 אפי' רבע אחד ואפילו שיחה בטלה קלה
 רק שתעסוק בתורה ותעבך בירא ה'

סימן כ"ג

שנת

השכ"ח אור ליום שבת
 י"ט לטבת ה' עמך וגומר
 רק כי תדבק בו ובחורתי ובמשניותי
 ולא תפריד מחשבתך אפי' רבע מתורתך
 זיכרתי ועבודתי ולא תאכל בדרך הכא'
 כלל רק על כל לעיסה ולעיסה הרהר
 בדת' ואז יהיה מאכלך כדוגמת קרבן :
 והיינו רוא כי תשב ללחום את מושל
 בין תבין את אשר לפניך כלומ' כשתשב
 ללחום דל' לאכול לחם עם היצהר שהוא
 מושל באדם בין תבין את אשר לפניך
 דהיינו שכינה העומד עליך ואינו דומה
 מי שאוכל לבדו לאוכל לפני המלך :
 ואזדהר מלמילכ כי אם קמעא לקוימא
 כפשא ולא תאכל כנוז וירוקים חיים כי
 אם מעט מועד : א"ל ה"ק כי תשב
 ללחום לאכול לחם את מושל שהוא יצר
 הרע להתעבדן בה שהוא מושל בין תבין
 את אשר לפניך : זכור הדורות שהיו

לפניך אותם שהתענגו במאכל ובמשק'
 מה הועילו בכך ומה עלתה להם :
 א"ל ה"ק כי תשב ללחום את מושל שהוא
 יצהר דאיהו מושל בין תבין את אשר
 לפניך את הדיוקים שהיו לפניך ולא
 נהנו מן העולם כמה גדולה מעלתם :
 אי נמי הכי קאמר כי תשב להלחם
 כנגד המושל שהוא היצהר בין תבין
 את אשר לפניך לפני מי אתה עתיד
 ליתן דין וחשבון : א"ל ה"ק בין תבין
 את אשר לפניך דהיינו השכינה שתמיד
 מחופפת עליך לכן הזהר מאד מהתענג
 כלל ותמיד תהיה שכינה כנגד וכפרם
 בעת המאכל למען תכלם ובכל לעיסה
 הרהר בדת' ואז יהיה מאכלך דוגמת
 קרבן : והנה אזכך להעמיד תלמודים
 הרבה וכו' כי כל ישיבה שלומדים יש
 דוגמתה למעלה ומתיבתא הילך היא
 לקבל מתיבתא דעתיק וימין וכד אינון
 משלפנין הדברים שמחים ככתיבתן
 מסיני :

סימן הנו' פסוק ו'

אור

ליום ז' י"ט למנחם ה' עמך
 וגו' הזהר מ'צהר א' תלחם
 את לחם רע עין וגו' דהא איכא למידק
 אמאי כתיב אל תלחם ולא כתיב אל
 תאכל וכן קשה במאי דכתיב לכו לחמו
 בלחמי ולא כתי' לכו אכלו במאכלי ועוד
 קשה אמאי כתיב תלחם ולחמו ועבוי'
 מהשם פעולה ומדקדקייא אמור דלא
 יאות למעשר כן : ונתו אמאי אזהר אל'
 תלחם וגו' דהא אמרין בני נשא אי'
 טו א 15 & עיולית

עוילית לבית רחויך אכול דאת עביד
כחת רוח ליה ואי עוילית לבית סכאך
אכול כי הוכי דלקהיין סיניה ותו
מטמע דשלמה אתא לאזהרה במילי
דעלמא ולא במילי אורויתא גס צריך
להבין מאי מטעמותיו ומאי כמו שער
בנפשו אכל רוח דמילתא דשלמה
העה אזהר דלא יוכל איניש ויתר מראו
דאי עביד הכי מתקיף ל'טער דאיהו
רע עין וכהכי גריס דההוא דע עין
ילחם עמו דרמי דלהו עמיה גברין
דלהו כסיעתא דהוא סמ וילחמון עמך
ומשום הכי אמר לכן לחמו וגו' דכר
תיכלון כהמא דאורוית' הוי כאילו אתון
גורמין גוברין דלהו כסיעתא דידכו
וילחמו כההוא סטרא מטעמותיו
כלומר ד'צהר מעייל כלביה דכר נש
יאווה תבשילא סלן וכתר הכי דעיייל
כלביה חמידו איהו משתדל למעכדתיה
וכהכי מתבאה 'צהר והיינו כי כמו
שער וגו' כלומר דחמידו דמילתא דמי
לשער דמיניה ככנסים לבית אכול
נשתה יאמר לך ולכו דהיינו תת' כל
עמך דהא ארבתקת בסטרא

אחרא :

אחר כך סדר לי הדרוש שדרשת
בו כיום במנחה ושבת קצת
ממה שעיינתי אלא שפרש בדרך רחב
ובקצתו הוסיף קצת אחר כך אמר לי
ולכן יחכה ה' למעני כלומר דחן הוא
למעלה שהוא ב' עליונו וקאמר דיחכה
ה' ולא יתן לכם מתנת חנם משום דאלהי
משפט הוא וכיון דריון ושופט הוא
אבעי דרינא יתעביד א' הכי קאמר

תרע אמתו יחכה ה' וגו' ולא יתן לכם
מתנת חנם מיד כד ליתכון מכוונין אלא
במשפט דהוא תת' אבל כד תסתלקון
באשרי דרמיו ב' עליונות כולהו דמיו
לכ' שערי בינה חוכילי ל' היינו מגדל
הפורח באויר דהיינו בינה ו'או פוינו
תת' כד יתחברון כלהו ספירו כדאמרן
ויסתלקו ב' עליונות או יושפע עליהם
מתנת חנם ומאי דלא קצת טופרי ודך
בהאי יומא מיני הוה משו דקצת טופרי
דגליך ולא יאות למיקן תרווייהו ביומא
חדא משום לא תחוסם שור כדונו' וכן
לית למיקן טופרי דגלא אלא בערב א'ט
או בעש' דהוא זמן חדונו והכי אכעז
למעבדך למיקן טופרי דגלא יוס ה'
וטופרי ידא יוס ו' אבל תרווייהו בחד
יומא לא וכשאר יומי לא למיקן לא
טופרי ידא ולא טופרי דגלא בר מזמניה
ושבת דהדוא כדאמרן ופרשתא
דלא שרית בעש' לא תחוש דהא כיון
דעיינת בה הוי כאילו שרית ליה ויאות
כיונתון דרוא דמלתא הוא כדי להוסיף
מחול על הקדש ואיבעי למשרי יתא
בעש' ולאגמר יתא כשבת קודם סעודת

שחרית:

סימן ב'ג

אור

ליום שבת ח' לכסליו
השכמתו כאנהגילקרות
במשניות וקרייתו כמו מ פריקים ועוד
הליל גדולה וחזרתו וישנתו עד שהשמש
זרח על הארץ וחזרתו לקרות והיינו
מנטער אולי כשכחתי מלהפקד כפעם
בפעם

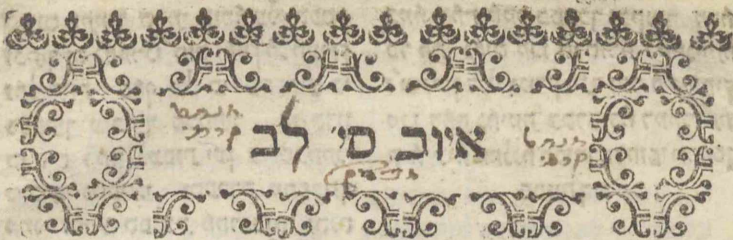
כמא דאת אמר בשכבך וכקומך דהא
 כד את נאום מגו הרהורא דמתנייתא
 ו'עולמין דילי כטרין יתך וכד את מקיץ
 מגו דאת נאוימת בהרהורא דמתנייתא
 היא היא אמללא בפומך ורחשוו ארחשן
 שפוותך :

סימן ב'ז

אור

ליום חמשי א' לאייר
 דעך ורע חכך א' חשוכ
 זגומר . פירוש כיום אודיך דאית לך
 צרות לא תשבוק דחלתא דקורשא בריך
 הוא דאיהו דעך ורע איך ויתבק
 בקליפין דאינון אחיך משום דאינון
 כאחים לספרות ותרע למה משום
 דטב לך לאסכל צרות ונתא סכן לספרין
 קריסין מלמהו לך אחוה ודבקותא
 דההוא סטרא דאף על גב דוחזון לך
 פנים בהזבות הא אינון דחיקין מיך
 דאין כונתם אלא לאכרך מן העולם
 באתרבקותך בקליפין דאמרית
 לך לכן הזהר מלאתרבקא
 כסון ולא תרבק
 בספי עלאין
 זכו
 וכך ואתה שלום
 וכל אשר
 לך שלום
 זנו :

בפעם ותמיד היותי קורא בלי הספק
 וכתוך זה כאמרלי חזק ואמץ אל תערוץ
 ואל תחת שאף על פי שחשבת כי
 כשמתך עובתך שכתך מן הדין
 כן היה דאוי לעשות יען כי שכתתי
 עובתתי נטשתני זהפדת מחשבתך
 ממני ואותי השלכת אחרי גונך והנה
 אתה מתפלל לפני הקב"ה שיורך דרכי
 תשובתי ואני מדריכך בדרך זו תלך
 ותשך דברי אחרים והנה לא נכון
 הדבר אשר אתה עשה לכן טוב אלי
 ואני אשיכך ככל אשר דברתי לך .
 ותמיד תהרה בותרתי זיראתי ועבודתי
 ולא תפריד מחשבתך אפילו רגע'
 והטוב בעיניך מה שעשית אמם להסמי'
 בין גאולה לתפלה כי באותה שעה
 צרמת שתפול כ"על ירך והפדת אותה
 מן זונה . וזכעבוד זאת קמו מקטרנו .
 עלך לולא שאני זחילתי התפללת
 לפני הקדוש ברוך הוא שירחם עליך .
 לכן מכאן והלאה הזהר מאד אל תפסיק
 כלל ואפילו בענייתאמן זחון מכבוד
 רכי ועקב שאמר מנה לענות אמן
 אחר גאל ישראל לא ירד לעומקן של
 דברים אדרכה עברה היא בידו ולא
 מנה זלכן אין להפסיק כלל . ועל
 אודות האים ההוא אשר דברת הכס
 יתקנתו לך מסרה תראה פלאות ויתמה
 לכן השלך על ה' יתקן . זמחר בעת
 שאות אבא אליך ואדבר עמך הסוד
 יהוא יותר בארובה ועתה תרא היקר
 דברי יאם לא תרבק כי זכתורתי
 זכמטניתי וכו' בהתהלך תנחה אותך
 וכסוכך תשאור עליך בשכך אמם

איוב סי' לב'

אור

ליום השבת ה' לניסן ה'
עמך וגומ' הלא שדרוני
לאלפתוך ולגלחה לך רוא יקרא בתן
כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר
זהו איכה למודק מאי פעמים שלש או
תלת ומנין איהו דמגלגל הוה ליה למית'
הן כל אלה יפעל אל שלשה פעמים
עם גבר מאי פעמים ותו מאי עם
גבר ותו דכתיב על שלשה פשעו ישראל
ועל ארבעה לא אשובנו דמשמע

דארכעה וימנין
נהכא קאם
תלתא :

אבל רוא דמילתא דלגברות

דזו דחיל חטאין מגלגל
שלש פעמים לזכרה ויהי אבל למאן
דלאו איהו דחיל חטאין לא מגלגלי
אלא תרין ומנין כי היכי דלא יתקלקל
בזמנא תליתאה וינא שכרו בהפסדו
וזהו שאמר שלש עם גבר דהיינו דחיל

חטאין כמה דמיתגמנין איש
חייל ומאי דכתיב
ועל ארבעה
לא אשובנו היינו לכבוד
וככן נאקה
שלש :

תושלבע

בירוק

ה' אשר זכנו להשלי' זה הספ' הנותן אמרי שפר' ותשל' המלאכ'
יפה וכפוארה ביום טוב' לחדש אלול' ובו ביום התחלנו פו' על
הזוהר ונקרא בשם ספר' זהרי המה כן נזכר להתחיל ולהשלי' ספר' הרבה
עד אין קץ יגדיל תורה ויאריך

אכ"ר :

על ידי טובשון כן לאה הקכס סטלס כמוהלר משח הביליון זלזס :